Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இலன்தபசுசெய்யும்விஷ்ணுமூடையமஹாருஷிஎன்று சுருதிசொன்னதும். - யசு

பரப்பிரம்மமாகிய நாராயணன் ஆனந்தமயனுயிருப்பனென்றும் (விசுவ) மோகியஉலகத்துக்கு நாயகனென்றுசுருதிசொன்னதும். - யஎ

பகவான் ஆதிமாக்களைப்படைத்து அவைகளுக்குத்தான் அந்தரியாமியாயிருப்பனென்றுசுருதிசொன்னதும் - யஅ

சக்காலுகேதியானத்தையும் ஜஞர்த்தனனுடனேமோக்ஷத்தையும் அபேக்ஷித்தக்கடவர்களென்று (வைத்தியநாததீக்ஷிதர்) புராதேபம்) என்கிறகிரந்தத்தில் (வைத்தியநாததீக்ஷிதர்) புராணவசனத்தை யுதாஹரித்தலில், - யச - யஎ

நனக்குவிஷ்ணு அந்தரியாமியாயிருக்கையாலே தான் லோகாதிபதியாயிருக்கிறேனென்றுசிவன் (அதருவணச்சிரம், என்றசுருதியிற்சொன்னதும் - சூரியமண்டலத்திலும் அக்கினிமண்டலத்திலும் வசிக்குமவன் நாராயணனென்றுசுருதிசொன்னதும். - யஅ

பிரம்மருத்திராதி சமஸ்தாதேவர்களுக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணன்-மாதா-பிதா-பிராதா-இருப்பிடம்- இரக்ஷகன்-நிவேஹிதன்-மோக்ஷதாதாக்ருபாலுமென்றுசுருதிசொன்னதும். - யஅ - யகூ

பிரம்மா-சம்பு-முதலானவர்கள்விஷ்ணுவின்தேஜஸிலேகூடிவிளங்கி-அந்தேஜஸைவிட்டபோது மானத்தைபடைத்திருக்கிறானென்றுபுராணவசனம். - யகூ

விதாஸ்வராஜங்கம்ருபமான்ஜகத்தைசெய்துலகைரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் - பகவான்விஷ்ணுவை-என்றும்-ஆராதிக்கப்படுகிறதென்றும்-ஆகையாலுனக்குச்சிரஞ்சீவித்துவம்விஷ்ணுவைத்தப்பாதென்றுமார்கண்டேயபுராணத்திலேசிவன்வசனம். - யகூ

கண்ணன் பிருதாபுத்திரர்களுடனே அவதரித்துதேவதேவிபிராத்தனையாலேபூபாரத்தைநீக்கினதாகச்சொன்னவசனம், - உய

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

பக்திலை யுடையவர்களேப்போல் "என்னைச் சரணமடைந்தவர்களை நான் ஒருக்காலுங்கைவிடேனென்று சத்தியஞ்செய்வித்துத் திருமகன்வசனமும்-தெஞ்சில்செவ்வாக்கே ட்டாலே இராவணனும் அவனுடைய தளநாயகர்களும் இளையபெருமானை எடுக்கவெழாதபோது நெஞ்சில்செவ்வாய்வாலே திருவடி எடுத்துக்கொண்டு போனதும்- சொல்லுகின்ற ஸ்ரீராமாயணவசனமும். - ஈஈ

இவனுடைய பலத்தைவிஷ்ணுபோக்கினதற்குப்புராண வசனமும், - ஈஉ

லிங்கபூசையை சக்கரவர்த்தித் திருமகன் பண்ணினலென்று (மஹேசுவராதீக்ஷிய) விபாக்கியானத்திலும் (கோவிந்தராஜீய) விபாக்கியானத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கு மவையும், - ஈஊ-ஈஎ

இவனுக்குச்சமஸ்தவித்தபிரம்மஹத்தியும் உலகத்தாருடைய பிரம்மஹத்தியும் போக்குகைக்குச் சொன்ன (ராமதாரகமந்திரத்தை) விஷ்ணுவுபதேசித்ததற்குச் சாக்ஷாத்புராணமும், - ஈஏ

அர்ச்சாவதாரத்தைக்குறித்துச் இவனுக்குவிஷ்ணு உபதேசித்தசுருதியும். - ஈஏ

இவன்ராமமந்திரத்தையே உச்சரித்துக்கொண்டிருப்பதற்கும் அத்தால் ராமலிங்கமென்ற பேர்வந்ததற்கும் புராணவசனமும், - ஈஏ-ஈஐ

இவனுடைய லிங்கமும்பார்வதியுடையலிங்கமும்பிருகு மஹாருஷி சாபத்தால் அறுத்து போனதைக்குறித்துச் இவன்சென்பகபுஷ்பத்திலுல் விஷ்ணுவை ப்ரீதிசெய்ததால் இருவரும் லிங்கம்பெற்றதற்குப் புராணவசனமும், - ஈஐ

பிரம்மருத்திராதிகளும் மநுஷ்யபக்ஷிகளும்விஷ்ணுவின்மாயையில் அறிவழிந்தவர்களென்றபுராணவசனமும், - ஈக

உ-ம்-திருவாய்மொழி-அஞ்சிறையமடநாரை - - ஈக

விஷ்ணுஒருவனே புருஷோத்தமன் - மற்றபிரம்மருத்திராதிகளும்விஷ்ணுக்குச்சமானமென்றசுருதிவசனமும்புராணவசனமும். - ஈஅ

பரமபதம்மூன்றபங்கென்றும் அனந்தகோடியண்டங்கள்காற்பங்கென்றுஞ் சுருதிசொன்னது. - உக

பிரம்மருத்திராதிதேவமனுஷியர்கள்மூலப்பிரகிருதியில்லயிக்கிறதாய்ச்சுருதியும்-மனுஸ்மிருதிவசனமும், - உக-உங

விஷ்ணுபாபமில்லாதவனென்றும்- சிவன்பாபமுடையவனென்றும்சுருதி சொன்னது. - உங

பிரம்மருத்திரர்களாகிற ப்ரஹ்மேஶவிஷ்ணுபானென்றசுருதிசொன்னதும்-விஷ்ணுசிவனுக்கு அந்தரியமியாயிருந்தபடியால் சிவன்மஹம்மேருவைவில்லாய்த்தசித்தாசென்றபாரதம் கண்டபருவவசனமும், - உச

பிரம்மருத்திராதிகள் விஷ்ணுவுக்குஅங்கங்களாயிருப்பர்களென்றுசுருதி சொன்னதும். - உஜ

விஷ்ணுவின்சக்திக்கு உபமானமில்லையென்றும்- நாராயணன்பரப்பிரம்மமென்றவேதஞ்சத்தியஞ் செய்ததும்-அப்படியேஸ்ரீதேவராஜன்தானேபரனென்றுதிருவாய்மலர்த்தருளிதிருக்கச்சிநம்பிகளுடன் சொன்னதும், பிரபத்திநிஷ்டையானது மற்றநிஷ்டைகளில்நிறந்தசென்றுசுருதிசொன்னதும். - உஞ

உ-ம்-திருவாய்மொழி-வீயிலின்முற்றவும், - உஎ

சிவாணதிரவிடவேதங்களேசுருதிவிதித்தநிஷேதத்தை முதலில்சொன்னதும்-காரணவஸ்துவேதியானத்துக்குரியதென்றுசுருதிசொன்னதும். - உஏ

சேதனன்தனக்குரக்ஷகதாரமோட்டான் ஸ்ரீமந்நாராயணனேரக்ஷகனென்றுவேதபுருஷன்சொன்னதும்.
பரமாத்மாவாகிய என்னிடத்திலிவ்பக்தியுடையவன் இதரதேவதைகளிடத்தில் பக்திசெய்யக்கடவனல்லனென்றுகீதையில் கண்ணன்சொன்னதும். - உஐ

உ-ம்-திருவாய்மொழி-பத்தனடியுடையவர், - உஐ

ஏ-ம் திருவாய்மொழி-வளவேழுல்கு, - இ
ஐ-ம் திருவாய்மொழி-பரிவது, - இக
எ-ம் திருவாய்மொழி - பிறவித் துயர், - சு
வையமளியும் சுற்றமோகமும் விசனத்து அப்புறம் பரமபதத்துக்கிப்புறமிருப்பதற்குப் பிரமாணமும், - சுஇ
அ-ம் திருவாய்மொழி ஓடும்புள்ளேறி, - சுக
ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலெழுந்தருளியிருமாட்போல் அர்ச்சாவதாரத்திலெழுந்தருளித் தமித்தவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனே யடைந்துகொள்ளத்தகுந்தவனென்று சுருதிசொன்னதும், - சுஎ
திருவேங்கடத்தாணைச் சுருதிசொன்னதும், - சுஎ
ஆ-ம் திருவாய்மொழி-இலவுமகவையும், - எக
ஆத்மாதனவிஷ்ணுதிருட்டித்தஅனைவருக்கு அந்தரியாமியிருக்கிறானென்று சுருதிசொன்னதும் - எச
நாராயணனுக்கு ஆத்மாக்களும் பிரகிருதியும் சரீரமாயிருக்குமென்று சுருதிசொன்னதும், - எஇ
அகாரம்விஷ்ணுவுக்கும் பிரகாரநிருதாமமென்றும் ஓங்காரத்துக்குப்பொருள்விஷ்ணுவென்றும்சுருதிசொன்னதும், - எசு
சுவர்க்கமனுஷ்யலோகத்திலுள்ளஆயிரஞ் சாதை யானவேதங்களும் விஷ்ணுவையேயல்லதுரைத்ததும் - எஎ
ஏ-ம் திருவாய்மொழி-பொருமாநீள்படை - எஅ
மாம்ஸபட்சிக்வாஸ்விஷ்ணுவையறியக்கூடாதென்றசுருதியும், - எஅ
இரண்டாம்பத்தம்-இதிஹாஸங்களாகிய ராமாயணபாரதங்கள்ஐந்தாம்வேதமென்றசுருதிசொன்னதும், - அசு
காயத்ரிமந்த்ரமாகிய-உச-அகுசாக்ஷரமே வேதம்தனக்குமாதாவென்றுசொன்னதும், ராமசரமசுலோகமும், - அஎ
அர்ச்சாவதாரங்களைச் சுருதி இதிஹாஸங்களில் சொன்னதும், - அஎ
ஒன்பத்தித்-தேவதிருவாய்மொழி-வாயுத்தினைபுள்,
ஒன்பதாவதுதிருவாய்மொழி-கிளர்ஒளிஇள

நாராயணன் பரப்பிரம்மமென்றவேதம் சத்தியஞ் செப்புதற்பிரமாணமென்றசுருதி ஸ்ரீவைகுண்டத்திலெழுந்தருளியிருக்குமஹாவிஷ்ணுவுக்குப்பத்தினிமார்களென்றசுருதி சொன்னதும், - கக
வியாஸர்வாக்குஸத்தியமென்றசுருதிசொன்னதும், - கஇ
ப்ரம்மருத்ரர்களிருவருமிஷ்டஸ்திதிலயஹேதுபடியால் சேஷியென்றபேர்பெற்றதென்றசுருதி சொன்னதும், - கஎ
ஊ-ம் திருவாய்மொழி-ஊனில்வாழுயிரே, - கஎ
ஸர்வதந்த்ரங்களும் ஸர்வ ரஹஸ்யங்களும் நாராயணன் திருமேனியிலுண்டாயினவென்றும் விஷ்ணுவுக்குச்சமான அதிகாரிகளில்லையென்றும்சுருதிசொன்னதும், - கஎ
ப்ரம்மாமுதல்புழுவரைக்கும் ஸர்வருக்கும்ஸ்ரீமந்நாராயணன் முதல்-பிதா-மாதா-இருபிடிகாரணன்-நிவர்த்தகன்-மோக்ஷத்துக்குஉபாயமுமவனென்றும்அந்தநாராயணனே குருவாயுபதேசித்தவென்றும்அத்தால்அந்தக்குருவையேபரப்ரம்மமென்றும்அத்தால் அந்தக்குருவையே பக்திசெய்யவேண்டுமென்றும் அவனையே மோக்ஷத்துக்குபாயமாகநிஷ்கர்ஷித்திருக்கவேண்டுமென்றும்சுருதிசொன்னதும், - கஅ
ஊ-ம் ஆத்மாக்கள் இதரதேவர்களுக்குந் தங்களுக்கும் நிகரல்லாதவிஷ்ணுவுக்கே தாஸபூதரென்றசுருதி சொன்னதும், - கஎ
ஊ-ம் திருவாய்மொழி ஆடியாடி - கஎ
யோனிகளனைத்துக்கு ஆத்மாவென்றவிஷ்ணுவைச்சொன்னதும், - கஎ
சேதனனுடைய முயற்சியாகிய ஸகலதுக்கங்களும் பாபபலமாயடையுமாட்டானென்றும், எல்லாஸ்ரீமந்நாராயணன் தானேதனமாகக்கடாக்ஷித்திருந்தே அனைவரையும் அனுபவிப்பிக்கிறானென்றும்சுருதிசொன்னதைப்பற்றி, உதாஹரித்திருக்கிறதும்,
ஏ-ம் திருவாய்மொழி-அந்தமில்பெரு - கஅ

ஞாயிறமண்டலத்தில் ஸ்வர்ணமயமான திருமேனியுட
னே நாராயணன் விளங்குகிறானென்று சுருதி சொ - ஈய
ன்னதும்.

தன்னைச்சரணமடைந்தவர்களுக்குத்தன்னையே கொ - ஈய
டுத்தவிடுகிறானென்று சுருதிசொன்னதும்.

சுற்பாந்தத்தில் பிரம்மருத்திராதிகளிறந்து நாராய - ஈய
ணனொருவனே முடிவிலிருக்கின்றானென்றும் லோகத்
துக்கு அவனே நாயகனென்றும் தனக்குத்தானே சுவா
மியென்றுஞ் சுருதிசொன்னதும்.

தானோபதை சரணமடைந்ததற்குத் தான் வஜ்ரதாக் - ஈய
கொடுத்தும் ஒன்றுஞ்செய்யப்பெற்றிலே னென்ற பா
ரத வசனமும்.

சூ-ம்- திருவாய்மொழி-வைகுந்தன். - ஈய

தன்னடியார் செய்த பாபங்களை அவர்கள் விரோதி - ஈய
களுக்கும்- அவர்கள்செய்த புண்ணியங்களை அவர்களுடை
ய மித்திரர்களுக்கும் கொடுக்கிறானென்றுசுருதி சொ
ன்னதும்

ஸ்ரீமதராபாகவதர்கள் இக்கத அட்டமே மோக்ஷம் - ஈஉ
டையவேண்டுமென்ற தொட்டவைகளும் அப்படியே
பார்த்தவைகளும் மோக்ஷத்தையடைகிறதாகவென்ற பு
ராணவசனமும்,

எ-ம்-திருவாய்மொழி- கேசவன்தமர், - ஈஉ

பிரபத்திநிஷ்டையானது மற்றதபச்சுகளைவிடச்சிறந் - ஈஉ
ததென்று சுருதி சொன்னதும்,

அ-ம்-திருவாய்மொழி-அணைதாவணும். - ஈஉ

பிரம்மருத்திராதிதேவர்கள் எம்பெருமானுக்கு அங் - ஈஉ
கங்களாயிருப்பர்களென்று சுருதிசொன்னதும்.

லோக மென்கிற சமுத்திரத்தில் மூழ்கினவர்களு - ஈஙூ
க்கு விஷ்ணுவாகிற கப்பலல்லது வேறுகதியில்லை என்ற
ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண சுலோகமும்

பிரம்மருத்திராதிகள் தங்கள் கருமவஸ்துவே ஜனித் - ஈஙூ
திருக்கிறார்களென்ற புராணவசனமும்,

சக்ராங்கித-பாகபுண்டரங்கள் தரிப்பதினால் பாப - ஈஙூ
முள்ளவர்களுக்கு முள்ள சம்பந்தத்தைக் காட்டுகிறதி
னாலுபுராண வசனமும்,

தேவகிபுத்திரன் பரப்பிரம்மமென்று சுருதி சொ - ஈஙூ
ன்னதும்,

கூ-ம்-திருவாய்மொழி - எம்மாவீடும் ஆசாதத்தின்மீ - ஈஙூ
பரமபதமென்று சுருதி சொன்னதும்,

லட்ஜியம்என்றபதத்துக்கு அர்த்தம் பிரம்மத்தை - ஈஙூ
னைகூடி ஸ்மஸ்தவானந்தத்தையும் அனுபவிக்கை என்
றசுருதிப்பிரமாணமும்.

இப்படிசெய்வென்று கட்டளையிட்ட கைங்கரியமே - ஈஙூ
புருஷார்த்தமென்று உலகத்தாரறியும்படி சொன்ன இ
ராமபெருமாள்வசனமும்

பகவானுடைய சௌந்தரியத்தில் ஈடுபடுகை பகவத் - ஈசூ
கைங்கரியத்துக்குவிரோதமென்றகமித்திரவசனமும்,

வெகு ஆத்மாக்களைச் சிருட்டிக்கிறேனென்று பகவா - ஈசூ
ன்சொன்ன சுருதிப்பிரமாணமும்.

நித்தியசூரிகளைச் சுருதிசொன்னதும், - ஈசூ

விஷ்ணுவுக்குச்சக்கரம் அநாதியென்று சுருதிசொன்னதும்- ஈசூ

ய-ம்-திருவாய்மொழி- இளமாவியிளமை - ஈசூ

கம்-பத்து-உ- திருவாய்மொழி - மூடிச்சோதி. - ஈசூ

ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குச் சமானமானவர்களும்- அதிகர் - ஈசூ
களுமில்லையென்றும் - அவனிச்சையாலிவ்வுலகத்தைப் ப
டைத்தானென்றும் சுருதிசொன்னதும்.

சுருதியும் ஸ்மிருதியும் என்னுடைய ஆக்ஞை என்ற - ஈசூ
கண்ணன் சொன்னதும்.

பாபரஹிதன் - மரணமில்லாதவன்-சோகமில்லாமை - ஈசூ
முதலிய வெட்டுக்குணக்கேடுபடாதவன் விஷ்ணுவென்
றசுருதிசொன்னதும்.

சைவாகமங்கள் அநாதியித்தசக்தியவென்று வியா - ஈசூ
சரும் சந்திராசாரியருக்கண்டிதந்தும்.

சுருதியின்கொடி விஷ்ணுபிரகாசிக்கிறானென்றசுரு - ஈசூ
திசொன்னதும்

உ-ம்-திருவாய்மொழி-முந்நீர்ஞாலம் - ஈசூ

அசேதனங்களுக்குவரும் பரமபுமர்த்தம் விஷ்ணுவிபூதி - ஈசூ
த்திருக்கின்றானென்று சுருதிசொன்னது

ஈசவரன் பிரம்மாவைச்சிருஷ்டிப்பதற்குமுன்பு(சமஷ்டிசிருஷ்டியில்) பிரதமத்தில்ஆகாசத்தையும் அதில்நின்றும் வாயு பிறந்ததாகவும் அதில்நின்றும் அக்கினி-அதிலிநின்றும் ஜலம்-அதில்நின்றும் பூமி-அதில்நின்றும் ஓஷதி-அதில்நின்றும்புருஷன்முதலியவைகளை உண்டாக்கினதாகச் சுருதிசொன்னதும், - ஈஎச

மற்றொருகற்பத்தில் எம்பெருமானுடைய பிராணனிடத்தில்நின்றும்வாயுவுண்டானதாகச்சொன்னசுருதியும் - ஈஎச

சக்கரவர்த்திதிருமகன்தன்னையடைந்தவர்களுடையதோஷத்தையிட்டு அவர்களுக்குறைவாய்நினைப்பதில்லையென்றும், கண்ணன்அவர்களுடையசம்பந்தபாபங்களையும் போக்குகின்றமென்றும்சொன்ன ஸ்ரீராமாயணபாரதவசனங்களும். - ஈஎச

காஞ்சியில் அர்ச்சாவதாரமாயிருக்கும் விஷ்ணுசிவனுடையஸம்பந்தபாபங்களையும்போக்குகிறமென்றும் பயப்படாதே என்றுசுருதியிற்சொன்னதும். - ஈஎஞ

சுவர்க்கத்தையுடைத்தேவர்கள்தங்கள்புண்ணியபலத்தையநுபவித்தபின்பு அவர்களை மற்றதேவர்கள்பூமியில்தள்ளிவிடுவார்களென்று சுருதிசொன்னதும். - ஈஎஅ

அக்கினியிலிருந்தமான சக்கரத்தின் அதிதேவதையுடைய பிரம்மலோகத்தையும் விஷ்ணுவின் ஸ்யுஜ்ஜியத்தையும் அவனுடைய நித்யபரமபதத்தையும் மடைகிறார்களென்று சுருதி சொன்னதும். - ஈஎகூ

இப்படிப்பட்டசக்தியில்லாத பிராமணனைப்பார்க்கக்கூடாதென்ற இருக்குசாகையில்-எ-ம் அஷ்டகத்தில்-ச-ம் அத்தியாயத்தில்-அ-ம் வருக்கத்தில்சொல்லியிருக்கும்சுருதியும், - ஈஎஙி

இந்தச்சுருதியிற்சொன்ன அர்த்தத்தை பாகவதத்தில் அவாந்தரத்தில் சக்தசக்ராங்கதேமுடையவர்களிடத்தில் பிரவேசிக்கலாம்அதில்லாதவர்கள் பிரவேசிக்கக்கூடாதென்றுதண்ணன்அருளிச்செய்தவசனமும். - ஈஎக

இம்-திருவாய்மொழி-மொய்ம்மாம்பூம் பொழில் - ஈஎச

பிரமன்ஷிவன்இந்திரனென்கிறபடியான மில்லாதவர்களிருக்கிறவைகுண்டமென்ற புராணவசனமும், - ஈஎஞ

பிரபத்தி பண்ணினவர்களுக்கு விடவேண்டியதும் அனுஷ்டிக்கவேண்டியதும் - பிரபத்திக்குச்சாதனமில்லாமையும்சொன்ன ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரவசனமும். - ஈஎஉ

வைஷ்ணவர்களிடத்தில் இயமன்கிட்டமாட்டானென்றும்- கருமங்களைவிட்டவனுக்குப்பரமபதமுண்டென்றும் அப்படிவிட்டவன் எம்பெருமானைப்போல திருமேனியைபடைகிறானென்றும்சுருதிசொன்னதும். - ஈஎஊ

ஈ-ம்-திருவாய்மொழி-ஒழிவில்காலம்- - ஈஎஇ

திருஷ்ணைப்பாப்பிரம்மமென்றுநினைத்திருக்குமவன் மஹாயத்தியங்களையும் செய்தவனென்றியதக்கதெனறும் அவன்உத்தராகம்-பூர்வாகங்களான பாபங்களைவிடுகிறானென்றும் சுருதிசொன்னதும். - ஈஎஅ

விவாஹம்முதலிய ஐந்துகாலங்களில் நன்மையைவிளைக்கும்படியானபொய்சொல்லிலும் பாபங்களாகாவென்றபுராணவசனமும். - ஈஎஈ

நரவிடவேதத்தை வெளிப்படுத்தசடகோபனென்றுசொல்லும்படி நான் அவதரிக்கிறேனென்றும் ஆதிசேஷர் திருப்புளிபாழ்வானுடனதரிக்கிறானென்றும் பலவின்சொன்ன புராணவசனமும். - ஈஎய

மோக்ஷத்தில் (முக்தியடைந்தவர்கள்பிரம்மத்தோடே அபின்னமாகிறார்களென்று) சொல்லும் அத்வைதிகள்பக்ஷத்தைக்கண்டிக்கும்படி ஈசவரன் தன்திருமேனியைப்போன்ற ரூபத்தைக்கொடுக்கிறானென்ற சுருதிவசனமும். - ஈஎஎ

பாகவதர்களே பரப்பிரம்மத்தைபடையும்படிபண்ணுகிறார்களென்று சுருதிசொன்னதும் எம்பெருமான் அர்ச்சாவதாரமாயவதரிக்குமிடங்களில் ஆதிசேஷன்திருடாசலங்களாயும், நித்யசூரிகள்புஷ்பச்செண்டுகளாயும், பக்ஷிமிருகங்களாயும்நகரங்களுக்குமுகவெல்லாவத்தைப்பண்ணுப்படி அவதரிக்கிறார்களென்று சுருதிசொன்னதும். - ஈஎத

இப்படி நம்பினவர்கள் மாத்திரமோன்பரீக்ஷைபண்ணப்பார்த்தில் போலென்ற புராணவசனமும். - ஈஎக

ச-ம்-திருவாய்மொழி-புகழுந்நல்லொருவன் - ஈஎஉ

எம்பெருமானுடையதிருமேனியில் துழாய்பரிமளத்தைச்சுருதியுமென்று - ஈஎஊ

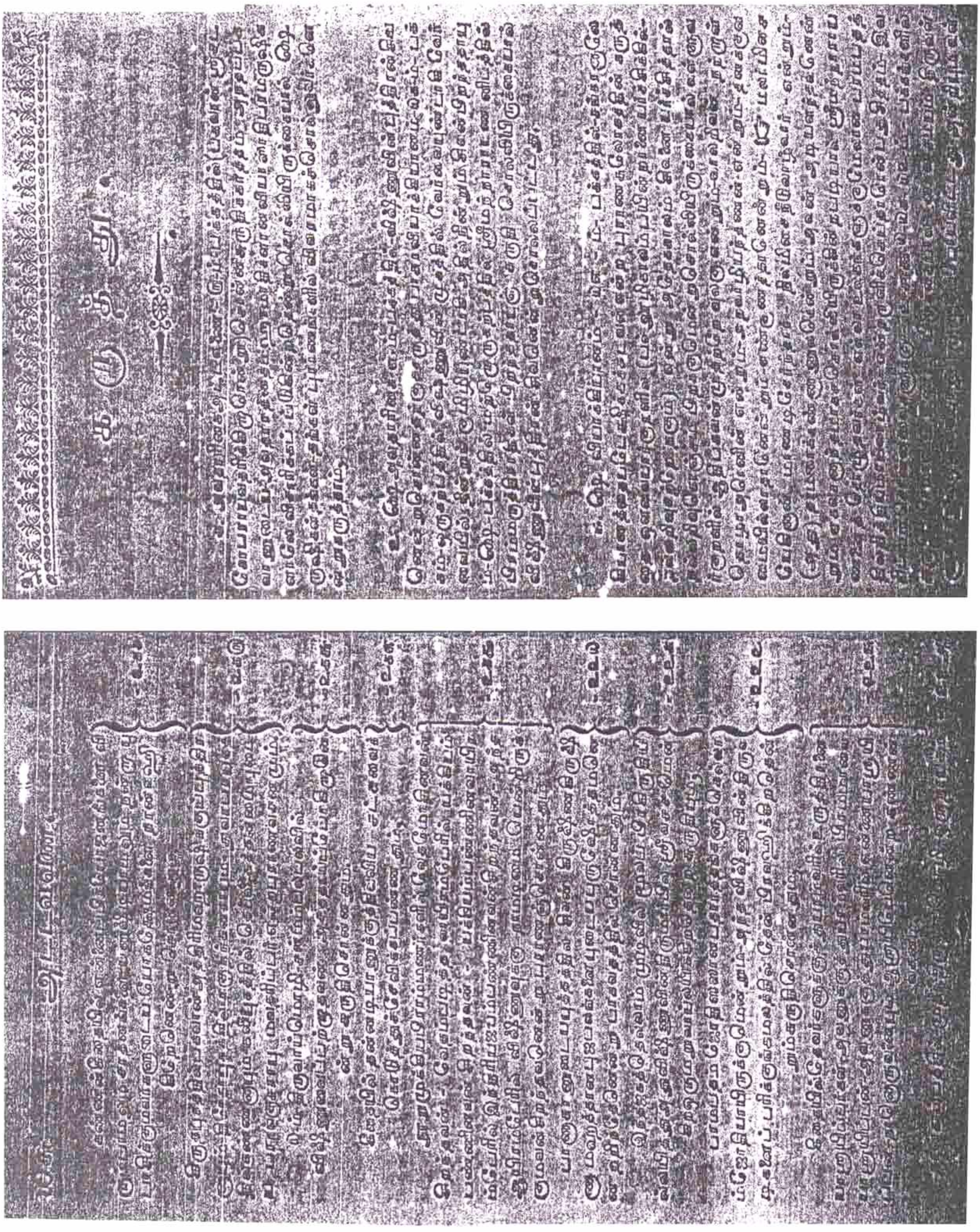

லுவலுர்வருத்தஞ்சும் வருசிக்கும் விருத்தமாய் மிஞ் குறளிஞ் உளர்
ப்பாயிரத்தில் (இந்தக்கட் புல்வாய்த் தழுவருத்தும்பொ தில்வன்ற
தென்னதானுங்) என்னுமழுதினாலுத்தேசோத்தமம் இவ பிரம்மசூத்
திரபாஷ்யத்தில் அதிகரணாதிகரணசாரீரகம் -என்ற விபாஷ்
ணசாரமத்தினுங் கண்டிக்கப்பட்டிலிப்பிரபாகரமீமாஞ்சை
முதலிய வேதபாஷ்யங்களிலும் இவ்வாறே கண்டிக்கப்பட்டுள்ள
வகையுங் கண்டுகொள்ளுமின்.

இந்தத்திராவிடவேதமாகிய திருவாய்மொழிக்குப்பாசுரங்கள்
(தாமரை)ச்-சிற்பேரறிவுத்தத்தில் (காசில) பாசுரங்கள் அடக்கியிரு
க்கின்றன மற்றப்பாசுரங்கள் இரண்டாம்பகுதியாகத்தில்பகுப்பிக்கப்
பெறுமென் றருளிச்செய்தார்கள் இந்தாத்திரிப்பே
டையில் சுவாமிநாய்ச்சரீதி கிரண்டாவதாயில் (உசு) வது தொ
கு பருடைமாவிடமுவல்தாபித்திருக்கும் ஸ்ரீபாஷ்யசிங்காஸ் அச்சுத்
கூடத்தில் வாங்கிக்கொள்ளப்படும்.

இங்ஙனம்,

சோணாச்சோட்டம்

கோவிந்தநாய்கரால்

அதிகரிக்கப்

பிரசுரஞ்செய்யலாயிற்று.

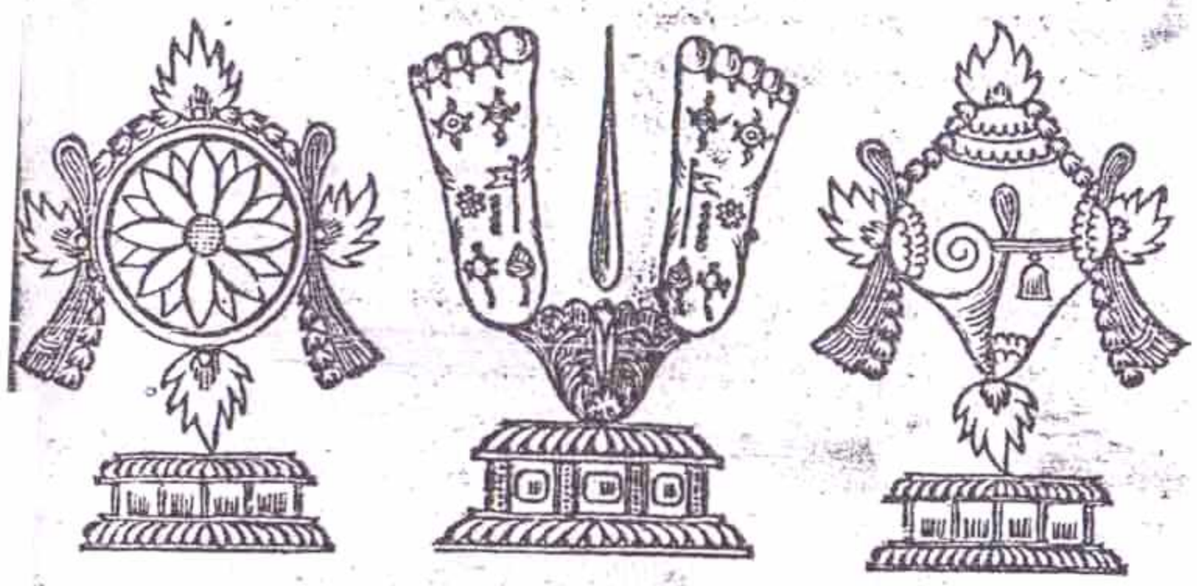

ஸ்ரீமதேராமானுஜாயநமஃ

இந்தத் திராவிடவேத வியாக்கியானத்தை அச்சிற்பதிப்பதற்
குமுன்னே திராவிடவேதமாகிய நாலாயிரப்பிரபந்தங்களை இதற்கு
முன்னோர் எட்டுப்பிரதிகளில் எழுத்துஞ்சொல்லும் பிழைகளாயி
ருந்த மூலத்தைமாத்திரந் திருத்தி அச்சிற்பதிப்பித்தபோதிலும்
அவைகளின்வியாக்கியானங்களுக்கு விரோதமாயிருந்ததைநோக்கி
த்திராவிடவேதங்களுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்த ஆழ்வார்களை
யில்சேர்ந்த ஸ்ரீமஹாபாகவதர்கள் அனேகருடைய பாடமாவழங்கு
விதற்பொருட்டுப் பிரார்த்திக்கையாலும். உவது, சிலைவமத
ஸ்தர்கள்(இருசமயவிளக்கச்சோழி)என்றும்- சிலசமயவிளக்க,மென்
றுஞ்சிலதிராவிடநூல்களை அச்சிற்பதித்துப்பிரசித்தஞ்செய்தும்-வது,
இதன்றி-(வடக்கே-சாத்தார்-புலவில்-வேதாந்தங்களில் எவ்வளவும்ப
ரிச்சயம்பண்ணாத அதிவைதிகள்சிலரிடங்களில்பிரம்மருத்திர இந்திராதி
தேவர்களும்சனன்தபிராம்மணர்களும்-கூத்திரிய-வைசிய-சூத்திரர்க
ளும்அகவணியிருந்துஞ்செய்யப்பட்டசங்கசக்கராங்கிதங்களும்-ஊர்
த்துவபுண்டரங்களுந்தரித்தவர்களென்றும்அவைகளைதரியாத
பிரம்மணனைக்கண்டாலதோமுண்டென்றும்-ஈசுவரனையும்-

சங்கவிசருதிகளில் சொல்லியிருக்கின்றதையும். சவது, (காத்தியா
யன உபநிஷத்தில் - தேவஹித்ருக் ஸ்நாந்யர்ப்பமாணஃ பவத்யேவ மூர்த்வ
ஸ்ரோத்ரம்பித்வயாத் [மா ஹ்வோ] கோவாதீனாமத்ரஹிதம் க்ருஷ்ணம் ரூபம்

సిగ్రహ్ణాయ॥తదేవమభ్యుక్తంభవతి॥నాసాది కేశాంతమూర్ధ్వపుండ్రం॥విష్ణో
స్తే తస్యచరణద్వయాకృతి॥ఏకాంగులం పాదతలోరస్యమూలం॥ తదుత్తరే
ద్వేచశాఖేతద్వైవచమధ్యావకాశోద్వరంగులాదన్యూనం॥ సఃశ్రీప్రతిష్ఠాయై
శ్రీహిద్రాయతోహరింద్రావయతివిష్ణునాసహా॥ అని చెప్పబడిన ప్రకారం
మానమైన శిరస్సులో నుదుటియొక్క-తయానిత్యమూర్ధ్వ
పుండ్రంబిభ్రత్॥ కుఱచగాకాని పొడవుగాకాని నిక్కువు
ండకూడదని ఆరంభించినవాడు - మంత్రైఃకేశవాదీనాం॥ కేశవు
న్మొదలయిన పన్నిరునామమంత్రాలు పన్నిరండువిడతలలో ధరించిన
వాడు - తద్రహితంకర్మవిఫలం॥ ఊర్ధ్వపుండ్రంధరించకుండా
చేసేటి ఏ క్రియాకలాపాలైనా శ్రౌతస్మార్తకర్మంగాలు నిష్ఫలమైపోవును-
తస్మాత్పుండ్రమిత్యాహుః॥ అందుచేతనే పుండ్రాలు ధరించాలని
పెద్దలు చెప్పుదురు - తథైవమభ్యుక్తంభవతి॥ తత్॥ అనగా - ఏవం॥ ఇట్లు
ండం - అభ్యుక్తంభవతి॥ చెప్పబడినది-అనగా - 'నాసాదికేశాంత
మూర్ధ్వపుండ్రం॥ నాసికాగ్రమొదలుకొని కేశాంతమగు ఊర్ధ్వ
పుండ్రం- విష్ణోస్తేతస్యచరణద్వయాకృతి॥ నిక్కిన విష్ణువుయొక్క రెండు
తిరువడిపోలిక ధరించవలసినది - ఏకాంగులంపాదతలోరస్యమూ
లం॥ అస్య-ఇట్టి తిరువడులగు విరూపాక్షమునకు-మూలం॥ వేరుపో
లే - ఏకాంగులం॥ (తమతమ అంగుళప్రమాణంచేత) ఒక అంగుళమం
దలం ధరించవలసినది - తదుత్తరేద్వేచశాఖే॥ అట్టిదానికి పైన రెండు
ఱెమ్మలుగా నిలిచిన రెండు తిరువడులపోలికయు ధరించవలసినది - తద్వైవచ॥
అట్లుండియే - మధ్యావకాశోద్వరంగులాదన్యూనం॥ మధ్యమధ్యను
విడువని రెండంగుళములను కాటికిని తక్కువ కాకుండా ధరించవలసినది
ఉన్నది - సఃశ్రీప్రతిష్ఠాయైశ్రీహిద్రాయతోహరింద్రావయతివిష్ణునాసహా॥స
అట్టివిధమైనది శ్రీదేవి భూదేవుల ప్రతిష్ఠలయొక్క పొరుట
హరిద్రాలేపనమయినట్టి ఇంద్రగోపమై ఉన్నట్టి అరిష్టాకారణ

మనుటయెట్లు॥ యాదొరు కారణత్తినాలే - హరిం॥ హరినై-ధ్యాయతి
ఆరాధిక్కప్పణ్ణుగిఱదో అత్తాల్హరిత్తిరా ఎన్ఱు సొల్లప్
పడుగిఱదు-అదనాల్ - విష్ణు నాసహప్రతిష్ఠాయై -విష్ణువినుడైయ తిరువడి
నూడనే ప్రతిష్ఠైపణ్ణక్కడవన్ - ఎన్ఱు సొల్లి యిరుక్కుం
వేదవచనంగళైయుమఱియామల్) (యాగ్యియవల్క్యస్మృతియిల్) అగ్ని
నివడివు ఆయుధవడివు గరుడన్ తిరుమేనివడివు గరుడన
నూడైయ పిరాట్టియై కణ్డాల్ మయక్కుంవడి సొన్నవచనత్తైప్పఱ్ఱిచ్చంగ
తాంగిరహస్యత్తైత్తిన్ఱిత్తుక్ కిరందుచ్చెయ్దవడియాల్ అదైక్కణ్డి
క్కుంవడియాయుం-అప్పడిప్పట్టవైదికం-అద్వైతం - కైవల్యప్ర
మున్నానమతంగళ్ మున్నామే శ్రీపాంచరాత్రమహాశాస్త్రంగళుం అవరుడై
య అవతారమాగియ శ్రీభాష్యకారరాలుం - అవరుడైయ ముక్యశి
ష్యరాయ్(కవితార్క్కికసింహర్) ఎన్ఱుత్తిరునామంపెఱ్ఱవేదాంతా
చార్యరాలుం రాజసత్తైయడైందిరుక్క అప్పడిప్పట్ట మహాత్తుక్క
ళాల్ ఉపన్యసిక్కప్పట్టిరుక్కిన్ఱ శ్రీవాణీ త్రివిడవేదంగళైయ
నియాదరుత్తిరార్గళ్ మీమాంసంగళై విరుత్తిచెయ్గిఱపడియాల్ అవై
గళైక్కణ్డిక్కుంపడియాయిచ్ చెన్నైనాగరత్తిలుళ్ళ మీమాంసభాగవత
త్తిన్కేట్టుక్కొణ్డపడియాలుం మీమాంసంగళాగిఱ-తిరుక్కురుప్పుర
గళై మీమాంసాగ్రంథంగళ్చెయ్తరుళినంగళిల్ఉపన్యసిత్తిరుక్కుంఉప
యోగివేదాంతంగళాగిఱ అగ్నియాలే నీరుక్కిక్కొణ్డివరుగైయే తొ
ళిలాగవుం అత్తాల్ ఎదిరిల్లామల్కళిత్తుచ్ చంచరీక్కిన్ఱ పాపమ
యక్కోణరి-ముడిచ్చూర్-అప్పావుయామాత్యర్ తాసరుల్పాపమయంగళైక్
కణ్డిత్తు ఎంపెరుమానార్ తరిసనత్తై స్థాపిత్తిక్కిఱ నిమిత్తియ
మిత్తత్తిరాత్తం వెళిప్పడిత్తప్పట్టదు.

జీయర్తిరువడిగళే శరణం.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நமஃ

திவிடவேதமாகிய திருவாய்மொழி பூமியின்கண்ணில் வந்
தவரலாறு——புருஷ ஸூக்தமென்ற சுருதியில் - பாதோஸ்யவிஶ்வபூ
தானி த்ரிபாதஸ்யாமृதம்திவி!!என்றதில் அனந்தகோடி அண்டங்கள்கள
ற்பங்களென்றும் அமிர்தமாகிய பரமபதம் மூன்று பங்கென்றஞ்
சொல்லப்பட்டிருக்கும் பரமபதத்தில் நித்தியர் - முக்தர்கள் என்
றிதித்தியஞரிகள் - ஸோஶ்னுதே ஸர்வான் காமான் ஸஹ ப்ரஹ்மணாவிபஶ்சிதா!
என்று பரப்ரம்மத்துடனே கூடியிருந்து சமஸ்த வானந்தங்க
ளையும் எப்படி யநுபவிக்கிறார்களோ அப்படிகாற்பக்காகிய இந்
த ஜகத்திலுள்ளவர்களும் அநுபவிக்கும்படியான ப்ராப்தியொத்
திருக்க இவ்விபூதியி லுள்ளார் முன்சொன்ன ப்ரம்மானந்தத்தை
இழந்து நாகாநுபவம் கரிப்பாறுபவம் முதலிய துக்கங்களையநு
பவிக்கிறதிறுலே - சுருதி - ஸ்ப்ருகாகீர மேத!! என்று பரமபதநாதன்
நித்திய முக்தர்களுடைய கலவியில் இன்பமடையாமல் - சுருதி-
அஜாயமானோ பஹுதாவிஜாயதே!! என்றுதன்மநிபந்தனமாய்ப்பிற
வாமல் அநுக்ரஹத்தாலே பிறவாமையோடுகூடி ராமகிருஷ்ணாதி
அநேக அவதாரங்களைப் பண்ணினவளவிலும் உலகத்தார்தன்னைக்
காணவன்றுவென்றறிந்து உஜ்ஜீவியாமைபாலே - ஸ்ரீகீதையில்-
அவஜானந்திமாம்மூடாஃ!மாநுஷீம்தனுமாஶ்ரிதம்! பரம்பாவமஜானந்தஃ!
மமபூதமஹேஶ்வரம்!! என்று பாலுமம்மஹாசுவரனுமும் விளக்கா
நிற்க நான் மநுஜநயனங்களுக்கு விஷயமாகும்படி மநுஷ்ய
ஶரீரத்தை வஹித்துவிஷ்வக்ஸேநரூபம்கொண்டதனைத்தாரணம் பண்
ணி இரவாக்குதல் மைதிலன்புத்ரர்கள் சாந்திபன் புத்ரரிவர்களை
விறந்து போனவர்களைக் கொடுவந்து கொடுக்கைமுதலிய மநு
ஷியர்களாலே செய்யவரியசெயல்களைச்செய்தந் தன்னைப்பாரெ
ன்றும் மஹாஶுரனென்றும் அறியாமையாலே மாணிக்காட்டி
மாணைப்பிடிப்பானைப்போலே நித்தியஸூரிகளையவதரிப்பித்து இவ
ர்களைத்திருத்தவேண்டுமென்று திருவுளம்பற்றிக்கண்ணன் பரமட
த்துக்கெழுந்தருளினநாற்பத்தைஞ்சாநாள் தன்னுடைய அவ
தாரமானதேஹமுதலி பாற்வரான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வானை அவதரி

(6)

ப்பித்து அவருடையதிருநாவிலிருந்து திவிடவேதத்தை வெளிப்
படுத்தினன்.

உ வ தா. இப்படிபகவான்சடகோபாயவதரித்ததற்குச் சுருதிமு
தலியபுராணவசனங்களாலேநிர்த்தாரணஞ்செய்கிறோம்-சுருதியாகி
ய புருஷஸூக்தத்தில்-தஸ்யதீராஃபரிஜானந்தியோனிம்!என்றும்பகவான்சட
கோபாயவதரித்தாரென்றும்அதைப்புராணங்களில்விவரமாய்ச்சொ
ல்லியிருக்கின்றது-ப்ரம்மாண்டபுராணத்தில்-க்ருதாரேகலியுகேப்ராப்தே
நாஸ்திகைஃகலுஷீக்ருதே! விஷ்ணோரம்ஶாம்ஶஸம்பூதோ! வேதவேதாந்ததத்வவித்!
ஸ்ரோத்ரம்வேதமயம்க்ருத்வா! த்ராமிடாஸ்யஸஹாபாஷயா! ஜனிஷ்யதி ஸதாம்ஶ்ரே
ஷ்டோ! லோகானாம்ஹிதகாம்யயா!! க்ருதாயாம் நாஸ்திகர்களாலேகலக்க
ப்பட்ட கலியுகமானது வரும்போது விஷ்ணுவினுடைய அம்சாம்
சமாய் வேதவேதாந்தங்களின் தத்துவத்தையறிந்தவராய்ச் சாதுக்க
ளுக்கெல்லாம்தலைவரான ஒருவர்ஜனங்களுக்கு நன்மைவேண்டுமெ
ன்னுமாசையாலே திவிடவேதத்தை வெளிப்படுத்த அவதரிக்கப்
போகிறரென்றும் விருத்தபாத்ம புராணத்தில் - ததஃகலியுகஸ்யா
தௌ! வைஶாக்யாமிஶ்வ பாவனஃ! விஷ்ணுபக்தி ப்ரதிஷ்டார்தம்! ஸேனேஶோவதரிஷ்யதி!!
அதின்பின்புகலியுகாதியில் விசாகமாஸத்தில் லோகத்தைப் பாவன
ம்பண்ணப்பட்டவராய்க்கொண்டு விஷ்ணுபக்தியைப் ப்ரதிஷ்டை
பண்ணும்பொருட்டுச்சேனைமுதலியார் அவதரிக்கப் போகிறரென்
றும்-ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தில் விஷ்ணுமாஹாத்ம்யத்தில் பக்தர்களுடை
ய வ்வரூபத்தைச்சொல்லுமிடத்தில்-ஶேஷாத்மாநம்வரவரம்!விஜானீயாத்
ந்மநிம்ஸுகம்!விஷ்வக்ஸேநாத்மநாஜ்ஞாதம்! ஶரணோவமுனீஶ்வரம்!என்று *வரவ
ரமுனிகளாகிய மணவாளமாமுனிகளை ஆதிஶேஷாவதாரமென்றும்
சடகோபமுனிகளை விஷ்வக்ஸேனருடைய அவதாரமென்று அறி

---

* வாவரமுனிகளென்று மணவாள முனிகளைச் சொன்னதற்
குக்கருத்து, வரான்பத்து திருஷ்டாந்தநிதிகளூரிகளைச்சொல்லி
அவர்களுக்குள் திருஷ்டரான ஆதிஶேஷனைச்சொல்லி அத்தால்தி
ருஷ்டர்களுக்குள் திருஷ்டரான ஆதிஶேஷனை மணவாளமாமு
னிகளாய்அவதரித்தாரென்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தில்ப்ரம்மாவுக்கு
ப்பகவான்பணித்தான்.

யதீதக்கதுஎன்றும் இந்தப்பிரகாரம் பாத்மபுராணம் பவிஷ்யத்பு
ராணம் முதலான புராணங்களில் ஆழ்வார் சேனை முதலியாழ்வா
ரென்ற விஷ்வக்சேனருடைய அவதாரமென்றும் அவர் விஷ்ணுபக்
தியைப்பிரதிஷ்டை பண்ணும்பொருட்டு அவதரிக்கிறா ரென்றுஞ்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன-இதுவரையில் ஆத்தியோன் பெருமை
யாகிற இந்தத்திராவிடவேதத்தைவெளிப்படுத்தினவருடைய பெரு
மைசொல்லப்பட்டது - இனி நாற்பெருமையாகிற திராவிடவேதத்
தின்பெருமையைச்சொல்லுகிறோம்.

சு-வது-சுருதியில்- காரணந்து த்வ்யம்என்றகாரணவஸ்துவை
வோ அதுநியானத்துக்குரியதுஎன்றுசொல்லியிருக்கின்றது-காரண
வஸ்துவாவதுதன்னிடத்தில்ஜகத்தையுண்டாக்கித்தான் ஒருவனிடத்தி
லுண்டாகிருக்கின்றதற்குக் காரணவஸ்துவென்றுபேர்-ஸ்ருதி
என்றலோகசிருட்டியைச்சொல்லுஞ்சுருதியாகியஆரணத்தில்-யதோ
ணநாபிஸ்ஸஜதேக்ரஹ்மதேசாதபா ப்ருதிவ்யாமோஷதயஸ்ஸம்பவந்தி॥ ஊர்
ணநாபிபன்றி சிலந்திப்பூச்சியானதுதானே எப்படிசிருஷ்டித்து
மறுபடியும்சம்ஹரிக்கின்றதோ அப்படியிதிலிலையும் அதில் ஓஷ
திகளையும் ஜனிப்பித்தான் - யோஸோசயஜதோவிஷ்ணுஸ்தத்குண ப்ரதி
வத்॥ அவன்சாத்துவிககுணமுடையவனென்று யாவராலும் பிர
த்தமாய்ச்சொல்லிக் கொள்ளப்படும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு - தஸ்யநாபே
ஜோத்பவ்யபூத்॥ அவனுடைய நாப்மலத்தில்இராஜஸகுணபிரம
மாபிறந்தான்-ததாதஸ்யபுவோரந்தராத்தமோத்ரஃப்ரமகபவத்॥
அப்படியேஅந்தப்பிரம்மாவின் புருவங்களின் மத்தியில்தாமஸகு
ணசிவன்பிறந்தான்-என்றும்இந்தச்சுருதியில்சொன்னஅர்த்தத்தைத
கண்ணன் ஸ்ரீகீதையில்-மன்னாபிபத்மஜாஜாதோ ப்ரஹ்மயோனிஃபிதாமஹஃ॥
தல்லலாட்டாத்ருத்ரஸ்தத்ஜாதஃபகவானஃ॥என்னுடைய உத்தியில்
பத்மஜன்பிறந்தான்-அவனுடைய லலாடத்திலிருந்து சிவன்பிறந்தா
ன்-அவனிடத்தில் அறுமுகன்பிறந்தான் என்றுஅருளிச்செய்தான்
இத்தியாதிபிரமாணங்களாலேகாரணவஸ்துஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவேயெ
ன்றுசித்தங்கொள்ளுவும் ஸ்ரீகீதையிலும் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்ஸ்ரீபாத்
மம்முதலியபதினெண்புராணங்களிலுஞ்சொல்லியிருக்கையால்இந்
தத்திராவிடவேதத்தில்ஸ்ரீமந்நாராயணனே காரணவஸ்துவென்ற

ம் அவனையே பிரம்மருத்திராதியாதிகள் தியானித்து மோக்ஷ
வீட்டை யடையத்தக்கதென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது-
ஷி பிரமாணங்களாலே மும்மூர்த்திகளும் சமமென்ற சைவமத
மும் மூவரும்ஒன்றென்ற அத்வைதமதமும்-மூவருக்கும்மேல்ஒரு
வஸ்துவிருக்கின்றதென்ற ஆகமவாதிமதக்களும் நிரஸ்தங்களாகிவி
ட்டதுகள்.

சு-வது. இப்படி ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு ஜகத்காரணவஸ்துவர்கை
பாலே அவனுடைய திருவாழி திருச்சங்குகளும் விஷ்ணுவின்புத்தி
ரனுமியசிவனும்மற்றுந் தேவர்களும் பிராம்மணர்கள் யாவருந் த
ரிக்கும்படிஇந்தவியாக்கியானம்-ஈசுவரஸ்ருஷ்டப்பக்கத்தில்சுருதி
சொல்லியிருக்கின்றபடியேஇந்தத் திராவிடவேதமும் முன்சொன்
னயாவரும் அத்தியயனம்பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுமென்று பிர
ம்மாவுக்கு ஸ்ரீமந்நாராயணன் உபதேசம்பண்ணினது சுருதியில்-
யோ ப்ரஹ்மாணம்விததாதி பூர்வம்॥யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை॥ என்
றதில் யாவனொருவன்பிரம்மாவைப் படைத்து அவனுக்கு வேத
ங்களையுபதேசித்தானென்று வென்றதில் இருக்கு - எச்சரமஅதருவ
ணங்களாய்ப் பிரிந்திருக்குமாப்போல் திராவிடவேதத்தையும் உப
தேசித்தானென்றும் மிகவும்நிச்சிதம் - திராவிட வேதத்தையும் உப
தேசித்தானென்றதற்குச் சுருதி - எஜுர்வேதத்தில் ஏழாம் பிர
னத்தில்முதல்பஞ்சாதியில் - யஃபோதிதா யஃசானுதிதாதஸ்மைபாசே
நமோநமோவாசே॥ என்று யாதொரு திராவிடவேதமானது உதித்தி
ன்றதோ யாதொரு சீர்வாணவேதமானது உதியாமலிருக்கின்றதோ
அந்தவாக்குகளின்பொருட்டுநமஸ்காரமென்றுவேதபுருஷன்
சொன்னதில் பிரதமத்தில திராவிடவேதத்தை எடுக்கப்பட்டிருக்கி
றது - அப்படியே ஆழ்வாரும் (செந்தமிழ்த்த தமிழ்ஞானை வட
சொல்வாகி) - என்றும் (செந்தமிழும் வடசொலுந் திகழ்ந்தனாவர்)
என்றும் - திராவிடவேதத்தைப் பிரதமத்தில்எடுக்கப்பட்டிருக்கை
பால் பிராம்மணர்கள் யாவருக்கும் முன்சொன்ன (தப்தசக்காங்க
னம்எப்படிவிதித்தோ அப்படியே இந்தத்திராவிட வேதமும்பி
ராம்மணர்கள் யாவருக்கும் அத்தியயனம்பண்ணும்படிசுருதிஸ்ரீபா
ஞ்சராத்திரத்தில் ஊர்த்துவபுண்டரமானதிருமண்காப்பும்தப்தமா
னசங்கசக்காங்கிதமும் திரிமதந்தானான பிராம்மணர்களுந் தரிக்கு
ம்படிவேதத்தில் சொன்னபடியே) திராவிடவேதத்தையும் பிரம்மா
வுக்குப்கவான் (எஜுர்வேதத்தில்) உபதேசித்தபடியால் அத்தச்சு
ருதியின் அர்த்தத்தில் ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்திலும் பாஷாணங்களிலும்

ద్వజాద్రమిడశ్రుతేఃసంకీర్తితాస్తేమద్భక్తాఇతిమద్భక్తలక్షణాధికారిణం
ణార్కள் பாதொரு திரவிடசருதியினுடையஎற்றத்தைப் பிரகாசமா
க்குவார்களோ அவர்களென்பக்தர்களென்று சொல்லப்படுவர்கள்-
இதுதான்யென்பதக்தர்களுக்கடையாளம்- ఉత్కర్షఖ్యాపకోయేన
విశాసాద్ద్రమిడశ్రుతేఃసపూజ్యస్సవిశేషేణతాగయేన్నరకమ్మవా॥ யா
வரொருவராலே திரவிடசருதியினுடைய ஏற்றமானது இதுதமக்
கு உத்தாகமென்கிற நம்பிக்கையாலே பிரகாசமாக்கப்படுகிறதோ
அவர் அதிகமாப்பூஜிக்கத்தக்கவர்-அவர் தம்மடியார்களை ஸம்ஸா
த்திலிருந்து தம் கையேற்றவர் இதுநிஜம்-உத்தாகமென்கிறது- உத்
ன்பது-இளப்புகிறது-தாகம் தாண்டுவிக்கிறது-ஸம்ஸாரசாகரத்தி
லிருந்தும் இளப்பித்தாண்டிவிக்குமென்கிறநம்பிக்கையாலே என்ற
படி-(அறியக்கற்றவல்லார்வைட்டணவராஞ்சுடன்ஞாலத்துள்ளே)என்
கிறபடியேமுதலில் திரவிடவேதத்தைக்கற்றுப்பின்பு அதன்பொரு
ளையறிந்து அதிலுள்ளசொன்னவனுஷ்டானங்களை யநுஷ்டிக்கவல்லவ
ர்கள்வைஷ்ணவர்களென்று ஆழ்வாரருளிச்செய்தார்-வேதாத்தியயன
த்தாலேதானே தங்களைவைஷ்ணவர்களென்று சிலர்பிரமிப்பர்கள் அ
ந்தப்பக்ஷத்தில்-ఋగ్మిశ్చయాస్కాశ్చవేదాశ్చరాక్షసాణాంగృహాగృహా॥
என்று இலங்கையிற்பிரதானராக்ஷஸர்களுடையகிரஹங்களிலும் அக்னி
ஹோத்திரங்களும் வேதாத்தியயனங்களும் நடந்துவருகின்றதாய்
ஸ்ரீராமாயணத்திலுள்ளபடியால் அந்தராக்ஷஸர்களுக்கும் வைதி
கவைத்துவம்சித்திக்கலாம்-அன்றியில் இராவணன்வேதங்களைச்சிக்ஷை
க்ஷ-பத-க்ரம-பாத-ப்ரதிஜ்ஞை-அத்யாயங்கள் முதலான அலங்காரங்
களோடேற்படுத்தினபடியால் அவனுக்கும் வைதிகவைத்துவ முண்
டாகலாமே- వేదాధ్యయనాత్ విప్రః॥ என்று வேதாத்தியயனஞ்செய்
தால் விப்ரன் என்றமட்டில் போக்கியதை புண்டரிகாக்ஷமே யொ
ழிய வைஷ்ணவத்துவம்சித்திக்கமாட்டாது - அன்றியும்-ப்ரம்மாண்ட
புராணத்தில்-అధీత ద్రమిడామ్నాయాంనీయాబ్రాహ్మీవదంనరంఛలో
ఞ్ఛదేవైర్గణితంతులాయామధికంవధూ॥ திரவிடவேதமோதின ஒரு
பிராம்மணனைப்பும் ப்ரம்மக்ஷத்ரியவைச்யரான ப்ராம்மணனுடனே தராதிலேற்றி
வைத்துநிறுக்கும்போது திரவிட வேதமோதின ப்ராம்மணன் அதி
கனாயிருந்தானென்றும் ஏகார்த்தயமனகார்யோத்ரமிடாம்நாயவர

ఉపనీషత్తిన్ సేవையுடன் மஞ்சளாயிடித்துப்
ஸ்ரீகுணபரிபாலனம்முன்னதாகப்பிரம்மமேத ஸம்
ஸாத்தையும் பிண்டதர்ப்பணங்களையுஞ்செய்து ஸபிண்டீகரண
முடிவாகப்பன்னிரண்டுநாள்வரைக்கும்கருமத்தைச்செய்து-రాత్రా
తివసేగంధపుష్పాద్యైర్వైష్ణవాన్బహూన్ ।అలంకృత్యవిశేషేణద్రమి
డామ్నాయపారగాన్ ।కారయిత్వాచాధ్యయనం ।పరమంద్రమిడశ్రుతేః॥
அந்தப்பன்னிரண்டாநாளிராத்திரிபரமமான திரவிடகருதியை மு
டிவரையிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அதிகமாகச்சந்தனபுஷ்பாதிகளா
லலங்கரித்துத்திரவிடவேதசேவையைச் செய்வித்து - దత్వాపరదినే
చేకూఃఖండాంస్తేషాంచపాణిషు ।సంభావయిత్వారథ్యాయాం।మండిలా
యాంసుతోరణైఃపూజయిత్వా ప్రతిగృహం।పదాస్తరణపూర్వకం। ప్రవేశ
యిత్వాప్రతిగ్రహం।నానాలంకారభూషితం॥ மற்றுநாளந்த ஸ்ரீவைஷ்ண
வர்கள்கையில் கரும்புகளைக்கொடுத்து வெகுமதிசெய்து தோரணங்
களாலேயலங்கரிக்கப்பட்டவீதியில் நடைப்பாவாடைருதலாகத்திர
ளாகத்தானும்பூஜித்து அதேகமான அலங்காரஞ்செய்யப்பட்ட தன்
திரஷ்டத்திலேயவர்களைப்பிரவேசிப்பது- తేషాంభక్త్యైవమిత్థాదిదత్వా
శక్త్యనుసారతః ।సంపూజయిత్వేదంకార్యం।పుత్రస్యేతిసుబిశ్చతం॥ அ
தன்முக்குப்பக்தியுடன் தன்சக்தியுள்ளமட்டுந் தக்ஷிணை முதலானவ
ற்றைக்கொடுத்துப்பூஜித்துத்திருவத்தியயனஞ்செய்யத்தக்கதென்
ற இவ்விதமாய்இயல்நடந்தபின்புஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்திற்சொல்லியவரம்பி
தையிற்ద్రయస్తుద్రమిడవేదార్థా।వేత్తాతస్యపదద్వయం।సంయోజయతా
పாదాంబుపేయంమోక్షఫలార్థిభిః॥ திரவிடவேதத்தின் அர்த்தத்
தறிந்தவர்களுடைய இரண்டுதிருவடிகளையும் ஸ்ரீபாததீர்த்தஞ் சே
ர்த்து மோக்ஷத்திலிச்சையுடையவர்கள் ஸேவிக்கத்தக்கதென்
பாத்மசம்ஹிதையில்- పితుర్మృతాహోత్వాద్యేద్వ్యా।రాత్రావధ్యయ
ద్విజైఃకార్యాద్రమిడవేదస్యపితుస్తృప్తిర్నచాన్యథా॥ தகப்பன் திதி
முதல்நாளிராத்திரி திரவிடவேதத்தைப்பிராமணர்களோடே படி
க்கவேண்டுமென்றுசொன்னபடியே இப்போதும் அனுஷ்டி
க்கவருகின்றதுஸ்ரீபாத்மசம்ஹிதையில்- ఉత్కర్షఖ్యాపకోయేన

తతేఃమోక్షోద్ధినాదివీపేంద్రయిత్వా కుకులనందన॥ శ్లోకమాలెఖిత్వా-

వాక్యమం చత్తిల్పిరత్త(தில்ப) ాజనే మోక్షుంమేవండియపోరా
లె తెన్కలియార్ తిరువడిగళిల్ ఆశ్రయిత్తిరావిడవేతమోత
వేండుమెన్ఱు అరుళిచ్చెయ్త నారత భగవాన్నుం బ్రహ్మాండ
పురాణత్తుక్కుప్ పిరవచనకర్త్తావాగియ తిరువాళరుం శ్రీభాగవత
త్తిల్ - తాం బ్రహ్మణి నదీయత్రక్ష్య తమాలావయస్వినీ కావేరీచమహాబా
'భాలాప్రతీచసరస్వతీక్వచిత్ క్వచిన్మహాభాగా ద్రామిడేషుచ భూరిశ॥
తామ్రపర్ణి తీరత్తిలుం పాలాత్తిన్కరైయిలుం కావేరితీరత్తి
లుం నిలనిల మహాత్మాక్కళ్ నిరవిడవేతత్తై విశ్వరిప్పిక్క అ
వతరిత్తిరుక్కిఱార్కళ్ ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్తపడియాల్ అన్త శ్రీభాగవతం వ
ిష్ణుదత్తర్ శ్రీపరాశరుక్కుం అవర్ శ్రీవేదవ్యాసరుక్కుం అవర్ శ్రీ
శుకాచార్యరుక్కుం పరంపరైయాయుపదేశిత్తు వన్తరువియాయిరు
క్కైయాలుం ఇవర్కళుక్కుమూలపురుషరాన పిరమావుక్కుప్ పగవా
న్ ముఖత్తిలుం - శ్రీభాగవతత్తిలుం - శ్రీభాగవతత్తిల పురాణంకళాలుం ఉప
దేశిత్తు వన్తరువియాయిరుక్కైయాల్ పిరమ్మా తొటంగి వ్యాసర్
మూతలాన మహారుషికళ్ ఇన్తత్తిరావిడ వేతత్తై అత్తియయన
ంచెయ్తే ఉజ్జీవిత్తనర్కళ్ ఎన్ఱరియలాం - ఆనాల్ వేదబాహ్
యర్తవిరుక్కి - శ్రీభాగవత పురాణంకళుక్ కుట్పట్ట పిరా
మ్మనర్కళాన మాత్తువర్కళ్ అవ్వెతిహాసంకళిన్ సిన్నంబిన్నమా యున్త
ర్కళిల్ సిలర్ ఇన్తత్తిరావిడవేతత్తై ఓతామల్ ఇరుక్కచ్చెయ్
రుక్కిఱ తెన్నవెనిల్ - మున్సొన్నకరుది శ్రీ భాగవత పురాణంకళిల్ సొల్లియిరుక్కుం ఇన్తత్తిరావిడవేతత్తిన్ పెరు
మైయై అరియాతవర్కళెన్ ఱరియలాం ఇతర్కు ఉతాహరణం- త
ైత్తిరీయ కాత్తియాయన ఉపనిషత్తిలుం కటవల్లి ఉపనిషత్తి
లుం విష్ణువిన్ ఇరండు తిరువడిగళిన్ ఆకిరుతియాయ్ ఒరు అంగ
ుళం పాతం తరిక్కవేండుమెన్ఱుం - శ్రీభాగవత కాత్తియా
యన ఉపనిషత్తిల మూన్ఱిల్ మూన్ఱుం పాతం నాలిల్ ఒన్ఱా
కవుం అతుమూన్ఱు కేశవనాక్కుం తరిక్కవేండుమెన్ఱుం
అప్పడియే పరాశరస్మిరుతియిల్ పాతం నిలత్తిల్ ఇరండిలక్
కమాకవుం - అలత్తిల్ ఒన్ఱరై అంగుళముం పిరామణన్ తరిత్
తవేండుమెన్ఱుం సొల్లియిరుక్కిన్ఱ ప్రమాణత్తిన్ హేతు
వాలుమ్ - అంగంగే వసిక్కుంపిరామణర్కళుక్కుప్ పాటమాయు ము
రుక్కచ్చివర్పాతమిల్లాత పుండ్రత్తరిత్తుమ్, నివ్విప దేశంకళిల్
వాళుమ్పిత్తిరుక్కుం పూతముండైయ పుండ్రంకళై మిరుత్తుమ్ ముఱై

రామ్మణర్కళ్ పాత్మోత్తిరత్తిల్ - ఊర్ధ్వపుండ్రంతువిప్రాణాంచ
త్రియాణాంత్వర్ధచంద్రికాపతాకారంతు వైశ్యానాం, శూద్రాణాంతు త్రి
పుండ్రకం॥ పిరామ్మణరుక్కు ఉనర్త్తువపుండారముం క్షత్తిరియరుక్కు
పన్పదారణముం సొల్లియిరుక్కిఱదు మఱ్ఱుం - కులీనో బ్రాహ్మణో వి
ద్వాన్ భస్మధారీభవేద్యజేత్ వజయేత్తాదృశందేవి మహ్యోచ్చిష్ట ఘటం
యథా॥ ఎన్ఱు ఉయర్త్తకులత్తిల్పిరన్త పిరామ్మణరుమ్ విత్వా
నుమిరుత్తు అప్పడిప్పట్ పిరన్తవర్కళిడత్తిల్ కాణ్డాల్ కళ్ళుక్
కుడిత్త ఎచ్చిల్ మొత్తైయై ఎరియుమాప్పోలే నియజ్ఞత్తత్త
ుక్క వెన్ఱుం- పయజంతిహవీంసర్వే బ్రాహ్మణావత్తేస్మృతారుద్రాదీ
యజమానస్తు! శూద్రప్రవ్రకీర్తతః॥ యావదెరువన్ హరియైప్పూజిక్కి
ఱవరై అవరిడప్పిరామ్మణన్ఎన్ఱే అరియత్తక్కవెన్ఱుం- క్షత్తి
రియన్ మున్నాలాన దేవర్కళిడప్పూజిక్కప్పట్ట పిరామ్మణర్కళిడత్తిల్
ఎన్ఱే అరియత్తక్క వెన్ఱుం ఉమైత్తుచ్చివన్సొన్నతుం-
శ్రీభాగవతత్తిల్ - శ్వపచోపినమీపాల! విష్ణుభక్తోద్విజాధికః! విష్ణుభ
క్తిహీనస్తుయతిశ్చశ్వపచాధమః॥ ఎన్ఱు నాయ్మాంసం తిన్పవన్ వి
ష్ణుపక్తనుయిరుత్తాల్ అవన్ పిరామ్మణనిల్ అధికనెన్ఱుంవిష్ణు
పక్తియిలాతవన్ వేతవాళ్ యిరుత్తాలుం అవన్ నాయ్మాంసత్
తిన్పవనిలుం అధమనెన్ఱుం సొల్లియిరుక్కచ్చిలపిరామ్మణ
ర్కళ్ క్షత్తిరాతికళైత్తొళుత క్షత్తిరియర్కళుక్కు విధిత్త ఆచార
ంకళాగియ పల్పరుత్తిరాక్షంకళైత్ తరిత్తుం, శ్రుతికళాగియ వే
మోపనిషత్తిలుం కాణ్డవవేతత్తిలుం - మైత్రావరుణ చా
క్షయిలుం అగ్నియిలుదే తప్తమానసంకచక్షిరాంతిత్తంకళైత్త
రిక్కత్తక్క వెన్ఱుం-తైత్తియాయన-వారాహ-ముణ్డకోపనిషత్తు
కళిల్ విష్ణువినుడైయ ఇరండు తిరువడివినుడైయ ఆకిరు
తియాయ్చ్చేవత మిరుత్తలే తరిక్కవేండుమెన్ఱుం సొల్లి
యిరుక్కిన్ఱదు ఇమ్మాత్తిర పరియత్తముండా యిరుక్కిన్ఱ పిరా
మ్మనర్కళుక్కుప్పాటమాయిరుక్క అదర్కువిరోతమాయ్ మాత్తువ
ర్కళ్ కోపిచ్చుకొణ్డాకారమాయ్త్ తరిత్తుం - శుక్ర
నీతియిల్ - ఏళామట్టత్తిల్ కాలామత్తియాయం-ఎట్టామ్వర్క్కత్తి
ల్ పిరహస్పతివేత రానత్తిల్ - మూతర్పరిచ్చియత్తిలుం-అగ్నియిలు
ం తప్తమాన శుక్రాచార్యతిరుమేనియవర్ముకత్తుక్ కణ్ణ
ాలుమే పార్క్కకూటాతెన్ఱు- ఇన్తక్కిరన్థం-ాఎళు-ాఅయ-ం

இப்படி வியாக்கியானங்களாய்ச் செய்திருந்தபோதிலும் அவைமணிப்பிரவாளங்களாகிய சொற்களும் தமிழ்ச்சொற்களுமாய்ப் பதங்களுக்கு அர்த்தம்விள்ளாமலும் இருக்கின்றபடியால் அவைகளுக்குப் பிரிதிபதங்களின் அர்த்தங்களும் விசேஷபதங்களுக்கு வியாக்கியானங்களும் பிரமாணத்துடனே தமிழ்படுத்தி அச்சிற்பதித்து விஸ்தாரஞ்செய்யவேண்டுமென்று பலவானுக்கு அந்தரங்கரான ஸ்ரீமதாபாகவதர்கள் கோரின கோரிக்கையாலே (ஊரு நாடுமுலகமுத்தன்னைப்போலேயுடைய-பேருத்தார்களுமேயிதற்றக்கற்புவாணிடமி) எனறருளிச்செய்த ஆழ்வாருடையகருத்துக்குமும் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் (ஸ்ரீரம்மகூத்திரத்துக்குப்) பாஷியஞ்செய்யவேண்டுமென்றும், திராவிடவேதத்தை யார்பிரவசனஞ்செய்யப்போகிறார்களென்றும் (விஷ்ணுவின் தரிசனத்தை வசிஷ்டர் - அவர்புத்திரர்சக்தி-அவர்புத்திரர் பராசர் - அவர்புத்திரர் வியாஸர் - அவர்புத்திரர் சுகர்- இப்படிபரம்பரையாய் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராண ஸ்ரீரம்மகூத்திர ஸ்ரீபாகவதாதிகளாலே) விஷ்ணுவின்தரிசனத்தை ஸ்தாபித்தபடியால் அவர்களில் வியாஸ பராசராதிகளுடையபேர் ஸ்ரீரங்கத்தில் விளங்கும்படி வியாஸரை விக்கிரஹமாய்ப் பிரதிஷ்டைசெய்யவேண்டுமென்றும் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவுள்ளத்தில்நினைத்து விஸ்தரசமவிக்கிரஹத்தில் மூன்றுவிரல்களை முடக்கிக்கொண்டதில் ஒருவிரலின்கருத்தாயும் பின்பு ஸ்ரீபாஷியகாரர் அவருடைய மூன்றுகருத்தையும்நிறைவேற்றித்திருநாட்டுக்கெழுத்தருளும்போது - ஹேது ஷ்யந்தரவசனமசேஷரஹஸ்யமென்று ஸ்ரீபாஷியத்தைப் படித்துப்பிரவசனம்பண்ணத்தக்கதென்றும் அதற்குச்சக்தியில்லாவிடில் சடகோபரையே வெளிப்படுத்திய திராவிடவேதத்தைப் படித்துப்பிரவசனம் செய்விக்கத்தக்கதென்றும் கட்டளையிட்ட ஸ்ரீபராசரருடைய கருத்துக்கும் ஒத்திருந்தபடியால் இந்தத் திராவிடவேதவியாக்கியானம் அச்சிற்பதித்து விஸ்தரிக்கும்படி பண்ணப்பட்டது.

ப்பக்கங்களில் சொல்லியிருக்கத் தப்தம்பண்ணுதபஞ்சாயுதங்களோத்தரித்துப்போருவதுபோல் திராவிடவேதத்தை அப்பியசியாமல் அதற்குமேலே அதை இகழ்வதும் அவரவர்களுடைய தக்ஷிகருமத்தின் பலமென்றறியலாம் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திராவிடவேத மாகையால் சூத்திரர்கள் உச்சரிக்கக் கூடாதென்று தங்கள் மட்டிலே அத்தியயனம்பண்ணிக்கொண்டு இதரவர்ணத்தில் அத்தியயனம் பண்ணப்பட்டவர்களோ நிந்திக்கிறார்கள்- ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்தில்பாரமேசுவரசம்மிதையில்- ब्राह्मणक्षत्रियोवैश्यश्शूद्रोवानोऽधमंकुरुः। अनितरमिदमाम्नायः। शूद्रोवाधममुःशुचिः॥ பிராம்மணன்-க்ஷத்திரியன்-வைசியன்-சூத்திரன் - பின்புமற்றசங்கரவர்ணமானவர்களுந்திராவிடவேதத்தை அப்பியசித்தவர்கள் முமுட்சுக்களாலே பூசிக்கத்தக்கவர்களென்றுசொல்லியிருக்கையால்திராவிடவேதம்பொற்குடமென்றும் தீர்வாணவேதம்-மட்குடமென்றும் பூருவாசாரியர்கள்நிச்சயித்திருக்கிறார்கள்.

ஆகையால்வேதாணத்தில் திராவிடவேதத்தைப் பிரதமத்தில் சொல்லதொடங்கி இதுவரையில் ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர புராணங்களில் திராவிடவேதமென்றும், திராவிடசுருதி என்றும், திராவிடாம்நாயமென்றும் சொல்லியிருக்கையால் இந்த உபயவேதங்களோடும் சம்மாவதிப்பவால் உபதேசித்தருளலே பாமபதத்தில் உபயம்வேதங்களும் உண்டென்று நிச்சிதமாயிற்று.

இந்தஉபயவேதங்களையும்திருவிண்ணகருவடக்குத் தீர்வாணதோத்மனையால் பக்வாம்நாதத்தில்வியாஸராயவதரித்துத்தீர்வாணவேதத்தைவிசாலஞ்செய்து அவ்வேதத்தில் சொன்ன அர்த்தங்களை இதிஹாஸமாகியபாரத புராணங்களாக வருளிச்செய்தார்-திருவிண்ணகருத்தெற்குத்திராவிடதேசமாகையால் அந்தப்பகலான் தம்பாபர்ணிதீரத்தில்ஸ்ரீபராங்குசபகவானுயவதரித்துத்திராவிடவேதத்தைவெளிப்படுத்திதவ்வர்த்தத்தைவிபவாவதாரத்தில் ஸ்ரீமதாகவிகளுக்கும்அர்ச்சாவதாரத்தில்ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கும் அருளிச்செய்தஅதுபரம்பரையாய்ஸ்ரீபாஷியக்காரரிபரியந்தம்உபதேசமாய்வந்தஅவர்தம்முடையவிஷியாகிய(திருக்குருகைப் பிரான்பிள்ளான்) முதலானவர்களுக்கு உபதேசித்தப்பின்புள்ளவர்கள் மந்தமதிகளாகையாலிந்தக்ரந்தமுமாய்வியாக்கியானம்பண்ணும்படி கட்டளையிட்டபடியால்(உரைத்)ப்படி(உரை)ப்படி(கூறு)ப்படியால்வியாக்கியானங்களாகச்செய்தருளினார்கள்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
எம்பெருமானார் திருவடிகளேசரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அந்தந்த திருவாய்மொழிகளின் கருத்துக்களையும் உள்ளுறைகளையும் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுமிடங்களில் வரும் சமஸ்கிருத பதங்களுக்குத் தமிழ் அர்த்தம்.

ஸஹஜத்வம் - சகித்தல்
விச்சிலேஷம் - பிரிவு
துராராதியன்-ஆராதித்தற்கரிய
ஸ்வாராதியன்- பாகவதாராதித்தற்கெளிமையாயிருக்குமவன்
ஆச்சிரயணம்-அடைதல்-பற்றுதல்
ஆர்ஜவகுணம்- தஷி- இருசெயன் முடையவர்களிடத்திலிருக்கத்தோடுகூடின செம்மைக்குணம்
ஆச்சேதசம்சிலேஷம்- அடைந்தவர்களால் ஆயிங்கனஞ் செய்யப்பட்டவன்
ஆரம்பனம்-பாம்பணை
உல்லாசம்-மகிழ்ச்சி
ஆர்த்தி-ஈசுவராலே படைக்கையில் ஸ்துதிக்குதல்
ஆரியக்கு-மிருகபக்ஷிகள்
உத்பிரமித்தம்-அதிகாரணம்
உத்வேகம்-விசனம்
உத்தாபம்-வெப்பம்-மிகவுள்ளுருகிநடுக்குந்தாபம்
உபாதேயம்-அதிகஆசை
உத்பலம்-தொடுத்தல்
உபாலம்பித்தல்- சோதித்தல் அளவிடுதல்
ஊர்த்வகரம்-சுருங்குதல்-சுருக்குதல்
ஊர்த்வகுணம்-தருதி
ஊர்த்வம்-பக்தி
ஊர்த்வம்-ஒன்றிற்கொன்று
ஊர்த்வம்-மேற்பட்டது

ஏகாந்தம்-நிர்ஜனம்
ஏகாக்ரியம்-ஒருமை
ஏகாந்தி-ஒருவனை விரும்புகிறவள்
ஏகாயனம்-ஒருவழி

ஐகாந்திகம்-நிச்சயம்

ஓஜஸ்-தேஜஸ்

கைங்கரியம்-கிங்கரத்வம்-அடிமை
கைவல்யம்-தன்னைமாத்திரமனுபவிக்கை
கைவல்யார்த்தி-தன்னைமாத்திரமனுபவிக்கவிரும்பினவன்
கைவல்யநிஷ்டன்-தன்னைமாத்திரமனுபவிக்கவிரும்பினவன்
கோஷ்டி-சபை
கோஷ்டிபூர்த்தி-சபைநிறைவேறுகை
கோஷ்டிபரிஹாரம்-சபைவிலக்கு
கோஷ்டிபரிவர்த்தனம்-சபைமாற்றம்
கோஷ்டிபரிவாரம்-சபைபரிவாரம்
கோஷ்டிபரிஷ்காரம்-சபைசிங்காரம்
கோஷ்டிபரிஹாரம்-சபைவிலக்கு
கோஷ்டிபரிவர்த்தனம்-சபைமாற்றம்
கோஷ்டிபரிவாரம்-சபைபரிவாரம்
கோஷ்டிபரிஷ்காரம்-சபைசிங்காரம்
கோஷ்டிபரிஹாரம்-சபைவிலக்கு
கோஷ்டிபரிவர்த்தனம்-சபைமாற்றம்
கோஷ்டிபரிவாரம்-சபைபரிவாரம்
கோஷ்டிபரிஷ்காரம்-சபைசிங்காரம்

சதுர்முகன்-பிரமன்
சதுர்வேதி-நான்குவேதமுமோதினவன்
சதுர்வேதிமங்கலம்-நான்குவேதமுமோதினவர்களுக்குக்கொடுத்த ஊர்
சதுர்விதம்-நான்குவகை
சதுர்விதபுருஷார்த்தம்-நான்குபுருஷார்த்தம்
சதுர்விதவேதாந்தி-நான்குவேதாந்தமுமோதினவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதம்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதம்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவி-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவி
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகிய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகிய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடைய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடைய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகிய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகிய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகிய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகிய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகிய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகிய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகிய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகிய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகிய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகிய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகிய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகிய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகிய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகிய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய
சதுர்விதவேதாந்தாசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவன்-நான்குவேதாந்தமுமோதினவர்களுக்குள்ளே ஆசார்யபதவிபெற்றவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடையவனாகியவனுடைய

பிரணயதல்ஹம் - நாயகநாய
கனுடன் கூடேன் றாகிதல்
ஊடுகை - விரோதிக்கை
நிரஸ்காரம்-நீக்கல்
ஸ்ரீ - ஸம்பத்து - செல்வம்
அனுஸந்தித்து-தியானஞ்செய்து
க்ருஷ்-மெலிந்துஉலர்ந்து-சு
ஷித்து
நாரகம்- அன்னம்- போஷகம்
போஷித்தற் குபயோகமான
நெய்-பால்-தயிர்- போக்கியப்
சந்தனம்-புஷ்பம்- தாம்பூலம்
வஸ்திராபரணாதிகள்
உபாதானம்-பண்டங்கள்செய்
யமிருக்காரணமாயிருக்கு மா
ப்போலஜகத்சிருஷ்டிக்குபகு
சாதகாரணமாயிருக்கை.

சிராவியம்-கேட்கத்தக்கது
நைராசியம்-நிராசையாயிருத்தல்
திமோமம்-திருஷ்ணை- ஆசை
ஆக்ரோசம்-கூப்பிடுதல்
ஸன்ரம்பம் - ப்ரயத்தனம்
அதர்க்கிதம் - சங்கிக்கப்படாமல்
ஸாத்மிக்க-பொறுக்கப்பொறுக்க
மநோரதம் - மநோவாசை
ப்ரதிபந்தகம் - இடையூறு
சேஷி - ஸ்வாமி
சேஷம்-அடிமை- மிகுதிக்கும்
பெயர்
நிபர்ஹணம்-நீக்கல்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ

முதல் திருவாய்மொழிக்கு அவதாரிகை.

சுருதியில் வந்தேவிஷ்ணுமோங்காரவாச்யன் என்று ஓங்காரத்துக்கு ப்பொருளாகிய விஷ்ணுவைச்சேவிக்கின்றேன் என்றும், ஆகாரோ விஷ்ணுஸ்தத்ப்ரதமனாமோச்யன் என்று அகாரம்விஷ்ணுவுக்குப் பிரதானதிருநாமமென்றும் ப்ரணவத்துக்கு அதிதேவதை விஷ்ணுவென்றும் வேதத்தில்சொல்லியிருக்கின்றபடியால் அகார-உகார- மகாரங்களாகிற திரவிடவேதத்தில் முதல்திருவாய்மொழியில் அபர்வறுமமார்களதிபதி என்றும், [உபாவறவுயர் நலமுண்டியவன் என்றும், மயர்வறுமதிநலமருளினன்என்றும்] ப்ரணவத்தை ஸ்தாபித்து (ஓங்காரத்துக்குப்பொருளான விஷ்ணுவைச் சேவிக்கின்றேனென்று) சுருதியில் முன்சொன்னபடியே அபாரகாடாடி தொழுதெழென்மனனே என்று அருளிச்செய்தார்.

திரவிடவேதங்களாயும் கீர்வாணவேதங்களாயும் பிரிந்ததற்கு ஹேதுவான திருவேங்கடத்துக்குத் தெற்குத் திரவிட பாஷையாயும் அதற்கு வடக்கு கீர்வாண பாஷையாயும் பிருக்கின்ற படியால் இரண்டுவகைப்பட்டது - இதற்குப்ரமாணம், சடகோபர் ஒருவரோடொருவர் தெய்வவாலயமெய்வுலகத் தெவ்வுலகும் ஞாலவாய்மின்புழின் றகையவாற்பிறிதிலேன் என்றும் அதிகரித்து ருடைய வைபவத்தினாலே அத்திலேசாக்ஷியிட்டு (ஒத்து) என்ற வேதங்கள் இரண்டுவகையாபிரிவுபட்டிருக்கின்றதென்று அருளிச்செய்தார்.

ஆகவ் இந்த உபயவேதங்களில் சிறந்ததுஎதுவென்னில் திரவிடவேதமானது மோக்ஷத்துக்கேவுரியதாகையால் யசர்வேதாரண்யத்தில்வைகாம்பரிணம் முதல்பஞ்சாதியில் திரவிடவேதத்தைப்பிரதமத்தில் எடுத்தநமஸ்கரித்தேனென்று வேதபுருஷன் சொன்னஞ் ஸ்ரீவர்த்தத்தை ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தில் வாசுதேவ ஸம்ஹிதையில் ஜகாதிதேவயாத்ரா ஸ்ரீகாரத்கரணாதிகளுவைக்ரமாக்ரஹரேத்வா நேஷுபுரத
ஸ்ரீரன்யத்ரேமானுஷேஃ என்ற திவ்யமந்த்ரத்தில்பெருமாள்-எழுந்தருளியிருக்கும் முன்பக்கத்தில் திரவிடவேதத்தைப்பிரதமத்தில்

த்திலிருக்கு எசுச்சாமமென்கிற வேதங்களையும் படிக்க வேண்டிய தென்றுநினைக்கத்தக்கது என்றும், புரதோ தேவயாத்ராயாம்ப்ரமிக்ர்யுதலக்ஷணாஃபத்ர பாணமோஹாஸ்த்ர ஹேயஃபரமாக்ருதிஃ பெருமான்புறப்பாட்டின் முன்பக்கத்தில் திரவிடசுருதியை பதிந்தவர்கள் கைகளைக்கோத்துக்கொண்டு சந்தோஷித்தாடுல பரமமான திரவிட சுருதியைப்படிக்கக்கடவர்கள் என்று, பகவான் அருளிச்செய்ததில் திராவிடசுருதி என்றும், பரமமானசுருதி என்றும், திருமுன்பு படிக்கத்தக்கதென்றும் மூன்று வகைகளாணவிசேஷணங்கள் சொல்லியிருக்கின்றபடியால் திரவிடவேதம் சிறந்ததென் றறியவேண்டியது.

தீர்வாணசுருதியானது பூர்வபாகமென்றும் உத்தரபாகமென்றும் இரண்டுவகையாய் பூர்வபாகத்தில் நாலுவர்ணதாலு ஆசீர்மங்களுக்குரிய ஆசாரங்களையும் விவகாரங்களையும் பிராயச்சித்தங்களையும் சொல்லுகிற லவுகேவிஷயம் திரவிடவேதத்துக் இல்லாமலிருக்கின்றது மன்றிச் சுருதியில் நேனாஜிசரன்யஜேத என்று, ஒருவனைக் கொல்லும் பொருட்டுச்சேனையிற் என்ற யாகத்தையும் சுருதி ஜோஹ்யோமனஸ்வர்காமோயஜேத- என்று சுவர்க்கத்திலிச்சையுடையவன்சோநிஷ்டோமம் என்றயாகத்தையும்செய்யக்கடவர் என்றது முதலானபலவிதபலங்களைக்குறித்து நாமேதம், பௌண்டரீகம், முதலானபலவிதயாகங்களை விதித்திருக்குந்தோஷங்களும், சோதிஷ்டோமவாடம் முதலான லவுகீகங்களைச் சொல்லுந் தோஷங்கள் முதலான தூக்கிரவிடவேதத்துக்கில்லை.

பின்னும்சுருதி இதிஹாஸபுராணஞ்சமஞ் என்று, ஐந்தாம்வேதமாகச் சொல்லும் இதிஹாஸங்களான ஸ்ரீராமாயண பாரதங்களில் திரோஷிமான ஸ்ரீராமாயணத்தில் நாராயணஃ ஸ்வயமிமாஃ என்று, நாராயணனுடைய கதைகளைச்சொல்லுகிறேனென்று ஸ்ரீவான்மீகிபகவான் ஆரம்பித்துக் கங்கைசுப்பிரமணியன் இராவணன்முதலானுடைய உத்பத்திமுதலான கதைகளை விஸ்தாரஞ்சொல்லுந்தோஷமும்பாரதத்தில் ஸ்ரீ வேதவியாஸபகவான் அஸ்ரீத்ருதனஸ்ஸ்லோகபரிவர்தனபாதஸலாம்வாவம்சேரிக்ஷாலாபிஸ்ரோயேவஸ்வனீமஹே ॥ என்று பயாதி முனிவான இராசாக்களான அஜமீடனம்பண்ணி அத்தால்விட்டசாந்தி பாண்டவர்களைச் சபிக்கவந்தகௌதமியான தண்ணன் கதைகளைச் சொல்லி

லகயாகிற கதையில் பரவனம்பண்ணுகிறேனென்று நாரத பகவதனுடன்சொல்லியதுதபித்து ஹரிவம்சம் (உருது) இரந்தஞ் சொன்னபடியால் அஸந்தேர்த்தனங்களைப்பண்ணுந்தோஷமிந்தத்திராவிட வேதத்துக்கில்லை,

இந்தத் திராவிட வேதத்தில் சுருதி நிதி ஞ்யாஸிதவ்யஃ॥ என்கிறபடியேபரப்பிரம்மத்தின் கலியாணகுணங்களையே சொல்லப்பட்டிருக்கையால் உபயவேதங்களைச்சொல்லும் சுருதியில் திராவிடவேதத்தைப்பிரதமத்தில் எடுக்கப்பட்டும் திவ்யதேசங்களில்பகவான் திருமுன்புசேவிக்கப்பட்டும் ஷை திரவிட சுருதியை யாரம்பிக்கும்போதும்முடிக்கும்போதும் ஸ்ரீசடகோபன் முதலானசகல மரியாதைகளும் ஷை திராவிடசுருதியைப்படிக்குமவர்களுக்கே திவ்விய தேசங்களிலும் விதவான்களுடைய சபாஸ்தானங்களிலும் நடந்தேறி வருகின்றன.

இந்தஉபய வேதங்களில் சொல்லுகிற அர்த்தமென்னவெனில் பராஸ்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ஹேயப்ரத்யநீகத்வேன ஸ்வரூபேண ச அபரிச்சேத்யத்வாத் அபரிமிதைஃ கல்யாணகுணைஃ பரிபூர்ணஸ்ய பரஸ்ய ப்ரஹ்மணஃ ப்ராப்யஸ்ய ப்ராப்தாஃ ப்ராப்திஃ ப்ராப்யோபாயஃ ப்ராப்யோபாயயோஃ ஸ்வரூபபலயோஃ விரோதிச்ச பரப்பிரம்மம் ஸ்ரீமந் நாராயணனென்றும் ஆத்மாக்கள் அவனுக்கடிமையாயிருப்பர்களென்றும் அந்தப்பிரம்மத்தையடைகிறதற்குஉபாயம்அவன்திருவடிகளேயென்றும் அப்படியடைந்தவர்கள் அவன்திருவடிகளே பேறாகவபேக்ஷிக்கவேண்டுமென்றும் இதுவரையில் மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யமாகிற அப்பேற்றை யடையாததற்குஹேது (இதர தேவர்களை யுபாஸிக்குதல் இதரமந்திரக்களை உச்சரித்தல் இதரசாதனங்களால் அடையமுயற்சி செய்யுதல் இதரசாம்மியங்களை யிச்சிக்குதல் அவனையொழிய இதரவிஷயங்களை விரும்புதல்முதலான தோஷங்கள்] விரோதிகளென்றும் வதந்தஸ்ஸகலா வேதாஃ ஸேதிஹாஸபுராணகாஃ। மனயஶ்சமஹாத்மானோ வேதவேதார்த்தவித்தமாஃ। இவ்வாக்யத்து அர்த்தங்களையேசகலவேதங்களிலும் இதிஹாசபுராணங்களிலும் வேதவேதார்த்தங்களை அறிந்த மஹாத்மாக்களுஞ் சொல்லுவர்களென்றும் புராணங்களில் சொல்லியிருக்கின்றதை ஆசாரியர்களில் திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்[மிக்கவிறலியும் மெய்யாமுயிர்நிலையும்,தக்கதெறியுந்தடையாகித்-தொக்கியலும்,ஊழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதுங்குருகையர்கோன் - யாதியிவையேதத்தியல்] என்றருளிச் செய்தபடியால் இத்திருவாய்மொழியில் ஸாத்ரஸ்தர்கள் சொல்லியிருக்கின்றன - இவற்றில்

அவதாரிகை.

பாப்பிரம்மம் இன்னதென்ற சொல்லும் பிரகரணத்தில் சைவமதி
கண்டனமும் ஜீவாத்மஸ்வருபத்தைச் சொல்லுமிடத்தில் அத்வைத
மதகண்டனமும் தன்கடையேசம்பவிக்கும் இது முதல்பாசுரவியா
க்கியானத்தில் கண்டுகொள்வது.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பத்தாமிருதம்விசுவஜநாநுமோதனம்... ... ...*
ஸ்ர்வார்த்ததம்ஸ்ரீசடகோபவாங்மயம்... ... ...*
ஸ்ரீஹரிசாகோபநிஷத்ஸமாகமம் ....*
நாமாம்ஸ்ரீத்ராவிடவேதசாகரம்... .. ..*

மதுரகவிகளருளிச்செய்தது.

திருவாழிநாடென்றுந்தென்குருகூரென்றும் ... ...*
ஒருவினியவண்பொருநலென்றும்-அருமறைகள் ... *
அந்தாதிசெய்தானடியிணையைப்பொழுதும்.....*
சிந்திபாய்நெஞ்சேதெளிந்து..... .....*

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளருளிச்செய்தது.

மனத்தாலும்வாயாலும்வண்குருகூர்மேவுஞ்... ... *
இனத்தாயல்லாதிறைஞ்சேன்-தனத்தாலும்... ...*
எதற்குறைவில்லெனெந்தசடகோபன்..... ...*
பாதங்கள்யாமுடையபற்று..... ...*

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளாரருளிச்செய்தது.

எப்தபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன்.....*
வாய்த்தமலர்ப்பாதம்வணங்குகின்மீன்-ஆய்த்தபுகழ்ச்*
சோர்சடகோபன்செந்தமிழ்மீவதத்தரிக்கும் ... ... *
பேரதவுள்ளம்பெற..... .....*
வன்றிகழுஞ்சோலைமதிளரங்கர்வண்புகழ்மேல்... ...*
ஒன்றுதமிழ்மறைகளாயிரமும் - நன்ற.....*
மாறன்சடகோபனெம்மான்பாலவளர்த்த...
மதுரகவி.....

ஸ்ரீவிடவேதசாரமார்ய

நாலாயிரப்பிரபந்தத்துள்

ஸ்ரீசடகோபர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சாமவேதசாரமார்ய

திருவாய்மொழி.

பாப்பிரம்மத்துக்குக்குணமில்லை-ரூபமில்லை-என்றஅத்வதிகளும், வேறுக்குப்பரத்துவஞ்சொல்லுகிறசைவர்களையும் கண்டித்து ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்துவஞ்சொல்லுகிறவைதிகர்களையும் கண்டித்து ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய குணங்களும் ரூபமும் முண்டென்று இந்தபாசுரத்தில் ஸ்தாபிக்கிறார்.

உயர்வறவுயர்நலமுடையவனெவனவன்.....*
மயர்வறமதிநலமருளினனெவனவன்.....*
அயர்வுமமரர்களதிபதியெவனவன்... ... ...*
துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே..... *

உரை.

பாட்டை முடியச்சொல்லி அவனெவ்வுதே அடிதோறுஞ் சொல்லுகிறவிதக்குக்கருத்துகாரணவஸ்துவை இதிலருளிச்செய்யவுள்ளதால் அந்தக்காரணவஸ்துவுக்கு ஓரோருணர்த்தலே நமபடும்படி யிருக்கையால் அவ்வர்தாரத்தாலே சொல்லுகிறார்-[உயர்வறவுயர்நலமுடையவனெவன்-அவன் துயரறுசுடரடிதொழுதெழு] என்மனனேயென்று அடிதோறும் யோசிக்கவுமாம், அன்றிக்கே- உயர்வுடன்நலமுடையவன் எவன் அவன்மயர்வறமதிநலமருளினன் எனறிங்கே வாக்கிய ஐக்கியபாவனையாலே யோசிக்கவுமாம்- சுருதி- ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோ ஹ்யஸௌ என்ற பாமபதத்தில் நித்தியரு முக்தரு மநுபவிக்கிற நாராயணனே முன்னிலும்பின்னமென்றுசொல்லிச்சேஷத்வத்தைப்போலே வாக்கிய ஐக்கியத்தாலும் வாக்கியபேதத்தாலும் மயர்வறமதிநலமருளினனென்றருளிச்செய்தார் - உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் என்கிறதனால் ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்வரூபதோஷமும் ஸ்வரூபவிரோதியுமில்லையென்கிறார்.

(முதற்பத்தம்.)

உயர்வு - அதிசயம், வருத்தம், அற - போகும்படி, எம் பெருமானுடைய வுயர்த்திக்குமுன்னே பிரம்மருத்திராதிகளுடைய வுயர்த்தி போகும்படியாக வென்னுதல், அன்றிக்கே - உயர்வு, வருத்தம், பிரம்மருத்திராதிகள் தவஞ்செய்து திருஷ்டி சம்மாரத் தொழில்களையும் அதற்குரிய தேவதங்களையும் பெறுமவைபோலன்றிக்கே எம்பெருமான்வருத்தமில்லாமலே உயராதிற்கும், வுயர்நலம் உயர்ந்துகொண்டேயிருக்கும் ஆனந்தகுணங்களையும் உயர்த்தியையும் இயற்கையாகவுடையவன்-எவன்-யாவனொருவன், அவன்- அவனுடைய, துயரறுசுடரடிதொழுதெழுமென்மனமே யென்றந்வயம். மயர்வு-அஜ்ஞானம், அற-போகும்படி, மதி-ஞானம், நல்ம்- பக்தி அருளினன்-நிர்ஹேதுகமாக அருள்செய்தவன், எவன்-யாவனொருவன், அவன்-அவனுடைய, துயரறுசுடரடிதொழுதெழுமென்மனமே என்றன்வயம், அயர்வு-அஜ்ஞானம், அறும் - இல்லாத, அமரர்கள்-நித்தியசூரிகளுக்கும் பிரம்மருத்திராதிகளுக்கும், அதிபதி-காரணபூதன், எவன்-யாவனொருவன், அவன்-அவனுடைய, துயரறு-துக்கமெனப்போக்குகின்ற அன்றிச் சேதனர்களுடைய துக்கமே தன் துக்கமாயென்னி இவர்களுடைய மயர்வு அற்றமாதிரத்தில் தான் துயரற்றவனாய்-சுடர்-அத்தாலேபிரகாசமான-அடி-திருவடிகளை-தொழுது-பற்றி - எழு-விருத்தியடை- என்மனமே- என்மனமே- (நீ) உயர்வறவுயர்நல முடையவன்-அயர்வறுமமரர்களதிபதியென்றுபிரம்மத்தின் ஸ்வரூபத்தையும்- மயர்வற, வென்றுவிஷ்ணோஸ்வரூபத்தையும்- தொழுதெழு என்று ருத்ரோஸ்வரூபத்தையும்- என்மனமேயென்று ஆத்மஸ்வரூபத்தையும்- ஆக ஐந்து அர்த்தங்களையும் அருளிச்செய்தார்.

விவரணம்.

உயர்வற வுயர்நலமுடையவன்-உயர்வு- அதிசயம்-வருத்தம்- என்றிரண்டர்த்தத்தில்முதலில் அதிசயம் என்ற அர்த்தத்தை விரித்துச் சொல்லுகிறோம் - சூரியப்பிரகாசத்திற்கு முன்னேசந்திரன் முதலான நட்சத்திரங்களினுடைய பிரகாசமற்றுப் போமாப் போலே எம்பெருமானுடைய வுயர்வுக்குமுன்னே பிரம்மருத்திராதிகளுடைய வுயர்வாகிய அதிசயம் அற்றுப்போம்படியாக வென்கிறது-இந்த்ரப் பிரமாணம் - முன்சொன்ன உலாப்பாயிரத்தில் உலகுதந்த சக்ரத்து ஆதிவென்கிற உலகிருஷ்டியைச் சொல்லுகிற சுருதியில் ஆணத்தில் [illegible] என்ற சுருதியில் [illegible] என்ற இலம்பிபுச்சியைச் [illegible]

படியுஷ்ணிஹித்தின்றதோ அப்படியேசாத்துவிகுணமுடையவனு தன்னுடைய நாபிகமலத்தில் இராஜசகுண பிரம்மாவையுமானவனுடைய புருவங்களின்மத்தியில் தாமசகுண சிவனையும் பிறப்பித்தனென்றும் இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீகீதையில் கண்ணன் என்னுடைய நாபிகமலத்தில் பங்கஜனையும் அவனுடைய லலாடத்தில் உருத்திரனையும் பிறப்பித்தேனென்றும் சொன்னதாயிருக்கையால் பிரம்மருத்திரர்களுக்குக் காரணபூதன் விஷ்ணுவென்று சுருதியுந்தானுஞ்சொன்னதினாலும் இராஜஸதாமஸகுணங்களில் சாத்துவிகுணம் சிறந்ததாகையாலும் பிரம்மருத்திராதிகளுடையஉயர்வுக்குறப்பேபாய்விட்டது.

இவ்வர்த்தத்தை இருசமயவிளக்கத்தில்- நற்றுணேலாக திருமுடித்துதன்முன்னே-முற்றுகீர்புனையுற்றிறன்முகனனுக்குத்தந்தையாகிய நான்முகன் றன்னையுந்தந்தாள்-எற்றாலுமவட்கிடமாற்கடலென்னும்-என்றுசொன்னதில்முக்கணனுக்குத்தற்தாலும் கனென்றுசுருதிலையுதக்கரித்தோம்-இன்னமும்அயர்வறு மமரர்களதிபதியென்றபதத்துக்குவியாக்கியானத்தில் உத்கரிக்கும்சுருதியைக்கொண்டுகொள்வது-எம்பெருமானுடையவுயர்வுக்கோவொல்லையுண்டோ வென்னில்-உயர்- இந்தப்பதம் வர்த்தமானகாலத்தைச் சொல்லுகிறதாகையால்உயர்த்துகொண்டேயிருக்குமென்கிறது சுருதி-ஸ்வயம்பூவஸிஜாயமானஇத்யாதி-என்றதில்- அந்த நாராயணன் அவதரித்தவுடனே தன்னுடைய நாபிகமலத்தில் இராஜசகுணபிரம்மாவையும் அவனுடைய புருவங்களின்மத்தியில் தாமசகுணசிவனையும் பிறப்பித்துகொண்டுஉச்சிராயத்தையடைகிறானென்ற வர்த்தமானகாலத்தில் சொல்லியிருக்கின்றபடியால் அவ்வர்த்தத்தை ஆழ்வாரும் உயர்வென்றுவற்தமானகாலத்தில் அருளிச்செய்தார். அதாவது- செல்வத்திற் பார்க்கிலுமளவுஞ் செல்வக்கீர்த்தியாயினும்-தனக்குத்தனதன்மையறிவரியனென்றும்-அருளிச்செய்தபடியே காலத்துவுள்ளதனையு மறுப்பித்தாலும் - வாக்மனசுக்களால் நினைத்துச் சொல்லவொண்ணாதபடி யுயர்ந்துகொண்டேயிருக்கும் - இப்படிக்கணக்கட்டாக் காவேரிபோல் பரந்திருந்தால் இப்பாப்பென்னாம் பிரம்யோஜனமாயிராதே காலிபட்டுக்கிடக்குமாவென்னில்- நலம் சேஷ்டமென்னும் - பயிர் பட்டுக்கிடக்கும் நிலம்போலே யில்லாமல் பரமப்ரயோஜனமாயிருக்கும்- நலம்-என்று ஆனந்தகுணமென்றபடி சொல்லுகிறபடியென்றதல- குணசப்தத்தைச்சொல்லுகிறதென்றதல-உடையவன்- குணக்கடலமுதமையிப்பாலையர் புகழ்வ [illegible] சுருதி-துஷ்ரஸ உபநிஷத்தில் யமே [illegible]

தர்ந்தபோக்கப்படாத பாபத்தையுடைத்தாயிருக்கமேற் என்கதிக்கு குமில்லாத பெயர்வைக்கவேணும்-என்பாபத்தினைப்போக்கடிக்கவே ணுமென்று சிவன்கேட்டதற்குப் பிரமன் சொன்னதாவது-குமார நம்ம நீ போக்கடிக்கப்பட்ட பாபமுடையவனுக்கு உருத்திரன்- பவன்- சர்வன்- ஈசானன்- உக்கிரன்- பசு- பிரமன்-என்று ஏழு பேரையுடைத்தாயிருக்கக்கடவாயென் றருளிச்செய்தான்,

இந்தச்சுருதியில் நபசிஞ்சில சம்மார கர்த்தாவாயானதாயி ருத்திரனவ்யார்த்து பிரமன் சொன்னதைப் பிள்ளைப்பெருமான் ஐயங்கார் (தவம்புரிந்தசேதனஞ்சந்திரனுதித்தன் சிவன்பிரமனி ந்திரனுச்செய்கை-உவந்து-திருப்பாடகமருவுஞ்செங்கண்மாறன்மா ர்பிருப்பாடகவுரையாலே) என்னும் இருசமயவிளக்கத்தில்- பிராட் டியுபாசனைப்படலத்தில்-இட்டமான விருத்தினிலெட்டெனவோது மட்டகத்தனிலேழதா மத்தியாயத்தில்-இட்டமாந்தசமப்பெயர்சே ர்ந்தருக்கத்தில்-மட்டிலாமலர் மாதரியின் மனைபாலை - நிகரில்காரணி யென்னவு நிரமனதெனவுந் தகையத்தன்மனமுதற்கவரொவரவர்த மையேமகிமைநான்முகன் சங்கரன் வாசவன் வசுக்கள் திகழனுக்கி ரகஞ்செய்பவளென்னவுஞ் செப்பும்- என்றுஞ் சொன்னவைகளில் இவன் தபசுபண்ணினம்மாகர்த்தாவாயானதாய்ச்சொல்லப்பட்டிரு க்கையால் உயர்வறவுயர்நிற்குமென்று அருளிச்செய்தார், அவன்-இ ந்தக்வ்வருகே பொருவுபகாரத்தைச்சொல்லநின்ற-மயர்வறமதி நலமருளினன்யென்றருளிச்செய்கிறார்- மயர்வு- அஞ்ஞானம்- அற- போரும்படியாக, மதி- கியானத்தையும்-நலம், பக்தியையும்-அரு ளினன், நிர்ஹேதுகமாய், கிருபைசெய்தவன்- ஏவன்- யாவனொருவ ன்- அவன்- அவனுடைய -(தயாசதகடாடி தொழுதெழென்மன னே) என்றன்வயம்- மயர்வு என்கிற அஞ்ஞானம் மூன்றவிதத் தாயிருக்கும், அலைபாவன, கியானுதயம், அன்விதாகியான மவிபரீதகியானம், கியானுதயமாவது, கியானம் உதியாமலிருக் கை, அதாவது தேகமே ஆத்மாவென்றிருக்கை, அன்விதாகியான மாவது- இதாதேவதாசரீரத்தொழுகை, விபரீதகியானமாவதோ ஸ்வரூபயாதாத்மியம், மதிநலம், கியானபக்திகளிரண்டையுந் தந்த வென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு- அஞ்ஞிக்கேநலமான மதிலைத்தந் தனென்றும் முன்னுக்கும்போதேதவறிரம்பற்றிமுன்னுக்கும்பதார்த்த மப்போலே பக்தியோடேகூடினகியானத்தைத்தந்தானென்ற பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி, கியானத்துக்கும் பக்திக்குந்தானன்மிபமெ வெனிலோ (ஞானங்கனிந்தநலங்கொண்டுநாடொறு நாறபவாக்கு மோனங்கடந்தவன்) என்றதிலேயானதனிச்சாலதுபற்

அபாஸ்ய மனஸாஸஹ, என்று எம்பெருமானுடைய குணங்களுக்கு உபமானஞ்சொல்லுவதற்கு மனுஷ்யானந்தந்தொடங்கிப் பிரம்மா வினுடைய ஆனந்தத்தளவுஞ்சென்று மிந்நியும் பரிச்சேதிக்கமாட் டாதே வேதாந்திரும்பினதாகவும் அவ்வர்த்தத்தைஸ்ரீராமாயணத்தில் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோ ஸௌ என்றும் தாதுர்நாமிவ சைலேந்த்ரோ குணா மாகரோமஹான் ! பஹவோ நுபகல்யாணகுணாஃ புத்ரஸ்யஸந்தி தே! என்றுஞ் சொல்லுகிறவைகளில் குணங்கள் கணாபுரண்டிருக்குமென்று உப்பி வேதக்களிலுஞ்சொல்லியிருக்கிறபடியால் பிரம்மத்துக்குக்குணமி ல்லையென்ற அத்வைதமதஸ்தர்கள் பக்ஷம்நிராகரிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது மோசனையில் உயர்வுசொல்கிறபதத்துக்கு வருத் தமென்றர்த்தம் சொன்னதற்குப்பிரம்மருத்ராதிகள் தவம்பண்ணி அர்த்தாய்வருத்தப்பட்டு அடையும் சிருஷ்டி சம்மார்த்தொழில்களை யும் அதற்குரிய காந்தியுடன் கூடின தேவதைகளையும் அடைகிறபோலன்றிக்கே சர்வேசுவரன்வருத்தப்படாமல் காரணவஸ்துவாயி ருக்கிறானென்றதை விவரிக்கிறேன்.

(வருந்தாத வருந்தவத்த மலர்கதிரின்கடருடம்பாய்- வருந்தா தளானமாய்வாம்பின்றி முழுதியன்றாய்) என்றிவை அருளிச்செய்தது ல்-வருந்தாத-வருத்தப்படாத, அருந்தவத்த-அருமையான தவத்தை யுடைத்தானஸர்சன் அடைந்ததிருமேனியை ப்போன்று-மலர்கதிரி ன்- மலர்- நீலோற்பலபுஷ்பத்தினுடைய-கதிரின்- காந்தியைப்போ லே-சுடர்- பிரகாசிக்கின்ற, உடம்பாய்-திருமேனியையுடையவனே என்றருளிச்செய்தார்-இவன்தபசுசெய்தசம்மாரகர்த்தாவாம்பிறகு தானென்றசுருதியிற்பிரம்மாவின்வாக்கியம், சதபதல ப்ரூஹ்மண ப்ரதிஷ்டித்யாலப்ய ! பூதானாம் ப்ரஜாபதி! ஸம்வத்ஸராயதீக்ஷி பூதானாம் ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் பதிஃ ப்ரஹபவிதாஸீத் ! உமாபத்நீ த்ருதிகாமுக்தா ! பூதானாம்ப்ரதிஸம்வத்ஸ ரமுசரத ஸிஞ்சத் ! ஸம்வத்ஸரகுமாரோஜாயத ! ஸோரோதத்ஸ்மத ! ப்ரஜாபதிர் ப்ரவீத் ! குமாரகிம்ரோதிஷதியத்தபஸோதிஷ்டாதோஸீத்யப்ரவீத் ! ஜனபஹதபாப் மானமேதேஹி ! பாஸ்மஹோஹரேத்யா யிதிதமப்ரவீ ஹமஸ்மிஅனபிஹிதநாமமேதேஹி ! பாஸ்மஹோஹரேத்யா யிதிதமப்ரவீ ஷஹதபாப்மாத்வபாப்மாஸி ! ருத்ரபவ சர்வ ஈசான ! பதிர்வை மோக்ரயதி பினாமாஹ்வன் குமாரனுக்கு உருத்திரன்பிறந்தான் அவனைநீ அவனைவிரித்துப் பிரமன் ருமாரனே-தபஸினைவெகிரோஷி- பேரன்அருளிரென்றுகேட்ட- அந்தருத்ரனிவன் சொன்ன

(என்றதில்நான்சம்மதித்துஎன்னுள்ளேஅந்தர்யாமியாயிருத்துவமென்றில்ன்) அப்படியிருக்க(தன்சொத்துதஸ்திடமைட்
டிறதென்று)(என்கனி நெஞ்சை)வெண்ணெயதிபாமல் வஞ்சனைசெய்
துபிரதமத்தில் சரீரத்தைக்கிட்டிப்பின்புஎன்னுத்மாவில்பிரவேசித்
தநஷ்டமானசொத்து கிடைத்தகாரணத்தினுமே நன்றுகபோகவிடப்
பட்டவன்இனிஎன்னைக்கைவிடச்சம்மதிப்பனோ வென்றும்) எண்
டாமேநெஞ்சேசகலுமங்கள் வாய்க்கின்றிருவண்டாணுபின்நியேவந்
தியலுமாறுஎன்று அனுதினகாலம்இதரவிஷயங்களில்பிரவேசித்தஅசு
த்தாய் அவஸ்தாதிருக்கிறதம்மைப்பார்த்துலசமற்பிக்கும்படியா
னபகவத்கைங்கரியம் பலித்தப்பிரகாரந்தண்டாயேயென்றும்(அ
றிவியன்மற்றருளென்னையாளும்பிரானார்-வறிதேயருள்செய்வார்செ
யல்வார்கட்குகந்து)என்றுசெய்வார்கட்கு-யாதிடத்தில்சிருபைசெய்ய
நினைக்கிறோசாஅவர்களுக்கு-வறிதே-வெறுமையே-உகந்து-பிரீதியி
னாலேஅருள்செய்வானென்றருளிச்செய்தார்- செய்வார்கட்குஎன்றப
தத்துக்குச் சுவர்தஞ்செய்யப்பட்டவர்களுக்கு அருள்செய்வார்என்
றுமேதகிகர் அர்த்தஞ்சொன்னார் -அதற்குப்பிள்ளைலோகாசாரியார் அ
ப்போ துவறிதேஎன்றபதஞ்சாரதென்று அத்தகட்சியைக்கண்டித்
தஸ்ரீவசனபூஷணத்திலருளிச்செய்தார்-அதில்முன்சொன்னசு
ருதியமே வைஷம்யநைர்க்ருண்யாப்யாம்நஏவம்விதாதாவிதாதாஎன்றதில்எவனொருவேசுவரன்தா
னேவரிக்கிறானோ அதாவதுதடாஷிக்கிறானோ அவனுக்கு அடையப்ப
டுகிறான் -என்றுசொன்னஸ்ரீவசனசுருதியைஆழ்வார்செய்வார்கட்கு
உகந்துவறிதேபரமஸ்செய்வனென்றருளிச்செய்திருக்கசெய்வார்கட்கு
என்றபதத்துக்குசுவர்தஞ்செய்யப்பட்டவர்களுக்குஎன்றுஅர்த்தஞ்
சொல்லக்கூடாதுஇதுவுமன்றியில் இந்தச்சுருதிக்குப்பூர்வவாக்கியத்
தில்நாயமாத்மாப்ரவசனேனலப்யோந்நமேதயாந்தபஸாநாத்யதேனஎன்றதில்
யாதொருவஸ்தேசுவரன், சேதனனுடைய பிரவசனத்தினும்மேதை
என்றயானத்தினாலும்வெகுசுருதிகளின்கேள்விகளினாலும்ஈசுவரன
டையமாட்டானென்று சொல்லுகிறபடியால் சேஷாதைகமாயிருக்
கும்சுவர்தத்தால்மேல் மடைகிடக்குமென்று,உபயம்வதவிருத்தமா
யிருக்கின்றவடகலையாருக்குப் பரமபதமில்லையென்றும்ஈசுவரன்
தன்திருமேனிதுகிருபையால் இரஷிக்கிறானென்ற தென்கலையாருக்
கேபரமபதமுண்டென்றும் உபயவேதங்களிலும்சொல்லுகின்றதெ
ன்றையாவருக்குந்தோன்றுமாறுபோல-இப்படிசுருதியில்சொன்ன
அர்த்தத்தைப்பகவான் ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்தில் நாராயணகீதை
யாநேஷ்டாஹோதுநா ॥ கேவலஸ்நேஹயுக்தாவாபக்தியோகபரிஷ்கரா

நிந்திக்குமிக்கடுப்பாலே தன்றயிலேபாகிப் பிச்சுவாளாட்டம்போலே
அருளிச்செய்து நிற்கக்கண்ட வித்தனை,இதற்குப்பிரமாணம் சுருதி
கடவல்லி உபநிஷத்தில் நாயமாத்மாப்ரவசனேனலப்யோ ।நமேதயா।
நபஹுனாசுருதேன। (இதன்பொருள்)ஆயமோத்மாயாதொருஸ்ரீவேசுவ
ரனுவன் ப்ரவசனேன। சேதனனுடைய பிரவசனத்தினாலே - அதாவ
துசுவர்தத்தினாலே நலப்ய அடையப்பட்டவன் அன்று - அதாவ
துசுவர்தத்தினாலே அடையும் சுவர்க்காதி போகங்களைப்போ
லே அடையப்பட்டதன்று - அந்தப்பரமபதம்சுருதியில் யன்னதே
வானமனயோன்ன-சாஹான்னசக்ருத்।ஜானன்தீபரமேசஸ்யாதத்விஷ்ணோபரமம்
பதம்।என்றதில்(பிரம்மாவின்வாக்கு) தேவர்களாலும் ஸனக ஸனந்த
னாதிருஷிகளாலும் பிரமனுடியவென்னுஞ்சங்காரனுலும்அந்தவிஷ்
ணுவின்பரமபதம்அறியக்கூடாதென்றுசொல்லிப்பிருக்கையால்ஆசா
சித்தினாலேஅடையப்பட்டவன்அன்றென்றுசொல்லிற்று-நமேதயா
மேதையென்ற ஜ்ஞானத்தினாலும் அடையப்பட்டவன் அன்று - நப
ஹுனாசுருதேன। வெகுசுருதிகளினுடைய்கேள்விகளினாலும் அடைய
ப்படடவன்அன்று ஆகில்அடைகிறதெங்கனேயென்னில்-யமே
வைஷவ்ருணுதேதேனலப்ய। ஸ்தஸ்யைஷாத்மாவிவ்ருணுதேதனூம்ஸ்வாம்।என்றயம்
யாதொருசேதனனை-ஏஷயேன-அந்தஸ்ரீவேசுவரன்தானை-வ்ருணுதேவ
ரிக்கிறானோ அதாவதுதடாஷிக்கிறானோ - தேன। அந்த சேதனனுக்கே
லப்யோ அடையப்படுகிறான்ஏஷ்ய। அவனுக்குஏஷாத்மா। அந்தஸ்ரீவேசு
வரன்ஸ்வாம்।ஸ்வகீயையான அதாவதுதன்னதானதனூம்।திருமேனியை
விவ்ருணுதே। விசதமம்பண்ணுகிறான் என்றுசுருதிசொன்னதைத்தி
விடசுருதியில்அருவினன்என்றருளிச்செய்தார்.

அருவினன்என்றபதம் நிரவதிகதிருமேனியால் இரஷிக்கிறா
னென்றர்த்தமாமோ வென்னில் - இதற்கு விவரமாய் ஆழ்வார்
யாதொட்டுமென்னுவ்விருத்தவிமன்றிலன் .....*
சாதிதொட்டிவற்றென்தனிமாருயிரசைவஞ்சித்..... *
மாதிதொட்டுமுதின்றென்னுயிரிறகைத்தியல்..... ... ...*
சோதிவித்தேமோஹினியென்னேதெளிந்தேனே..... ...*

என்றபடி ஸாஹஸ ॥ அப்படிப்பட்டிருக்கிறதான் புருஷகாரணபிராட்டி
உபயுக்தையாகையாலும் அன்னியபரனான தக்களிலுவா
லதனை ப்ரேக்ஷே கடாக்ஷிக்கிறதில்லை கேவலம் ஸ்ரேஷ்டயைவ ॥ கேவலமென்னிச்
சையாலேதானே - கஞ்சித் ॥ ஒருவனை - கதாசன ॥ ஒருகாலத்தில், ப்ரேக்ஷே ॥
கடாக்ஷிக்கிறேன் - என்றும் - ஏவம் ஸம்ஸ்துதிசக்ரே ॥ ப்ராப்ய மாணேஷ்வ
ர்த்தேஷு ஜீவேஷு ஸுகலேவிஷ்ணு ॥ கிருபாகாப்யுபஜாயதே ॥ இத்தப்பிரகாரம்மும்
மடமாகிறசக்கரத்திலே அகப்பட்கர்மவசனாலே சுழன்றுக்கொண்டி
தக்கநின்றிலவியாகுலப்படுகிறஜீவனிடத்திலே விஷ்ணுவினுடைய
தாரதம்யமறிந்து ஒருவனை அதிசயமான நிர்ஹேதுகதயாகடாக்ஷமுண்டாகிறதாய்ஸ்ரீ
பராசரபகவான் அருளிச்செய்தார், மற்றொருபுராணத்தில்- ஈக்ஷணம்
ஸ்ப்ருசனம் ஸோஹமர்ச்சயஸ்ருஷ்டி ஸுக்ருதம் ததா ॥ விஷ்ணோகடாக்ஷமபேக்ஷ்ய ॥ ஆதிமு
ஷ்யாம்ச ஸாத்வதைஸ்ஸம்பாஷணம் ப்ரதி தானிஹ்யாசார்யப்ராப்தி ப்ரேக்ஷணவ ॥ ஈக்ஷண
தனுக்குபாவமிடத்திலும் சௌஹார்த்த குணமென்றொரு மஹாகு
ணமுண்டு- அதாவது துழுக்குறித்ததை ஏழுத்தாக்குவாரைப்போலு
ட்டமடிமாங்காயிடுவாரைப்போலும் (ஒருவன்பேசும்போது திரிவி
க்ரமத்தசத்துக்குத் திராமத்துக்கும், புகவன்நாமத்துக்கும் மனுஷி
யன்பேருக்கு முண்டான தாரதம்மிய மறியாமல் சொன்னதிலே
மனத்தைவைத்துப்பிடித்து) என்னுமாச் சொன்னுப் என்பதைச்
சொன்னுய் என்னுமாப்போலேயிலவறையேறினகுரங்கன்-அ
த்தாலேயோ திருச்சிகம் ப்ராஸங்கிகம் என்றஅதிபான சுகிர்தங்களே
த்தஸ்பித்துப்பொன்வர்த்தகன் பொன்னையுமாகல் விலையுமாத்தினை
ழுகாலேதிரட்டி ஆபரணமாக்குமாப்போலே அநேகஜன்மபாபத்தை
யுமன்சொன்னபடியேபற்பித்து ஒருஜன்மத்தில்விஷ்ணுவேதாரதம்
யக்கடாக்ஷிக்குமென்றும் அந்தக்கடாக்ஷத்தாலேவிஷ்ணுவையும்மற்ற
தேவர்களையுந் தெவஷியாத குணமுண்டாக்கிப் பின்பு தன்னை
யாசிரயிக்கையிலிச்சையும் பின்புஅந்தர்யாமியுடைய சம்பாஷணத்
தையும் ஆசாரியப்ராப்தியையு முண்டாக்குகிறனென்று சொல்வ
திருக்கின்றது- இத்தச்சுலோகத்திலிவிஷ்ணுவேதாரதம்யக்கடாக்ஷ
மென்றசொன்னதை-மார்க்கண்டேய புராணத்திலிவிளக்கி
சொல்லுகிறார் ஜாயமானம்ஹிபுருஷம் ॥ யமபஶ்யேன்மதுஸூதனஃ ॥ ஸ
யஸ்ஸவை மோக்ஷவிபக்தி ॥ முன்சொன்ன படியே
மனிதர்க்கு அதியான சுகிர்தத்தைப்பித்தஞ்சித்மாமறு

மேம்பிக்கும்போது (விஷ்ணுவினால்கடாக்ஷிக்கப்பட்டவன்) சரித்திர
குணத்தையும் விபாத்தியானத்தையும்மோக்ஷத்தில் சித்தைபுமுடைய
னுயிருக்குமென்றார்.

கருடபுராணத்தில் ஸ்ரீரங்கமஹாத்மியத்தில் அகுவத்தநிர்த்த
ப்ரகரணத்தில் நிர்ஹேதுகக்ருபாதாரதம்யனமதியேனமஹாமதி ஆசார்ய வி
ஷயாகாரத் ॥ ப்ராப்னுவந்திபராங்கதிம் ॥ என்னுடையநிர்ஹேதுகக்ருபா
சக்திஎன்னே ஆசாரியவிஷயீகாரத்தையடையும்படிபண்ணுகிறதென்
என்றருளிச்செய்தார்.

இந்தத்ரவிடவேதத்தில் நிர்ஹேதுகமாகவருள்செய்கிறவை
ன்றுவரும் பாசுரங்கட்கெல்லாம் ஸித்தருகிபுராணவசனங்களே ப்ர
மாணங்களாகவறிந்துகொள்க — இவ்வர்த்தமாக்களுக்கு நிதர்சன
திருக்கவருளினவன் தன்னருள்கொள்வாரில்லாதா னொருவனெ
ன்னில்(அபர்வதமம்மாரீசனிபதி) தான்அருளாதவன்றனித்தாதா
ராபாமத்தத்திலுள்ளிலும்பூதியிலுமுள்ள தேவக்கூட்டங்களையுடை
யதன்-தபர்வாதிதத-அஞ்ஞானம், அதினநிமேயிருக்கும்நித்தியரு
ஷிகளுக்குப்ரம்மருத்திராதிகளுக்கும் அதிபதி இதற்குப்பிரமாண
மூலமாப்பாயிரத்தில் சொன்ன ஆரணத்தில்விஷ்ணுவிலுந்தியிற்பிர
மனம்அவன்புருவங்களின்மத்தியில்சிவனும்பிறந்ததாய்ச்சொன்ன
தேபோருமானதா யிருந்தபோதினும் இன்னும்அப்படிமேலசொல்
லிலிருக்குஞ்சருதினையுத்தெரிவிக்கிறேம்-ப்ரஜாபதிர்
வை புருஷரூபேணஸம்பவத் ॥ ஸலோகாந்தோ த்ருஜீரத்ருத்ரஸ்த்ரயக்ஷஷண்டபரசுஃ
ஸாவித்ரி ஸம்பத்ஸோஜாயதஃஇந்த்ரோவருணஸ்ஸோமோருத்ரஃபஜன்யோயமஃ
ஸ்ரேஷ்டாயஜ்யேஷ்டாயஸ்ரேஷ்டாய ॥ புத்ராயயத்ராயா ॥ என்னு அச்ச
ராமுகவெருவனே தாமரைத்தமலத்திலிருந்து பிறந்தான்-அவனி
பத்திலிருந்து ஸோதரஜனன உருத்ரன்பிறந்தான் - வருஷங்கள்
பிறந்தன - இந்த்ரன் - வருணன் - ஸோமன் - ஏகாதசருத்ரர்
கள் - பரஜாபதேவதைகள் - இயமன் - முதலானர் பிறந்தனர்களெ
ன்று வருஷிகள்சொல்லிவிருக்கின்றனர ஸைவர்கள் தள்ளக்கூடா
தவர்களாகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் சொன்னார்கள்- அதாவது சிவனைக்கு
றிப்பிடுகை தியானஞ்செய்தான் அதற்காகத்தியானஸ்தானமா
கவிஷ்ணுவினுடைய மத்தியில்சிவன் அவதரித்தானென்று சொல்லுகை
தேவர்களுக்குள்ளே ஸ்ரேஷ்டனாகையில் சொல்லுகிறேம்- முதலானவை
தாமரைபூவில் அதற்குள்ளே பிறந்தன

பிறந்ததாய் முன் உதஹரிஷ்ய சதபலமபூர்வா என்ற சுருதியில் ஸ்ரோதஸ்தம் என்றசிவன்- பிரமனிடத்தில் பிறந்தவுடனே பழுதா னென்ன- சுமாரஃகோரோதஷி॥ குமாரனே யெனமுதிரு வென்றும்- யத்த பஸ்தேபிஜாதோஸித்யுப்ரவீத்॥ நீதபஸைப்பண்ணிப்பிறந்ததையென் றபிரமன்சொன்னதற்குச் சிவன்- அனபஹதபாப்மாஹமஸ்மி॥ என்று நான்பாபியாயிருக்கிறேனென்றும்- அனபிஹிதனாமதேஹி॥ என்று எனக்கெக்குமில்லாத பெயர்வைக்கவேணுமென்றும் சிவன்சொன் னதற்குப்பிரமன் இதஃசமுத்ர அபஹதபாப்மாதவாப்மாஸி॥ நீபாபர் ஹிதனாயிருக்கிறாய்என்றும் ருத்ரபவசர்வ- ஈசானஃபதிர்பீ மோக்ர யதிஸதஸ்துநாமஃ॥ என்றுருத்திரன்- பவன்- சர்வன்- ஈசானன்- பதி- பிரமன்- உக்ரன்- என்ற எழுபெயர்க்ஃ கொடுத்ததாய் வேதத்தில் சொல்லியிருக்க, பிரமன்- நியமஞ்செய்ததற்கு அவன்புருவங்கள் னிடமே பிறந்தானென்றுபுத்திசொல்வது அஸக்ஷதம்- இரண்டாவது (ஆக்நேயஉபநிஷத்தில்) ஏகோஹ வைநாராயணஆஸீத் ॥ நப்ரஹ்மானசம் ரஃ॥ஸமுனிர்பூ தாஸமசிந்தயத்- தஸ்யசிந்தாநாஜ்ஜாயதே॥ விஶ்வேஹ ரண்யஹிரண்யகர்பஃ॥ என்றுபிரமன்- உருத்திரன் முத னீசுவரர்களிறந்தபோய் நாராயணன்- ஒருவனேமுதலி லிருந்தே ரனென்றும் பின்புபிறந்த பாவரும் விஷ்ணுவின் நியமப்படிஞ டானவர்களென்றும் அப்படியுண்டானவகளெவையென்னில் உ ங்கஷ- பிரமன், அக்கினி- இயமன்- வருணன்- உருத்திரனைதிய இத்திரனிவர்களென்றுசொன்னன்த (சுபாலோபர்) நிர்விடவேத ல் (ஒன்றுக்கேதவறுலகமுயிரும் மற்றும்யாதுமில்லா- அன்றந முதன்றன்னோடுதேவருலகோடுயிர்படைத்தான்- குன்றமேபோ னீடுடநீமதிருத்துருகூடத்தானே- நின்றவாதிப்பிரானிந்த மற்றெ தெல்லாநாடுதிரே) என்றருளிச்செய்தார்- மற்றொருசுருதியில்ய ப்ரஹ்மருத்ரஹ்ஸ்ரேஷ்டபதஸ்தானஃ॥ போவதொருஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே யாகும்- இவனும், ஓதனமென்றுகொள்ளுதிறவளமாயிருக்கி யுண்டும்- மற்றொருசுருதியில் ம்ருத்யுஸ்தேபதந்த தருகூரில்சானன் உபகோணமான ஸ்ரோ மருளிச்செய்யிருக்கின்றது- இப்

மன்-உருத்திரன் முதலானுனா விஷ்ணுசங்கரிக்கையாலே, அவருக் கு (ஹரிஃ) என்ற திருநாமமுண்டாகி வேதத்தின் ஆதியந்தங்களில் வரிஃ ஓம் என்றும், யோகீசுவரர்களுடைய நாவிலு முச்சரிக்கப்ப ட்டிருக்கின்றது-இப்படி-ஹரிஃ என்ற நாமத்துக்கு வியாஸர் விஷ் ணு ஸஹஸ்ரநாம வியாக்கியானத்தில் ப்ரஹ்மாதிமம்த்ரரு த்ரபசாய மானவருண மேவசானிக்ரஹ்யஹரதேயஸ்மா। த்ஸ்மாத்ஹரிரி மோச்யதே॥ பிரம ன்-இந்திரன்-உருத்திரன்-இயமன்-வருணனிவர்களை நிக்ரஹித்து வரிக்கிறகாரணத்தினாலே விஷ்ணுவுக்கு ஹரி என்ற பெயர்வந்த தென்று அருளிச்செய்தார். அதற்குச்சங்கராசாரியர்- மத்வாசா ரியர்-இராமாநுஜாசாரியர்களாகிற விவர்களும் அப்படியேவியாக்கி யானஞ் செய்திருக்கின்றபடியால்பிரம்மத்தியானத்தால்சிவன் அவ ன்புருவங்களினிடையில் பிறந்தானென்பது பொய்யாகிவிட்டது.

கூவது, சுருதி- அதஃபுருஷோஹ வைநாராயணஃஸோன்யாம் காமய மான ஸோத்யாயாத்தஸ்யத்யானமாஸீத்। தஸ்யாலலாடாத்ஸ்வேதமபவத்। ஸ்வேதாத் பும்ப்ரதமபவத் பும்ப்ரதாத்ரக்தசூலபாணிபுருஷோ ஜாயத யிக்ருதம்ப ரத்ஸ்ப்ருஷ்டே என்று பரமபுருஷனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடையநெற்றியி லேதோன்றவப்பிறந்தது- தோன்றவயிற்நின்றும் ஒரு குமிழியுண்டாகி அக்குமிழியிலிருந்து மூன்றுகண்களையுஞ் சூலத்தையுமுடைய புரு ஷன் பிறந்தானென்றும்சொல்லியிருக்கின்றது- இந்தச்சுருதிக்குச்ச ரியாய் பாதுமபுராணத்தில்-அதநாராயணோகாமயன்யத்யாயதசேத ஸாத்யானத ஸ்ரல்லலாடேன। ஸ்வேதபிந்துரஜாயத। ததஸ்வேதோபும்ப்ரதாகாரஃ ஸாவ்யாரூபத் ஸ்ரீணாத் ॥ததஸ்தேப்ரபுப்ரதாத்ஸோஹம்புத்ரஸ்தேஸ்ரீவரானனே ஸம்பூஜ்யமானஸ்துருத்ரோஹரோபுனரேவஜனார்தனஃ என்று ஸ்ரீமந்நாராயண னுக்கமணதிலொருசிந்தைசெய்தான் - அந்தச்சிந்தையால் அவனு டைய நெற்றியில் ம்வர்வைத்துளிகள் உண்டாயின-அத்துளிகளிலொரு மிருபுருடாகிப்பூமியில்விழுந்தது-விழுந்தவுடனே நான்பிறந்தே னுமைக்குச் சிவன்சொல்லியிருப்பதிலுமும், அப்படியே மஹாபாரதத்தில் ப்ரம்மருத்திரர்க விருவரும் விஷ்ணுவினிட மிருந்தேபிறந்தாரும் மஹாநாராயணோபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கி றபடியே ஸ்ரீமந்நாராயணனே நாராயணாத்ப்ரஜாஸ்ருஜ்யதே। நாராயணாத்ப்ரஜாஜாய

லோநாராயணாதம்ஜ்ரோஜாயலோநாராயணாத்வாதசாதித்யா ருத்ராவஸ
வஸ்ஸர்வேயமப்ரஜாபதயஸ்சபூர்த்வேதேவாஸமுத்பத்யந்தே என்று நாராய
ணனிடத்திலிருந்து பிரமன்-உருத்திரன்-இந்திரன்- துவாதசாதித்த
ர்கள்-ஏகாதசருத்திரர்கள்-அஷ்டவசுக்கள்- சப்தருஷிகள் - நவப்பிர
ஜாபதிகள் பிறந்தனனென்பது அர்த்தம்-இப்படி கற்பங்கள்தோறு
ம் விஷ்ணுவினிடத்தில் பிரம்மருத்திரர்கள் பிறந்ததாய்ச் சுருதிக
ளிலும் ஸ்ரீகீதைமுதலிய புராணங்களினுள் சொல்லியிருக்கையால்
சைவர்கள்சொன்னயுக்தி பொய்யாகிவிட்டது - இத்தியாதி சுருதிப்
பிரமாணத்தாலே பிரம்மருத்திராதிகளுக் கதிபதியென்று திரவிட
வேதத்தில் ஆழ்வாருளிச்செய்தார்-துயரறுசுடரடி- துயரறுக்குஞ்
சுடரடி என்று, சேதனர்களுடைய துக்கங்களையறுக்குந் திருவடி
களென்று வடகலையார்சொல்லுவார்கள் - துயரறுஞ் சுடரடி என்று
எம்பெருமானருளிச்செய்வர் என்று தென்கலையார்பக்ஷம்- இதற்
குச்சுருதி-ஸஏகாகீநரமேத்என்று பாமபதத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன்
நித்தியர்முக்தர்களுடைய கலவியில் சந்துஷ்டியடையாமல் (தேசா
ந்தரத்திலிருக்கும் புத்திரர்களிடத்தில் பிதாவின் இருதயம்நிலைத்
திருமாப்போல்) சேதனர்கள் கற்பநரகாதிகளில் படப்பட்ட துக்கங்
களினால் தான் துக்கத்தையுடையவனாய் அத்தாலே நித்தியமுக்தர்களுடை
ய கலவியில் சந்தோஷிக்கவில்லை என்று சுருதிசொல்லுகையால்சே
தனர்களுடைய துக்கம் நசுவானதாகிவிட்டது-அத்தாலேசம்சாரதுக்
கங்களை இவர்கள் அற்றமாத்திரத்தில் தான் துயர் அற்றவனாய் அ
தாலே-சுடர்-பிரகாசத்தையுடையவன் என்றருளிச்செய்தார்.

சுடரடி-என்று அடியான் ஸ்வாமிவிஷயத்தில் திருவடிதொ
ன்று பூச்சியமாய்ச்சொல்லுகிற பாசுரம்-சிசுதாயினுடையஅவயவ
களெல்லாங்கிடக்க முலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலே இவருடை
ருவடிகளில் வாய்வைக்கிறார்-தொழுது-சேவித்து-எழு - விருத்தி
டையாய்-என்மனனே-என்மனதே - (உயர்வறஉயர்நலமுடையவன்
அயர்வறுமமரர்களதிபதி)என்றபதங்களிலுலேசிவனுக்குப்பாத்தி
ஞ்சொல்லுஞ் சைவர்கள் மதத்தை கண்டித்தார் - நலமுடையவன்
சுடரடி - என்று மிரண்டு பதங்களிலுலே பிரம்மத்துக்குத்தே
மில்லை ரூபமில்லையென்றும்-தொழுது-என்ற பதத்திலுலே உபா
னனசுவான உபாசனனை பேச்சுமன் தொழுதை யென்பதி
ஸோஹம் அத்தப்பிரம்மமே நான் என்றும்-என்மனனே-
நிருலே ஜீவாத்ம-பரமாத்ம-பேதமில்லையென்றுஞ் சொல்

தீவைத மதஸ்தனாக்கண்டிடித்தார் - பிரம்மத்துக்குக் குணமுண்டெ
ன்றதற்குச் சுருதியிலும் சுருதியில்-இதிஹாஸபுராணாப்யாம்! என்று இதி
ஹாஸ கிரோஷ்டமாய் ஐந்தாம்வேதமாகச் சொல்லும் பெருமையு
டைய ஸ்ரீராமாயணங்களிலும் உதாஹரித்தோம்-இனிப்பிரம்மத்துக்
குத்திருமேனியுண்டென்றும் ஜீவாத்ம-பரமாத்ம-பேதமுண்டென்
றதுமுதலானவைகளுக்கெல்லாம் ஏகசுருதியான - பிரமாணத்தையு
தாஹரிக்கிறோம் - சுருதி - ஓமன்நாராயணசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே!
என்று ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய இரண்டு திருவடிகளையும் உபாய
மாகப்பற்றுகிறேனென்று வேதபுருஷன் சொன்னபிரகாரம் திர
விடசுருதியில் ஆழ்வார் துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே என
ன்றருளிச்செய்தார் - இந்தச்சுருதியில் இரண்டுதிருவடிகளை உபாய
மாகப்பற்றுகிறேனென்று சொல்லியிருக்கையால் வடகலையார் பிரா
ட்டியையும் உபாயகோடியில் சேர்த்துச்சொல்லுகிற பக்ஷமும் நிரா
கரிக்கப்பட்டது- இதற்குவிவரம் (அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மே
ல்மங்கையுறைமார்பா-புகலொன்றில்லாவடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்
தபுகுத்தேனே.) என்றிவரருளிச்செய்தவைகளில் பிராட்டிக்குப்பு
ருஷகாரமொழிய உபாயத்துவமில்லையென்பது பரிஷ்காரமாய் வி
ளக்குகின்றது,

இந்தச்சுருதியை ஸ்ரீபாஷ்யகார் ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து-ஒ-தி
ருள்ள திருக்கோட்டியூருக்கு-ய-அ- ஆவர்த்திதிருக்கோட்டியூர்நம்
பிகளிடத்தில் எழுந்தருளி ஒருமாஸம் உபவாசமிருந்து உபதேசம்
பெற்றுக்கொண்ட (அவயம்) என்ற இந்தமந்திரத்தை இக்குரமா
கத்துக்கு உதாஹரித்தபடியால் வைஷ்ணவர்களான சாதுர்வர்ணிக
ளும்-அவரைப்போல் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டா
ரும் பெற்றும் ஆசாரியனுல்உபதேசித்து மறந்திருந்த போதிலும்
உபதேசம்பெற்ற பரம பாகவதர்களிடத்தில் உபதேசம் பெற்றுக்
கொண்டாவது ஸார்வகாலிகமும் வாக்யைகருபரம்பராயுடனே ஜபித்
துக்கொண்டிருந்த காலத்தைப்போக்கவேணுமென்று (ஸ்ரீவசனபூ
ஷணம்)என்றதிருந்தத்தில்பிள்ளைலோகாசாரியர் (ஜ்ஞாவஷ்யமகருப
ரம்பராயுடனும் அவயமும்) என்றும் அப்புத்தில்லைகாலம்ஸ்யனேஷன்
மாகாத்தை (அவயம்) என்றமந்திரத்திலுலே கூயிக்கப்பண்ண
வேண்டுமென்றும் அருளிச்செய்தார்கள்-குருபரம்பராயுடனே இம்
மந்திரமுபதேசமாகவேணுமென்றதற்குச் சுருதிப்பிரமாணம்-
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஆசாரியனுலடைத்தாகுருஷன்

வேதத்தின் கருத்தை யறிந்தவன்- என்றும் ஸசாசார்யவம்ஶோ ஜ்ஜ்ஜ்யஃ அந்த ஆசாரியர்களுடைய வம்சபரம்பரை தனியன்களை நித்திய மும் திருமந்திரித்தவுடனே அனுஸந்திக்கத்தக்கவன்-என்றும்ஆசார்ய ஸாமாஸாத்யாபவத்ஃஆசார்யாணாம் ஆசாரியர்களில் ஸ்ரீ இவர் ஸ்ரீ இவர் இதி என்ற பவத்ஃ பகவான்வரைக்கும் ஜ்யேயஃ அறியத் தக்கவன்-என்று சொன்னபடியால் குருபரம்பரையுடன் ஜபிக்கும்படி யருளிச்செய்தார்-(எம்பார்) என்ற ஆசாரியர்(குருபரம்பரை யொழிந்த (அவயம்) சிவபஞ்சாக்ஷரியோ டொக்குமென வருளிச்செய்வர்.

முதல்பாசுரம்-முற்றிற்று.

இரண்டாம்பாசுரம்.

இந்த அயர்வறுமமரர்களதிபதியென்ற பிரம்ம ருத்திரர்களுக்கதிபதியென்றார்-இதில் அவர்களுடைய மனோணர்வினாலும் பொறியுணர்வினாலும் அறியப்படாதவனென்கிறார்-இதற்குதாஹரணம் சுருதியில் பக்கத்தில் பிரம்மருத்திராதிகளாலே அந்தவிஷ்ணுவின்பரமபதம் அறியக்கூடாதென்று சொல்லியிருக்கும் சுருதியில் கண்டு கொள்க, (மனைகமலமற மலர்மிசை யெழுதரு - மனோணர் வுவிலன் பொறியுணர்வலையிலன்-இனனுணாமுழுநல மெதிர்நிகழ்ழிலினும்-இனனிலனெனனுயிர் மிருதனையிலனே)சுருதி விஶ்வஸ்ருத்ரோமஹர்ஷிஃ விசுவாதிகளை சிவன்மஹாருஷியென்று சொல்லியிருக்கையால் சிவனுக்குத் தாழ்சடையான்என்ற பேருண்டு மனஃ-மனன்-மனமென்றபடி-அகம்- நிரயமயமாயிருக்கிற மனமாகிற கொரு வுள்ளும்புறம்புமிருளைபோலே- மனைகமென்றது மனமென்றபடி-மலமற-மனைகத்திலுண்டான மலமற-மலர்- விகசிதமாய் மனசிலுண்டானமலமற்றால் ஞானம்மலர்ந்து - மிசை-மேலெழுந்து-எழுதரும்-கொழுந்துவிட்டு-மேன்மேலுங்கிளர்ந்து-உள்ள-முனர்வு-மானஸஜ்ஞானத்திலுமே-அளவிலன்-மானஸஜ்ஞானத்திலுமே அறியலாயிருக்கும் ஆத்மாவினாலுமல்லன் ஈசுவரன்-பொறியுணர்வலையிலன்-ஐம்பொறிகளாலே யறியப்படும் பதார்த்தங்களிலு மல்லன் இப்படி மனோணர்வினாலும் பொறியுணர்வினாலும் அறியப்படாதவனாயிருக்குமாகில் அவனை யறிந்து பற்றவு

னேயென்னில்-இனன்-இப்படிப்பட்டவனென்று நினையுமித்தனை-சொல்லுமித்தனை நினைப்பது அலவது சொல்லவல்லோமன்றோ நீயிப்படி யெளியனாய்-உணர்வுமுழுநலம்-உனர்வென்றுசொல்லப்படுகிற ஜ்ஞானம்-முழுநல மென்றதனை யுடையனாய்-ஆனந்தம்-முழுநலமென்றதனை யுடையனாய்-பரிபூரணனாயிருக்கிறவனை பரிபூரண ஆனந்தத்தையுமுடையவன்-கருதி ஆனந்தோ ப்ரஹ்மணஃ என்றும் ஆனந்தமயஃ என்றும் ரஸோவைஸஃ ஆனந்தயாதி- என்றும்ப்ரம்மம் ஆனந்தமயமாயிருக்குமென்று முழுமுழுவுண்மை முழுநலமென்றார்-எதிர்நிகழ்கழிவினிலின்னிலன் எதிர்-வருங்காலம்- நிகழ்-நிகழ்காலம்-கழிவினும்-இறந்தகாலத்திலும்-இனன்-ஒத்தானாயும்-மிகுதனாயும்-மிக்காரையும்,இலன்-இல்லாதவனுமிருக்குமவன்-என னுயிர்-எனக்கு நல்லதாரகன்-அவன் துயரறுசுட ரடிதொழுதெழென்மனனே என்றதிற்பின்பட்டோடே அநுவயம்.

மூன்-பாசுரம்.

பரமபதத்தைப்போலேயிலாவிபூதியுமலனக்குச்சேஷமாயிருக்குமென்கிறார்-இவனதுவினையருவினன்-பலவினுமிபலனல்ல னெழிலிலன்பரந்தகன்றநல்லுலகமெரியுருவினனுணவினனாமே) இவனதுவுடையனினனினனிலவன்-இதுவுடையனென்னநின்னவனியவன்-அநுபவிக்குமொன்றாலுமொன்றாலும்,இதுவுடையனென்னநின்னவனியவன்-பிரகிருதிக்குமொன்றாலுமொன்றாலும் தோற்றாலையால்-அளவுபட்டசம்பந்தமுடையனும்-உண்டுபண்ணுகிறவனுமாயிருக்கிறவனென்றபடி-இவனதுவையிலிவ்வினையுமிவனுக்கு-இவனுடைய இவ்விபூதியும் இவனுக்கு சேஷமென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காகவாய்த்து-இவனுடைய இவ்விபூதியும் இவனுக்கு சேஷமென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காகவாய்த்து-அல்பசக்தனான ஜீவனுக்கு ஸர்வஜ்ஞனான ஈசுவரனுக்கு ஸர்வஜ்ஞனான ஈசுவரனுக்கு ஸர்வஜ்ஞனான ஈசுவர

(1)

பூதனிவாஸஸ்மரணஸுஹ்ருத்தமிந்நாராயணஃ என்ற இவ்வாத்மாக்களுக்கும் பிரம்மருத்திராதிகளுக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் மாதா பிதா பிராதா-இருப்பிடம்-ரக்ஷகன்-இதஹிதன் மோக்ஷத்துக்கும் உபாயமென்று சொல்லியிருக்க அவனைவிட்டு அஸி வேகத்தாலே இதரதேவதைகளைத்தொழுதபோதிலும் அந்தந்தத் தேவதைகளுக்கந்தர்யாமியா யிருக்கின்றதான் அவரவர்கோரின பலக்ஷணம் கொடுத்து ரக்ஷிக்கும்.

ஈ-ம் பாசுரம்,

இதில் இந்த ஜகத்தினுடைய பிரவர்த்தி நிவர்த்திகளும் பகவத்சங்கல்பாதீனமென்கிறார்-(நின்றனரிருந்தனர் கிடந்தனர்திரிந்தனர்-நின்றிலரிருந்திலர் கிடந்திலர்திரிந்திலர்-என்றுமோரியல்வினர் மெனநினையவியலாதவர்-என்றுமோரியல்வொடு நின்றவென்றிடரோ) நின்றனரிருந்தனர் கிடந்தனர்திரிந்தனர்-நிற்றல்-இருத்தல்-கிடத்தல்-திரிதலென்று பிரவர்த்திக்குப்பெயர் - நின்றிலரிருந்திலர்கிடந்திலர்-திரிந்திலர்-நில்லாமை-இராமை-கிடவாமை - திரியாமை என்று நிவர்த்திக்குப்பெயர்-பிரவர்த்திவேணுமாகில் அவனதீனமாகிறது நிவர்த்திக்கும் அவன்வேணுமோவென்று எம்பார்சிலர்கேட்க-அவர்க்கத்திலிருந்து விழுகிற திரிசங்குவை சக்திமான் நிற்கச்சொல்லவேண்டியதுண்டாயே அப்படி நிவர்த்திக்கும் அவன் வேணுங்காணென்றருளிச்செய்தார்-பாரதம் விஷ்ணுதருமத்தில்-ப்ரஹ்மேசம்பு ஸ்தத்தைவாக்ய(1)ப்ரஹ்மாச்சசதக்ருதுஃபதமாத்யாஸ்தத்தைவாந்யே யுக்தாவைஷ்ணவ தேஜஸஃ॥ தேஜஸஸ்தேஸதஸ்தேஷாம்பஞ்சத்வமுபயாம்திச என்று ப்ரம்மா சம்பு அப்படியே சூரியன் சந்திரன் இந்திரன் இவர்களாவரும் விஷ்ணுவினுடைய தேஜஸை புடையவர்களாயிருக்கின்றார்கள் - அந்தத்தேஜஸைவிட்டபோதே அவர்கள் பாவரு மாணத்தையடைகிறார்களென்றும், மார்க்கண்டேயபுராணத்தில் மார்க்கண்டேயனுக்குச்சிரஞ்சீவித்தவம் விஷ்ணுவிடத்தில் சென்வரம்வாங்கிக் கொடுக்கும்படி ருஷியை யனுப்பத்துக்கொண்டு போகும்போது ஆராத்ய பகவான் விஷ்ணுமேகமயாச்யுதஃ॥ கேசவாத்பரமந்தத்வம் நதேவம் ந ஜகத்ஸ்தவ ந ஜகாமஸ॥ என்றதில் ஸ்தாவராஜங்கமரூபமான ஜகத்துக்கு கேசவனுமே ரக்ஷிப்பட்டிருக்கிறதென்று சிவன்சொல்லியிருக்கையால் இந்த ஜகத்தினுடைய பிரவர்த்தி நிவர்த்திகளும் தனதாதீனமென்றருளிச்செய்தார் (என்றுமோரியல்வினரென்றுவிரிவு)

ன்னே(அஸ்தாபூஷிஞ்சந்நியாயத்தில்)சொல்லியிருக்கின்றதை (புருட
ன்மணிவரமாகப்பொல்லாமூலப்பிரகிருதிமறுவாகமான்தண்டாகத்
தெருண்மருள்வாண்மறைவாகவாங்காரஞ்சார்க்கஞ்சக்காகமனந்திகி
ரியாக - இருமுகங்கவினாந்தஞ் சரங்களாகவிருபூத மாலிவனமாலி
யாகக்-கருடனுருவாமறையின்பொருவாக்கண்ணன்கரிகிரிமேல்நின்
றனைத்துக்காக்கின்றானே) என்றருளிச்செய்தபடியே ஆதிமாக்களை
ஸ்ரீவஸ்துபமாகவும்,மூலப்பிரகிருதியை ஸ்ரீவத்சமென்கிறமறுவா
கவும்,மஹான் என்கிற தத்துவம் தண்டாயுதமாகவும், கியானத்தை
கதியாகவும், அக்கியானத்தை உறையாகவும், ராஜஸ ஆங்காரத்தை
யும்தாமஸ ஆங்காரத்தையும் சார்ங்கமாகவுஞ் சக்கமாகவும்,மனஸ்
தத்துவத்தைச் சக்கரமாகவும், கியானேந்திரியங்களுமேந்திரியங்களை
ச் சரங்களாகவும், பஞ்சபூதம் பஞ்சதன்மாத்திரைகளை வைஜயந்தி
வனமாலையாகவும், இப்படி-உச-தத்துவக்களை ஆபரண ஆயுதங்க
ளாகக்காணுகையிற்றனித்துப்பாலனுமுழுலகுண்டும், காரியதசை
யில் ஜகந்நிவாஸோவாஸுதேவோஜகத்பதிஃ சங்கசக்ரகதாதரஃ தேவகியிற்றில் பஞ்சாயு
தங்களுடனே அவதரித்து உபசம்ஹாரஸர்வாத்மந் என்று ஓப்பிவர்வாத்
தரியாமி இந்தரூபத்தை மற்றத்தக்கொள்ளவேணுமென்று தாய்
சொன்னபடியேமறைத்தும்,'கையுங்காலுநிமிர்த்துக்கடாநீர்-பை
யவாட்டிப்பஞ்சிதமஞ்சளால் - ஐயனுவித்தாளுக்கங்காத்திட்
வையமேழுங்கண்டாளே பிள்ளைவாயுளே) என்றதிருவாயர்பாடியி
பிறந்தமதுதான் கிதானஞ் செய்விக்கும்போது வாயுள் வையமே
ழையுங்காட்டியும், ஏழுவயதில் ஏழுநாள் பத்தியோசனையுள்ள்பி
வுதத்தை வருத்தமில்லாமல் சுமந்தும், பகலிரவாக்கினதமுதலா
னஅசேகாரியங்களைச்செய்கையால் (என்றுமோரியல்வினைகள
நினைவரியவென்ற அருளிச்செய்தார்-அதாவது, இப்படியனேகா
காரமாயிருக்கையால்காலத்தாலுள்ளதனையும் ஆராயாநி
ருஷம் இன்னபடிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவனென்று நினைக்கா
ன்பவர்-என்றுமோரியல்வினைகள்நின்ற-இப்படிநினைக்கவரிதான நீர்
என்றுமொருபடிப்பட்டிருக்குமென்கை- என்றிடார்-கருதியில்லை
ஷ்ணும்பழையனிடத்தையுடையவன்-அதுவயம்- நின்றனரிருந்தன
ஓடந்தனர் கிடந்தனர் நின்றில ரிருந்திலர் ஓடந்திலர் கிரிந்திலரா
விவர்களாலேன்றுமோரியல்வினைகள்நினைவரியவாய்என்றபடி
யிவ்வொழிகின்றவென்றிடாளுவர்-என்றநுவயம்.

எ-ம்- பாசுரம்.

இதில் சர்வருக்கும் அந்தராத்மாவாய் இவற்றை நியமிக்குமி
டத்தில் இந்தச்சரீரத்துக்கிவ்வாத்மா, தாரகனுய் நியாமகனுயிருக்கு
ருப்போலே தானிரண்டுக்குந் தாரகனுய் நியாமகனும் ஸ்வாமியாய்
நடத்திக்கொண்டு போருமென்கிறார்-(நிடவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமி
வையிசைப்-படர்பொருண்முழுவ மாயுவையவைதொறும்- உட
ன்மிசையுயிரெனக் காந்தெங்கும்பரந்துளன் - சுடர்மிகுசுருதியுள்
வையுண்டசாரே)நிடவிசும்பு-நிடமானவாகாசம்-அன்றியில்நிடமா
னவெரிகாற்றென்று நிடமென்கிறவிசேஷணத்தைக்கூட்டிக்கொள்
வது-நிடமானவாதாசமென்றது,மற்றபூதங்களுக்குமுன்மையுண்டா
ய்அவையழிந்து நிலதாள் நீற்றக்கடவனவாகையால் நிடமானவிசும்
பென்கிறது-எரிவளிநீர்நிலம்-இவைமிசைப்படர்பொருண் முழுது
மாய்-இந்தப் பஞ்சபூதத்தைக்காரணமாகக்கொண்டு மஹாநின்றுள்
ளெத்தவமனுஷியதிரியக்ஸ்தாவரப்பல்லானபதார்த்தக்களையுண்டாக்கி-
ஆய்-என்றது, ஆக்கி-என்றபடி- ஆய்-என்பா னேனென்னில் சுருதி
யில்-பஹுஸ்யாம்-என்கிற தன்விகாரமேயாகையால்வஸ்துநிர்த்தேசமி
ப்படியிருக்கும், அவையவைதொறும்-அவ்வவ்பதார்த்தங்கள்தோறு
ம்,உடன்மிசையுயிரென- சரீரத்துக்கு ஆத்மாதாரகனும் நியாமகனு
யிருக்கிறப்போலே இச்சரீர ஆத்மாக்களுக்குந் தாரகனும்நியாமக
னும்ஸ்வாமியாயிருக்கும், காந்து-இப்படியிருக்கச்செய்தே கருதி
யமாகாநவீயாவெனுருபாமபுருஷின ஆத்மாக்களநியமாட்டா
ர்களோவென்றபடியே அன்னியர்களுக்குக்காணலொண்ணுதிருக்கு
ம், எங்கும்பாந்து உள்ளும்புறம்பும்வியாபித்து-உளன்-சுடர்மிகு
சுருதியுள்-நித்தியம் நிர்த்தோஷமென்கிற கர்த்தியுடைய சுருதியில்
சொல்லப்பட்டிருப்பன்-அதாவது, சுருதியாகிய புருஷசூக்தத்தில்
பாதோஸ்யவிச்வபூதானி ।।த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி । அந்தர்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம்
வ்யாப்யநாராயணஸ்திதஃ। என்ற இந்த அனந்தகோடியண்டங்கள்சா
ர்பதென்னும், பாதபதம் முக்காற்பதமென்றும், இந்த உபயவி
பூதியிலுள்ளவர்களுக்குள்ளும் பரம்பரமாய் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அந்
தரியாமியாயிருக்கின்றுவென்றதை இவர்உளன் சுடர்மிகு சுருதியு
ளென்றருளிச்செய்தார். இதையுண்டாகவே-இவற்றைச் சம்மரித்த
பரம்பொருளைத்தெரிவிப்பதாகிற மோக்ஷத்தில் ஆசாரித்திரு
வுள்ளத்தையிதில் வெளியிட்டதாயிற்று.

அ-ம்-பாகரம்.

தீம்-இ-ம்பாட்டில் பிரம்ம ருத்திர ஆதித்ய அக்கினி தற்கை
ணபதி முதலான தேவர்களுக் கந்தரியாமியாயிருக்கின்ற விஷ்ணு
வே அவரவர்கள் கோரினபலங்களைக்கொடுக்கிறானென்றும், அதற்கு
க்குற்றமற்ற வேதமே பிரமாணமென்றும் அருளிச்செய்ததற்குச்க
ருதிப்பிரமாணங்களை யுதஹரித்தோம்- இப்பாகரத்தில்பிரம்மாவுக்
கந்தரியாமியாயிருந்து விஷ்டியையும், சிவனுக்கந்தரியாமியா யிரு
ந்து சம்மாரத்தையுந் தானேசெய்கிறானென் றருளிச்செய்கிறார்-
(சுராதிவருநிலவின்முதல்முழுவதும்- வரன்முதலாயவை முழுது
ண்டபரபான்-புரமொருமூன்றெரித்தமரர்க்குமறிவீந் - தானய
னெனவுலகழித்தமைத்தளனே) சுராதிவருநிலை-பிரம்மருத்திராதிக
ளாலறிய வரியவ்பாவத்தையுடைத்தான-விண்முதல்முழுவதும்- மூ
லப்பிரகிருதிதொடக்கமான பிரம்மருத்திராதிகளுக்கும் அகர மம்ப
ராந்தஞ்சேய் என்ற அம்டாந்தமென்றுசொல்லக்கடவது-சார்க்கி
யவித்தையில் கஸ்மிந்நுகலாகாசோதச்ச ப்ரோதச்ச என்ற ஆகாசசப்த
த்தாலே மூலப்பிரகிருதியையருளிச்செய்கிறார். வரன்முதலாய்-சி
ரேஷ்டமானகாரணமாய்-சுருதி-தமஃப்ரலீய்யதே என்ற பிரம்மருத்தி
ராதிதேவ மனுஷ்யதிர்யக்கு ஸ்தாவரங்களும்மூலப்பிரகிருதியில்வ
யிக்கிறதாய்ச்சொல்லியிருக்கையாலும், அவ்வர்த்தத்தைமனுஸ்மிரு
திலில் ஆஸீதிதமோபூதம்அப்ரஜ்ஞாதமலக்ஷணம்॥ அப்ரதக்ய்மவிஜ்ஞேயம்
ப்ரஸுப்தமிவசர்வதஃ॥ இத்தஜகத்திலுள்ள பிரம்மருத்திராதிகள் இ
த்தள்தேவர்கள் இவர்கள்மனுஷியர்களென்றுஅறியக்கூடாமல் (மெ
ழுகிலொட்டின பொன்போல) உருமாய்ந்து நித்திரிக்கிறவர்களைப்
போல் மூலப்பிரகிருதியில் லயிக்கிறார்களென்றும், தத்ஸ்யம் பூ
ர்ஜகவான் தின்பு ஸ்வயம்புவாகிய பகவான் அவ்யக்தோவ்யம் ஜயன்னிதம்
இன்னரின்னதொன்று தெரியாதனவகனத் தெரிவிக்
கும்மஹாபூதாதிவ்ருத்தௌஜஃ மஹாபூதங்களான ஆத்மாக்களைச் சிருஷ்டி
செயிலுண்டான தேஜசையுடையனாய்ப் ப்ரதுர்பூஸ்தத்மோனுதஃ॥ மூ
ப்பிரகிருதியாலுண்டான அந்தகாரத்தைப் போக்கப்பட்டவனாய்
[illegible]

பிரகிருதியில் ஆவேசித்தான மோஸாவதீந்த்ரியக்ராஹ்யாஸூக்ஷ்
வ்யக்தஸ்யதானஃபர்வபூத மயோசிந்த்யஸ்யஸர்வஸ்யமுர்ப்பூ அவன்பிர
ம்மருத்திராதிகளுடைய இந்திரியங்களினாலும் மனதினாலும் காண
வரியவனாயும் அணுவுக்கு அணுவாயும் ஸர்வாந்தராத்மாவாயுமிருக்கி
ன்ற தான் தன்னேயொருவர் நியமியாமல் கேவலம் தன்திருவயி
லே வடபத்ரசாயியாய் அபஸ்பவஸஜாதோ ஆதியில் ஜலத்தைச்சிரு
ஷ்டித்து தாஸுதீஜமபாஸ்ருஜத் அதில் மூலப்பிரகிருதியாகிற பீஜத்
தையெறிந்தான்-தஸ்மிந்நண்டமபவத் தைமஸாப்ராக்ஸம்ஸமப்ரபஃ அத்தப்பீ
ஜமான தமஸ்வர்ணமயமான அண்டத்தைவாய் தஸ்மிந்ஜஜ்ஞேஸ்வயம் ப்ரஹ்ம நா
ர்யலோகபிதாமஹா॥ அவ்விடத்தில் பிரமன்பிறந்தானென்று சொல்லி
யிருக்கையால் சிரேஷ்டமான காரணனென்கிறார் அவனுமுழுதுண்
டபரபான்சம்மாரத்தில்வந்தால் எல்லாரையுஞ சம்மரிக்கிறவன் அ
வனே- அதற்குச்சுருதி-யஸ்யப்ரஹ்மசக்ரத்ரஹோபேபவதஸ்தோதனா॥ என்று
பாவனெருநாராயணனுக்குப்பிரம்மாவுஞ் சுத்திரியத்வத்தையுடை
யவனும்ஒதனமென்கிறதற்வளமாயிருக்கின்றார்களோ-என்றும், மற்
றொருசுருதியில்-ம்ருத்யுஸ்யோபசேசனம்॥ யாவனெரு விஷ்ணுவுக்கு
ருத்புவாகிறபிரளயகாலருத்ரன்உபகாரணமான ஊர்துகாய்ஸ்தாண
ுரிருனென்றும் கயித்வாவேதயத்ரஸ:। அப்படியிருக்கிறவன் பெரு
மையொருவருக்கும்அறியத்தரமோவெஸ்ருவ்வேதபுருஷன்-இவ்வ
ர்த்தத்தைத்தாவிடசுருதியில் ஜும்வர்-(தக்கமிஸ்ஞானச்சுடரொளி
மூர்த்தி தழுவலவ்ருற்பெருமான்-பிக்பெண்மாயங்களால்விரிந்தஞ்
சுவப்தவேண்டிமுருவதொண்டி- தக்கபிரமேலை டயன்முதலாக வெ
வ்வாருமெவையுந்தன்னுள்-ஒக்கவொடுங்க விழுங்கவல்லானைப்பெற்
றெனதுத்தளர்விலேமின்) என்றருளிச்செய்தார்-தக்கமில்- தக்கமி
ல்லாதவன்-ப்ரமனுக்குத்தகு தன்புத்ரனை சிவனுலே யறப்புண்
டுதக்கம்-அத்தாலேகபாலி என்றபெயருடனேகூடிப்ரம்ம அத்
தியுடையதக்கம் சிவனுக்கு-சுருதி அபஹதபாப்மதிவ்யதேவ ஏகோநாரா
யணஃபாபரஹித்தனென்றும், சுருதி அபஹத பாப்மா
[illegible]

ம்: சொல்லப்பட்டிருக்கின்றபடியால் துக்கமில்லாதவன் விட்டு
வே - ஞானச்சுடரொளிமூர்த்தி- புருஷோத்தமன் ஸ்ரீரூபமெடு
த்தால் அவனைப்பார்த்து இந்திரியம் ஸ்வாதீனியமாகும் படியா
யும், அரோஜநாரியர்தேவிகளுடைய ஜநனப்பிரதேசத்தைப் பா
ரித்து இந்திரியம்பெருகி அத்தாலே அசுவத்தாமா பிறக்கும்படி
பஞ்சபூதாத்மகமான சரீரத்தையுடையவன் இவன் - தாமரைநாப்
பெருமான் - மிக்க - அதிசயித்த - பன்மாயங்களால் - பல்வகைப்ப
ட்டமாயையினாலே - விசித்ரஞ்செய்து - மநுஷ்யர்களாலே செய்ய
வரிய செயல்களைச்செய்து - வேண்டுமுருவுகொண்டு - வடபத்ர
சாயியாய் பாலன்முதல் அநேக அவதாரங்களைச் செய்து - நக்கி
ராதேநீ-சிவனுடனே-அயன்முதலாக - பிரமன்முதலாக - எல்லாரு
மெவையும்-சகலசேதனர்களையும்அசேதனங்களையும்-தன்னுள்-தன்
ருப்பத்திலே-ஒக்க-ஏககாலத்திலே-ஒடுங்க-ஒடுங்கும்படி-விழுங்கவல்
லனாய்-விழுங்கவல்லவனாய்பெற்று-விழுங்கவல்லவனாய்பெற்று-ஒன்றும் - அல்பமும்
தளர்விலனாய- எம்சாமெனுமிற தளர்ச்சியில்லாதவனாயிருக்கிறே
னென்றருளிச்செய்தார்-பரபரன்- சுருதி-பரஃபராணாம் என்று ப
ராவுக்கு பராவாயிருக்கின்ற பிரம்மருத்திராதிகளுக்கும் பரஃ பரனெ
ன்ற விஷ்ணுவைச்சொல்லியிருக்கின்றது - அரனைப்புரமொரு
மூன்றெரித்தலகத்தையழித்து- சிவனுக்குவிஷ்ணுவந்தரியாமியா
யிருந்தமுப்புரத்தையெரித்து உலகத்தையழித்து- சிவனுக்குவிஷ்
ணு வந்தரியாமியாயிருக்கிறானென்று (உரை)ம்பக்கத்தில்அதருவ
சிரஸ் என்ற சுருதியில் பிரமாணஞ்சொல்லியிருப்பதற்கு விவரண
மாய் ஐந்தாம்வேதமான பாரதம்-சாந்திபருவத்தில்-விஷ்ணோர்ஹ்யஹ
மேவபவஸ்யாமிதேஜஸஃ!!தஸ்மாத்ஜநுஷ்யாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாஃ!! நவிமேஹோமஹோஜ
பகவானும், பவன் என்னும் பெயரோடுகூடி மிதமில்லாத தே
ஜசுமுடைய சிவனுக்கு விஷ்ணு வந்தராத்மாவாயுமிருந்தார்-வி
நாலே மகாமேருவாதிபர்வதங்களின் நாணஸ்பரிசித்த அந்தவிஷ்
ணுவுக்கே சாமர்த்தியமுடையவராய்விளங்குகின்றதொன்று சொல்லிவை
க்கின்றதை இருசமயவிளக்கத்தில்(உரைப்பாணனுடன் பிரமனு
ருத்ரனெனக்கு மூவர்மாலந், தரியாமியெனப் பாரதத் தச்சுமேற்
சாற்றியதும், அரன்மாறன்மை யந்தரியாமியாகப் பெறவரு
வில்-பரிவாவெடுத்தாணைக்கண்ணப் பருவந்தன்னிற் பா
லும்) என்றருளிச்செய்தார்-பிரம்மனுக்கன்றிருக்கிற, சிவன்பெயர
மிவனுக்குமிருக்கிற திருநாமஸஹஸ்ரநாமங்களுக்கு ஆதாரமாயிருக்கிற

கூபமென்கிற அமிர்தகிணற்றிலிருக்கும்)அமிர்தத்தைப் புசித்தும்,
ஸ்ரீஹரி பவுத்தாவதாரஞ்செய்து பவுத்தசாஸ்திரத்திலுமே வேதத்
தில் விப்பிரதி பத்தியுண்டாக்கியும், புத்திரர்களை யபேக்ஷித்த அவ
ர்களுடைய ஸ்திரீகளைப்புத்திரர்களுண்டாவர்களென்று அசமரமா
யிருந்து அவர்களை யாவிங்கனம்பண்ணிக்கொள்ளச்சொல்லி அச
மாத்தைவிட்டு ஸ்ரீ அரிதிகம்பரனும் ஸ்ரீநியமதேவதையாய் நின்று
அந்தஸ்திரீகளுடைய கருப்பையழித்தும், இவ்வகைகளில்நிபுராதி
களுடைய புண்ணியங்களை நசிக்கப்பண்ணியும், சிவனுக்கந்தரியாமி
யாயிருந்தும், பாணத்தில்தானே பிரவேசித்து முப்புரங்களை யெரி
த்தான்-அமரர்க்குமறிவிற் குலகத்தையமைத்து-பிரமனைப்படைத்
து அவனுக்கு வேதத்தைக்கொடுத்து அத்தால்தேவர்களுக்கு அறி
வையீந்து அவனுக் கந்தரியாமியாயிருந்து உலகத்தை யமைத்து-
உளன்-இப்படியவர்களுக்கந்தரியாமியாயிருந்து சிஷ்டிசம்மாரங்க
ளைச்செய்வன் என்றருளிச்செய்தார்.

கூ-ம் பாசுரம்.

ஸர்வஞானியவாதிகளை நிரசிக்கிறார்-சர்வஞானியமென்பது-தெ
ய்வமாவது அத்தாலுண்டான ஜகத்தாவது ஒன்றுமில்லையென்னை-
(அவன் சர்வஞானியமென்னும்போது பூர்வபக்ஷமாக இந்தவுலகத்
தையும், இதற்குக்காரணமான ஈசுவரனையும் அங்கீகரித்து அனுபா
ஷித்துக்கழிக்கவேணும்) அப்படி இவற்றையங்கீகரித்து அனுபாஷி
த்தது அவனுலில்லையென்னப்போகாது-தெய்வமும் ஜகத்தும் இல்லை
யென்ற சொன்னலன்றே இப்படிச்சொல்லுகிறீர்கள் ஒன்றுமில்
லையென்றுன்-அப்படி ஒன்றுமில்லையென்னில், அப்போது தெய்வ
மும்ஜகத்தும்இல்லையென்கிறசர்வஞானியவாதம்சித்தியாதென்றருளி
ச்செய்கிறார். ஊனெனவினுளனவனுருவமிவ்வுருவங்கள்-ஊனல்லவினுளனா
வனருவமிவ்வுருவங்கள்-ஊனெனவிலனெனவினவருணமுடைமை
யில்-ஊனிருதலையையொடொழிவிலன்பரந்தே ஊனெனினுளன்-
ஊனலனெனினுள னென்கிறார்-ஊனெனினுளன் -ஈசுவரனுண்மை
முதலியவையில்லையென்கிறதியவனுண்மைக்கிலக்ஷயமாட்டாயன்றே-
ஊனுளன்என்கிறப்போலே சொல்லில்தானேயுளன்- அவனுருவமி
வ்வுருவன்-எப்போது இவ்வுருவானதேவமநுஷ்யாதி பதார்த்தங்
களிலந்தர்வ்யாபகனாயவுருவமாயிருக்கும்-அதாவது சுருதியில்
ஸர்வஸ்யாதேவஸ்ய என்ற பிரம்மருத்திராதிகள் அவனுக்கடங்க
ப்பட்டிருக்கையால் இந்த ஜகத்தும் அவனுக்குச்சரீரமா
யிருக்கும் (ஊனல்லவினுளனவனருவமிவ்வுருவன்- உள

னலனென்பாயோ) அப்போது அருவானகாலங்களும் அஷ்டதிக்கு
களும் அவனுக்குச்சரீரமாயிருக்கும்-அதாவது (சென்றுசெல்லாத
னமுன்னிலாங்காலமே யுன்னெயெந்தாள்கண்டிகொள்வனே) என்று
ம், (வருங்காலநிகழ்காலங்கழிகாலமாயுலகை- யொருங்காகவளிப்பா
யீசொங்குலக்கமோதவனே) என்றும், பூத பௌஷ்பத் வர்த்தமா
ன காலங்களுக்கும் அஷ்டதிக்குகளுக்கும் அதிதேவதையா யிருக்
கையால் அவ்வருவான ஆகாசத்தைச்சொன்னவன் ஆகையால் இப்
படியொழிய எங்கும் எவ்வகையாலும் ஈசுவரனில்லையென்று உன்
னுல்சொல்லி ஸ்தாபிக்கக்கூடாது-எப்படியெனில்-(கடோஸ்தி) என்
று கடமென்கிறபாண்ட மிருக்கின்றதெனில்-வாயும், வயிறுமான ஆ
காசந்தோற்றும்-(கடோத்தாநாஸ்தி) என்று கடம் இல்லையென்
னுல் வேறொரிடத்தி லுண்டாமாப்போலும் இப்போதில்லையென்ற
தாகில் வேறொருகாலத்திலுண்டாமாப்போலும் பாண்டம் உண்டா
கியிருக்குமதாழிய யெங்கு மெப்போது மொருபிரகாரத்தாலும்
இல்லையெனக்கூடாது - அதுபோல ஈசுவர னில்லையெனக்கூடாது
ஊனெனவிலனென-ஊனென்கிறவுருவானபதார்த்தத்தின் இலனெ
ன்கிற அருவானபதார்த்தங்கள்-இலவ-இவற்றை- குண்மூடைமையி
ல்-குணமாகவுடையவன்-குணம் என்றுவிசேஷணம், குணிபென்று
விசேஷியம், அதாவது விசேஷணத்தை யுடையவனென்றபடி-இ
விண்டி விசேஷணங்களோ யுடைத்தாயிருக்கிறவனென்று கருத்
உளனிருதகமையோடி (உருவமருவும்நீயே)என்றிவ ருளிச்செய்
படியே முன்சொன்னவுருவான வாகாரத்தோடும் அருவான வா
காரத்தோடுங் கூடியேயிருப்பன் - ஒழிவிலன்-இவ்விரண்டாகாரத்தி
லே ஒருநாளும் நாசமில்லாதவனுய்-பாந்தே - சகலாத்மாக்களிலு
அந்தரியாமியாயேயிருப்பன்-முடிவில் உளனென்கிற சொல்லா
யவனுண்மையைச்சாதித்தேன்-இலனென்கிறசொல்லாலே நீயவ
ன்மையைச்சாதித்தாய்-ஆகஇருவருமாக அவனுண்மையைச்சாதி
தோம்.

ஓம்பாசுரம்.

தேற்பாசுரத்தில் எம்பெருமானுக்கித்தஜகத்துசரீரம்பே
லே சேஷமாயிருக்குமென்றும் எல்லாரிலும்வியாபித்து அவர்
க்குத்தாகனுயும்நியாமனுயும்ஸ்வாமியாயுமிருக்குமென்றும்
விச்செய்தார்-இதில் இப்படிவியாபித்துநின்றால் அசித்தான
ருதியின் சேர்க்கையாலே ஆத்மாக்களுக்கு (சக்தோசமென்கி
யோனம் கலக்குமாப்போலே இவனுங்கலக்காமல் அமுத
குமென்கிறார்-(பரந்தண்பாவையு ணீர்தொழும்பாத்தட

த்தவண்டமிதனைநிலவிசும்பொழிவறக்கோத்தகில்லிடந்தொறுமி
டந்திழும்பொருடோறும்-கோத்தெக்கும்பாத்துளவிலவுண்டகா
னே) பரந்தபூமியைச்சூழ்ந்த-தண்குளிர்ந்திருந்துள்ளபரவையு
ள்-கட்டிலமேல்-நீர்தொறும்- ஜலபரமாணுக்களென்கிறதும்புருக்கள்
தோறும்-பரந்தவண்டமிதனை-பாத்தவிண்டமிதென்னும்படிபர
ந்துளன்-வியாபித்திருப்பன்-நீர்ச்செறிவாலேதிரண்டுதோற்றும்ப
ரமாணுக்களிலுடையகூட்டஞ்சரூத்ரம்(சுருதிபாலீஸ்ரீவிஷ்ணுபூசா
ரிபாதஸ்யமிருதம்திவி) என்றாப்போலே அனந்தகோடியண்டங்கள்தோறும்பே
ன்றும் (திவி) என்கிற நாசமில்லாத பரமபதம் மூன்றுபாதமென்று
ம்-ஜ்யோதிஷாஞ்ஜ்யோதிஃ என்றாப்போலே சேதனருக்கெல்லாஞ் சோதியாய் ஸ்வர்ண
மயமான சரீரத்தையுடைய அந்தமோசுவீதியில் (முதிவ்வண்ணவான
ந்) என்றிவரருளிச்செய்தபடியே நீலமேகம்போன்ற விளங்காநின்
றுள்ள காந்தியான தும் (மாயன்கோலமலர்மிக்கேழ்ச்சுழிபட்டோடுநெ
டுவிச்சோதிவெள்ளம்) என்கிறபடியே பரமபதநாதனுடைய திருவ
டிநகத்தில் சுழிபட்டோடுகிற-சுடர்ச்சோதிவெள்ளம் - மிக்கதேஜசையு
டைய பிரவாஹரூபமான தும் மோக்ஷவீதியில் உள்ளடங்காமலிருக்க ஜல
பரமாணுக்களிலே வியாபித்திருந்தால் தெருக்குப்பட்டிருக்குமோ
வென்று பரந்தவண்டமிதனைனும்படி வியாபித்திருப்பன் - என்
னேவெனில்-ஓரண்டத்தைச்சமைத்து அதில் ஒருவனை வைத்தாப்
போலேயிருப்பன்-பிறனும் நிலவிசும்பொழிவற- பூமியந்தரிக்ஷம்
யும் இவ்விரண்டும் ஐந்துக்கும் உபலக்ஷணமாய் ஐந்தாலும் ஆ
மான அண்டத்தளவுநின்ற தும் மேல்காரியமான பதார்த்தங்களி
லிற-ஒன்றையும்விடாமல்-காரந்த-கவ்வுணுக்கப்படாத்-அதாவ
மயொழுகை (பொருந்தும்பாலைய காற்றிலே முழுகும்ப
ருக்குமமான-சிலவிடந்தோறும்-அல்ப சரீரங்கள்தோறும்-
கும்பொருடோறும்-இவ்வச் சரீரங்களிலே கியான ஆனந்தல
ாமும் விளங்கிற வாத்மாக்கள்தோறும்-காந்த- ஆவற்றுள்ளே
யாமியாயிருந்து-எங்கும்பரந்துளன் - சேதனன்சரீரத்திலே
பிறவுமெல்லாத எதேதசத்தில்நின்றும் தன்னுடைய கியானத்தா
சரீரமெங்கும் வியாபிக்கக்கடவனுயிருக்கும்-பரமாத்மாவா
அங்ஙனன்றிக்கே அணுவானவாத்மாவில் பல்லாயிரக்கோ
டிகளேயும் முன்சொன்ன பரமபதத்திலேயும்(பர
ன்றுபத்தாலே சங்கோசமில்லாமல் வியாபித்
இவனாய்
(பர
(த)

முண்டுமிடமுடைத்தால்) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே திருவடிவி
லே எழுலகத்தையு முண்டதாய்ச்சொல்லுகையால் சுருதி- பரா ஸ்ய ச
க்தி ர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே-என்று பெரியசக்தியையுடைய விவன் சிறியவ
ற்றிலே குறைவற்றிருக்குமாட்டாரேவென்கிறார்-கரன்-உ-ம்-பக்கங்
களில் உதவாரித்திருக்கும் வேதத்தில் சொல்லும்படியான திடன்-
அறிவுவயம்-இவைபுண்டகரன் பரந்தசண்பாலையுள் நீர்தொறும் ப
ரந்தவண்டமிதனைப்பரந்தளன்-நிலவிசும்பொழிவறப் பரந்தள
ன்-காந்தசில்லிடந்தொறு மிடந்திகழ்ந்பொருடொறு- மெங்குங்காந்
துபரந்தளனென்றறிவயம்.

எகம் பாசுரம்.

இத்திருவாய்மொழியில்இப்படிப்பட்டவைகளாலே எம்பெரு
மானுடைய பரத்துவத்தைப்பேசி சுருதி - நாராயண பரம்ப்ரஹ்மேதி
த்வ நாராயணஃபரஃ என்று நாராயணனே பரப்பிரம்மமென்றும்
சத்தியம் நாராயணனே பரனென்றும் வேதபுருஷன் நிச்சயித்த
டியே இவரும் நிச்சயித்தார்-இப்படி தத்துவக்கியானம்பிறந்துஇர்
நத்திராவிடவேதத்தில்அறிவயித்தவர்களுக்குப்பரமபதப்பிராப்தி
ச்சிதமென்றருளிச்செய்கிறார் - (காவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமி
சை-வரதவிநிறல்வலியளிபொறையாய்நின்ற- பரனடிமேற்குருகூ
ச்சடகோபன்சொல்-நினைநிறையாயிரத் திவைபத்தும்வீடே) காவி
ம்பு-நிடமானவிசும்பு-அன்றியேகாந்தவிசும்பு - சூட்சுமமானவிசு
ம்பு-அச்சுமானவிசும்பென்னுதல்-எரி-தேயு-வளி-காற்று-நீர் - ஜலம்
நிலம்-பூமி-இவையிசை-இவற்றின்மேலுண்டான - வர-வரனை-நி
ஷ்டமான விவற்றினுடைய-நவில்-சப்தம்-ஆவது-(ஆகாசத்தில்)
தமாயும்-திறல்-(எரியான அக்கினியில்) தஹிக்கிற சக்தியாயும்-வ
(வளியானகாற்றில்) வலிமையாயும்-அளி-(நீரானஜலத்தில்) தண்ணி
யர்ன சைத்தியஸ்வபாவமாயும் -பொறை-(நிலமான பூமியில்) பொ
றையான பொறுமையாயும்-ஆய்நின்ற இப்படி பஞ்சபூதங்களிலி
டைய ஸ்வபாவங்கள் தானுகிநின்ற-பரனடிமேல்-மஹாமேவப்ரவிஶ்
என்று நானேபான்-இது உண்மையென்று திருக்கச்சி நம்பி
ன்ன அருளிச்செய்தபோருளாலே திருவடிகளில் விஷயமாகப்
கூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - சுருதி-ஸ்ரேஷ்ட ந்யாஸ மேவாலம்பனம்
மாஹாபுருஷ ஶப்தமென்கிற இத்தத்பரானபதப்ரத்

யிலிருந்து செய்யுந்தபசைவிடச்சிறந்ததென்றுவேதபுருஷனா
ராயணன்தானேசொல்லுமிடத்தில் பெரியோர்களிப்படி சொல்லு
வர்களென்று நாறுபஞ்சாதிக்கொருதரம் பெரியோர்களுடைய ம
ஹாத்மியத்தை வெளிப்படுத்தினதுபோல் (என்னுள்தன்னை இன்ற
மிழ்பாடியவீசனை) என்றும் (என்சொல்வல்யான்சொன்னவின்கவி
யென்பித்து-தன்சொல்லால்தான்தன்னைக் கீர்த்தித்த மாயனென்-மு
ன்சொல்லுமூவருருவாமுதல்வனே) என்றதில் இந்தத் திராவிடவேதத்
தை வெளிப்படுத்தினவன் நாராயணனாயிருக்கையால் முன்வேதபுருஷ
ன்சொன்னதிமத்தில் (குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன)வென்றுபதி
னாயிரந்தோறுஞ்சொன்னான்-நினைநிறையாயிரம்-சப்தார்த்தங்களாலேப
ரிபூரணமான வாயிரம்-(ஆயிரத்திலைபத்தும்வீடே) முதல்திருவா
ய்மொழியில்தானே ஆயிரத்திலைபத்தும்என்றருளிச்செய்கையால்
சுருதி-யகர்வேதாரணத்தில்-எ- வது பிரகரணம் முதல்பஞ்சாதியில்-

நமோவாஹே யாஹோதாயாசானுதாத்தாயவாஹே நமோநமோவாஹே.

என்று யாதொரு திராவிடவேதமானது உதிக்கிறதோ யாதொருதீர்
வாணவேதமானது உதியாமலிருக்கின்றதோ அந்த வாக்குக்களின்
பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேனென்றும், அவ்வர்த்தத்தை ஆதிவார்-
(மூன்றையாயிரத்தில் விலைதன்தொல்லில்மங்கலத்தைச்சொன்
ன) வென்றும்- அழிவிலாவாயிரத் திப்பத்துநாயகற்கே(என்
தம் திராவிடவேதம் அனந்தியென்று சொல்லியிருக்கையால் (ஆயிர
த்திலைபத்தும்) என்றருளிச்செய்தார்-இலைபத்தும்வீடே- இச்செ
ய்யுடையதெல்லென்றால் தெல்லிஷினுக்குமென்று காட்டுமாப்போ
ல் இலைபத்தும்வீடென்றது-வீட்டைவினைக்கும்படியாய் மோக்ஷ
சாதகமென்னுதல்.

பாலிவிருத்தம்-பண்-முதிர்ந்தகுறிஞ்சி.

தாளம்-எடொத்து.

இதை இப்போது (தேசியம்) என்றாகத்தில் அமைத்துப்பா
டுக.

உ-ம் திருவாய்மொழி,

ஸுரிஸ்-சன்னதே த்யேயஃ என்ற இந்தவசனத்துக்காரண
மென்ற இயானத்துக்கு உபயோகமென்ற சேஷவிஷி
யென்பதை நித்தனத்தன்னிடத்தில்

பத்திலாயத்தான் ஒருவனிடத்தில் உற்பத்தியாகாமலிருப்ப தெது வேறு அதற்குக்காரணவஸ்துவென்று பெயராயிருக்கும்-கீழ்சொன்ன சுருதியில் பிரம்ம ருத்ர இந்திராதிதேவர்க்களும் அப்படியே மனுஷ்ய திர்யக்குக்களும் உற்பத்தியும் லயமும் விஷ்ணுவினிடத்திலென்று சொல்லியிருக்கையால் இத்திருவாய்மொழியில்- (வண்புகழ்நாரணன்-தின்கழற்சேரே) என்று பாளுக்கு உபதேசஞ்செய்கிறார்-அப்படியவன் திருவடிகளைப்பற்றுமிடத்தில் அந்தநாராயணனாலே உண்டு உமிழ்ந்த எச்சில் தேவர்க்களைப் பற்றாதபடிவிட்டு அவனையே பற்றவேணுமென்று சுருதியிலும் இதிஹாஸமாகிய கீதையிலும் அதின்விவரணமான பாரதத்திலும், இதரதேவதைகளைப்பற்றுவதைவிடச்சொல்லி விதியுண்டாகியிருக்கின்றது-சுருதியில் மஹாஷ்மனமம்!!ப்ரபத்யேவாஹமஸ்மி!! என்று நானெனக்கு உரியவனான பகவான்நாராயணனுக்கே நான் சேஷபூதனாகிறேனென்று சொன்னதை (நீர்நுமதென்றிவை வேர்முதல்மாய்த்தினை - சேர்த்தியிருக்கை நேர்நிறையில்லை) என்றருளிச்செய்தார்- நானென்றும் சொன்னதென்றும் சொல்லிவருங் குரூரத்தையும்படியாய் நீர்நுமதென்றருளிச்செய்தார்-முன்சொன்ன சுருதியில்-ப்ரபத்யேவாஹமஸ்மி என்றுசொன்னதில்பகவான்பொருட்டேநான்சேஷபூதனாகிறேனென்றதில் ஏவகாரத்தைப்பிரயோகித்து அந்தயேவகாரத் தேற்றமாயிருக்கையால் தெளிதலுச்சொல்லுகிறது-அந்தாலே இதரதேவதைக்கு சேஷியுன்னென்கிறது-அந்தச்சுருதியின் அர்த்தத்தைக்கீதையில் பரமாத்மனியேகக்ஞோவிரக்ஞாபரமாத்மனி-பரமாத்மாவாகிய வென்னிடத்தில் எவன் பக்திசெய்கிறனை அவன் அபரமாத்மாக்களாகிய இதரதேவதைகளிடத்தில் ஆசையற்றிருக்கக் கடவனென்றும்-அதற்கு வாமாப்பாரதத்தில் நான்யம்தைவன்னமஸ்க்ரியா!!நான்யம்தைவன்னிஷேவேத!!சக்ராங்கிதாஸ்தாதிஷ்டேத்!!மத்ப்ரபோஜனம்ஸ்ம - ஓய் பாண்டவர்களே நான்யம்தைவன்னமஸ்க்ரியா-ஓய் பாண்டவர்களே சக்ராங்கிதாஸ்தாதிஷ்டேத்-சங்கசக்ரதாரியான என்பக்தன் அன்னியதேவதைகளை நமஸ்காரம்பண்ணக்கூடாது - அப்படியே பார்க்கவும்கூடாது-இந்தப்பிரகாரம் ஸர்வகாலமும்பிரக்கக்கடவனென்றும்-ப்ரபத்தியில் ஏகாதசஸ்கந்தத்தில்-உத்தவருபதேசவிஷயத்தில் நமஸ்யேச்சேன்நதஸ்விந்தேத்யேவம்!!ஜாரஸ்தைர்ஜனை-

நான் இதற்காரணவஸ்துவென்கிற ஜ்ஞானமில்லாமல் எவன் இதரதேவதைகளைக்கிட்டிச்சேவிக்கிறனை அவன்தாஸ்தரீகள்எப்படிகேஷமத்தையடையமாட்டார்களோ அப்படி மோக்ஷத்தையடையமாட்டானென்றும் அருளிச்செய்தான்- அவ்வர்த்தத்தைத் திரமிடவேதத்தில் (வீடுமின்முற்றவு) மென்றருளிச்செய்தார் - (வீடுமின்முற்றவும் வீடுசெய்தம்மூழ்யிர்- வீடைடையானிடை வீடுசெய்மினே) வீடுமின்முற்றவும்-விடுமின் என்றபதம்- வீடுமின்-என்று குறில்-நெடிலாய்க்கிடக்கிறது-முற்றவும்-எல்லாம்-அதாவது, முன்சொன்ன பிரமாணங்களில்சொன்னபடியே இதரதேவதைகளையும் இதர சாதனங்களையும் இதரஜனசாஸ்த்ரங்களையும், இதரமந்த்ரங்களையும், தாரபுத்ராதிகள் என்னதென்கிற மமகாரம் தொடக்கமாக எல்லாவற்றையும் விடுங்கோளென்கிறார்- இதரதேவதைகளையும் மற்றதுகளையும் விடுகிறோம், தாரபுத்ராதிகளையும்விட்டுக் காட்டுக்குப் போகவேண்டுமோவெனில்-நிவர்த்தராகஸ்ய்ருஹிணஸ்தபோவனம்!! தாரபுத்ராதிகள் நம்மதென்கிற மமகாரம் அற்றுப் பகவானுக்கு இவர்கள் சேஷபூதர்களென்கிற ஜ்ஞானத்தையுடைத்தாயிருக்கக்கடவர்களென்றும் அவர்கள்) (நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வர்கொண்ட பெண்டிர் மக்களே) என்று இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானமுடையவர்கள் நல்லசம்பத்துடனேயும், நல்ல கொண்டபெண்டிருடனேயும், நல்லமக்களுடனேயும், க்ருஹத்தில் வாழ்வர்களென்றருளிச்செய்தபடியால் தாரபுத்ராதிகளை விடக்கடவரல்லர்-வீடுசெய்து-விட்டு - உம்முயிர்வீடைடையானிடைசருகி-மாதாபிதா ப்ராதர்நிவாஸ்ச சரணம்ஸுஹ்ருத்கதிர்நாராயணஃ இப்பாகவதர்களுக்கு நாராயணன் மாதா-பிதா-ப்ராதா- இருப்பிடம்-கதிஹிதன் மோக்ஷத்துக்குபாயமுமாயிருக்கிறானென்றதில இருப்பிடமும் அவனென்றுசொல்லுகையால் உம்முயிருக்குவீடாயிருக்குமவனிடத்தில்-வீடுசெய்மின்-ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணிச் சரணமடையுங்கோளென்கிறார்.

மின்னிமின்னியெ..... * இல்லதமுள்ளதும்..... *
மன்னுபுரிதாக்கைகள்..... * அல்லதவனுரு..... *
கன்றுவிடத்திறை..... * எல்லியிலந்நலம்..... *
உனதுவிரோ.....(உ) புல்குபற்றற்றே.....(ச)
தென்றிவை..... * அற்றதுபற்றெனில்..... *
முன்மாய்த்திறை..... * உற்றதுவீடுயிர்..... *
..... * செற்றதுமன்னுயிர்..... *
.....(ஞ) அற்றிறைபற்றே.....(ஙி)

பற்றிலனீசனும்..... * ஒடுங்கலவன்கண்..... .....*
மூற்றவுநின்றனன்..... ...* ஒடுக்கலுமெல்லாம்..... .....*
பற்றிலையாயவன்..... .. ..* விடும்பின்னும்யாக்கை ... ...*
மூற்றிலடங்கே... ... ...(சு) விடும்பொழுதென்னே ...சு)

அட்கெழில்சம்பத்... ... ...* எண்பெருக்கந்நலத் ... ...*
நடுக்கத்தண்மூசன்..... ...* தொண்பொருளீநில... ... ...*
அடங்கெழிலம்மதென்..... ...* வண்புகழ்நாரணன்.....*
நடுங்குசுவுள்ளே..... ...(எ) திண்கழல்சேரோ..... ... ...(ய)

உள்ளமுரைசெயல்.....* சேர்த்தடத்தென்குரு..... ...*
உள்ளவிம்மூன்றையும்.....* கூர்ச்சுடரோபன்சொல் .. ...*
உள்ளிக்கெடுத்தீறை... ... ...* சீர்த்தொடையாயிரத்..... .. *
உள்ளிலொடுங்கே ... ...(அ) தோர்த்தவிப்பத்தே..... (ஙக)

வஞ்சித்துறை-பண்-மூதிர்ந்தகுறிஞ்சி.

தாளம்-எழுசீர்த்து.

இந்தத்திருவாய்மொழியை இப்போது செஞ்சுருட்டியிலும் ஆடதாளத்திலும்பாடிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

நடம் திருவாய்மொழி.

முதல்திருவாய்மொழியில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பிரம்மருத்ரா நிகளுக்குநிகரற்றவனென்றும், அனந்தகலியாணகுணக்களையுடையவனென்றும் அருளிச்செய்தார்-இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் (வண்புகழ்நாரணன்-திண்கழல்சேரோ) என்று அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளைச் சேருங்கோலென்று, பரோபதேசஞ்செய்தார்-இத்திருவாய்மொழியில் அவனுடைய சௌலப்யகுணத்தை யருளிச்செய்கிறார்-இதிரண்டு திருவாய்மொழிகளில் சொல்லப்பட்டஸ்ரீமந்நாராயணனைப்பற்றும்படி யுபதேசித்தீர், இருகைமுடவினி யானையேறினல்லல் அவலுல் எறப்போமே என்னிலீர், அவ்வானைதானே இருகைமுடவுக்கு மேறலாம்படி தூத்துகொள்ளுமெனில் எறத்தட்டில்லையே அப்படியேஇவன்தன்னை யடைப்பற்றும்படி தேவர்க்கருக்குள்ளே உபேக்ஷாகுலத்தும், மனுஷ்யத்வத்தில் நரம்பிருஷ்டி அவதாரங்களாயும், திர்யக்குகளில்-மத்ஸ்ய கூர்ம வராஹாவதாரங்களாயும், ஸ்தாவரங்களில் குடஜாம்ரபிப்பூ அதாவது அத்தியுமாமாவும் அவதரித்துக் கண்ணுக்கு விஷயமாகாமல்

வைப்போலப் பரமசுலப்யனாயவதரித்துப் பாண்டவதூதனென்றும், பார்த்தனுக்குச் சாரதியென்றும் பேரைவஹித்திருக்கையால் அவனைப்பற்றுவதற்கொரு பிரதிபந்தமில்லையென்கிறார்.

முதல்பாசுரம்.

கலித்துறை-பண்-நட்டபாலஷ்.

தாளம்-எழுசீர்த்து.

இந்தத்திருவாய்மொழியை இப்போது ஆனந்தபரவியிலும் ஆடதாளத்திலும் பாடிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

(பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரிய - வித்தகன்மலர்மகள்விரும்புதம்மரும்பெறலடிகள்- மத்துறுகடைவெண்ணெய்களவினிலரவிடைப்பாப்புண்-டெத்திறமூரலினுடிணைந்திருந்தேதங்கிவ்வெளிவே) பத்து-பக்தி-பத்தென்று- பக்தியைக் காட்டுமோவெனில்-எட்டிலே டாண்டெனுங்கயற்றினால் மனந்தனைக்கட்டியென்றுபிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கையால் பத்தென்றபக்தியைச்சொல்லுத்தடையில்லை-பத்துடையடியவர்க்கெளியவனெனில் - பரமபக்தியையுடைய யடியவனைச் சொல்லுகிறதோவெனில் ஸ்ரீராமாயணத்தில் மித்ரபாவேனசக்ருத்ப்ரபன்னாயதாஸ்மீதி யாசதே-ஸகிருதேவசரணமடைந்தவர்களை நாலுருக்காலுங்கைவிடேனென்கிற செய்கையால் பரமபக்தியையுண்டாக்கிச்சொல்லுவது-(பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்) பிறர்களுக்கரியவித்தகன்-பிறர்களாகிறஇவனைக்கொண்டு காரியங்கொள்வோமென்றிருக்குமவர்கள்-அவர்களோகிறார்-(ஆறெனக்கருளின்பாதமேசாரணத்தந்தொழிந்தாய்)என்றதில் ஆறு-என்னுபாயம்-எனக்குத்தேவர்திருவடிகளே உபாயமாகத்தந்தாய்)என்று ஈசுவரன் திருவடிகளை உபாயமாகவும் அனுதந்தவனுமவனென்றும் நினையாமல் (தங்கள்முயற்சியினாலே அடைகிறோமென்று (சுதந்தரத்தை) வாதிக்கிறவர்கள் பிறர்கள் - அரியபெறுதற்கரிய-வித்தகன்-விஸ்மயநீயன்-அதாவது யசோதை - கோபிகைகளிவர்களுக்குக்கட்டவும் அடிக்கவுமெளியனாய் நீலியிலேபூதனாதிகளுக்குக்கிட்டவரியவனுயிருக்கை-ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஸகுந்தமப்ரகம்ப்யோஹிலகுஸ்த்வமகமத்ருசஃ வதலாபத்தை தேவோபரிணாமனுடைய தனதாயர்களும் இளையபெருமாளென்றதனையிலே திருவடிதனிய கருமுகமாபோல் ஈடுபட்டசெவிட்டுக் கொள்ளும்படி செய்தது போல்

திருவாய்மொழி.

எளிவவரியநிலையிருக்கும்படி -(மலர்மகள்விரும்புநம்மரும்பெறல்டிகள்) பெரியபிராட்டியாராலே ஆதரிக்கும் பெறுதற்கரிய நம்முடைய ஸ்வாமியின் - மத்துறுகடைவெண்ணெய்-மத்தில்பொருந்திக்கடைந்துகொண்டிருக்கும் வெண்ணெயை,- களவினில்-களவிடவாட்டத்தில்-மந்தரத்தைப்பாற்கடலில்நாட்டி அமிர்தத்தையுண்டிக்கத்தேவர்க்களுக்குவழங்கினவன்கிடீர்கன்னவிலிவெண்ணெயமுதுசெய்தது- உரவிடையாப்புண்டு - (பொன்பெயர்மோன் றனதுரம்பிளந்தது) என்றதில்-உரமென்று மார்பைச்சொல்லுகிறபடியே மார்பில்கட்டுண்டு-அன்றிக்கே உரமென்றபதம் - உரமென் றிடைக்குறையாயிக் கிடக்கிறதாகவுமாம்-யாப்புண்டு-கட்டுண்டு-எத்திறமூரலீனடிணைத்திருந்தேக்கிபவெளிவே-சுருதியில்-பராஸ்யசக்தி ர்விவிதைவ யே!! என்று இவனுடையசக்தி பரமென்று கேள்விப்படப்பட்டிருக்குமென்று சொல்லும்-ஸர்வசக்தி அசேதனமான உலோடேதுமிணைத்திருந்து எய்யவெளிவு-எத்திறம் - என்ன பிரகாரம்-என்று ஆழ்வார் ஆறுமாஸம் மோஹித்திருந்தார்.

உ-ம் பாசுரம்.

தேஹிரஸ்துதமான செலலப்பிரபந்தத்தை இப்பாட்டில்விரித்தருளிச்செய்கிறார். (எளிவருமியல்வினிலேவரம்பிலபல் பிறப்பாய்-ஒளிவருமுழுநலமுதலிலகேடிலவிடாத் - தெளிதருநிலையுயர்தொழிலின்முழுவதுமிறையோன்-அளிவருமருளினிலடைத்தவன்பறத்தனனமைந்தே) எளிவரும்-எளிமையான தனத்தைக்கொடுத்தவினான்-ஸ்வபாவமாகவுடையவன்-நிலவரம்பில-இன்ன அவதாரத்தில்இன்னசேஷ்டிதமென்றிலையென்று பூருவாசாரியர்கள்நிர்வஹிக்கப்பட்டார், அவ்விண்டையும் நிலையில்லாமையிலேகொண்டு இதிலும்பில்லாமையாவது அவதரித்து எளியனுப்நின்ற நிலைதன்னிலேநித்துவந்தோற்றநிற்கிலு நிற்குமென்ன்-அதாவது சாரத்திலேநோக்கே தாழநிற்கச்செய்தே ஸ்ரீவிகவஸ்-ரூபத்தைக்காட்டிலுந்தான்-கண்டாகர்ணன்அவன்தம்பி-பூதனை-சிகபாலன்-கதிபுண்ராமாவதாரத்தில்-ஸ்ரீஜடாயுமுதல் திருவடிபோந்தியாவாஸித்தருளிபரமபதம்பிரவேசித்தார்- ஆக மனுஷ்யநிலையில் வரம்பிலபல்லைச்சொன்னபடி-பல்பிறப்பாய்-கூபத்திலிவீழாவ் குழியிலிருத்தல்-வாபத்தைநீக்குமந்தவன்னேபோல்-சேதனர் பாதிகவாறுநின்றால் இவர்களுடத்தரிப்பிக்கத்தான் அவதரிக்கும்-தேவதாராஞ்செய்தருக்குக் கருத்தென்னலிலை-சேதனர்தீமையளவுபட்டிருக்கும்-ஈசுவரனுலட்டிருளை-

விருக்குமாகையால் பல்பிறப்பாய் என்றருளிச்செய்தார்- இதற்குப்பிரமாணம் சுருதி-அஜாயமானோபஹுதாவிஜாயதே!! என்று பிறவாதவனு யனேகாவதாரங்களைச்செய்கிறனென்றும், அவ்வவர்த்தத்தைஸ்ரீகீதையில் பஹூனி!!என்று என்னவதாரமனேகமென்று மருளிச்செய்தான்- ஒளிவருமுழுநலம்-இச்சேதனனுக்கு ஜ்ஞானத்தால்வரும் விகாரங்களிலன்றிக்கே அவன்பிறக்கப்பிறக்கக் கலியாணகுணங்கள் புகர்பெற்று வாராநிற்கும் - சுருதி-சதுர்தியான்ஹ்யவதிஜாயமானஃ!! என்று-ஸ்ரீ!! அத்தநாராயணன்-ஜாயமானஃ!! அவதரித்தவனுய்க்கொண்டு - உத்ரேயான்ஹ்யவதி!! உச்சிராயத்தை யடைகிறன் என்றுசொல்லிற்று-முதலில-அவனுக்கு உற்பத்திபூமி - கேழில-நாசமில்லை-பிரமன் அவனுத்பத்தியிலும் சிவன் பிரமனிடத்திலும் பிறத்தலாப்சுருதி-பலவிடங்களிலுஞ் சொல்லியிருக்கையால் விஷ்ணுவுக்குஉற்பத்தியும் விநாசமுமில்லையென்றருளிச்செய்தார் - (வீடாந்தெவிதரு நிலைமையதொழிவிலன்) வீடாம்-மோக்ஷமாகிற-தெளி-பரமபதம்-தரு-கொடுக்கிற-நிலைமைய-து-ஸ்வபாவம்-ஒழிவிலன்- நீங்காதவன்-தெளியென்று ஜ்ஞானத்துக்கும்பெயராகையால் ஜ்ஞானஸ்வரூபமென்ற ஜ்ஞானத்திலுமே மோக்ஷமுண்டென்று நிச்சிதமாகையால்பிரமத்ரஸத்தில் அகாரவாச்சியனான விஷ்ணுவுக்கு மகாரவாச்சியனான் சேஷபூதனென்கிறஜ்ஞானத்தையறிந்தவனுக்குமோக்ஷமுமிலாகையால் அத்தசேஷித்துவஜ்ஞானத்தையும் மோக்ஷத்தையுங்கொடுக்கிற ஸ்வபாவத்தை யென்று மெத்திருக்குமவன்- முழுவதுமொழிவிலன் - தேம்சொன்னவிரண்டையுங்கூட்டிச்சொல்லுகிறார்-அரன்-மோக்ஷப்ரதத்வம் ஈசுவரனுக்கே யுள்ளதொன்றன்றுபுராணம், வராஹபுராணத்தில் - முக்தைஃபோக்ஷ்யமானானாம்!!புனராவ்ருத்திலோசனாமம முக்திப்ரதாதாசர்வேஷாம்!! விஷ்ணுரேவஸனாதனஃ - கண்டாகர்ணமோக்ஷம்கேவலமென்று ப்ரகர்த்தித்த வென்னோக்கியாகும் முக்திகொடுக்குமவன் விஷ்ணுவேயென்று முக்தனுக்கு சொன்னதென்று கண்ணனுடனே சொன்ன-தம்பியும் பாம்புதம்பெற்றதாய்ச் சொல்லியிருக்கின்றதுமருவினை-குளித்த-தடுக்குமனைவருமோட்ட-அதெலிபுகுந்தவிடத்தில்-

எண்ணுதார்நெஞ்சத்திருப்பு)என்கிறபடியே தன்திருவடிகளேயா
ழியவேறொருசாமியங்களே யிச்சியாதவர்கள் இருதயத்தில்பரமபத
த்தைப்பார்க்கிலு மிருந்தவிருப்பத்தோடு கூடியிருப்பன் - பறத்த
னன்-இதரதேவதைகளே புசிக்கின்றவர்களுக்கும் அந்தரியாமியா
யிருந்தபோதிலும் அவர்களுடைய கர்மங்களே யவர்களனுபவிக்கு
ம்படிபண்ணி அவர்களுக்குப் புறம்பாயேயிருப்பன் - அமைந்தேத-
இப்படிச்சமைந்து-ஓறையோன்-அளிவருமருளினே டகத்தனன் பு
றத்தனனயைகத்த முதலில தேடிலவா மொளிவருமூழிநலம் வி
டாந்தெளிதரு நிலைமையது மூழுவதுமொழிவிலனுப் நிலவாம்பி
லபல்பிறப்பா வெளிவருமியல்வினன்யென் றறிவயம்.

நூம் பாசுரம்.

இவனுடைய அவதாரஹேதியம் திருஷீடி சம்மாரங்களேச்செ
ய்கிற ஸாமர்த்தியமுடைய பிரம்மருத்திராதிகளால் அறியக்கூட
தென்கிறார்-(அமைவுடையறநெறிமுழுவதுமுயர்வறவுயர்ந்- தமை
வுடைமுதல்கெடலொடிவிடையறநிலமதுவாம் - அமைவுடையமர
ரும்யாவையும்யாவருந்தானும் - அமைவுடைநாரணன் மாயையறிப
வர்யாரே)

நூம் பாசுரம்- இப்படியிருக்கிற அவதார சௌலப்பியம்ஒரு
வர்க்கும்அறியக்கூடாதோவென்னில்-ஆஸ்ரீதற்கு அத்தியந்தப் சுலப
னுப் அனுஸ்ரீதற்கு அத்தியந்தந்துர்லபனுயிருக்குமென்கிறார்- (ம
ருமோர்நிலமையனெனவறிவரியவெம்பெருமான்-யாருமோர்நி
மையனெனவறி வெளியவெம்பெருமான்-பேருமோராயிரம்பிற
லவுடையவெம்பெருமான் - பேருமோருருவமு முளதில்லையிலதில்
லேயினக்கே)பிரம்மத்துக்குரூபமும்நாமமுமில்லையென்ற அத்வை
திகளேப்பேருமுருவமு முண்டென்று கண்டிக்கிறார்-பேருமுரு
உருவமுமுளது, இலதில்லை, இல்லையினக்கு-இணக்கு ஸம்சயம், இ
ந்தவிஷயத்தில் ஸம்சயமில்லையென்றருளிச்செய்தார்-இதற்குப்பிர
மாணம்-யஜ-ம் பக்தத்தில் சாந்தோக்கியம் என்றசுருதியில - சூரிய
மண்டலத்தில்வசிக்குமவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்று சொல்லிறு
க்கிறபடியால் பேருண்டாயிற்று-ஸ்வர்ணமயமான திருமேனியு
புடையவனென்றும் கிரீடமகரகுண்டல கேயூராதி ஆபரணங்களே
புடையவனென்றும், சூரியனுலே விகாஸம்பண்ணப்பட்ட தாமரை
போன்ற கண்களேயுடையவனென்றும், அப்படியே-யசு-ம் பக்த
தில் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய இரண்டுதிருவடிகளேயே உபாயமா
ப் பற்றினேனென்று சுருதி சொல்லியிருக்கையாலும் பேரு
உருவமு முண்டென்றும் சுருதியில்காண்க.

இ - ம் பாசுரம்.

சுருதி ப்ரஹ்மணோ தேவகீபுத்ரோ ப்ரஹ்மணோ மதுசூதனஃ - தேவகீபுத்ர
னான கண்ணன் பரப்ரம்மமென்றும் அவன்திருவடிகளே மோ
க்ஷத்துக்கு உபாயமென்றுஞ்சொன்ன தத்துவார்த்தத்தையும் ஹி
தார்த்தத்தையும் அறியாதமூடப்ராம்மணர்களிந்து உஜ்ஜீவிக்கு
ம்படியாய்ப் பாரத முதல்நாள்யுத்தத்தில் தான் ஸ்ரீவிசுவஸ்வரூபங்
கொண்டி அனந்தகோடியண்டங்களுந் தன்திருமேனியில் அத்தந்
த அண்டாதிபதிகளான பிரம்மருத்திராதிகளுடனே அருச்சுனனுக்
குத்தெவ்யசட்சுக்களேக்கொடுத்துத்தானேபரனென்றும்தன்திருவடி
களே மோக்ஷவீட்டையடைய உபாயமாகப் பற்றுமேகாளென்றும்
அறிவித்தபிரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்- (நிணக்கறவறுவகைச்ச
மயமுநெறியுள்ளியுணர்த்த-கணக்கறுநலத்தன னந்தமிலாதியம்பக
வன்-வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்றுபுறநெறிகளேதட்-டினக்குமி
ன்பசையற வவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே) நிணக்கற வறுவ
கைச்சமயமும்-ஒருவிஷயத்தில் சம்சயமுண்டாகில் நிச்சயிக்கும்-
பிரமாணம்-ஆகமாதிகளாலே நிச்சயம்பண்ணவேண்டியது-இத்வ
காயில் உதஹரித்திருக்கும் பிரமாணங்களாகிற சுருதிஸ்மிருதிகளி
மந்நாராயணன் இவ்வுலகத்துக்குக் காரணவஸ்துவென்று வேதங்க
ளேமுழுமையும் ஓதினவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம், சுருதி ஸ்மி
ருதிகளில் ஏகதேசம்வாசித்துமும்மூர்த்திகளுஞ்சமமென்றுநினைக்
குமூடர்களுக்குப் பிரத்தியக்ஷாதிகளினுல் தன் காரணத்துவத்தைத்
தெரிவிப்பாமென்று விசுவஸ்வரூபத்தரித்து அனந்தகோடியண்
டங்களும் பிரம்மருத்திராதிகளுந் தன் திருமேனியி லேகதேச
த்தைப்பற்றி யிருக்கிற இருப்பைக்காட்டி - மன்னாபிபங்கஜாஜ்ஜாதஃ
பத்மயோனிபிதாமஹஃ!தல்லலாட்ஜ்வோருத்ரஃ! இத்தியாதி சுலோகத்தி
என்னுடைய நாபிகமலத்தில் பங்கஜனும் அவன் புருவங்களினடு
வில்வனும் பிறந்தானென்றும்-அவஜானந்திமாம்மூடாஃ!மானுஷீம்
தனுமாஸ்ரிதம்!!பரம்பாவமஜானந்தஃ!! மமபூதமஹேஸ்வரம் - மதீய
வொருபாதுயிருக்கின்ற வென்னை மூடர்களாய்க் கொண்
டி அறிந்துகொள்ளவில்லையென்றும் - சர்வபூதானிகௌந்தேய!ப்ரகி

மூலப்பிரகிருதியில் லயிக்கிறார்கள்-மறுபழியும் அவைகளைக் கற்பனை
தியில் நான் சிருஷ்டிக்கிறேனென்றும் மனுஷ்யாணாம்சஹ ஸ்ரேஷு
ஸ்சித்வ்ருதஸித்தியேயததாமபிஸித்தானாம்கஸ்சின்மாம்வேத்தித்வ்ருதஃ-மனுஷ்
யாள் ஆயிரம்பேர்களிலொருவன் மோக்ஷத்தைக்குறித்துப் பிரயத்
னப்படுகிறான்- அப்படிப்பட்ட ஆயிரத்திலொருவன் நான் தத்
வமென்றறிகிறான்-என்றிப்படி யஜ்ஞகர்மங்களினுலே தன்
னுடைய பாத்வத்தை வெளிப்படுத்தின படியால் அறுவகைப்ப
ட்ட சமயக்காரனாகிய சைவம்-கௌமாரம்-காணபத்தியம்-சாக்தேய
முதலானவைகளில் தங்கள்தங்கள் சமயங்கள் நிறந்தென்று வாதி
த்து அத்தால்வரும் பிணக்குகள் அற்றுப்போய்விட்டது - நெறி
ப்னிவுணர்த்த - இப்படித் தன்னுடைய பாத்வத்தை வெளிப்ர
காரமாகவுபதேசித்தபின்பு இவனே பரனென்கிற கிளானமுடைய
ருச்சுனன் இப்படிக் காரணவஸ்துவான உன்னையடையுமார்க்கத்
தை யருளிச்செய்யவேண்டுமென்ன- கர்மயோகம்-ஞானயோகம்-
பக்தியோகங்களைப்பற்றினேட்டி அத்தியாயங்களினுலே உபதேசி
த்தான்-அவை இந்திரியஜயம்பண்ணியடையத்தக்கதன்றே-சஞ்சலம்
ஹ்மனக்ருஷ்ண ஓப் கருஷ்ண என்மன துசஞ்சலத்தோடுக்கூடியதாகி
ற்றே வேறுபாயமில்லையோவென்ன-ஆகில் சொல்லுகிறேனென்ன
கருதியிவ்-தஸ்மாந்யாஸமேஷாந்தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ பாதியாஸ்திமன்
கிற இந்தத்தபசைச் சிறந்ததென்று பெரியோர்கள்சொல்லுகிறார்
என்ற சொல்லியிருக்கையாகிற நெறியை-உள்ளி-விசாரித்து-உ
ந்த-அருளிச்செய்த-கணக்கறுதலத்தனன்-கணக்கில்லாத ஞான
ங்களையுடையவன்-அந்தமிலாதியம்பகவன்-நாசமில்லாத ஆதி
ராணவஸ்து-வணக்குடைத்தவனெனிழிந்து-மூன்உதவரிதா
ருகியிச்சொல்லியிருக்கும் பிரபத்திமார்க்கத்தைக் கண்டன் சரம
சுலோகத்தாலே வெளியிட்டபிரபத்திமார்க்கத்திலேநின்று-புற
நிகளைவிட்டி- (பிரபத்திமார்க்கமாகிறபயிருக்கு) கருமக்கியானி
களாகிற களைகளைக்கழித்து- பசையற- வேர்கருமக்கியான
மார்க்கங்களிலுண்டாகிற ருசியைவிட்டு-உனக்குயின்- ஸ்வரூ
ன்னிதசுருத்திரத்தை வற்றவழக்கப்பாருக்தோள்-அனுபவி
கொண்டு-அந்தக்கண்ணனுடைய யோனத்திலேயருளிச்செ
தந்தவ்வார்த்தைக்கொண்டு- உணர்ந்து அதிலேசொன்ன அர்த்
விசாரித்து-உனதருளின்

சுடம் பாசுரம்.

தேஹமே ஆத்மாவென்றும், மும்மூர்த்திகளுக்குச் சமமென்று
ம் நினைத்திருக்கின்ற பாமாஜனங்களைப்பார்க்கிலும் தேஹத்துக்குவே
றுபட்டவன் ஆத்மாவென்றும், சுருதியில் யோனிக்காரணவஸ்துவெ
ன்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றதோ அந்த ஒருவனையே இறைஞ்சுங்
கோளென்றும் அருளிச்செய்கிறார்-உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்றய
ர்த்தருவியந்தவிந்நிலைமை- உணர்ந்துணர்ந்துணரிலுமிறைநிலை
ணர்வரிதுயிர்காள்-உணர்ந்துணர்ந்துணர்த்துணர்த்தரியயனெனென்
றுமிவரை-உணர்ந்துணர்ந்துணர்த்துணர்த்திறைஞ்சுமின் மனப்பட்
டதொன்றே,உணர்ந்துணர்ந்து- விசாரித்துவிசாரித்து - அதாவது-
ருதி-சத்யஞ்சானருதஞ்ச ஆத்மாவைத்தியனென நித்தியனென்றும் சரீ
ரத்தைப்பொய்யான சரீரமென்றும், ருதி-யவஸ்தியன்னாஸ்தி-ஆத்
மா, என்றுமுள்ளவன்- சரீரம் இல்லாதென்றும் சொல்லுகையால்
ருஉணர்த்தி சரீரத்தின்ஸ்வபாவத்தையும் ஒரு உணர்த்தி ஆத்மாவி
ன் ஸ்வபாவத்தையும் விசாரிக்கச்சொல்லுகின்றன-இழிந்து-ஆத்மா,
யோனத்திலுலேபாதாளத்தளவும்- அகன்று- அஷ்டதிக்குகளளவும்-
ர்ந்து-பரமபதத்தளவும் வியாபித்து-உருதேஹத்தில்காட்டில்-
பிரித்தவேறுபட்டிருக்கிற-இந்நிலைமை-இந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தை-
உணர்ந்துணர்ந்துணரிலும்- யோகசாஸ்திரத்திற்சொல்லுகிற கிரம
ரிதிலறிந்தபோதினும்-இறைநிலை -காரணவஸ்துவினிலை- உணர்வரி
அறிப்போகாது-உயிர்காள்-அரியயனரனென்னுமிவரை-இவ
ர்-உணர்ந்துணர்ந்து-ஒருஉணர்த்தி ஸ்வரூபவிஷயம்- ஒருஉண
ர்த்தி ஸ்வபாவவிஷயம்,அதாவது-ஸ்வரூபவிஷயமான சுருதிப்பிர
மாணத்தையும் ஸ்வபாவவிஷயப்பிரமாணங்களையுமென்றபடி-ஸ்வ
பவிஷயப்பிரமாணம்-உ-ச-க-ய-ய க-ய-உ-ம் பக்கங்களில் விஷ்ணு
ந்தியில் பிரமனும், அவன்புருவங்களின்மத்தியில் சிவனும் பி
தாவென்றும், மற்றொருருகற்பத்தில் இவர்களிருவரும் விஷ்ணு
பாதியில் பிறந்தனரென்றும் சொன்ன பிராம்மணங்கள்-இவிஸ்வ
மாவது-பிரமன் தன்புத்திரனை இவனுலே தன்தலையறுப்புண்
வன் தன்பிதாவின்தலையை யறுத்தகாரணத்தினுலே பிரம்ம
த்தைக் கையிற்கொண்டு அத்தாலே பலியென்னும் பெய
ய அத்தால பயித்தியம்பிடித்த பித்தனென்ற பேராவரி

தஸ்ஸஹஸ்ரகுணிதம்பவேத்தேனஸ்வல்பலப்தனம்யதா। காசியில் உயிர்
திருந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனை நினைக்கும்படி என்னுபதேசிக்கப்ப
ட்டது-நலமேதவிகளுடைய பார்வதி, விஷ்ணுவின் பிரசாதத்தா
லே அந்தக்கடாக்ஷமான ஸ்வப்பனத்தில்கண்டதனம் விழித்துப்பா
ர்க்குமளவில் எப்படிகாணுமவ்போமோ அப்படி ஆயிருக்கலா
ம்த் தளிதளியாப்போய்விட்டதென்றும், கண்ணன் திருவடிக
ளில் அர்ச்சித்த விசித்திர புஷ்பங்களைச்சிவன் அருச்சுனனுடைய
ஸ்வப்பனத்தில்காட்டிப்பாசுபதங்கொடுத்த கதை பாரதத்திலும்-வி
ஷ்ணுவின்திருவடிகளில்பிறந்தகங்கையால் பிரமன் விஷ்ணுவின் தி
ருவடிகளைக்கழுவி அந்நீராத்தன்புத்திரனான சிவன்சிரசில்தரித்தது
ஸ்ரீமத பாகவதாதிபுராணங்களில் சொல்லியிருக்கையால் இப்படிப்ப
ட்ட ஸ்வபாவங்களைச்சொல்லும் பிரமாணங்களையும்- உனாத்துனாத்
து - வியஹரித்து வியஹரித்து - மனப்பட்டதொன்றே-பகு
பாதமில்லாமல் மனதில் எவன் காரணவஸ்துவென்னப்பட்டானோ
அந்த ஒருவஸ்துவையே-இறைஞ்சுமின்-இறைஞ்சுங்கோள்.

எ-ம் பாசுரம்.

இப்படி யுபதேசித்தும் அப்படியேசெய்கிறேமென் றிரு
ருந்தார்கள்ளஐயோநீங்கள் உங்களாயசினுடைய ஸ்நேஹமும் பெரி
துபேற்றின் நன்மையு மறியாமையிதேயாறியிருக்கிறது-நீங்கள்முழு
த்துபோவதற்குமுன்னே நிர்ணயவுபாயங்களாலே வஸ்து வின்ன
தென்று நிச்சயித்து, நிச்சயித்தவன்பக்கலிலே கைங்கர்யத்தினை
செய்யப்பாருங்கோளென்று இந்தப்பாசுரத்துக்குச் சேஷமாயிரு
றதிப்பாசுரம்- (ஒன்றெனப்பலவெனவறிவரும் வடிவினுணிந்
நன்றெழில்நாரண னென்முக னானென்னு மிவரை-ஒன்றநும்மன
னத்துவைத்தல்லி நும்மிருப்பையறுத்து-நன்றெனநலஞ்செய்வதவ
டைநம்முடைநாவே) ஒன்றென-சுருதி-உபலஸ்யம்॥ ஸ்ரீஅரி சிரு
டியினுதியி னம் சுருதி-ஏஷஹ வை நாராயணபஸ்ச॥ சதுர்பாநத்தினி
ம் ஒருவனே யாகிறானென்றும், பலவென - சம்ப - ருத்தி
இந்த்ர-அக்னி-குபேர-சந்த்ர-மனுஷ்ய-திர்யக்குகளுக்கும் அ
நாதமாவாய்-அறிவரும்-சூம் பதத்தில்சொல்லியிருக்கும்சருதி
சிவம்மருத்தாதினாவறியவரியவன் என்ற சொன்னபடியே
வனால் காணவரியனாய்-வடிவினுள்நின்ற-ம அ-உ-ம் பதத்தில்
நம்முருத்திரக்கள்-சீரங்கவிமானத்திருந்து திருமுடி-சம்மந்தம்
பெறுவன் விஷ்ணுவென்றுசொன்னபடியே அவர்களுக்கு

நீமாவாய்நின்ற-நன்றெழில்நாரணன்-சுருதி-மஹதஸ்தாஸ்ய தேவ
ஸ்யோனாராயணஃ-முன்சொன்னவர்களுக்கந்தராத்மாவாய்த்தானிரு
ந்தபோதிலும் அவர்களுடைய சுகிர்த துஷ்கிருத்தியங்களால் வரு
ம் சுகதுக்கங்கள்தன்னை யநுசாமல் பரபரஹிதலு யிருப்பனென்
று சொல்லியிருக்கையால் நன்றெழில்நாரணனென் றருளிச்செப்
தார்-நான்முகனரனென்னுமிவரை-ஒன்றநும்மனத்துவைத்த-(இந்
தப்பாசுரத்தில்சொன்ன வவரவர்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களை)
உங்கள்மனதில் பொருந்தவைத்து - உள்ளி - சுருதிகளில்விசாரி
த்து-நும்மிருபசையறுத்து-காரணவஸ்து வின்னதென்று சுருதப்
பிரமாணத்தால் நிச்சிதமானபின்பு மற்றை யிருவரிடத்திலிருகும்
உங்கள்பசையையறுத்து-நன்றென-மற்றைக் காரிய ஸ்துக்களெவி
டுக் காரணவஸ்துவே யிறந்ததென்று-அவனிடை- அந்த ஒருவனி
டத்தில்-நலஞ்செய்வது-பக்தியைச்செய்வது -நம்முடைநா
வே-கெடிவிகாள் நம்முடைய வாயுசினிலையறிவிகோளே கைகவா ஸ்ரு
திக்கப்பாருங்கோள்- நம்முடைநாவென்னுங்காட்டில் ஆயுசினிலை
யறிந்தபடியென்னெனில்- முன்பே-மின்னின்னிலையில மன்னுயி
ராக்கைகள்-என்றருளிச்செய்தாபோலே- இந்தப்பாசுரத்துக்குச்சைவர்
கள் (நன்றெழில்நாரண னென்முக னானென்னுமிவரை - ஒன்றநும்
மனத்துவைத் தல்லி நும்மிருபசையறுத்து) என்றமட்டில் தங்கள்
மதமாய் மும்மூர்த்திகளையும்பொருந்தும்படி உங்கள்மனதில்வை
த்தபியானித்து புண்ணிய பாபங்களென்கிற பசையை யறுத்தீத
ல அர்த்தஞ்சொன்னார்கள்-அது மேற்பாசுரத்துக்கும் இப்பாசுர
நிரவாம்பதத்துக்கும் மேல்பாசுரத்துக்கும்விரோதிக்கும், அதாவ
து மேற்பாசுரத்தில் (இறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்றே) என்றதி
ல்காரணவஸ்து இன்னதென்று மனதிலிருத்தப்பட்ட அந்த ஒருவனையே
நினைஞ்சுங்கோளென்று சொன்னதற்கும்-இப்பாசுரம்சைகிபதத்
தில் (நன்றெனநலஞ்செய்தவனிடை) என்றதில்-சுருதிப்பிரமாணத்
தால் நிச்சிதமான அந்த ஒருவனிடத்தில் பக்திசெய்யவேணுமென்
றருளிச்செய்ததற்கும் விரோதிக்கிறதன்றிக்கே மேல்பாசுரத்
தில்கூறிநாயகனானவனுக்கு (பிரம்மருத்திராதிகளிடத்தில் பரத்வ
புத்திசெய்கையாகிற) மனதிலுள்ள மலமறும்படி மண்ணைக்கழுவி
நம்முடைய குருபாபங்களெல்லாம் உடனேநசிக்குமென்று
அருளிச்செய்ததற்கும் விரோதிக்கும்.

அ-ம் பாசுரம்.

விரகிலொனைத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்-அதன் நியில்கொலிதாரஜ்
ஜதிலும்மஹாதேவன் வருணென்றும்பூர்வம்- பூர்வம் என்ற
பதம், ராவணனைக்கொன்றதற்கிவந்த ப்ரம்மஹத்தியைப் போக்
குபடி விக்பூஜைசெய்தாயென்றதைப்பொய்யாக்குகிறதென்றும்
விபரீதியானஞ்செய்திருக்கிறார்.

ஸ்ரீஅன்றியில் பரதாரத்தை யிச்சித்தவனைக்கொன்றால் ப்ரம்
மஹத்திவருமென்று எந்த ஸ்மிருதிகர்த்தாக்களும் விதிக்கவில்லை-
ஏவனைடமேனிகால்லும்படி - ஷி ஸ்மிருதிகளில் தன்றாய்விதித்
திருக்கராவணனைக்கொன்றால் ப்ரம்மஹத்தியுண்டென்று எந்தஸ்
மிருதிகர்த்தாவுஞ்சொல்லமாட்டான் - அன்றியில் சிவனுக்குச்சம்ப
விதத்ரிம்மஹத்தியையும் உலகத்தாருடைய ப்ரம்மஹத்தியைப்
போக்குகைக்குச் சிவனுக்கு (ராமதாரகமந்த்ரத்தை) புபதேசித்
தனைச் சுருதிப்ரமாணத்தாலே ஸ்தாபிக்கிறோம்- ராமோபநிஷத்
தில்-கதயதிபகவானிஹாந்த்யகாலே பவபயங்கரதாரகம்ப்ரபோதமித்தி॥ எஸ்
ரு சம்சாரத்தைத்தாண்டுவிக்கிற ராமமந்த்ரத்தைக்காயிலிறக்கும
வர்களுக்கு உபதேசம்பண்ணென்று சிவனுக்குப் பகவானுபதே
சித்தன்றித ரைவ-அதில்தானே-அபிமுக்தேபவத்தேஸர்வேஷாமு
சிதயேஅஹம்ஸந்நிஹித ஸ்தத்ரபாஷாணப்ரதிமாதிஷு॥ க்ஷேத்ரேஷ்வேவோ
யேஷ்வக்ஷ்யா॥மந்த்ரேணாநேஷாம்சிவ॥ப்ரஹ்மஹத்யாதிபாபேப்யோமோக்ஷ
ஷ்யாமிமாசுசஃ॥ உன்னுடைய காசிக்ஷேத்ரத்தில் யாவருக்குமுக்
கொடுக்கும்பொருட்டு அர்த்தவதாரரூபமாய் விபீஷத்திலிரு
ற என்னை ராமதாரகமந்த்ரத்திலே பக்தியுடன் அர்த்தித்தவ
ருவர்களுக்குப் ப்ரம்மஹத்தியாதிபாபங்களில் நின்றும்விடுவி
க்ஷிரமக்ஷிரமத்தில் என்னுடைய மோக்ஷத்தையுங் கொடுத்தே
பயப்படாதேயென்று சுருதியிற்சொல்லியிருக்கின்றதற்கு விரோ
தம்-ஸ்ரீ மன்மந்தத்தாலே ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்றபோலே
பபோலே ஓம்ராமராமராமேதிரமேராமநோமே - இத்
யாதுமோக்ஷத்திலும்ஹஸ்தேதுமாலாஹ்யாதிகாமஹத்யம்॥ இத்
பலவாதிபுராணங்களிலும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியைத்தத்
லென்ன இருபத்தில் சதாயிரத்து ஜபம் பண்ணி
திறாசையுள்ளவர்களுக்கே ராமனிடமென்றபோதிலும்

ண்டதேயொழிய ராமன்பூஜித்தபடியால் ராமலிங்கமென்றபேர்வந்
ததென்னில்-சிவலிங்கமென்றும்பேரிருக்கையால் அப்போதுசிவன்
பூஜித்தலிங்கமென்று சொல்லவேண்டிவரும், ராவணனைராமன்
கொன்றபடியால் ப்ரம்மஹத்திவந்ததென்னில் - இராவணாதிக
ளுயிர்களிப்-இவர்களே நரசிம்மன்தொன்றதற்குப் ப்ரம்மஹத்திவ
ந்திருக்கவேணுமே அது பரிஹாரார்த்தம் லிங்பூசைசெய்து நரசிங்
கலிங்கமென் றிருந்திருக்கவேணுமே- அப்படிக் இல்லாமையாலும்
சிதுபோலாதி ராக்ஷஸிஸ்ரீயர்வரும் சிவப்ரசாதாலையால் அவர்களைக்
கொன்றதற்குக்கிருஷ்ணன்,லிங்பூசைசெய்துகிருஷ்ணலிங்கமென்
ந பேருண்டாயிருக்கலாம்-ப்ருகுமஹாரிஷிமுதலானோர் சாபத்
தினாலே சிவன்பார்வதிஇருவருடையலிங்கங்களும்விழுந்துவிழ, வே
றேகுறிகளிருவருக்குமுண்டாகும்படி சண்டப்புஷ்பக்களின் ஆரா
தங்களால் சிவன் அர்ச்சிக்க அதிலொருபுஷ்பங்குறைத்தென்று சி
வன் தன்மூக்கையரிந்து அர்ச்சிக்க-அந்த அதிசயமானபக்தியைக்
கண்டு இருவருக்கும் விக்குண்டாகும்படி ஸ்ரீஹரி வரங்கொடுத்த
தாய் ருத்ரகீதையில்-சாஸ்யேயபுஷ்பாஹ்யைஃ॥ அர்ச்சனாத் சங்கரோ
ரிஷ்டதேசப்ரஸூனாத்ஸ்வநாஸாமஹினத்ஸ்வயம் ॥ த்ருஷ்ட்வாதத்பக்திம
தாவ்ஹரிஃப்ரீதோவரந்தஸ்மைலப்ஸ்யேசாப்ரஜோச்சிவ॥ப்ரியஸ்தாந்தம்பதீயம்
என்று அறிந்துபோனவிக்குண்டாகும்படியான வரங்கொ
டுத்தவனும் சிவனுக்கும் கண்டாகர்ணனுக்கும் ஐம்பவித்த ப்ரம்ம
ராக்ஷஸப்பேர்களினவனும், சிவனுக்குப்பிரதாவைப்பெற்றவனும்
சிவனிருவரத்தினால் ஜயிருக்குமவனும்ஸ்ரீராமனையிருக்க-ஸ்ரீரா
மலிங்கபூஜைசெய்தானென்பது-உ-க-ம-ய-ல-ம அ-உ-ச-ந்
தனிருதலைத்திருக்கும் சுருதிகளுக்கும்விரோதிக்கும்.

ரு-ம் பாகரம்.

ராம்மருத்திராதிகளைப் பாதுகாவுபுத்திசெய்கையாகிற மனதி
டனே மலத்தை பறக்கச்சொன்னீர்-மூடியில் அவர்களிருவரு
ந்திமென்னில்-கற்பாந்தத்தில் இந்த ஜகத்தை விஷ்ணு உ
பாதி சிவன்வலப்பாகத்திலும் ப்ரமன் அவனுத்தியிலு மி
ருக்கிறார். (வலத்தனன் நிரிபுரமெரித்தவனிடம்பெறத்
தாழ்ந்தமூலிலசமுண்டுபடைத்தலல் லுலகமுத்தானும்- புன
ன்னிலத்தினுத்தனன்றானே- சொலப்புகிலிவை
திருமேனியில் வலவருத்த

ப்பற்றி அத்தாலே தான் ஸ்வரூபமுடையவனாயிருப்பன்-இதற்குப் பிரமாணம்-உரும் பக்கத்தில் ஹதவதரித்த சுருதிப்பிரமாணங்களைத் தேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது- இடம்பெறத் துந்துத் தலத்தெழுந்தி சைமுகன் படைத்தநல்லுலகமூன்றானுழ்-பதினாலுலோகங்களோட்டி ருஷிடிகையாலுண்டான எழுநிலையையுடைய திசைமுகன் பண்ணத்தலே முதன்தானுஞ்சங்கோசமில்லாமல் திருநாபிக்கமலத்திலே யிருக்கும், இவை இவர்களுண்டாய ஸர்வப்பிரகாரகஷணத்திற்கு முபலக்ஷணம்-புலப்படப்பின்னும் தன்னுலகத்தி லகத்தனன்றுமேலு பின்னும்-இதற்குமேலே தன்னுலகத்தி லகத்தனன்தாமே-(தாமே) ஸ்வயமேவ ஸ்யமுத்பூ॥ என்று தன்னையொருவர்நியமியாமல்தானேமூ லப்பிரகிருதியில்தன்னிச்சையாலாவேசித்தானென்று(மனுஷ்யரு யில்)மனுசொன்னபடியேஇங்கும் தன்கருணையாலேதானுண்டாக்கி னபிரம்மாவாலேயுண்டானலோகங்களிலேதானேவந்தவதரிக்கும்-பு லப்படுதல்-கண்களுக்குவிஷயமாக்குதல்-சொலப்புகுகிறவைபின்னும் யிற்றுள-சொல்ல எத்தனைப்பட்டாலும் இந்த ஜகத்து அவன் திருவு ரத்திலடங்கப்பட்டிருக்கும்-இவை-தன்வயிற்றில்வைக்கிற தம்முள் த்திலவதரிக்கிறதுமாகிற கிலை-அவன் றயத்தே-அவனுடையபிரா கத்துவவியாபாரம்.

ம-ம் பாசுரம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அவனுடைய பரத்துவசௌலப்யவாத்ஸல்ய ங்களைப்பிறருக்குபதேசித்துத்திருவுளத்தருளின திருவழுதி யனுடன்விட்போமென்று பார்த்திருர்- (துயக்கறுமதியினன்ஞான துளமரைத்துயக்கு ; மயக்குடைமாயைகள்வானிலும்பொங்கு ஞ்சுன்-புயற்கருநிறத்தனன்பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போ- தவர் திவினலற்றவன்றமுவுன்னுளத்துவனமர்ந்தே) துயக்கறுமதியி துயக்கு-ஸம்சயமும்-துயக்கற்றமதியையுடைய - தன்னாலத்தள ளை-உள்-அகமும்இடமும் மேலும்-இங்குமேலானவமாகொன்றி இவர்களோத்; துயக்கும்மயக்குடைமாயைகள்-துயக்கு - மனந்தி அறிவுகெடும்படி தெளியாமையைப்பண்ணக்கடவதான குணசே டதங்களோடுகூடின அவதாரங்கள் - வானிலும்பெரியனவல்ல ஆகாசத்தைப்பார்க்கிலும் பெரிதான செயல்களைச்செய்யும் வ னையுடையவன்-ப்ரஹ்மாதயஸ்ஸகலாதேவாஃ॥மநுஷ்யாஃபசவஸ்ததா॥வி யாமஹாவலே॥மோஹம்ஏதமஸாவ்ருதாஃ॥ப்ரம்மாவைபரியாவ் ருஷிகளேதேவர்களும் அப்படியே மனுஷியர்களும் பசுக்களும் ஸ்வரூபத்தினுலே மோஹமென்கிறகிருஷ்

முன்றுகொண்டிருக்கிறதாய்க்கொண்டபரமே, திருமாலவதரத் திலே ப்ரமன் இல்லப்பிள்ளைகளையும் தன்னையும்மறைத்தவன் ணன்மேலே தெரிந்தேழுத்தக்கரியதாழ்குழியில்வாய்மல்லாடித்தென் மேலாநிற்கையில் தன்னுடலஜ்ஜித்துஷிப்பித்தவிதியேபோ னன்- கிவன்புருஷோத்தமனுடைய மோஹரினியுவதாகலத்தழுத் மோஹஜாரிதேவி அல்குலிலுக்கண்டு தெய்வகவீரியன்தாலித்தியனு ன்-அவனுடையவாச்சரியங்களிப்புடியிருக்கமாகப்புக்க அவனுக் திவுலகத்தாலேகாட்டினவழுவழையுணர்வித்தபோமென்றபடியுல் ருநிறசனன் பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போதவர்ப்பிலனென்றிரு ர்-நீருண்டகாளமேகம்போலேயிருநிறத்தையுடையவன்விஷிட்டசன் டாளவிடாகம்பாராமே எல்லார்தலையிலுமொக்க திருமடிணைமார் னவத்த திருவடிகளை-அயர்ப்பிலன்-மறம்வன்-அலந்தலன்-அக்கிரம மாகப்பேசக்கடவன்-தழுவலன்-ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொள்ளக்கூ வன்-வணங்குவன்-தானனைதென்கிற அக்காரமமகாரக்களைவிட்டு திருவடிகளில்வீழ்ந்தடைவன்-அமர்ந்தே-இவைகளையொருகாதனவ் ளாகநினையாமல் சேஷித்துவபாரதற் நியஸ்வரூபத்துக்குசிதமா ன்செய்கையென்கிற கியானத்துடனேசெய்யக்கடவேன்.

ய-ம் பாசுரம்.

நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழியையபியசிக்கவல்லார் முத் பட்டீத்தியசூரிகளி னைதத்தை அல்லது உசிராயத்தைபேபெற்றப் பினபு ஸம்ஸாரமென்கிற கிறையை பறுக்கப்பெறுவர்களென்கிரு ர். (அமரர்களோழுதெழவுகடல்கடைந்தவன்றன்னை- அமரொ மிவ்வளவுருசூர்ச்சுடர்ச்சோபன்குற்றேவல்- அமர்கலையாயிரத்தவம் னிவைபத்தும்வல்லார்- அமரொருயிர்ஏழ்சென்றுசேர்தம்பிற பருகின்றமெய்குத்தேவல்கள்-வானிகமானவழலும்- பரிந்துணன்வி மித்தில்வாசகனைங்கரபத்துக்குமேல்பட்டசெப்பலாவதிலை, ருரு ஸ்ரீஸ்தோத்ரவிபஸ்ரீ॥என்றுநிதியசூரிகளுக்குமி தேயன்றேயி ருத்தி அமர்கலையாயிரம்-வேதம்போலே கருமத்தியானபத்திரோ கமென்ன-ஜோதிஷ்டோம-வாசடம-சேனவிதி-முதலான பாகங்கள் விபகாரபிரகரணத்தவிரோதிகளான மிகைகளைவிஷ்பக்ஸேன ஏலாரம்பகஜத்தவிபாணகுண தேஷிழுதங்களேபோலிருக்கும் நிறை-ஒருசாமானிறை.

முதல்திருவாய்மொழியில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பரப்பிரம்ம மென்றும், ஈ-ம், திருவாய்மொழியில் அவனைப்பற்றுக்கோளென்றும், ஈ-ம், திருவாய்மொழியில் அவன் எளிமையானகுணமுடைய னாகையால் அவனைப்பற்றுவதற்கொரு பிரதிபந்தமில்லை- அவனைப்பற்றினமாத்திரத்தில் அநாதிகாலமாய் நம்மை இடைக்கும் பாவங்கள் உடனேதசிக்குமென்றும், தானுனதன்மையில் பேதிஞர்-இத்திருவாய்மொழியில் தாமானதன்மைபழித்து ஒருபிராட்டிதனையடைந்தவராய்ச் சத்தோஷித்தாலேசொல்லும் பாசுரம்போய் ஆநுகூல்யமாகவேசொல்லும் பாசுரமாய்விட்டது. ஸர்வேசுவரன் இவர்க்குவினது (மதிநல) மாகையாலேமதியின்காரியமான ஜ்ஞானத்திலே அவனுடைய பரத்துவாதிகுணங்களை யனுபவித்துப் பிறர்க்குபதேசித்தார்- இதிதலத்தின்காரியமான பக்தியாலே பிராட்டியாகப்பேசுகிறது, ஆநுபிரகாரத்தாலே பரிசுத்தாத்மாவுக்குப் பிராட்டிஸம்பந்தமுண்டி - அதாவது * அன்னியாஹ சேஷித்துவம் அன்னிய சாபேக்ஷியத்துவம் - கலவியில்தரித்தல் - பிரிவிலாற்றமை (சந்தன புஷ்ப தாம்பூலாதிகளைப்போல்) ஈசுவர்னுக்கே போக்யமாயிருக்கை - அவன் நிர்வாஹகனேதவும் இவன் நிர்வாஹ்யனேவுமிருக்கையால் பிராட்டிதனையுண்டாகத் தட்டில்லை- இவ்விலவனுடைய வைலக்ஷண்யமானது - புருஷாகாரிதயா சித்தாபஹாரிணம் என்று சக்கரவர்த்திதிருமகனுடைய வடிவழகைக்கண்டஸ்ரீதாடகாரண்யவாசிகளான ருஷிகள் தாங்களும்ஸ்திரீகளாய்ப் பிறவாதேபோனேமென்று ஆசைப்படும்படிப் பண்ணைக்கடவதொன்றுண்டாவும் அதற்குமேல்சருதி-ஸ்த்ரீப்ராயமிதரஜகத் ॥ விஷ்ணுஸ்த்ரீபுருஷோபாவனவர் விஷ்ணுவே என்றும், புராணம்- ப்ரஹ்மாதி தேவஸ்தம்ஸ்தம்ப பர்யந்தம் ஸ்த்ரீப்ராயமிதரஜகத் ஸர்வம் ஜகத்பும்ஸ்த்வம் புருஷஸ்ய ஹரேஸ்ஸ்மரந்தி ॥ என்றும், ப்ரம்மாவை யாதியாகவுடைய தேவக்கூட்டத்தில் அவரெல்லாவனே புருஷோத்தமன் - ப்ரம்மா முதலாக இதமான ஜகத்தி அவனுக்கு ஸ்திரீகளுக்கொப்பாமென்றருளிச்செயிருக்கின்றது ஆத்மாக்களின் கருமங்கள் வெவ்வேறுபட்டிருக்கையால் தேவன்

* அன்னியாஹ சேஷித்துவமாவது, அன்னிய தேவனுக்குத்தன்னை அபேக்ஷிதனாயிருக்கை- அன்னிய சாபேக்ஷியமாவது- அன்னிய தேவனுக்குத் தனக்குரக்ஷகமாகநினைக்கை.

துஷியனும், மனுஷியன் மிருகமும், ஆண்பெண்ணும், பெண் ஆணுமாய்ப்பிறக்கிறது - சந்தல்கிழந்தால் ஸர்வருக்கும் பிரட்டிதசைவரக்கடவதாயிருக்கும், இனி இவருக்குப் பக்திவிளருப்படி ஈசுவரனிவனாலிட்டுப்பிரிந்தான்-பிரிந்தாரிரங்குவதுதெய்தல் திவமாகையாலே பிராட்டி தானுந் தன்சகிகளுமாக லீலாரத்தியரனத்திலே புறப்பட்டார்களாய், தோழிமார் பூக்கொய்கையிலே யொருப்பட்டவர்கள் பிரிந்ததசையில் நாயகன் தன்னோராயிரம் பிள்ளைகளுந் தானுமாய் வேட்டைக்குப்புறப்பட்டிவர், எவ்வண்டிருகிவனை இந்த உத்தியாண்டத்திலே கனியேகொண்டிவந்திழுட்டி பதுமறைபடி தெய்வயோகத்தாலே இருவருக்கும்கலவிதோன்றிட்டு கூட்டினதெய்வம் பிரிக்கப்பிரிந்து தன்சமீபத்திலிருக்குந் தோழியைப்பார்த்து இவை வார்த்தைசொல்லமாட்டாதென்று மதுமறியாதே கண்ணுக்கண்டவற்றைத்தூதவிடுகிறாள், ஈசுவரனுக்கு அபராதஸஹத்வம், தோஷபோக்யத்வம் என்கிற மற்றுகுணங்களுண்டாகையால் அக்குணங்களைத் தெரிவிக்கவருமென்று தூதவிடுகிறாள்.

தன்சமீபத்திலிருப்ப தொரு தார்மையைப்பார்த்து, என்னுடைசேவகத்தாரியங்கொள்வார் பேடையை முன்னுகத்தாரியங்கொள்ளவேணுமென்றிருக்கும் ஸம்பிரதாயத்தாலே பேடையைமுன்னிட்டுச்சேவகப்பற்றிநீ என்தசையையறிவித்து என்னையுமகலாயுங் கோக்கவேணுமென்கிறாள்,

க-ம் பாகரம்.

கலிவிருத்தம்-பண்-நட்டபாலை-தாளம்-ஏழொத்து.

இத்திருவாய்மொழியை இப்போது- கண்டாரகத்திலும், திருவாலத்திலும் பாடிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

வஞ்சிறைமட்டார்வளியத்தாய்நீயுநின் ....*
வஞ்சிறையசெவலுமாயாவாவென்றெனக்கருளி ....*
வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தாற்கென்விதூதாய்ச்சென்றக்கால் ... *
உஞ்சிறையிவன்வைக்கில்லைவப்புண்டாவென்செயுமே ... .*

ஆவாவென்று-ஐயோவென்று-வெஞ்சிறை என்றது- பிரிவதற்

* தேவர்களோத்தாவிருவருக்குங்கலவிநேரிட்டதாவது- அதுகாரணமாகத் தன்னுடைய சேவகத்துக்கு எதிர்பார்த்திருந்தவிவளவிடத்தில்விலக்கமுண்டாவதோவென்றுபயந்து அவனை மந்திரலமருளப்பெற்றவிது.

குஞ்தஹராயஞ் செய்தவொன்றவெழுப்பாலே வெவ்வியதிறையப்பு
டைய திருவடியென்கிறான் - வன்கிறை - அனுதாரூபமான சிறையெ
ன்றபடி.

உ-ம் பாசுரம்.

அந்தரோனைச்சொல்லும் பாசுரத்தைச் சிலகுயில்களுக்குச்
சொல்லுகிறான்.

என்செய்தாமணாக்கட்பெருமானுற்கென்தூதாய்.....
என்செய்பூமுரைத்தக்காலினக்குயில்காள்ளாரவிமோ.....
முன்செய்தமுழுவினையாற்றிருவடிக்குற்றேவல் .....
முன்செய்யமுயலுமத்தனைகவதுமேவாதியினமே.....

குற்றேவல்-திருவடிகளில்கிட்டி அந்தரங்கமிருத்திபண்ணு
னைப்படிகை-முன்செய்த முழுவினையால் திருவடிக்குற்றேவல்
முன்செய்யமுயலாநின்-முன் கன்மங்களில்செய்த முழுவினைபோ
லே திருவடிகளிலடிமைக் குற்றேவல் திருமுன்புசெய்யப்பத்தனியாதி
நான்-அகல்வதுமேவா விதியினம்-அகன்றேபோமித்தனையோ, நீர்நீர்
வேறுதாமிருப்பயாலே ரக்ஷிக்கிறீரென்றுசுருதிபுராணங்களில் செ
ல்லியிருக்குமது என்விஷயமாய்க்கடலோசையாய்ப் போகவேணு
மோவென்று தாயுகியின்கருத்து.

கூ-ம் பாசுரம்.

கூகிம்பாசுரத்தில் அகல்வதுமேவா விதியினமென்றுப்போ
சொல்லுகிறானென், வினைகளனுபவித்தேயறவேணுமென்று ஈசுவர
ப்பிரியாயம்மாய்க்கொண்டு நான்பண்ணினபாபமிதுவோ, வணுவி
தனுமாளாதென்று சொல்லுகிறானென்று சிலவன்னக்கள்
சிலர்.

விதியினாற்பெடைமணக்குமென்னடையவன்னங்காள்.....
மதியுமற்குறண்மாணுழுவிரந்தகள்வர்க்கு.....
மதியில்வன்வல்வினைம்மாளாதோவென்றொருத்தி..
மதியெல்லாமூள்கலங்கிமயங்குமாலென்னீர்மீர்.....

விதி-சாஸ்திரம்; நீங்கள்(கலாசாஸ்திரப்)பிரகாரம்பார்த்தா
ரால் பிரிவில்லாமலிருக்கிறீர்களோ-இவன் அகடாகடகடனசா
தென்கிறபடி பிரிவுவந்தபின்னிருள்-விதி- பாக்கியம்-பாக்கியத்
தென்னுதல்-அபிமத சம்பந்தமென்னுமிடம்-விதியினம்
மென்னடையவன்னங்காள்-மந்தகமனமுடைய
மதியினுற்குறண்மாணுழுவிரந்தகள்வர்க்கு-மாயமெ

நீயாயிருக்கிறான்-ராவணனைப்போல் தலையறுக்கவொண்ணாது- இந்
நிரன் ராஜ்ஜியத்தையிழந்தான்- இரண்டுக்கும் அவிருத்தமாட்செ
ப்பலாவதென்னென்ன அமிர்தம்வழங்கினகையாலேமூவடிமண்யா
சித்த கள்வர்க்கு-வஞ்சகர்க்கென்று திருமாலேயாண்டான் நிர்வஹிக்
கும்படி-ஏம்பெருமானுக் ஒன்றைநினைத்துஒன்றைச்செய்தவர்க்கெ
ன்று நிர்வஹிப்பர்-மதியிலேன்-மதியிலேன் பிறபோகதேசொ
ல்லென்றேனுகிலிப்பாடெடா தொழிபலாயிற்றே - அதிவுதேடியா
ணென்- வல்வினையேமாளாதோ-வல்வினையேயேமாளாது-நரமாம்
ஸம்புஜித்த கூத்திரபந்து - நீசஸம்பர்க்கஞ்செய்த அஜாமளன்-
ப்ரம்மஹத்திசெய்தகண்டாகர்ணன்-இவர்களுடைய பாபங்களைப்
போக்கியவர்களுக்குன் திருவடிகொடுக்கவில்லையோவென்று கருத்
தன்று-ஒருத்தி-ஒருத்தியென்றுல்-இவளென் றறியுமோவெனில்-
ஏய்தவன்கையுணராதோ-இன்னகாட்டிலேமான்பேடையெய்யப்ப
ட்டுஉழைபார்நின்றதென்றுஊரில்வார்த்தையாலுள்ளெய்தவன்கையுண
ராதோ- நீயன்றோ எய்தாயென்று சொல்லவேண்டாவிறே-மதியெ
ல்லாமுள்கலங்கிமயங்குமாலென்னீர்மீர்-(மதிகலங்கி-மதியெல்லாங்கல
ங்கி-மதியெல்லாமுள்கலங்கியென்றுமூன்றுவகையாக்கி, வியாக்கியா
தாமூன்றுக்கும் ஸ்வாரஸ்யங்கள் கற்பித்தருளிச்செய்கிறார்) அதாவ
து-மதிகலங்கியறிவழிந்தாளென்னுங்கோள்-ஆத்மாவுக்கியல்பாயிரு
ந்த ஜ்ஞானமிவழிந்தானாகிலும்(மதிநலமருளினன்)என்கிறபடியே
தான்கொடுத்த வறிவுண்டென்றிருப்பர்- மதியெல்லாங் கலங்கிற்றெ
னுங்கோள்-வெள்ளம்வந்துகிணற்றை ஜலத்தையுங் கொண்டுபோயி
றென்றிருப்போல் தன்தன்னிலிருந்தபோனபடியால் உம்மைத்தேடி
க்கொண்டுபோயிற்றென்னுங்கோள்-தாம் மயர்வறுத்தந்தபோ
மெல்லாவுங்கலங்குகைக்குடலயிற்றென்னுங்கோள்-மேலெழச் சி
ந்தை வேண்டிற்றிலும் நாங்கொடுத்தவறிவன்றோ அப்படிக்கலங்கு
மென்பராகில்-மதியெல்லாமுள்கலங்கிற்றென்னுங்கோள்- மன்
னேறுபெற்றவராய் ஆண்களேயும் பெண்ணுடையுடுக்கப்பண்ணு
மெளத்தியமுடையவரசரைபோல் அடிமைண்டியோட்ட கலங்கிற்
றென்னுங்கோள்-ஆகில் நாமிருக்கிறதுமே நாம்போய்ப்போனவறி
வுகொடுத்தவிடுமேயென்னில்- மயக்குமால்- முடியுந்தசைபா
டிற்றென்னுங்கோள்- என்னீர்மீர்-உங்கள்பழியைத் தடைக்கப்பாரு
மோள்-அறிவித்தபின்பு வாராதொழிந்தால் அவனதன்றோகுற்ற

ஸ்ருஷ்டேமனுஷ்யாணாம் ப்ருஶம்பவதிதுஃகிதः। என்றதில் (தன்திரு

(மேடி) தித்தியானந்தத்தையடைபாதல் அநுபவப்பற்
றில்லாதவர்களில் தன்னிலுமிறே தனக்குறுதிபெறுகிறது

இறவாவேசுவர், கிட்டினாள் தஞ்சமிரிந்துபேறுந் தூக்கந்
தைச் சதிக்கமாட்டானென்று என்னிசர் என்கிறாள்.

எ-ம் பாசுரம்.

இவ்வுளவிலே சிலமகன்றில்கள் தமக்குக் கிஞ்சித்காரிக்க நல்ல
மயமென்று நாங்களிருந்தைக்குச் செய்யவேண்டுவ தென்னென்
றுவந்து முகங்காட்டித்தன் அவற்றாட்டமாத்து என்தலையையக்கண்
டிங்கேத போனவனுக்கு நானைதைச்சொல்லுவதென்றுகிர்
சையாய்ப் பின்னுஞ்சாபலத்தாலே பலகால்சொல்லு மறுத்தார்க்கு
ச் சொல்லுவானாப்போல் என்தலையைச்சொல்ல வலர்கடேர்ம்
ட்டுகதோவென்கிறாள்.

என்னீர்மைகண்டிரங்கியிதுதகாதென்றுதை ... ...

விசாலமேயர்கையாலே-கடல்ழிநீர்தோற்றி-ஆழியீர்தோற்றிமிக்க
இருளத்தையுடைத்தானயேகாண்வத்தையுண்டாக்கி -அதனுள்ளேக
ண்வளரும்-இவ்வருகுண்டான சிருஷ்டியாதிகளுக்காக ஜலத்தில் வ
ளர்த்தாசாயியாய்க் கண்வளர்த்தருளும்-அடலாழியம்மானைக்கண்டீ
காள்-இதுசொல்லி-கிழ்ப்பாசுரத்தில்-(தேடவரிய புஷ்பங்களைத்தே
டி நாரயணனுடைய திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்து உஜ்ஜீவிக்கும்
டியன்மிரு காணக்களைக்கொடுத்தீர்) என்றவர்த்தத்தைச் சொல்லி-வி
டல்எனறபதம் மேலை அருவயம் ஆழிமடநெஞ்சே-கப்பீரமுள்ள
யெநெஞ்சே-பவிபமான நெஞ்சே-என்னுதல் சுழன்றுவருகிறபே
ஸ்தநெஞ்சேயென்னுதல்- வினையோமொன்றுமளவும்விடல்- அ
மோடேசேருமளவும் நீயவனாகிடாதொழியவேணும்.

அளவியன்றீவிழுலகத்தவர்பெருமான்கண்ணீர் .....
வளவயல்சூழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்தமாலாத்த .....
அளவியன்றவந்தாதியாயிரத்தளிப்பத்தின் .....
வளவுனாபாற்பெறலாகும்வாழ்வுக்குப்பெருவளமே..... (மு

நு-ம் திருவாய்மொழி.

சேத்திருவாய்மொழியில் கலக்கித்தந்தவிட்ட விபாகத்தா
தம்முடைய வற்றாமையையறிவித்தவனந்தரம் இவரை இத்தனை
நோவுபடவிட்டோ மன்றோவென்று தம்முடைய ஆஸிபத்தி
நொந்து ஆனைக்குதவவந்து தோற்றினப்போலே அனாகுலத்
ஆகுலபவந்து தோற்றினன்-அவனுடைய சௌந்தரிய வைலக்
நியந்தனையும் நித்யஸூரி பிரம்மருத்திராதிகளுக்குப் போக்கியமா
ருக்கையையுமனுஸந்தித்து ஊருணியில் கள்ளியிட வொண்ணா
ன்று இவனை நாக்கிட்டியனுபவிப்பதிலும் அகலவது நின்றறி
அகலப்பார்த்தார்-ஊருணி-ஊரிலுள்ளாருண்ணுநீர்-அகன்ற ஜ
திருக்கலம்போலேயிலி-முழுத்தபோவாரோருவரோ- ஆகிலு
வேண்டுவதென்னெஞ்சே, பலவானைக்கு மல்லத்தைப் பிராரத்தி
மவர்கள்தம்மைப்பேணமாட்டார்கள்-உதாரணம், இரணியன்
வர்த்தித்திருமகனுடன் மந்திராலோசனை செய்துகொண்டிரு
யில் ஒருவனையும் உள்ளேவிடாமலிருக்கும்படி இளையபெரு
க்குக்கட்டளையிட்டார்-அப்பெழுது அறுவாஸர்வந்தவிடனு
லாமாவென்றார்-இவனைத்தடுத்தால் ஸ்வாமிவயச்சபிப்பனோ
விடோஷ்ணுவாமிநம்மைச்சிரகாலமுதல்வர்த்திப்பவர்

மாஸ்ருஜ்யவிஷாதம்॥இதிபுத்ர்யாவிநிச்சித்ய॥ராகுவா யனிவேலைவ
ன்றுஎன்னெஞ்சுநிவணடைபமரணமென்கண்டீர்கட்டும்அண்ணர்
முதலானவரிகளுக்குஅதுவர்கூடாதென்றுநிச்சயித்தி உள்ளே
ப்போகவிட்டீர்-அபபடிதானெருவன் நாசத்திற்குப்போனாலும்
போலாம்-நீரவிட்டுவதற்குமுன்னுக்கொரு குறைவுவரக்கூடாதென்
றுஅகலப்புக்கார்-சுவரன், ஆம்மீர் அகலப்பார்த்தீரோவென்ன,
ஆமிமன்ன-நீரகலவேண்டுகாரணமுண்டுமெனறுசொல்லி-நீரொருவர்நம்மைக்
விட்டேவிடுமன்பாரார்த்துபலருநம்மைவிட்டுவர்கள், நமக்காக
ரிலுமெனறுமிட்டுஇருந்தீர்மாவதாத்திலுஎன்டோள
ப்பாரமற்றவர்களுமிதும்பண்டேயடிபட்டுக்கிடக்கிறது-நீர
நீரோ-நீரசலுஷராகிலிருவர்பாபோடியில் நாம்வெண்ணெயும்
செய்ததைவிலக்கிநூறுபுக்தலைகும்புகுவியென்றதன் (சௌகில்
ய)குணத்தைக்காட்டிச்சேரவிட்டுக்கொண்டதையருளிச்செய்கிற
-சௌகில்லியமாவது-மஹாத்துக்கினையும் மஹாபகினையும் ஒன்றாய்
நினைத்துப் புணர்பறக்கலக்கை

க-பாசுரம்.

ஆதிபவிருத்தம்-பண்-செருத்தி-தாளம்-ஏழொத்தது.

இத்தத்திருவாய்மொழியை இப்போது அபுரூபத்திலும், உசே
ராகத்திலும் ஆதிதாளத்தோடு பாடிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

வேல்மன்னுமுதலாய்வானோர்கள்தலையருவினேன் .....
வெழவெண்ணெய்த்தொடுண்டகள்வாவென்பெண்ணினைபுத்-
வெழுமுறுவற்பின்னைக்காய்வல்லானுயர்தலைவனுய் .....
வேறெழுத்தழுவிவெற்றாவென்பனினைத்தைத்தே .....
வனவேழுலகின்-வளப்பத்தையுடைய யெழுலோகத்திலுள்ட
வாழுவ-உ-கா-கூ-யு-வ-ஈ-ம் பக்ஷங்களில்சொன்ன சரு
ப்பிரமாணங்களின்படியே காரணமாயும்-வானோர்நிறையை-ஷ்டி
காணங்களின்படி பிரம்ம ருத்ராதிகளுக்கு ஸ்வாமியாயுமிருக்கி
வனை-அருவினையேன்- மூன்சொன்னவர்களுக்கனுபாவியனாயி
நிலமவனைக் கிட்டியழிக்கநினைக்கும் பாவியானதான் - களவெழ
வெண்ணெய்-களவிலே வேட்டையுடையனாய் களவிலே பரிணமித்
பண்ணவுமாம்-அன்றிக்கே களவெழும்படி-களவுபிரசித்தமாம்
வாவுமாம், தொடுண்ட-ஒருவருமறியாமல் அமுதுசெய்
வேண்டுமென்று பரிவனைடயதோழைசென்றுபாவாதத்தி
பின்னையும் பிறவிதோறும் வெழுமுன
வெழுபிரசாசித்தின்

விசறுவல்-புன்சிரிப்புடைய-பின்னைக்காய்-அன்றிக்கே-ஏழுகை, பேர்
ஈகையாய்-(வல்லுக்குத்தோற்றபனிமுல்லை) என்கிறபடியே பல்லுக்
குபமான திற்கமட்டாமல் தோற்றப்போகும்படியான முறுவ
லென்னவுமாம், பின்னைக்காய்-நப்பின்னை பிராட்டி நிமித்தியத்தில்
வல்லாளுயர்தலிவனுய்-வல்-வல்லமையும்-ஆண்பசுக்களாயுழுடை-
ஆயர்-இடாலைவிபர்களுக்கு-தலைவனுய்-இளவேறேழுந்தழுவிய எரு
ருஷபம்-இளமையோடிசூழனை ருஷிபங்களேழையுந்தழுவின-(பிரா
மணர்ள், பெண்கேட்கவந்த வர்களேவதற்பயிற்பால்பரிவதிசெய்து
தும்பாலும்-கருணைர்ஓலைவாருவதில்யோலும்-பூவைவியாளாயியலே
ளாளர், காற்காணிநிலத்தை மண்வெட்டியால்கொத்தினவனுக்குப்
பெண்கொடுப்பதென்பதுபோலும்-கோலைவியர்களாகு (மிகாலை
த்)காலியமாட்டுமந்தையிலிருக்கும்சேங்கன்றைப்பிடித்துக்கட்டினவ
னுக்குப் பெண்கொடுக்கிறதென்ற நிபந்தனைப்படி) ஏழுருஷிப
தமோக்கட்டினவனுக் கிப்பெண்ணென்று சபஞ்சாற்றினன் - ஏ
ணிதைக்கேட்ட ஏழுபேர் மஹாபலிஷ்டர்களை அந்த ருஷிபுங்க
ன்மேலாவேவித்து ஹிருஷ்ணனைக்கொல்லும்படியேவினுன்-ஆக
ழுகரையும்ஏழ்ருஷிபுங்களையும்ஒரேஜட்டியாக, நப்பின்னைப்
ராட்டியின் குசத்தைத்தழுவினதுபோல்தழுவினுன்-எந்தாவென்ப
னினைத்தனைநத்தே-நினைத்து-மனதாலும், நைத்து - சரீரத்தாலும்
என்பன்-வாக்கிலுரைத்தாஷிதிதேனென்கிறார்.

உம் பாஷ்யம்.

நெஞ்சால்நினைத்தும், வாயால் பேசியும், சரீரத்தால் வந்தி
ந்தப்பச்செய்தேனென்றவிடந்தப்பச்செய்தேனென்கிறதிலே
ஆவது சண்டாளன்வேதந்தெரியாதென்று தானேசொல்லப்பெ
மோ அப்படியேயன்றே நான் அயோக்கியனென்றகையுமா
மோனார்தாசித்தான பிரம்மருத்திராதிகளன்றே, அதுதான்தெரி
ப்பெதவர்நந்தப்பச்செய்தேனென்றதனுலும்தில் கீழ்நின்ற
பிமாறமதுதன்றேறுவென்று கீழ்நின்றநிலையையும் தோற்றி
க்கொண்டதுகிறார்.

நினைத்தனைத்தஞ்சொல்நினைத்திருவினைமேயோர்பல்லருமுனிவரும்
பினைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம்புனையோடேந்திவணங்கிநல்...
நினைத்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும்வித்தாய்முதலிற்சிதை
மனஞ்செய்குனைத்தன்பெருமைமாதவஞ்தாமர்யோனே

இனமேலோர்-பிரம்மருத்திராதிகள்-முனிவர்(சிவனைப்பிறப்
தேழுவிபுனற்சடைத்)ஸனகாதிகள்-பலரும்-இவர்களெல்

ங்கூடித்திருவாசாதனத்துக்கொருப்படும்போது-புனைத்தலை
ல்பட்டிருக்கின்ற-கண்ணி-புஷ்பமாலைகள்-நீர்-அக்கியாதத்தில்
நி ஆராதனை வுப்போகியான தீர்த்தம்-சாத்தம்-சந்தனம்-புகை-தூப
ம்-எந்தி-தரித்துக்கொண்டு-நினைத்து-நம்மையொருபதார்த்தமாகத்
திருவுள்ளத்தில் கொள்ளுவாரென்னுநினைந்துரைத்து-பிரித்துர
ரித்திருக்கமாட்டாமல் தண்ணீராயுருகி-உள்கரைந்து-மனக்கணாற்று
உருகி-மக்கி-வணங்குகிறவுன்பெருமை மாதவமேதாவென்ற தவம்-
நினைத்தவெல்லாப் பொருள்களுக்கும்-மேல்மன்னுகெய்-ஞாலமிம
ல்-நுலங்கல்பலருபக்தியானத்தைத் சொல்லாதிற்கச்செய்தேதிரிந்த
வென்கிற விதுக்குக்கருத்தென்னெனில்-சருதிஸ்ஆக்கோஸ உபநிஷ
த்தில்-ஏகோ வை நாராயணஆஸீத் ॥ நப்ரஹ்மாசங்கரோ॥ நசமுனிர்பூர்தா
நசமசிந்தயத் ॥ பிரமன் சங்கரன் ஸனகாதிகளாகிற விவர்களிற்தா
மூலப்பிரகிருதியில் லயமான அக்காலத்தில் நாராயணன் ஒருவனே
முடிவிலிருக்கின்றதாய்ச் சொன்னதை மற்றொருருகரியில் - நசேவ
நேமேஷ்டமஸ்ரஜாஸித் ॥ என்று யொன்மென்கிற அழகுடைய இஷ்
டனே அந்தநாராயண னொருவனே கடைதிபி விருக்கிறு னெ
ன்றுஞ்சொன்னதில் ஒருவன் புத்திரபௌத்திராதிகளுடன் ஜீவி
திருந்தவன் அவர்களையிழந்து தனியனுஞ் தன்தனிமையைநி
னைத்து வெறுக்குமாப்போல் இவர்களுடைய இழவை நினைப்பதொ
ருநினைப்புண்டி அனைத இப்போது (நினைத்தவெல்லாப்பொருள்களு
க்கும்) என்றருளிச்செய்கிறார்- நினைத்தவெல்லாப் பொருள்களுக்கு
ம்வித்தாய்-நினைத்தல், கலத்தலுங்கூடவுமாய்-(முன்சொன்னவித்தி
லேச்சொல்லுகின்றதாகிற) ஐக்யஸ்தமாய்த் தன்னுடன்கூடிக்கிடக்
கிற சகலபதார்த்தங்களுக்கும்-வித்தாய்-காரணமாய்-என்றபிரா
பூதனார் நிரீஸ்வரர்-இப்படித் தவிர்ந்திருவதால்நினைக்கப்பட்
டசகலபதார்த்தங்களுக்குங் காரணமாய்-முதலில் சிதையாமே-அவ
ற்றையுண்டாகச்செய்தே தானதன்மையில் குறைவுவராதபடி யி
ருக்கும், சிதைவு-குறைவு-மிருதபிண்டம் கடம் முதலான காரியமா
னவற்றைவிசிஷ்டர்காரணமான அத்தப்பிண்டம்நசிக்கும்-இங்கதில்லை,
இப்படியிருக்கிற ஸங்கல்பரூபக்கியானத்தையுடைய உன்பெரு
மையும்-இப்படி உன்னைவந்தணியும் அது - இவர்கள்வணங்கிமா
தவம்-மனனத்தையடையாதோ-மாயோனே - பிரம்மாதிகளை ம
யக்கியதானத்திலே யாக்கவல்ல உன்னுடைய வாத்சல்யமான வை
லக்ஷண்யமிருந்தபடியென்-நினைத்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கு
மாய் முதலில் சிதையாமை-மனஞ்செய்குனைத்தன்பெருமை

விசதுல்யார்பலரு முனிவரும்நினைந்துலறந்துள்கணாத்துருகிப்பு
னைதகண்ணீர்சாத்தம்புகைமாடேற்றி வணங்கிஞல்மாசுஞ்சோ

மாயோனிகளாய்நடைகற்றவாலேர்பலருமுனிவரும்..... ... ...
தீயோனிகளேப்படையென்றுநிறைநான்முகனேப்படைத்தவன் -
சேயோனெல்லாவறிவுக்குந்திசைகளெல்லாந்திருவடியால் .....
தாயோனெல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்தாயொன்றுலேருருவனே ... (ஈ)

தாமேநருவேதனிமித்தாய்தன்னின்மூவர்முதலாய..... ... ...
வாலேர்பலருமுனிவருமற்றுமற்றுமுற்றுமாய்த்..... .....
தாலேர்பெருநீர்தன்னுள்ளேதோற்றியதனுட்கண்வளரும்... ...
வாலேர்பெருமான்மாமாயன்வைகுந்தனெம்பெருமானே ... (உ)

மானேநோக்கிமடவாளேமார்பிற்கொண்டாய்மாதவா..... .....
கூனேசிதையவுண்டைவில்நிறத்திற்றெறித்தாய்கோவித்தா .....
வானூர்சோதிமணிவண்ணமதுசூதாநீபருளாயுன்..... ... .
தேனேமலருந்திருப்பாதஞ்சேருமாறுவினேபேனே... ..... (ஊ)

கூனேசிதைய-மற்ற அவயவக்களுக்கொரு வாட்டம்வராதபடி நிமிர்த்தஅத்தைப்பற்ற வனவால வேதுபூதையான கூனியைச் சொல்லிற்றாய், பாவியத்திலே சக்கரவர்த்திதிருமகனார் சுண்டிவில் கொண்டு லீலாரஸமனுபவிக்கையில் கூனியின்மார்பில் உண்டான வில்தெறித்ததைச்சொல்லுதல்-நிறத்தில்-மார்பில்-அப்போதுகோவித்தாரென்றது பூமிக்குராக்ஷகனென்கிறது-அன்றிக்கே தீம்புசெய்த கருஷ்ணனுக்காகையால் சாந்திட்டகூனிபண்ணேயேசொல்லிற்றாய், வருத்தமற சுண்டில் நிமிர்க்குமாப்போலே நிமிர்த்தவனென்னுதல்-தெறிக்கையோகிறது கிரியைப்பாய்நிமிர்த்தாயென்றபடி.

வினேயேன்வினைதீர்பருந்தானுப்விண்ணோர்தங்கோவாசேவா.....
மினேசோரர்குலமுதலேமாமாயமனேமாதவா,.....
தினேயேதழைபமாமாமங்களேழுமெய்தாய்திரீதரா ....
இனையாயினைப்பெயரினுயென்றனைநவெனடிமேனே ... .(சு)

அடியேன்கிறிபஞானத்தனறிதலரிக்குமரியானைக்.....
கடிசேர்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணிபுனைந்தசென்றன்னைக்கண்ணனே,
செடியாராக்கையடியாளைச்சேர்த்தரிக்குந்திருமாலே .....
அடியேன்காண்பானலற்றுவெனதனின்மிக்கோரயர்வுண்டோ..(எ)

செடியாராக்கை-செடி-பாபம்: ஆர்தல்-மிகுதி-பாபமிகுதி

உன்றோழுவதேத்தும்முன்னமேயுமிந்தும்மையாற்புக்.....இனைய
ருன்றோய்வெண்டிணைத்திறம்மனிசருவ்வையாக்கைநிலையெய்தி.....அ
முண்டான்சோர்ந்தகண்மேடனும்மனிசர்க்காகும்பிரிதிதம்.....
ணுண்டாவண்ணமன்கையாய்நெய்யுண்மருந்தோமாயோனே...(அ)

பிரீ-என்றுவைவர்ணியம்அதாவதுஜயிர்ப்பு-மனுஷிர்க்குவாகேடுவதானவைவர்ணியஞ்சிறிதும்வாராதபடி-நெய்யுண்மருந்தோ.
மாய்யாத்தீபலவலைப்பெருமாவஞ்சப்பேய்வீய.....
தாய்சுழலிர்ப்விடப்பாலமுதாவமுதுசெய்திட்ட.....
மாயன்வாலிரணித்தலிவ்வம்மலர்ண்மைந்தனெவ்வுயிர்க்குந்...
தாயொன்றும்மானெஞ்சமானம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே...(கூ)

சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரித்துமாயப்பற்றறுத்துத் ... ...
தீர்ந்ததன்பான்மனம்லவக்கத்திருத்திவீற்றிருத்துவான் .....
தூர்ந்தஞானச்சுடராகியகலஞ்சும்மேலளவிறந்து.....
நேர்ந்தவுருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராநெடுமாலே.....(ஏ)

நேர்ந்த-சூட்சுமமான-அல்லதுபிரத்யக்ஷமான-உருவாய்-அசேதனமானபிரகிருதியாய்-அருவாகும்-சேதனமாகிறஆத்மாவாய்-இவற்றினுயிர்-இவ்விரண்டுக்கும் ஆத்மாவாயிருக்கும்.

நாலேமாயப்பெருமாமேனமாமாயமனையென்றென்று.....
மாலேமேயதிமாலருளான்மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்.....
பாலேயத்தமிழ்நிசைகாரர்பத்தர்பாவுமாயிரத்தின்.....
பாலேபட்டவிவைபத்தும்வல்லார்க்கில்லைப்பரிவதே..... ...(ஐ)

நூ-ம் திருவாய்மொழி.

முதல் திருவாய்மொழியில் காரணவஸ்து ஸ்ரீமந்நாராயணனென்றும், உபாதில் அவனைப்பஜியுங்கோவென்றும், நவதில் பஜிக்குங்குறுப்பாக அவனுடையசௌலப்யகுணத்தையும், சவதில் அபராதஸஹத்வகுணத்தையும், ஒ-வதில் அவனுடைய சௌசில்யகுணத்தையும் அருளிச்செய்தார்- இத்திருவாய்மொழியில் அவனுடைய ஸ்வாராதனத்தையை யருளிச்செய்கிறார்-அதாவது ஸர்வேச்வரனை அரியனலன்-ஆராதனைக்குபகாரணமான ஜ்ஞாநபக்தி-ப்ரபத்திகளில் இச்சையென்பதாம்-ஜ்ஞாநபக்தியாவது இன்னபதார்த்தமுமுக்ஷுவுக்காம் இன்னதாக்காதென்கிறநியதியில்லை - பத்ரம்புஷ்பம்ப
யோமேபக்த்யாப்ரயச்சதிதம்ஹாபக்த்யுபஹ்ருதம்அஶ்நாமி
யோம்மாவேபத்ரம்மாபெரிதுசாபுஷ்பம்-புஷ்பம்-பக்

திருவுள்ளத்தில் விலக்ஷணப்பக்தியாலே நிர்ஹேதுகமாக்கிக்கிறார்களோ அவர்
ஸ்ரீநாராயணபதத்தில் நான்மயங்கி இன்னதுபண்ணத்தகுமென்கிற நி
ரூபணமில்லாமல் எல்லாவற்றையும்புஜித்துவிடுகிறேனென்றருளிச்செ
ய்தான்-திருதராஷ்ட்ரன் ஓய்சஞ்சயா இந்தத்துரியன்-கர்ணன்-த்ரி
கர்த்தன்-துரோணன்முதலான வீரர்கள் ஒருபேடிக்கு முன்னிற்கமாட்
டாமல் ஓடினவர்களன்றோ-அக்காலத்தில் கிருஷ்ணனில்லை இப்போ
தவன் பாண்டவர்கள்பக்கத்திலிருக்க இவர்களெப்படி ஜயிப்பர்கள்-
அந்தக்கிருஷ்ணனை நம்பக்ஷஞ் செய்துகொள்ளு முபாயஞ் சொ
ல்லென்றான்-நீயுன்கருத்தைத் தெரிவிவென்றார்-இராஜ்ஜியம்-தன
ம்-ஆபரணம்-அவன்விடுகையால் நம்முடைய நாடகசாலைப்பெ
ண்ணிலவளாவென்ன-அன்யதோ நாதவபாங்குபாதன்யத்ராவஸீ
ஜனார்தனாத்॥அன்யத்ரசலசித்தஸ்ய நாஸ்தீஜனார்தனே॥ அவன்வரும்போ
தபூர்ணகும்பங்கொண்டுபோதல் வந்தால் திருவடிகளில் தீர்த்தஞ்
சமர்ப்பிக்குதல்- பின்பு குசலப்ரச்னஞ்செய்து ஸ்நான வழியி
தலாலன்றி வேறொன்றையிச்சியாவென்றருளிச்செய்தார்.

எம்பெருமான்பரிபூர்ணனுகையாலே ஸ்வாராதனனென்கிறார்.

உ-ம் பாசுரம்.

வஞ்சிவிருத்தம்-பண்-முதிர்ந்தகுறிஞ்சி-தாளம்-எழுசீர்த்து.

இவரிப்போது நாதாமக்கிரியையிலும் அடதாளத்திலு
பாடிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

பரிவதிலீசன்பாடி-விரிவதுமேலுறுவீர் .....
பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூப்பப்-புரிவதுவும்புகையுமே .....

புரிவது-பகுஷபாதம்-தக்கமாகவுமாம்-இல்-இல்லாமை-திரு
கோயில் ஸ்ரீதொண்டமான்சக்கரவர்த்திநித்தியம் ஆயிரம்ஸ்வர்ண
பிம்பம் ஸ்வாஸ்ரமத்தாலர்ச்சிப்பர்-(குறும்பறுத்தநம்பி) ஏன்
ன் பாண்டவர்செய்து தன்னகயிலேட்டினமண்ணுமேமண்பூ
என்று ஸமர்ப்பிப்பர்-இவரிட்டபுஷ்பம் ஸ்வர்ணபுஷ்பத்தின்மீத
ருக்கும்-இப்படியக்ஷபாதமின்றி அக்கோரிக்கைக்குஹேது-நா
ராயணஸ்வாமி-நாராயணப்பாடி-விரிவதுமேலுறுவீர்-பரிபூர்ண
யால் பாரிக்கையாகிற ஸ்வாராதனத்தாலன்றோ எவன்பிரியாவ
விரிவதுமேலுறுவீர்- சரணௌ-ஸர்வதாபூயாத்-தவபாதயோர்-மம
மனஸ்-ஸதாஸ்மரேயம்-என்கிற பரமபதத்திலும் விலக்ஷணமான நந்தகோபாயணம்

ஸாமகானத்தைப்போல அத்தாலுண்டாகிற பக்தியானது (இவரு
பெருமாளைப்போல்) ஒருசரீரம்இரண்டுசரீரம்-மூன்றுசரீரம்-அ
ஞ்சரீரங்களை யெடுத்துக்கொண்டு அனந்தவிதகைங்கரியஞ்செ
ய்கையாகிறவிரிவை - மேலவர் - பொருந்துகையை - உறவீர்- பெற
வேண்டியிருப்பீர் - பிரிவகையின்றி- கீழ்த்திருவாய்மொழியில் சொ
ன்னவிவரப்படி அகலவகையிட்டுக்கொண்டகலாதே யென்றதல்-
அன்றிக்கே - தேவதாந்தர - மந்த்ராந்தர - தாதனுந்தர - பிரயோ
ஜனாந்தரங்களை யபேக்ஷித்துப் பிரிவகையின்றி-நன்னீர்- மூன்சொ
ன்ன பரிசுத்தாந்தக்கரணத்தாலே ஸமர்ப்பிக்கைதன்னீர்- தூப்- ஸ
மர்ப்பித்தல்-புரிவதுவும் - மறுபடியும் ஸமர்ப்பிப்பதும் புகையு
வே - கொடுத்துக்கொள்ளாதே கொண்டதற்குக் கைக்கூலிகொடு
கை-ஆவது- (இன்றுவந்தித்தனையு மழுதுசெய்திடப்பெறில் - ஒன்
தானுருயிரமாகக் கொடுத்துப் பின்னுமாளுஞ்செய்வேன்) என்று
ப்போல் ஆத்மனத்தைக் கைக்கொண்டதற்குக் கூலிபுகையும் பூவு
ஸமர்ப்பிக்கையேயாயிய இதைமோக்ஷசாதனமாய் நினைக்கவொ
ணாதென்றபடி.

உ-ம் பாசுரம்.

முதல்பாசுரத்தில் பிரபன்னன் ஆசாதிக்கும்போது ஆராதன
உபகரணதிரவியங்களில் குறைபார்த்தலவேண்டாவென்றார்- இரு
ன்றான் அதிகாரியஸ்லேனென்றலவேண்டாவென்கிறார்.

மதுவார்தண்ணந்துழாயான்-முதுவேதமுதல்வனுக்... .....*
கெதுவேதெண்பணியென்னு-ததுவேபாட்செய்யுமீடே..... ...*

புரிவதுவும் புகையுமென்ற அத்தத்தில்முடிந்து- இதில் ஆதி
ல் மதுவார்தண்ணந்துழாயான் என்றுதொடங்கிற்று-அத்தாதி
யாகத் சேரும்படியென்னென்ன - (இயலிசையந்தாதி என்றும்
கருவிசையந்தாதி என்று பிரண்டுவகையில் இதுபெருவிசை
யந்தாதியாகையால்) பூவில்மதுவோடே கூடியல்லிராவும்பா
ல் சேருமென்றுசொல்லுவர் தமிழர்-மதுவார் என்ற பாடமாலு
துளவ, என்ற மணம், ஆர்தல் மிகுதி-மதுவைவைய, மதுவை
டைக்குறைத்தலாய் நறுநாற்றத்தையுடைய துழாயாம்-இது
ல் பேரச்சேருமென்பர் - முதுவேத முதல்வனுக்கு-உ-ச-
ன-ய-ஆ-ம்பக்கங்களிலிச்சொன்ன அனுதியாகவேதத்தில் மி
க்கும்மிகுயான காரணனுக்கு - எதுவே தெண்பணி - மு
முதல்வனுக் கேதுபணியென்பணி - எதுவென்ற தகிவே
புனத்தகிஞ்சனமான துரும்பருத்திரசந்தனாதிகளோ அவை
ஆனமெய்யல்லாதகலு மெல்லாமுள்ளிட்டதன்னைக்

தொண்டுண்கவர்காதொழிபுமதுவே யாடுசெய்க்கடிகுஅன்றிக்
கேழுதிவேத முரல்வனுக்கு எதுபணி என்னுகதுவே இதனுள்
கேடுறற்று இல்லற்றைவிடாதே சில்லைகங்காரியத்திலும் அறுவி
கமதுவே ஆட்செய்கைக்கு அதிகாரமென்னுதல்.

கூ-ம் பாசுரம்.

தன்னுல் கடாக்ஷிக்கப்பட்டவர்களுடைய குற்றங்களைக்கண்டி சம்
ஹாரத்தருளுகிறதும் அவர்களுடைய குணங்களைக்கண்டு தன்கைங்
கரியத்துக்காளாம்படி எடுக்கிறதுமில்லாதவனென்றருளிச்செய்கிறார்.

கூடுமெடுப்புமிலீசன்-மாடுவிடாதென்மனனே .. ..
பாடுமென்னுவவன்பூடல்-ஆடுமெனங்கமணங்கே ... .

கூடுமெடுப்புமிலீசன்-தன்னுல் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷஞ்செய்
ப்பட்டவர்களுடைய நிகருஷ்டவர்ணத்தையும் நிகருஷ்டகுணத்தை
யுங்கண்டு சம்சாரத்திலிடுகிறதும் உயர்ந்தகுலத்தையும் உயர்ந்தி
ணத்தையுங்கண்டு அங்கீகரிக்கிறதுஞ் செய்யாத ஸர்வேசுவரன்-மா
டுவிடாதென்மனனே-இக்குணங்களிலே கூடுபட்டு என்மனது அ
ந்யசமீபத்தைவிட்டு நீங்காமலிருக்கும்.

கூ-ம் பாசுரம்.

ஏம்பெருமானுடையவொவ்வொருகுணங்களிலேயகப்பட்டவர்க
(அக்குணத்திலுண்டானவிவிமை) வேதாந்தங்களில் செல்லா
டாமல்பண்ணவற்றுகையால்நித்யசூரிகளும் பிரமருத்ராதிக
ம்தாக்களுகப்பட்ட குணங்களே சிறந்ததென்று நிணக்கத்தக்க
ஸ்வபாவமென்கிறார்.

அணுக்கனெவாரிமெனக்கம்-வணங்கிவழிபடுமீசன்...
நிணந்நியமார்பிதற்றுக்-குணந்நிகழுகொள்கையிலுனே

கெழுமுகை-பிரகாசிக்கை-கொள்கை-ஸ்வபாவம்.

ஞ-ம் பாசுரம்.

கொள்கைகொளாமையிலானான்-எள்கலிராகமிலாதான்...
விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி-உள்கலந்தார்க்கினியானும்

தொள்ளைகொளாமையிலானான்-இவன்ஜனமவிருத்தி
யபோகமெருத்தன் இவனேபதரங்கவிருத்தியிலேகொள்ளி
வினைந்நுல்தாம்நந்தாமெருத்தன் இவனேபோதகமெழுந்
மெனைவுலகுயிர்தானான்-விருத்தியிலானும்

திருவுள்ளத்திலேதானிணத்திருக்குமோ வெனில்- எள்கலிராகமிலா
தான்-திருவுள்ளத்தாலே சிலவாயிகழ்ந்திருக்கல் சிலரையாதரித்தல்
செய்யான்-ஈடுமெடுப்பு மிலீசன்என்றிடம் ஸ்வீகாரமுபயத்தில்கு
றைபாராமென்றது-இங்குபுரிமாற்றத்தில் தாமிட்டுக்கொள்ளானெ
ன்கை-விள்கை விள்ளாமைவிரும்பி-இதீதான்றுமே பார்ப்பது-விள்
கை-விள்ளுதல் நீக்குதல்-தன்னிடத்திலொரு பிரயோஜனங்கனைக்
கொண்டுவிடுக்கைவிள்ளுதல்-விள்ளாமை-திருவடிகளேயுபதேசி
க்கைவிள்ளாமை- விரும்பி-உள்கலந்தார்க்கு- திருவடிகளுந் நிலக்கா
துவர்கள்கோஷ்டியில் உள்கலந்தவர்க்கு- ஓருமே- அத்விதீய்ய மா
னவமிர்தம்போல் போக்கியனுயிருக்கும்,

கூ-ம் பாசுரம்.

அவன்படியிதுவாயிருக்க அவனைவிட்டு அமிர்தத்தைவிரும்பிய
வ்வதேயென்று பிரயோஜனந்தரபரானதேவர்களைநிந்திக்கிறார்.

அமுதமட்டார்கட்கீந்த-நிமிர்சுடாழிதெறிமால்.....
அமுதினுமாற்றவினியன்-நிமிர்நினைநீள்கடலானே.....

எ-ம் பாசுரம்.

விள்ளாமைவிரும்பி உள்கலந்த பிரபன்னர்களுக்குச் சக்திரவ
ர்த்திருமகன் குணங்களேதாரகமென்கிறார்.

[illegible]கட்சூழிலங்கைக்கோன்-தோள்கடகந்துணிசெய்தான் .....
[illegible]கட்கியின்வணங்கி-நாள்கடகக்கழிகின்றே.....

அ-ம் பாசுரம்.

இப்படிப்பட்ட பிரபன்னர்கள் அனேகப்பற்றுமிடத்தில் இத
தேவதாபஜனத்தைவிட்டே பற்றவேணும்-அப்படி விட்டவர்களு
டையபாபங்களை மாளும்படிசெய்து அழிவில்லாதமோ
க்ஷத்தைத்தருமென்கிறார்.

[illegible]மிரண்டுர்கள்கழித்துத்-தொழுமினவனைத்தொழுதால்...
[illegible]மின்றவல்வினைமாள்வித்-தழிவின்றியாக்கந்தருமே.....

கூ-ம் பாசுரம்.

இத்தேவதாபஜனத்தைவிட்டுத்தன்னைப்பற்றினவர்களுக்குத்தப
[illegible]வித்தாயபரமபதத்தைத்தருமென்று நிச்சயிக்கிறார்.

[illegible]

நெஞ்சரும் இவ்வர்த்தத்தில் ஸம்சயமில்லை- அவ்வரும்பெறலை யடைதற்கரிதாகச் சாஸ்த்ரங்களில் ப்ரஸித்தமான பரமபதத்தை- இருமைவினைகடிவார்-பாபம் இரும்புவிலங்கு-புண்ணியம் பொன்விலங்கு-பரமபதத்துக்கிவ்விரண்டும் ப்ரதிபந்தமாகையால் கருதி- தஸ்மாத் விதவான் புண்யபாபே தூயநிரஞ்ஜனஃபரமம்ஸாம்யமுபைதி ॥ புண்ணியத்தையும் பாபத்தையும்விட்டு பாபரஹிதனாய்ப் பரமஸாம்யமடைகிறானென்று சொல்லிற்று.

ம-ம் பாசுரம்.

ப்ரதிபந்த மானபாபங்களை நொடிநிறைக்கிற காலத்தில் போக்குவனென்கிறார்.

கடிவார்நீலிணை-நெடியாருமலைவக்கட் ....
கொடியாவடிபுள்ளுயர்த்த-வடிவார்மாதவனோ ....

யக-ம் பாசுரம்.

ஸ்ரீயப்பதி யானவன்தன் மேன்மைபார்த்துக்கடக்கவிருக்கும் தம் சேதனனுடைய நீசத்வத்தைப் பார்த்து கைவிடுமது மில்லையென்கிறார்.

மாதவன்பாற்சடகோபன்-தீதவமின்றியுணர்த்த..... ....
ஏதமிலாயிரத்திப்பத்-தோதவல்லார்பிறவாரோ..... ....

சடகோபன் மாதவன்பால் தீதவமின்றியுணர்த்த- சடகோபரானவர் மாதவன்விஷயமாய்த் தீதவமில்லாமையையருளிச்செய்த தாரவதுதான் ஸ்ரீயப்பதியல்லனே வென்று தன்மேன்மை பார்த்துக்கடக்கவிருக்குமது- அவமாவது ஆஸ்ரயிக்குமவன் நித்யஸம்ஸாரியென்றேயிவன் நினைக்கை. இவன் சிறுமையைப்பார்த்துக்கைவிடுமது- இவனில்லாமையைச் சொன்னவிப்பத்தென்றபடி- ஏதமிலாயிரம்- (நிர்வாதகுணத்வத்தைச் சொல்லுகையாகிற) குற்றமில்லாதவாயிரம்- ஓதவல்லார்பிறவாரோ- ஓதவல்லவர்பிறவார்.

எ-ம் திருவாய்மொழி.

ஏழாந்திருவாய்மொழியில் ஸ்வாதந்த்ர்யனென்றும்- அதிலே ஸ்ரீயபதியான போதருபமாயிருக்குமென்றும் [illegible] ஸ்வரூபத்துக்குச் [illegible]

ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான ருசியாயிருக்குமென்றும்- கைவல்யார்த்திகளைக்கண்டிடுகிறதாவது- ஆத்மாக்களை ஐந்து குலமாகப்பிரித்திருப்பர்கள்- பரமபதத்தில் நித்யரென்றும் முக்தரென்றும் ப்ரஸித்தமாகையாலே நித்யர், ஸம்ஸாரத்தில் பிறவாதவர்கள்- முக்தர், ஸம்ஸாரத்திலிருந்து மோக்ஷமடைந்தவர்கள்- கைவல்யார்த்திகள்- கேவலர்- முமுக்ஷுக்கள் என்று மூன்று குலமாகப்பிரித்திருப்பர்கள்- பத்தர், ஸம்ஸாரமென்கிறதையிற்றலைலே கட்டுப்பட்டு கிருஷிகனைப்போலேயானமில்லாதவர்கள்- முமுக்ஷுக்கள், மோக்ஷமென்றும் நரகமென்றும் இரண்டுண்டு- நரகத்தில்போகாமல் பரமபதத்தில் ப்ரஹ்மானந்தத்தை யடைய விச்சைகளைண்டு ஆசார்யனிடத்தில் ப்ரபத்தி செய்திருக்குமவர்கள்- கேவலனுமான், சரீரத்திலிருக்கும் ஆத்மாக்களுக்குக்கைவல்யமானது ஆனந்தமுதலிய எட்டுலக்ஷணங்களையுடையவனென்று சாஸ்த்ரஞ்சொல்லியிருக்கையால் சரீரம் துக்கரூபமாயிருக்குமென்றும் அதால் தாகப்ரஹ்மமென்றும் இவ்விரண்டுக்கும்படப்பட்டு ஆத்மாவுக்குள்ளே ரமிக்கவேணுமென்றும் அதற்குச்சாதனமாகவிதித்த (கர்மயோகமார்க்கத்தாலே) ஜீவாத்மாவையும்பரமாத்மாவையும், ஸாக்ஷாத்காரம்பண்ணி ஜீவாத்மாவை அநுபவிக்கவேணுமென்று பரமாத்மாவைப் ப்ரார்த்திக்குமவனுக்கு கேவலனென்றுபேர்- இவனுக்கிருப்பிடம்- விரஜாபரமம்வ்யோமேதரத் கேவலஸ்ருதஃ ॥ என்று விரஜைக்கப்பால் பரமபதத்துக்கிப்பாலிருக்கும் வெளியில் சரீரஸம்பந்தமும் ப்ரம்மானந்தமும் அற்றபோதாலும் அணுவான ஜ்ஞானத்தோடிருக்குமவன்- முமுக்ஷுவுக்கும் கேவலனுக்கும் சரீரஸம்பந்தம் வேண்டாமென்பதும் எம்பெருமானைப்பற்றுவதும் ஒன்றாயிருக்கும், முமுக்ஷு எம்பெருமான் திருவடிகளை யபேக்ஷித்து அதால்(ஸ்ருதி- ஸ்ம்ருதி- ஸ்ஸ்ய லோகஸ்ய ஸர்வஸ்ய தஸ்ய ஸர்வாத்மனோ ஹரேஃ ப்ரஹ்மாதிபிர்ஜ்ஞாதம் ॥ அத்தமுமுக்ஷுவானவன் ப்ரம்மத்தோடே கூடியிருந்த ஸமஸ்தமான ஜ்ஞானந்தங்களையும் மனுபவிக்கிறானென்று சொல்லியிருக்கிறபிரகாரம்) ப்ரம்மானந்தத்தையபேக்ஷித்து அதை யடைகிறான்- கேவலன் விதவத்வானவள் தன்குலத்தைத்தான்ஸ்பர்சிக்கவொண்ணாதென்று ஸந்தோஷிக்குமாப்போலே தன்னைத்தானே அநுபவிக்கிறவனுகையால் இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் (அற்றதபற்றவர்க்கு அருநிரயம் பயக்கும் அற்றிலைபுற்றென்று) என்று ஸ்ரீயபதியான போதருபமாயிருக்குமென்றும் (ஸ்ரீயபதியாகிய தன்முழுவுறவுக்கு தெற்றெனவேண்டுமென்று) என்று ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான ருசியாயிருக்குமென்றும் கைவல்யார்த்திகளைக்கண்டிடுகிறதாவது [illegible]

கழிவிருத்தம்-பண்-வியத்தம்-தாளம்- ஏழொத்து.

இதை இப்போது மத்தியமாவதிராகத்திலும், அடதாளத்திலும் பாடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

இப்படி பிரம்மானந்தத்தைவிட்டு அணுவான ஆத்மானுபவத்தை விரும்புவதேயென்று கேவலனை நிந்திக்கிறார்.

பிறவித்துயரறஞானத்துணிந்து.....
நற்விச்சுடர்விளக்கத்தலைப்பெய்வார் .....
அறவனையாழிப்படையந்தணனை.....
மறவியையின்றிமனத்துணைப்பாரோ.....

பிறவித்துயர-பிறவியென்கிற துக்கம்போதவேணுமென்று ஞானர்கள்பிறவியைச் சுகரூபமாயெண்ணியிருப்பர்கள்- கியாணிகள் துக்கரூபமாயும் சிறையாயுமெண்ணியிருப்பர்கள்-கருவிலே பத்து மாதமிருக்கும்போது (கருப்பிரகம்) என்ற தோல்பையிற்கட்டப்பட்டு மாதாவானவள்புஜித்தின்ற கார சார உஷ்ண ஜலம் இறங்கிற்று இடலமாகப் படிக்கைமுதலானவைகளாலும், கைகால் நீட்டமுடக்க இடமில்லாமையாலும், பிறந்தபின்பு தாயானவள் இதத்தாவிடும் வெந்நீர்-எறும்பு-நக்கடி - முதலான ஜந்துக்களால்வருமுபத்திரவங்களினின்றுங்காத்துக்கொள்ளச்சக்தியில்லாமலடையுந்துக்கம்-தவிழுங்காலத்தில் அடிப்பினிடத்தில் தவிழ்ந்து போய்க் கொள்ளிக்கட்டை சாற்றமுது முதலானவைகளைக்கொண்டுசரீரம்வெந்தும், நடக்கும்போது இடறியுந் தின்னையின்மேலிருந்து விழுந்தும் கைகளினில் உண்டைவிலங்கியும் அதை தள்ளியும், பின்புபாலியசேஷ்டைகளாலடையும் வியாதிமுதலானகொடுமையினால் கௌமாரத்தைப் பிணிபசி மூப்புத்துன்ப மித்தியாதி துக்கமடைந்தாலும் சாகாமலிருக்குமாகில் இவ்வளவு மனுபவிக்கலாமெனில் சடதியில் மரணமுண்டாகையால் இயாணிகள்பிறவியைத்தானே நிச்சயித்தார்கள். ஞானத்தின்றி - ஆத்மாவினுடைய யாதையனுபவிக்கவேணுமென்றமட்டில்தின்று - துறவிபிறந்தபின்னாத்துறக்கவேணுமென்றுநினைத்து-சுடர்-ஆத்மாவினுடைய விளக்கம்-சாஸ்திரார்த்தத்தை-தெளிவிப்பிப்பார்-அடையவேண்டுமென்று நினைத்திருக்குமவர்கள்-அறவன்-தருமிஷ்டனே எனக்கு நிலையாக என்னை நானனுபவிக்குமபடி பிரகிருதிசம்பந்தத்தை நீக்கவேணுமென்றவனைக்கும் இதையிவ்வாறுதானே சொல்லி

தரரென்று-என்னைக்கேட்டுத்தான் கொடுத்தானென்றுமே சொல்லிக்கொள்கிறவன் உதாரனென்றுசொன்னதாயிற்று-ஆழிப்படைபத்தணனை-மறவியையின்றி-(சைபுந்திருவாழிமுனைவழுதிகளியா னுயோகமார்க்கத்தாலே சாக்ஷாத்கரித்திருக்கச்செய்தேயும் அவன் சௌந்தரியாதிகளில் (உருகாமல்) தாங்களுண்மைபோன ஆத்மபிராப்தியை மறவாமல்-மனத்துவைப்பதோ- இந்தக்கோரிக்கைநிமித்தம்பரமாத்மாவை மனதில்வைப்பார்களென்றுதல் - அன்றி ஈசுவரனை வாக்ஷாத்கரித்தும் இந்தக்கோரிக்கையை மனதிலவைப்பார்களென்றுதல்-பிறவித்துயரறஞானத்துணின்று-துறவிச்சுடர்விளக்கத்தலைப்பெய்வார், மறவியையின்றி அறவனையாழிப்படையந்தணனைமனத்துவைப்பாரேயென்றநுவயம்.

உம் பாசுரம்.

அவன்திருவடிகளையே பேருகப்பெற்றினவர்களுக்கவன்வைத்தமாநிதிபோலும் அவர்களுடைய ஸம்ஸாரமென்கிற வியாதிக்குமருந்தாயிருப்பனென்றருளிச்செய்கிறார்.

வைப்பாமருந்தாமடியவைவல்வினைத்.....
தப்பாம்புலனைந்துந்தஞ்சக்கொடானவன்.....
எப்பாலவர்க்குநலத்தானுயர்ந்துயர்ந் .....
தப்பாலவனெந்தையாயர்கொழுந்தே.....

"தப்பு-சாமர்த்தியம்-புலன்-பஞ்சேந்திரியங்களால்-தஞ்சதந்திரும்படி-கொடான்.

யர்கொழுந்தாயவராற்புடைபெண்ணு.....
னப்பிரானென்மாணிக்கச்சோதியைத் .....
தாவுமுதைப்பருகிப்பருகியென்.....
யப்பிறவிமயர்வறுத்தேனே.....(க)
மயர்வறவென்மனத்தேமன்னினுன்றன்னை.....
யர்வினையேதருமெண்கடற்கற்றையை.....
அர்விலமரர்களாதிக்கொழுந்தையென்.....
னுச்சியினென்கொல்லியான்விடுவேனே.....(ச).

உயர்வினையேதரும்- மியல்பினதாயவை யிரியைகளைத்தரும்.

விடுவேனேயென்விளக்கையெண்ணுவியை.....
தீவினைத்தப்பக்கொள்ளின்றநாதனை.....
தேவுசெய்துணிந்தகன்றிரண்டுளே.....(ஞ)

நடுவேவந்து-ஒருஜன்மத்தில்பண்ணின பாபபலம் மற்றொரு
ஜன்மத்திலே மூண்டிவந்தற்கு நடுவேவந்து-உய்யக்கொள்கின்ற-உய்பு
மபிடி-நிர்ஹேதுகமாகிருபைசெய்து அங்கீகரிக்கிற-நாதன்.

தொன்பெருநிலந்தேண்டவன்பின் னும்.....
விரைப்மலர்த்தாழாய்வெய்ந்தமுடியன்.....
மரைமலர்மெய்த்தமாயவன்னுள்.....
வைனெஞ்சின்னியாளெட்டுவேலே.....(ஈ)

மின்னும்-சேட்டப்பட்ட-விரைப்மலர்-பரிமளமுடையபுரீப்பம்
மொட்டியென்னுளிருத்தவமென்னிலன்.....
தாளெட்டிவந்தென்னனிநெஞ்சவஞ்சித்.....
தாளெட்டிநின்றென்னுயிரிற்கலந்தியல்.....
வாளெட்டுமோவினியென்னைநெகிழ்க்கவே.....(எ)

இப்பாசுரத்துக்குப்பொருள்-எம்பக்கத்தில்காண்க.

என்னைநெகிழ்க்கிலுமென்னுடைநன்னெஞ்சந்.....
தன்னைபகல்விக்கத்தானுங்கில்லானினிப்.....
பின்னைநெடும்பணைத்தோண்மகிழ்ப்பூமுடை.....
மன்னியமார்முழுமுதரும்மை.....(அ)

அமர்முழுமுதலாகியவ்வாதில்ய.....
அமரர்க்கழுதீந்தவாயர்கொழுந்தை.....
அமரவழும்பத்தழாவியென்னுவி.....
அமரத்தழுவித்தினியதுமே.....(க)

அமர-கிட்டி-அழும்ப-சேர்த்து-தழாவி-தலியாணலணைத்தே
வெவ்வாமனுபவித்த-என்னுவி என்றுமாவானது- அமரத்தழுவி
நான்றன்ரூபம்பிபோருந்தும்படி தழுவிற்று- ஆவிங்களுஞ்சேர்ப்பு
டியண்ணி-இனியதுமே-இனியதுமோ.

அகலில்லுமணுகில்லுங்கும்.....
புகலும்மரியன்பொருவல்லனெம்மான்.....
திகலிலங்குச்சங்கபாடியினம்பிலம்.....
பகலுமிரவும்படித்தகுடைத்தே.....(உ)

அகலில்-இவன் இதாதேவதாபஜனம்-இதாமத்திரப்-இதாபி
தபோஜனக்களாகிறவிதத்தைசெய்யில்-விடுவும்-அவன் அன்றே
யென்-அணுகில்லுங்கும்-இவன் அனுவர்த்தனத்தைபேட்டுக்கிட்டிழ்வி அவ
ரெல்லாம்பிரியாமலிருப்பன்-புகலும்மரியன்-பூதன்புலர்வலர்

ணுக்கிடம்வரிலுயிருண்பன்-பொருவல்லன்-பொருவிலன்பிறப்
பாய் ஒப்பாவது தேர்ந்திற்குமதாய்-அத்தலைத்தனியாயச்சொல்லிற்கு
ப்தலையுடையனல்லனென்னுக-அன்றித்தே பொருவென்றுஒப்பா
ய்ஒப்பாவது சேருகையாய் அத்தால் ஆஸ்ரயிப்பிக்க மமர்த்தனுகவு
மாம்-சுக்கிரீவன் வாலியைக்கொல்லிமாட்டுமென்றல்சொல்லுவின
ன்ன-அதற்கு திதரிசனங்காட்டுமென்ன-நீர்சொல்லுவலத்தசெய்கி
றேனென்ன-ஆகில் வாலிபால்ளைப்பவொண்ணாத அந்தமி ஏவிம்
பையிடறி-சப்தசோணமாகிற சாலவிருக்ஷத்தைஒருபாணத்தால்வெ
ட்டியுமென்ன-அப்படியேசெய்து அவனைச்சேர்ப்பித்துக்கொண்டி
தபோலச்செய்யவல்லவன்-ஏம்மான்-என்னுடைய-நிர்ஹேதுகஸ்வாமி-நிரவதி
டி-சுன்னிட்டத்தில் விரோதியில்லாதவர்களுக்கு நம்மிக்கையுண்
டாம்படி ரக்ஷிக்கிற அந்தச் சக்கரவர்த்தித் திருமகனுடைய நிகரில்
லாதபுகழைப்பாடி-பகலுமிரவும்படித்து-இரவும்பகலும் அதே
ஹித்து-குடைந்து-குணங்களேயெல்லா மாயிருந்து-இவ்விலம்
பம்மாதமென்கிற ஆயாஸமில்லாதவனுயிருக்கிறேன்.

ஒடைத்துவண்டுண்ணுந்தழ்ப்பூமுடியரன்.....
அடைந்ததென்குருகூர்சடகோபன்.....
மிடைந்தசொற்றொடையாயிரத்திப்பத்.....
அடைந்தார்நோய்களேயோடுவிக்குமே.....(ஈ)

அம்திருவாய்மொழி.

ஸ்ரீமத்திருவாய்மொழியிலுருதி-ஆனந்தமயஸ்ரீ என்றும்-ஆனந்த
ரூபஸ்ரீ விதாஸ்ரீ என்றும் ஆனந்தமயமாகச்சொல்லுகிற பிரம்மா
னந்தத்தையனுபவிக்க விச்சிப்போமல் அதனுபவத்தாலுண்டாகிற
போலேயானந்தத்தையனுபவிக்கவிச்சிப்பதே பென்றுகேவலஸ்வரூபநிரூ
பகர்-இதில் அவனுடைய ஆர்ஜவகுணத்தையருளிச்செய்கிறாரொன்
பதிட்டர் நிர்வஹிப்பர்-ஆர்ஜவமாவது குறுகல இருதயத்தையுடை
யவர்கள் நினைவுஞ்சொலவும் செயலும் ஒருபடிப்பட்டிராமல் பல
படுகப்பட்ட சேதனரோடே அவர்கள்போன்வழி தனக்குவழியாம்
படி தானவர்களுக்குச்செவ்விபணும்பி பரிமாறுகை-நித்தியர்-முக்த
ரித்தர் என்ற திரிவிதசேதனர்-இவர்களோடும் பரிமாறுமிடத்தில்
ஸ்வரூபத்தனக்கிவிதமென்றுபார்த்துப்பரிமாறுகையன்றிக்கே நீரோரு
நாளிலிவிதமாகச்சொன்னீர்நாமப்படியேசெய்தோமென்று தன்னுடைமைக்குத்

ஆகுதியாக்கவேத்தப் பரிமாறுமென்று அவ்வழியாலே பலனுண்டாய்
ஆர்ஜவகுணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

க-பாசுரம்.

குறளடிவஞ்சித்துறை-பண்-இந்தளம்-தாளம்-ஏழொத்து.

இதை இப்போது தேசியராகத்திலும் ஆதிதாளத்திலும்பாடி
க்கொண்டுவருகிறார்கள்.

ஓடும்புள்ளேறி - குடந்தண்மோய்.....*
நீடுநின்றனை - ஆடமம்மானே.....*

ஓடும்புள்ளேறி-பெரியதிருவடியின்மேலெழுந்தருளுமா
ரமபதத்திலுள்ள நித்யசூரிகளுக்குக் காட்சிகொடுக்கைக்கு; குடித்
தண்டமாய்-தீதளமுடைய திருத்துழாயைச்சூடி-நித்யசூரிகள்
திருத்துழாயையும்-புஷ்ப உத்யானங்களையும்-கிரீடாசைலங்களையும்-
விமானகோபுர மண்டபங்களையும்-சுக-மயூர-கோகிலங்களையும்-பூ
ஞகளையும்- தங்களிச்சையாலே வடிவுகொண்டு எம்பெருமானுக்கு
மூகவுல்லாசத்தைச்செய்யாநிற்பர்கள்-இக்கணவு கண்மமடியாகவி
ருக்கும்-நீடுநின்ற-இப்படி நித்யவிபூதியிலே நின்ற-அவை- பூவல்லன்ற
துழாயென்றருளிச்செல்லுகையாலே அவையென்கிறது-ஆடம்-நீர்
மையாயிருக்கிறதென்றபடியாலே ஆனை அவகாஹிக்கையாய் ருசி
பரப்ரஹ்மத்ரவிஷ்ணுஸ்ரீமச்சே தஸ்வஹ்ருதயஞ்என்று இரீஷிகேசனாலே
யிலுமுழுகுவானைப்போல் முத்தன் பரப்ரஹ்மத்திலே
வாரதாபமாறும்படி படிகிறான் என்றதுபோல்(சேதனன்விஷ
கொருரும்படியாயும் சகலதாபங்களையுமிடர்கடல்போலுஞ்சொல்
கையால்)இவனைப்பிரிந்தவிடாயெல்லாமாறும்படி மடுவில் பட
னைப்போல் அவர்களுடனே சம்சிலேஷிப்பன்-அம்மானே-பி
னையாலிப்பற்றி பரிமாறுவன்.

உ-ம் பாசுரம்.

வீசாவிபூதியிலுள்ளவர்கள் நித்தியலீலன்பரிமாறுமாகை
தைபருளிச்செய்கிறார்.

அம்மானுக்கின்றும்-எம்மண்புமானென்.....
வெம்மாவாயபிண்ட-செம்மாகண்ணனே.....

வெம்மாவாய்பிண்ட-செம்மாகண்ணன்பின்னு
லோகமென்ற-நாலுலகம்-என்னையுமுனக்கடிமைசெய்யவாங்கி

சேனாவாஹநாதிகளுக்கெல்லாம்பரிதத்திலும்போகுவதற்கிலவ்வரு
லாம்-மாண்பு - என்ற நமதுக்குப்பெரியபெருமாளரிகைக்கிறதுபோலவு
நாதத்தை.

ச-ம் பாசுரம்.

கண்ணுவானெனக்கு.....*
தண்ணுர்வேங்கட-மெம்மிறையென்பனே.....* (க)

இரட்டைப் பிரணயிபட்டபெற்ற மாதவனானவள் இருவர்க்கும்
மூகிலைகொடுக்கப் பாத்திரமாகவேண்டுமாப்போலே நித்யசூரிகளு
கும் சம்சாரிசேதனர்க்கும் ஒக்கநின்றுகொடுக்கைக்காகதிருமலையி
லேநின்ற பரிமாறும் பரிமாற்றத்தையருளிச்செய்கிறார்-கண்ணுவா
ன்-திர்வாஹாகரவானென்னுதல்-கண்ணனானென்னுதல்-சுருதி-சதுர்தீகரணா
மிதமத்ரஷ்டாவாயிருக்கிறவனென்னுதல்-நித்யசூரிகளுக்கும்பூமியிலுள்ளவர்களுக்கும்ப
தீரபூதனென்ற சொல்லுகிறபடியே இவர்கண்ணுவானென்றருளிச்
செய்தார்-விண்ணோர்பெருமானே-வானவர்நாடனென்ற பரமபதத்
தை நித்யசூரிகளென்ற பிரதிக்ஷேபம்போலே விண்ணோர்பெரு
மான்-வானமும் வானரமுமான விபூதிக்கு முகங்கொடுத்து
க்கொண்டிருக்கிற நீர்மையை யநுஸந்தித்து இதன்னீர்மையை
யுடையனாயிருக்கையாலும் செந்தாமரைக்கண்ணனாயிருக்கையாலும்
களென்கிறார்.

ஞ-ம் பாசுரம்.

அவ்வுலகிலுள்ளாரிடுகுணத்தன்மையான்விரோதிகளுக்குப்பயந்
மையைபருளிச்செய்கிறார்.

மேலுலகெல்லாமாண்டு-தொல்சுடர்மிக்கு.....*

மேலுலகெல்லாமாண்டு-தொல்சுடர்மிக்கு ஓடுகுதல்-அதாவது இனைப்பு
னைப்பில்லாமல்-நிற்கும்-இடைபார் ஒருபாலன் சாருதான் ஜவராத
தாமல் பத்துப்போகாவில்தாரமுடையபருவதத்தை எடுத்து
மேலில் நாமெல்லா மதின்கீழிருக்கின்றோமே கைதாரத்
காட்டிலில் நாமென்னஸ்திதியை யடையமாட்டோமென்று
ருகசேருவர் பேசிக்கொண்டு கண்ணனிடத்திலிவ்வார்த்தை
ழிண்டுக்கொண்டு இப்பருவதத்தின்மேல்விழுந்து
டக்கென்றும் நான்முகனிலனென்றும் நான் நகரமென்

மேலில்லீவர்விபாகேயாலே ஆஸ்ரயிக்கும் தீர்த்தப்பண்ணுகையாலே-சர்வஸ்மாத்பரனாயிருக்கிற அந்த்ரிக்ஷவாஸனுடைய ஸ்ரீபாதத்தை அபிமதிப்பன்.

வைகலும்வெண்ணெய்-வைகலத்துண்டான் ....
பொய்கலவாதென்-மெய்கலந்தானே ..... (இ)

கலந்தென்னுயி-ரவுங்கொளுதன் ....
புலன்கொண்மாளப்-நிலங்கொண்டானே ..... (ஈ)

கொண்டாஞ்சினம்மிடை-உண்டாஞ்சுவைபற் .....
தண்டாமஞ்செய்தென்-எண்டாளனனே ..... (உ)

தண்டாமஞ்செய்து-தன்குவிர்ச்சியுண்டய-தாமம்-பரமடத்தும்-செய்து-அதிலுள்ளறிந்தியனுரிகவிடத்தில் பண்ணும்பிரேமத்தை எஞ்சிடத்திற்செய்து-என்னெண்டானனனே-என்னை-நான்மிகுதித்தபடியே-தானுகன்-எனக்குக்கைபுகுந்தானென்னுதல்-அன்றிக்கே என்மனோரதத்தைத் தான்கைக்கொண்டானென்னுதல்-அதாவது பரமபதம்போகவேணுமென்றும் அங்குவனே யனுபவிக்கவேணுமென்றும் நானுசைப்பட்டால் அவன்திருநகரி ஏறப்போகவே ணுமென்றும் என்னுடைய ஸர்வாவஸ்தை ஸம்பிலேஷம் பண்ணவே ணுமென்றும் பாரியாதின்றானென்னுதல்.

ஆனனனுவன்-மீனேனேடனேழுந் ... .
தானனனென்னிற்-தானுயசக்கே ..... (அ)

சக்குசக்கரம்-அக்கையிற்கொண்டான் .....
ஏங்குத்தானுல-நக்கனுதனே ..... (ஊ)

தாதன்னுலந்திகான்-பாதனென்னம்மான் .....
ஓதம்போல்கிளர்-வேதநீரானே ..... (எ)

ஓதம்போல்கிளர்வேதநீரானே-ஓதம்-சமுத்திரம்-கிளர்-கோஷிக்கிறதுபோலக்கோஷிக்கின்ற-வேதம்-சருதியில்சொல்லும்-நீரானே-நீர்மைருவமுடையவன்-நீர்மையாவது ஸுர்ஜவகுணம்.

நீர்புரைவண்ணன்-சீர்சடகோபன் .....
தேர்தலாயிரத்-தோர்தலிவையே ..... (ஏ)

நீர்-கண்ணீருக்கு-புரை-தாமரைமான-வண்ணன்-ஸ்ரீபாடையன்-அதாவது-தன்னீர்மையை மேட்டிவிடுகையிலே பரமபதத்திலிருக்கிறவனென்று தெழிக்கிறதுபோலேயிருக்கு

முண்டயாணைத்தெழுவுங்கிடந்தன்திருவயிற்றுதெக்கும்வ்வபாவென்னை-ஸ்ரீபிஷ்மர்-துரோணரிகளைவிட்டு ஸ்ரீவிதுரர் திருமாளிகையிலும் ஸ்ரீசபரி ஏச்சில்பழத்தையும் அமுதுசெய்தவிடத்தில்கண்டுகொள்வது.

கூம் திருவாய்மொழி.

இதுவரையில்சொன்ன குணத்தினையறிந்த பத்தினவர்களுடைய ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸம்பிலேஷிக்கிறபிரகாரத்தை இத்திருவாய்மொழியிலருளிச்செய்கிறார்.

க-ப்ரகாரம்.

ஆதிரியவிருத்தம்-பண்-கொல்லி-தாளம்-ஏழாந்திரு.

இதை இப்போது மோகனராகத்திலும் ஆதிதாளத்திலும் பாடிக்கொண்டிவ்வருகிறார்கள்.

இவையுமவையுமுவையுமிவருமவருமுவரும் .....
எவையுமெவருந்தன்னுள்ளேயடியுமாக்கியுக்காக்கும் .....
அவையுட்டனிமுதலெம்மரன்தன்னைபோனின்னமுதஞ் .....
அவையன்றிருவின்மலுளனென்னுடைச்சூழலுளானே .....

இவையும்-ஸமீபவல்துக்களும்-அவையும்-தூரஸ்தவஸ்துக்களும்-உவையும்-மத்ஸ்யஸ்தவஸ்துக்களும்-இவரும்-ஸமீபசேதனரும்-அவரும்-தூரஸ்தசேதனரும்-உவரும்-மத்ஸ்யஸ்தசேதனரும்-எவையுஞ்சொல்லஅசேதனங்களுந்-எவரும்-சகலசேதனரிகளும்-தன்னுள்ளே யடியும்-தன்னுள்ளைத்தும்-சுருதி-ந-தேவஸ்-மேதமக்ரஸ்ய-இபேர்மாதிர அழகுடைய ஸ்ரீயோத்தமா அந்தராயணனிருவனே ஸ்ருஷ்டியில் ஆதிமூர்த்தன் என்ற சொல்லுகையால் எல்லாத்தன்னுள்ளே நீதித்தானென்கிறசொல்லுக்குள்ளேயாம்படிதன்மேலேதிட்டி கொண்டு தரிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது.-ஆகியும்-சுருதி-ஸ்ரீ-என்றபடியே தன்பக்கலில்நின்றுமிம்மிரித்து நாம்ரூபவி

ஆரமாம்பரு திருவிழித்தும்-சக்கரும்-திருவிடமானபதார்

இது ஆகிறபோது மன்று திருவிழுவுச்சொன்னபோதே சொல்லிற்று ரு
காரித்தாவென்னில் -சுருதி- அனேனஜீவேனாத்மனானுப்ரவிச்ய என்று இவற்றி
றுடையுடலுக்கு அத்தவம் நாமபாத்ருவத்துக்காகப்பண்ணும் அனு
பிரவேசத்தைச்சொல்லுகிறதாகில் இங்கு சுருதி-தமனுப்ரவிச்ய|| என்
று அவற்றுக்குச்சொல்லும் வாசகசப்தம் தன்னளவிலே பரியவசி
ரும்புருஷார்த்தநிற்கும்நிலையைச்சொல்லுகிறது-எம்மான்--கண்ணபி
ரான்-இன்னமுதம்-இனிப்பையுடையவமிர்தம்-என்னமுதம் என்று
ம்பாடமுண்டு-சுவையன்- அவ்வமிர்தத்தைக்குப்போக்குருத்துவமில
கை-பரமாகாசத்தின்-திருவின் மணாளன்-என்னுடைச்சூழலுள்ளானே-ஏ
கோபிசரத்திலே வர்த்திக்கையே தன்பேறாகவர்த்தியாநின்றான்-என்றி
ன்ற தன்னிறைவிட்டுப் பசுமேய்ச்சலுக்குப்போகாமல் சுற்றிக்கொண்
டிருக்குமாப்போல வர்த்திக்கிறான்.

நீரேல்லிலைவல்லான் நெறிவிலைக்காலத் தலைகைக் ....*
சேரேன்றுகியிடத்தமேசவனென்னுடையம்மான்..... .....*
வேழமருப்பையொசித்தான்விண்ணவர்க்தெண்ணலரியான்... ...*
ஆழிநெடுங்கட்சேர்ந்தானவனென்னிருவிலைரானே ....(உ)

இப்போதுசொல்லும லென்கிறது அவதாரத்தை-அவதாரத்தைத்
மூலென்பானேனெனில்-சேதனனாயகப்படுத்திக்கொள்ளுமதாலே
தாரே-பலபல-ஜாதிபேதத்தையும் அவதாரபேதத்தையும் பற்றப்ப
பலவென்கிறது - கேழல் - ஏராகம் - அருகல் - சமீபம் - சமீபவர்த்
னனுக்குத்
அருவிலைவபெருஞ்சோமர்சனாதிமுதல்வன்..... .....
அருவிதீர்நன்மேனிவண்ணன்செந்தாமரைக்கண்ணன்...
பொருதிறற்புள்ளுவந்தேறும்பூமகளார்தனிக்கேள்வன்...
ஒருதனியின்சுவையத்தட்டொழிவிலனென்னுடனே ..... (ஏ)

அருகல்-குறைவு-கேடு-இல்லென்பது இல்லாமை-குறைவு
திக்கே-ஆய-ஆன-பெருஞ்சீர்-தீராவதிகுணங்களே யுடையனா
ருதியின்சுவையத்தட்டி ஒருவழியால்வந்தாலத்தைத்தந்
விலன்-விடேன்நிலன்-நித்தியருரிகளெல்லார்பக்கலிலும்பண்ணு

தூதனைத்இக்குணக்கடலை யறிந்துபற்றினவர்களிடத்தில் பண்ணுதி
ருமன்-என்னுடனே-என்னுடைச்சுவையற்ற-ஒழிவிலன்.

உடனமர்காதன்மகளீர்திருமண்மன்மகளாவீர்..... .... *
மிடமகனென்றிவர்மூவரானுலகமுழுன்றே..... .... *
உடனவையொக்கவிழுங்கியாலிலைசேர்த்தலனெம்மான்..... *
கடன்மலிமாயப்பெருமான்கண்ணனென்னெஞ்சகலானே.... (ஈ)

என்னெஞ்சகலானே-உசோதைப்பிராட்டிமருங்கினேயிருக்கு
மாப்போலேயென்மருங்கினேயிராநின்றான்.

ஏகதேசவத்துமுலைப்பாலுண்ணென்றுதத்திடவாங்கிச்..... .....*
செக்கருஞ்செவ்வன்றவள்பாலுயிர்செவ்வுண்டபெருமான்... ... ...*
தக்கபிராயத்தனுமம்மிந்திரனும்முதலாக..... .... *
ஒக்கவுந்தோற்றியவீசன்மாயனென்னெஞ்சினுளானே ... ... (உ)

செக்கம்-மரணம்-செகுபோம்படியாக- பூதனை கிருஷ்ணனைக்
கொல்ல நினைத்தமரணமவள்தன்னோடே போம்படியாக வெண்ணெ
ணல்- அன்றிக்கே- செக்கமென்று சிவப்பாய் அத்தாலே நினைக்கிறது
நிறத்தையாய் அவள்நிரைசிற்றம் அவள்தன்பக்கலிலே பலிக்கும்
படியென்னுதல்- இலக்கைசெந்தீயுண்ணச்சிவந்த தென்றுசிவப்பை
சிற்றம்பப்பிரயோகக்கப்பட்டது-அன்று- அவள்பாலுயிர் செவ்
வுண்டபெருமான்- தக்கபிராயத்தனும் இந்திரனும்முதலாக- ஒக்க
வுந்தோற்றியவீசன்- சிவனுட்பட நான்முதலாக யாவரையும்-ஒக்க
வும்- ஏககாலத்தில்- தோற்றியவீசன்- திருஷ்டித்தசுவர்மி-பிரம்மரு
த்திரர்கள் ஏககாலத்தில் தன்னிட்டத்திலுண்டாக்கின தற்குப்பிரமா
ரம்பகம் பக்தத்திலிருக்கும் சுருதியில்சொல்லுகை - மாய
திருஷ்டமானஜகத்திலே அனுப்பிரவேசம்முதலானவாச்சரியத்
யுடையவன்- என்னெஞ்சினுளானே.

யாயென்னெஞ்சினுள்ளான்மற்றெவர்க்குமதுவே... ... ...*
பாயமுஞ்சேவலுந்தானேகாலுமெரியுமவனே..... .... *
சேணணியனெவர்க்குஞ்சிந்தைக்குங்கோசாமல்லன்... ....*
ஊனமறப்பன்மயக்தனென்னுடைத்தோளினையானே .....(ஊ)

காயமும்-சரீரமும்-சீவனும்-ஆத்மாவும்-தானே-சுருதியாலே
ரீரம்யஸ்யேஸ்ருதிபீச்சரீரம் யாதொருநாராயணனுக்கு ஆத்மாக்கரு

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

நிணஞ்சூழ்தற்சமீபஸ்தன்-எவர்க்கும்-எப்படிப்பட்ட இம்மாந்தி
கருக்கும்-பிந்தைக்கும்-மன்னர்க்கும்-தோற்றமல்லன்-தூயன்-பரமபர
னுனன்-துயக்கன்-துயக்கு-மனந்திரிவு-மயக்கு-சம்சயம்-கருமா னு
ருபமாக மனந்திரிவையும் சம்சயத்தையுமுண்டாக்குமவன்-என் னு
டைத்தோளிணையானே.

தோளிணைமேலுநன்மார்பின்மேலுஞ்சுடர்முடிமேலுந் ....*
தாளிணைமேலும்புனைந்ததண்ணந்துழாயுடையம்மான் ....*
தேளிணையொன்றுமிலாதான்கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி ....*
நாளிணைத்தான்றுதலானென்னுடைநாவினுளானே ....(எ)

கேளென்றதைக்கேழென்றுக்கிகேழென்று ஒப்பாய் இணை
யென்றும்ஒப்பாய் ஒருபொருட்பன்மொழியாய் ஒருவகையாலும்
ஒப்பில்லாதவனென்றதாம்.

நாவினுளின்றுமலருநாணக்கலிகளுக்கெல்லாம் ....*
ஆவியுமாக்கையுந்தானேயழிப்போடளிப்பவன்றானே ....*
பூவிலனற்றட்தோனன்பொருபடையாழிசங்கேந்து ....*
மேவிநன்மேனிச்சமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே .....(அ)

ஞானக்கலந்-இருக்கு-எசு-சாம-அதருவணங்களாகிற நா
வேதத்தவ்-ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம்-ஆவியுமாக்கையுந்தானே-அ
வி-ஆவ்வேதங்களில்சொலுகின்ற முடிவான அர்த்தமும்-ஆக்கையு
ம்-அப்தமும்-தானே-பகவான்விஷ்ணுவே-அகாரவிவரணம்பிரணவ
ம்-பிரணவவிவரணம் அஷ்டாக்ஷரம்-அதின்விவரணம் நாலுவேதத்
தனாலுயர்ந்து அகாரத்துக்குப்பொருள் விஷ்ணுவென்று உ
ருதி-ஸர்வஸ்யாத்ரப்ரதமனாஸோஸ்ய தேன அகாரம் விஷ்ணுவுக்குப்பி
தானதிருநாமமென்றும்-ஸ்ரீமத்-ஸ்ரீகாரம் ஸ்ரீயஃபதியை
அகாரம் நாலுகியிருக்கிறதேனென்றும்-ருருதி-வம்தேவிஷ்ணும் பம்காரே
ச்யோஷ்காராத்துக்குப்பொருளானவிஷ்ணுவைச்சேவித்திறேனென்
றும்-தோஸாரத்தில்-யஃகாரோ பகவான் விஷ்ணுர்ஹ்யகாரஸ்தஸ்யவாசகஃ
தஸ்யோச்சாரணமாத்ரேணஃபரம்பரஹதிர்ப்வேத் ஓம்காரத்துக்குப்பொரு
ளான பகவான் விஷ்ணுவென்றும் - வேதவாக்குகளுக்குநாயகனென்றும்
-பிரணவத்தை யுச்சரித்தமாத்திரத்தில் பரமபதம்மடை
யுமென்றதில் இந்தச்சூழலாதம்முதல்பதத்திலேயிரு
ந்துபரஞ்விஷ்ணுவென்றும்-இரண்டாம்பதத்திலுமே

சப்தமும் விஷ்ணுவென்னுஞ்சொல்லுப்பட்டதாகையாலே அதுக்குஅகாரமானது
ம்-பிரணவத்துக்கும் ஆவிவிஷ்ணுவென்னும்பிரணவவிவரணமான

சுருதியில்-நமோவேதாயத்வதஹமனம்தி॥நமோவேதாயஸ்மைநமஃ
மம்॥ சமஸ்தவேதங்களிலும்யாதொருநாராயணனுடைய பதங்க
ளையும் மஹாத்மியங்களையும் ஸ்துதிகிறதோவென்றபடி-ஸ்ரீதைத்தி
ரீயவேதைச்சநத்வைதஹமேவேத்யஃ ஓருருத்தனுஆயிரஞ்சாகைகளிலும்

நானேயன்றே அதிலப்புறம்வன்னென்றுமருளிச்செய்கையால் ஞா
னக்கலைகளுக்கெல்லாம் ஆவிவிஷ்ணுவென்றநிச்சிதம். இனி ஆ
கையாகிய சப்தமும்தானே-பொருள்விஷ்ணுவாகில் சப்தமும்அவ
னென்பதற்குப் பிரமாணந்தேடவேண்டியதில்லையாகிலும்உ
ண்டாகியிருக்கும் பிரமாணங்களைத்தெரியச்சொல்லுகிறும்-ருருதி
அஇதிப்ரஹ்மேதி - என்கிறசப்தமும்பரப்பிரமம்ஸ்வரூபமென்று
ம்-நிதாசாரத்தில்த்ரயாணாம்வேதானாம்பதஞ்சிரஃஎன்றுவேதவசனங்களுக்குப்
பதியாகிய நாயகனென்றுஞ்சொல்லியிருக்கையால்ஆவியுமாக்கையு
ந்தானென்கிறார்-அழிப்போடளிப்பவன்தானே-அழிப்போடளி
க்கையாவது மற்றம்மிதனுடையபிரதிபத்திதோஷங்களாலும்பர
மபதங்களாலும் இவையுருமாயுமளவிலே விபரீதார்த்தம்மாயவத
ரித்து விபரீதார்த்தங்களிச்சம்மாரிதுஅளிப்பவன்தானே-உன்
மையான வர்த்தங்களை யருளிச்செய்து வேதங்களை இரக்ஷிக்கிறவ
னுந்தானே.

கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுள்ளான்கண்பனவன்கண்களாலே ....*
அமலக்கைகளாதவிழிக்குமைம்புலனுமவன்மூர்த்தி ....*
கமலத்தயனும்பிதன்னைக்கண்ணுதலானுமறிந்தேத்தி ....*
அமலத்தெய்வத்தோடுலகமாக்கியென்னெஞ்சியுளானே .....(கூ)

தெற்றியுணின்றெனனையாளுந்திணைமலர்ப்பாதங்கள்சூடிச் ....*
சுற்றுமுழுமுதற்சோலைக்கண்ணபிரானைத்தொழுவார் ....*
நெற்றிப்பிறையணிந்தானுநான்முகனும்மிந்திரனு ....*
மற்றையமரருமெல்லாமும்வந்தெனதுச்சியுளானே .....(ஙு)

என்னையாளும்-என்னையடிமைகொண்ட-நிகாமஸ்வர்யபாதம்
மலராதிஸாத்யப்பேரிருக்கிற திருவடிகளை-தெற்றிப்பிறை
சூடினம்-தானம்-தானமுதலும்-இந்திரன்
மற்றையமரரு
மெல்லாம்-இவர்களெல்லாரும்-குடதிசையில்வாழுவார்-திசைபா

உலகில்பிறியவர்கள் தொழுதிற்குமவன்-என-தன்னுடைய-தெ
ற்றியுள்நிற்ற-லலாடமத்தியத்திலிருந்து-உச்சியுளானை- சென்னிரு
ந்திருவுள்.

உச்சியுள்ளேநிற்குந் தேவதேவற்குக்கண்ணபிரான்..... .....
இசையுட்செல்லவுணர்த்தினகுருகூர்ச்சடகோபன்.....
இச்சொன்னவாயிரத்துளிவையுமெளிர்பத்தெம்பிரான்கு .....
திச்சும்விண்ணப்பஞ்செய்பநீள்தழல்சென்னிபொருமே... (டுக)

உச்சியுள்ளேநிற்குந் தேவதேவற்குக் கண்ணபிரான்கு - தேவர்
களுக்குந்தேவனும், அவர்களுக்கு ஸர்வப்பிரகாரகஷகனும், அவ
ர்களுக்குஉபகாரனுமிருக்கச்செய்தே ஆழ்வார்களுடையஉச்சிமுதல்
ன்ர்வாவயவசம்ச்லேஷம்பண்ணவேண்டுமென்கிற -இச்சையுட்செல்
லுஞ்சொன்னவிச்சை திருவுளத்திற்செல்ல-இராஜாக்கள் அரசாட்
டுசெலுத்துங்காலத்திலும்பராங்குசபுத்திரர்களிடத்தில்நிஜவுற்றிருக்கு
மாப்போலே இச்சையுட்செல்லவென் றருளிச்செய்தார்.
உணர்த்தி-இவ்விச்சை தாமறித்தபடியை நகுவான் திருவுளத்திலும்
அனந்தயார்கள் திருவுளத்திலும்படிபுணர்த்தி-வண்-இக்குண
நிறையுபரிதஅவதாரியமுண்டாய்-குருகூர்ச்சடகோபன்- இச்சொ
ன்ன-இந்த அபிப்ராயத்தைச்சொன்ன-ஆயிரத்துள்-இவையுமோ
ரபத்தும்-எம்பிரான்கு -நிச்சயம்-ஒருக்கால்-விண்ணப்பஞ்செய்ய
நீள்தழல் சென்னிபொருமே-சென்னி-சிரசிலே-பொருமே - சேரு
ம்-பொருவென்ற-ஒப்பாய்-ஒப்பாவது சேருவையாய்ச்சேருமென்
றபடி-உச்சியுள்ளேநிற்குமென்று இவர்பெற்றது இது கற்றார்க்கும்
பேறுகற்கடவது.

ய-ம் திருவாய்மொழி.

தேந்திருவாய்மொழியிற்பிறந்த சம்சிலேஷத்தை யநுபவித்
த்து(பகுமேய்ச்சல்காலிவ்மேய்ந்து பின்பு அசையிமாப்போலே)
கதிக்கிறதென்ற முன்புள்ளமுதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி- கேந்தி
றந்த ஸர்வாங்க சம்சிலேஷத்தையநுபவித்தது (பட்டர்) அருளி
செய்வர்தாமேற்றமுண்டே-அதாவது-உச்சியுள்ளேநிற்குமென்றி
கேந்திறந்த-ம்பேற்றினை இதகதல்வருகு ஏற்றமாகச்செய்து கொ
ண்டாவதொன்றுமிவ்வு-ஒவ்வு இதிலுடைய-ஆழ்வார்தாமு
ண்டாமென்கிறபேறுள்ளது-பேறு பஞ்சாத்தினிமித்தமிறே

தந்தச்செய்தவர்களுக்குமேலேயெவ்வளவுபெரியபேறுண்டாயிருந்தாலு மிதுதன்னை
ஸ்மோருபத்தனமுஞ்செய்திலனிவ்வேதனுமுண்டானாலுமிப்பிரத
த்தாலும் அதவேதனமாதல் ஆபிமுக்கியமாதலிறேயுள்ள து-அத்தலை
ஷமாவது-பகவத்-பாகவதாபசாரத்தில் தூவெவழியானது- ஆபிமுக்கி
யமாவது பகவானேயாஸ்ரயிக்கவேண்டுதல்- சேதனனுடைய
ரக்ஷியுமான-ப்ரப்தி-பரமாப்தியுமிவனதாகப்பிறந்ததாயிருக்க
மற்றத்துக்கிதைச்சரதனமாச்சொல்லவேண்டுகிறதென்-து-அம்மே
னிலாஸ்திர்வேறு தகவிருப்பில் கடாக்ஷித்து அதவேஷாநுரூபமா
டாக்குகின்றதாய்ப் பிரமாணங்கள் சொல்லிநிருத்தையிலும் அதற்
குமேலது அவனுயிருக்கும்-படிவில்லாம்பக்கத்தில் நிம்மருக்கு
நாலஞ்சாதிகளுக்குக் காணவரிதாயும் திக்கிலசுரிகளுக்கனுபாவிய
மாயுமிருக்கும்பற்றை அனுதிகாலம் சம்சாரத்திலம்ருதத்தில் அமி
ழ்ந்திக்டந்தவெனக்கு நிர்வேறு தகதிருவுள்ளத்தால் தன்னே ஒரு
ப்போலிருக்கும்படியேயென்றுதேற்றித்திருவாய்மொழியிலுபதேசி
ரூபேண ரக்ஷையனுஸந்தித்தருள் அதன்றிருவாய்
மொழியிலருளிச்செய்வர்.

க-பரசாரம்.

அலிவிருத்தம்-பண்-தக்ராகம்-தானம்-எழிசை.

இதை இப்போது-ஸ்பாவிராதத்திலும்-ஆதிதாளத்திலும்பா
டக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

பொருமாநீள்படையாழிசங்கத்தொடு.....
திருமாநீள்கழலேழுலகுந்தொழ.....
நுமாணிக்குறளாகநிமிர்ந்தவக்.....
நுமானிக்கமென்கண்ணுளவாகுமே.....(க)

ளுள்ளேநிற்குக்காதன்மையாற்றிருழில்.....
ண்ணிலும்வருமென்னினிவேண்டுவம்.....
மைதீருமெரியுநல்வாயுவும்.....
ளுமாய்விரியுமெய்ப்பிராணனே.....(உ)

ண்ணிலும்வரும்-சட்டம்-பட்டம்-நகுவரென்னுஞ் நம்மையில்
ண்ணுதேயிவற்றோடொக்கச்சொல்லுவென்றுவரும்-(உசதத்
யிருக்கும்அசித்தானசரீரம்-உ-து ஆதுமா-உ-வபரமா
வென்னுஞ்சப்தமுண்டாயுண்மையும்நிலைத்தாமென்னுவற்று
டனேகூடவரும்நிரூபகமுமில்லை-இவ்வர்த்தமுண்டாயிருக்கும்

விலக்காமைதேடிமுகந்தூட்டுவானுண்பிவுலனுடையஹிதத்
துக்கு இவன்செய்யவேண்டுவதுண்டேட்டே அவனுடையஹிதத்துவத்
தை விலக்குகிறதெது விலக்காமையெதுவெனில்-நும்-ம் பக்கத்தில்
இதாதேவதைகளோத் தொழக்கடவனல்லன் அப்படியேபரர்க்கக்கட
வனல்லன்-என்று சக்காரங்களுமுடையவர்களுக்கு விதித்திருக்கை
யும் இதாதேவதைகளோத் தொழுகையுவன்சுருணத்தைவிலக்குகை-
எம்பெருமானேயே தொழுவேவிலக்காமை - அது சித்தித்தபின்பு
இசமத்திரங்களோபுச்சரிக்கைவிலக்குகை- அதிட்டாசுரப்பொருளை
யறிகைவிலக்காமை (ஆறைனக்கு நின்பாதமே சரணத்தாத்தொழிற்
தாய்) ஆறு உபாயம் எனக்குன்திருவடிகளேயேஉபாயமாகத்தந்த
வென்றிவாருவிச்செய்தபடியே அவன்திருவடிகளோ மோக்ஷோ
பாயமென்று நினைக்கைவிலக்காமை-ஜப-தப-விரத - உபவாசாதிக
ளை உபாயமாகக்கருதுகைவிலக்குகை-(கூழாட்பட்டுநின்றீர்களே எ
ங்கள் குழுவினிற்புகுதலொட்டோம்) கூழுக்காட்படுகையாவது ஆ
சோக்கியம்-ஸ்நா-அன்னம்-புத்திராதி காமக்களோபபேக்ஷிக்கை வி
லக்குகை-(எம்மாவீட்டுத்திறமுஞ்செப்பம்நின்-செம்மாபாதபற்பு
நந்தலைசேர்த்தினால்) எம்-ஸ்வப்பிராகாரத்தாலும்-மா- பெருமை
பெற்று-ஆனந்தமயமான-வீட்டுத்திறமும்-பரமபதத்தை - செப்பு
ம்-அபேக்ஷியேம் -நின்- செம்-செம்மையாகியும் - மா - பூச்சியமா
யுமிருக்கும்-பாதபற்பம்-திருவடித்தாமரைகளே - தலைசேர்த்தினால்
தலையிலே சேர்க்கவேணுமென்கிறது விலக்காமை - விஷ்ணோர்த்த
ம்விலக்குகை-அதாவது விஷ்ணுவின்னைங்கரியஞ்செய்யவேணுமெ
ன்னும் ஸ்வஷ்ணவஸந்தானம் விருத்தியாகவேணுமென்னும் உத்த
மானஷ்டிரீயை விவாஹஞ்செய்கைவிலக்காலும- தான்போதிக்கவே
ணுமென்று விவாஹஞ்செய்கைவிலக்குகை - சகலபதார்த்தத்தை
யுமவன் அழுதுசெய்யவேண்டுமென்று தலைப்பின்னிநின்றே
தப்பிராஸாதபிரதிபத்திபுடனே புஜிக்கைவிலக்காமை-தனக்கே
நிவேதியாமல் புஜிக்கைவிலக்குகை.

எம்பிரானெந்தைதந்தைதந்தைக்குந்.....
தம்பிரானைத்தண்டாமரைக்கண்ணனை.....
கொம்பராவுறைமேனிமடமார்பனை.....
எம்பிரானைத்தொழாயென்மடநெஞ்சமே.....

கொம்பராவுறைமேனிமட-கொம்பு-வஞ்சிக்கொம்பு
ஏந்-அழகு-அப்பம்போலவுமாதலின்-ஆண்மையாகிறது
டையபுடைய பிராட்டியை மார்பிலுடையவனென்றபடி
தொழாயென்றதுமுன்னாகவென்றபடி

நெஞ்சமேநல்கிநல்கும்புணர்ப்பெற்றால்.....
என்செய்யோமினியென்னகுறையினம்.....
மைந்தனேமலரார்மணிவண்ணனே.....
தஞ்சுமம்போதும்விடாதுதொடர்கண்டாய்.....(ச)

மைந்தனே-நீக்கியவெவ்வணமுடையவனே- தஞ்சும்போதும்-
தஞ்சுகை-மரணம்-நித்திரிக்கை-(விரோதிகளும் விநாசமென்று நினை
த்திருக்குமவஸ்தையால்) அயோக்கியனென்றகணம்போதும்-விடா
தெதொடர்ந்துவந்தாயென்கிறார்.

கண்டாயேநெஞ்சேகருமங்கள்வாய்க்கின்றேர்.....
எண்டாணுமிந்நியேவந்தியுமா.....
நுண்டாணையுலகேழுமோர்மூவடி.....
கொண்டானைக்கண்டுகொண்டனீயுமே.....(ஞ)

இப்பாசுரத்துக்குவியாக்கியானம்-எம்பக்கத்தில்கண்டுகொள்வது.

நீயுமாணுமிந்நேர்நிற்கின்மேன்மற்றேர்.....
தோயுஞ்சார்கொடாவெஞ்சமேசொன்னேன்.....
தாயுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில்.....
வாயுமீசன்மணிவண்ணனெந்தையே.....(ட)

தந்தையேயென்றுமெம்பெருமானென்றுஞ்.....
தந்தையுள்வைப்பென்சொல்லுவன்பாவியேன்.....
தந்தையெம்பெருமானென்றுவானவர்.....
தந்தையுள்வைத்துச்சொல்லுஞ்செவ்வனே.....(ண)

அ-ம் பாசுரம்.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி (வளவேழுலகில்) லதச்சியம்பண்ணி
யன்றதுபோல் இப்பாசுரத்திலு மதச்சியருசெய்தருளுகிறார்.

செல்வநாரணனென்றசொற்கேட்டலு.....
முள்கண்பனிநாடுவெண்மாயமே.....
மிண்டுதன்பகலுமிடைவீழ்ந்தி.....
கண்டியென்னைவிடானம்பிநம்பியே.....

திருக்குருகூரில் நாம்வசிக்கின்றபடியால் பொலிந்துநின்றபி
ரானுடைய குணசௌந்தர்யாதிகளையுங்கிருக்கும் பிரபன்னர்கள
ப்பிரதேசத்தில் அத்தைத்தேட்டி என்மனோவாக்குகள் அவனிடத்தி
ற்பிறந்த-இத்தாஸ்நித்தியசூரிகளுக்கு அனுபவமோக்ஷமா
யுடையபழஹரஸ்யமுக்தர்களுக்கு ஸுலபமாயிருக்கையாலும் தமி
ழிப்புறம்போயிருக்கச்சடகோபனென்றபரமாத்மாவை

தடையாடாததொரு குற்றிச்சுவரிலே புகுத்துதொன் முருக்கையி
வீற்றிருக்குருகூருக்கு விறகுசுமைகொண்டு வருவானெருவன்சுமை
னத்தஅச்சுவரில் சுமையைநாட்டி(ஸ்ரீமந்நாராயணனே)வென்றுசொ
ன்னன்அதைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் இவர்கண்களில் ஆனந்தபாஷ்
பம்பெருகி (செல்வநாரணனென்ற சொற்கேட்டலு மல்குங்கண்பா
வி) என்கிறார் - நாடுவன்-அவ்வளவிலேநெஞ்சம் எங்குற்றதென்ற
தேடப்புக்குற்ற- மாயமே- அதனைக்குநான் வேண்டிற்றில்லே-இதொருஆச்சரியமிருந்தபடியென்ன
அல்லுநன்பகலுமிடைவீடின்றி-நல்கி-என்விடாய்கொளும்படியா
கும்படி கடலைப்போன்ற விடாயையுடையனும்- நம்பி - கல்யாண
குணபரிபூரணனுமவன்-நம்பியே-(வியாபாச சுதாதிகளைப்போ
லத்தம்மிடத்தில் பக்தியுடையவனை) விசுவசித்து - என்னைவிடானென்
கிறார்.

நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்றவச்.....
செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை.....
உம்பர்வானவராதியஞ்சோதியை .....
கம்பிராணெனென்சொல்லிமற்றெனை... .....(கூ)

மறப்பனோமுநாளென்றுணர்த்திலென்.....
மறக்குமெம்மன்னுசெந்தாமரைக்கண்ணெடி.....
மறப்பறவெண்ணுள்ளேமன்னினுன்றன்னை.....
மறப்பெனோவினியானென்மணியையே.....(கூ)

மணியைவானவர்கண்ணினைத்தன்னதோர்.....
அணியைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்.....
பணிசெயாயிரத்துள்ளிவைபத்துடன்.....
தணிவிலர்சற்பரேல்க்கல்விவாயுமே.....(கூ)

தன்னதோரணியை-அணி-ஆபரணம்-தனக்குத்தானே ஆபர
ணமாய்விளங்குமவனை-சொல்-வாக்காலே-பணிசெய்-கைக்கரியமா
ன்னின ஆயிரம்-உடன்-பாதவதார்த்தருடனேகூட-தணிவிலர்-திருப்தி
யில்லாதவர்களாய்-அன்றிக்கே-தணிவு-மேன்மை-வரில்போகடே-நீ
கெடவ்தேடனென் திருக்கையன்றிக்கே சென்னைமாறுதே-அரு
ரேல்-ருசிமூலமாயப்பியப்பியப்பேல்-அக்கல்விவாயுமே-அதுவே
யாலந்தானே (சொற்பணிசெய்) என்கிறபடியே கைங்கரியத்
தையுயிக்கும்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதல்திருவாய்மொழியில் சிவனுக்குப்பரத்துவஞ்சொல்லுஞ்
சைவர்களையும்- பிரம்மத்துக்குக் குணமில்லை ரூபமில்லை என்றும்
ஜீவாத்ம பரமாத்மபேதமில்லையென்றும்வாதிக்கிறஅத்வைதிகளையுங்
கண்டித்துஸ்ரீமந்நாராயணனேகாரணவஸ்துவென்றருளிச்செய்தா
ர்-மேடுபின்முற்றவுமென்றதில் ஆகாசாதிமஹாபூதங்களையும் இதரதே
வதாப்ரஜனத்தையும்விட்டுவண்புகழ்நாரணனுடைய திருவடிகளைச்
சேருங்கோளென்றார்-பத்துடையடியவரில்(சுருதி-நமஸ்ஸசயுரபி
ஸ்ருத்யா॥ அந்தநாராயணன்(மாம்ச)சட்டைக்களாலேதன்னைப்பார்க்க
க்கூடாதென்றுசொன்னபடிநாமிருந்தால்உலகத்தார்ஈசுவரனேயில்
லையென்றுசூனியவாதிகளைப்போலாய்விடுவர்களென்று)தன்செவல
ப்பியகுணத்தினாலே காணவாசைப்பட்டவர்களுக்கவன்அவதரித்து
ச்சேவைகொடுத்தெனியனுகின்ற பிரகாரத்தையும்-அஞ்சிறையம
டநாராயில் ஆத்மாக்கள் ஈசுவரனுக்குஸ்திரீகளைப்போலச்சேஷமா
யிருப்பர்களென்றுசுருதிசொன்னதையும் வாச்சலியகுணத்தையும்
பிரகாசஞ்செய்தார்-பரிவதிலீசனில் ஆராதனையில் பக்ஷபாதம்பார்
ப்பதில்லாதவனென்றும் அவனையாராதிக்கையாவரும் அதிகாரிகளென்
றும், அழுபார்களெந்தவஸ்துவைக்கொண்டு ஆராதிக்கிறார்களோ அ
தவிசேஷமாகக்கருதுவ்ல் கூபாவனென்றுமருளிச்செய்தார் - பிற
த்தியரில் ஈசுவரன் நிரதிசயானந்தனாயிருக்க அவனையனுபவிக்க
ப்ரியமில்லாமல் அணுவான ஜீவாத்மாவின் கியான ஆனந்தத்தையனுபவி
க்கவேணுமென்றவர்களைநிந்தித்தார்-ஒடும்புள்ளேறியில் தஷிடஇரு
புருடையவர்களைக் கைவிடாமல் அவர்கள்போனதவே தனக்கு
ப்ரியம்படி நினைத்துத்தன் (ஆர்ஜவம்)என்கிறசெம்மைக்குணத்தி
லே அவர்களுடைய்ஸ்திரீபுருஷேந்திரியங்களில் சுகிர்தந்தனக்குப்பிற
வுக்கும்(ஒருவித)இச்சையுடையவனென்றருளிச்செய்தார்- இ
வையுமவையுமென்றதில் அழுதொடங்கிச்சொன்னகுணங்களைநினை
த்துத்தன்னைப்பற்றினவர்களுடைய ஸர்வாவயவங்களில் சம்ஸ்லே
ஷிக்கும்படியை யருளிச்செய்தார்-பொருமாநீள்படையில் - மயர்
வறுமதிநலமருளினனென்கிற நிர்ஹேதுகதிருபையால்திருமாலை
யை மூதலித்தம்பேற்றையும் விவரித்து மருளிச்செய்து அவனது
பாதாரவிந்தத்தை தொழுதெழுமென்மனமே-என்று-தந்திருவுள்ளத்
தைத்தெளிவித்தருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

இரண்டாம்பத்து.

முதல் திருவாய்மொழி.

சுருதி-ஸ்ரீமஹாதாசகாயஸ்ரீ॥ என்று நாலுவேதங்களுக்குங் கா
யத்ரிமந்திரமான (உச) அக்ஷரமானவை தாயாயிருக்குமென்று
சொல்லியிருக்கின்றது- அத்தால் மற்றவைகளெல்லாம் வாக்கியகே
ஷிக்களாயும் அங்கக்களாயுமிருக்கும்-சுருதி-இதிஹாஸபஞ்சமம்॥ என்
று இதிஹாஸங்களே ஐந்தாம்வேதமென்றுசொல்லும் ஸ்ரீராமாய
ணத்தில்-சக்ருதேவப்ரபன்னாய॥ என்கிற-கூ-அக்ஷரங்களையுடைய சர
மஸ்லோகம் ஸாரம்சமாயும் மற்றதுகள் அக்கங்களாயும் வாக்கிய
சேஷிக்களாயுமிருக்கும் - அப்படியே பாரதத்தில் ஸ்ரீகீதையில்-
ஸர்வதர்மான்॥ என்கிற-கூ-அக்ஷரங்களையுடைய சரமஸ்லோகம்ஸாரா
ம்சமாயும் மற்றதுகள் அங்கங்களாயும் வாக்கிய சேஷிக்களாயுமிருக்
கும்-அப்படியே புராணங்களுமென் றறியவேண்டுவது - த்ராவிட
வேதமாகிய திருவாய்மொழி முதல்பத்தில் (தயாபரசுடரடிதொழு
தெழென்மனமே) என்று பகவத்கைங்கரியம் * புருஷார்த்தமென்
றறுதியிட்டார்-இரண்டாம்பத்தில் (எம்மாவீட்டுத் திறமுஞ்செப்ப
மின்-செம்மாபாதபற்பந்தலேசேர்த்தொல்லை) என்று அந்தக்கை
கரியத்திற்கையறுத்தார்-கைங்கரியத்திற்கை இன்னதென்றும்-அ
தறுகை இன்னதென்றும்-அ-ம் பக்கத்தில் சுருக்கமாக்காட்டினார்
ன-மூ-பாசுரவியாக்கியானத்தில் விவரமாய்க்காணலாம்- மூன்றும்
பத்தில் இப்படிவிரோதிகழிந்த கைங்கரியத்தின் உண்மை பாகவத
சேஷித்வபரியந்தமான பகவத்கைங்கரியமென்றார் (பயிலுஞ்சுட
ரொளியால்)-நாலாம்பத்தில் இப்படிப்பட்ட கைங்கரியத்துக்குவி
ரோதி ஐசுவரிய கைவல்யங்களென்று அறுதியிட்டார்-(ஒருநாயக
த்தில்)-ரு-ம் பத்தில் அந்தவிரோதிபைப்போக்குவானுமவனேயென்
றார் (ஆராவமுதில்)-சு-ம் பத்தில் விரோதிநிரஸன ஸ்வபாவனுமவன்
திருவடிகளிலே சரணம்புக்கார் (உலகமுண்ட பெருவாயனில்)-எ-ம்
பத்தில் இப்படி பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாகச்சரணம்புக்க

* புருஷார்த்தமாவது-புருஷனாலே பிரார்த்திக்கப்படுமது புரு
ஷார்த்தம்-அதைப்பேறு என்றும், பலம் என்றும், உபேயமென்
றும், கைங்கரியமென்றும், மோக்ஷமென்றும், பரியாயங்களாகச்
சொல்லப்படும்.

விடத்திலும் சரீரமிருக்கிறபடியைக்கண்டு இந்திரியங்களின் தொடு
மையைநினைத்துக்கூப்பிட்டார்(உண்ணிலாவியிவ்)-அ-ம் பத்தில்இப்
படிப்பிரபன்னாயிருக்கச்செய்தேயும்சரீரம்விடாதிருக்கிறது நம்
முடைய ஆத்மாவிலும் ஆத்மிபக்களானசரீரேந்திரியாதிகளிலும்
தசையருதபடியாலே என்றுபார்த்து அவற்றிலொரு-தசையில்லை
யென்னார் (நங்கள்வரிவளையில்)-ஃ-ம் பத்தால் இப்படிநசையற்றபி
ன்பும் ரக்ஷியாதொழிவானேனென்று அதிசங்கைபண்ண அவன் நா
ன் நாராயணனன்றேயென்று தவிதசம்பந்தத்தைக்காட்டி உன்
முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களுஞ் செய்துமுடிக்கிறேனென்றருளிச்
செய்ய அவனுடைய சீலாதிகுணங்களிலே வாழ்ந்தால்புறம்பிருந்
(ஓராயிரத்தில்)-ல-ம் பத்தால் ஆழ்வாருடையபதற்றத்தைக்கண்டபி
ரமாகூரில்தங்குவேட்டையாகவந்துதங்கி இவர்க்கு(அர்ச்சாதிகளி)
லாஶ்ரயபரமபதமார்க்கத்தையுங்காட்டி இவருடைய அபேக்ஷிதத்தை
த் தலைக்கட்டினபடியை யருளிச்செய்தார்(முனியேநான்முகனில்).

சுருதி - பூர்ணஸ்யபூர்ணமாதாயபூர்ணமேவாவசிஷ்யதே॥ என்
று பரவாசுதேவனைப்பார்க்கிலும் அவதாரங்களில் குணங்கள் பூ
ரணமாயிருக்குமென்றும் அதைவிட அர்ச்சதபராதீனமான அர்ச்
சாவதாரம் பரிபூரணமானகுணங்களை உடைத்தாயிருக்குமென்றும்
சொல்லியிருக்கிறதுமன்றியில் சுருதி - (தைத்தரியோபநிஷத்தில்)
ஸ்தோரம்ப்ரபத்யே மிதம்ப்ரபத்யே॥ என்று ஸ்திராரூடியாயும் அமிர்தரூபியா
யுமிருக்கின்ற பரமபதநாதனைப் பிரபத்தி பண்ணுகிறேனென்று
சொல்லிப்பின்பு அஶ்மாநமாஷுணம்ப்ரபத்யே॥ என்று அர்ச்சாவதாரூபி
யான எம்பெருமானைப் பிரபத்தி பண்ணுகிறேனென்றும் வேதபு
ருஷன்சொல்லியிருக்கிறான்-அமிர்தம்- நாசமில்லாமை, அஶ்ம-கி
ல-ஆஷுண॥ யாவராலுங் கணிக்கப்பட்டவன் - இப்படி சுருதியிற்
சொன்ன அர்த்தத்தை ஸ்ரீராமாயணத்தில் - ஸஹஸ்ரஶஸ்விஶா
லாக்ஷோநாராயணமுபாஸ்மஹே॥ விசாலமான கண்களையுடைய ஜான
கியுடனே (திருவயோத்தியில்)ஸ்ரீரங்கநாதனைச்சகலரவர்த்தித்திரும்
பத்திருவடிதொழுதானென்றும்- பாரதகீதையில் யேயதா மாஞ்
ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவபஜாம்யஹம்॥ யார் என்னை ஸ்வீகாரத்தில-தோ
றும்முலானவைகளில் ஆராதிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அவ்விதமே நான்

த்து அந்தவிக்கிரஹங்களைத் திருமேலியாக வஹித்திருப்பவனென்
ன்றருளிச்செய்தான்-இப்படி அர்ச்சாவதாரத்தில் குணக்ரஹ
ணமாயிருக்கையாலே கீழ்த்திருவாய்மொழியில் (தம்பிணக்கி
ன்குறுங்குடிநின்றவச்-செம்பொனேதிகழுந்திருமூர்த்தியை)
று அர்ச்சாவதாரத்தில் செம்பொன்னேட்போல் பிரகாசிக்கிற
வியமங்கள விக்கிரஹமாகையால் இவ்விஷயத்தை இப்போ
பவிக்கவேணுமென்று பாஹ்யசம்பிலேஷாபேக்ஷை பிறந்த
போதேநினைத்த பரிமாற்றம் பெறுகையாலே பிறந்தகே
எம்பெருமானுடே கலந்துபிரிந்து ஆற்றுமையாலே தோவுபட்
ருளொருபிராட்டி, ஆற்றுமைகொடுக்க லீலோத்தியரத்தில்
புறப்பட்டு அக்கேவலிக்கின்ற திரியக்குகளையும் ஸ்தாவரத்தை
கண்டு அவைகளுந்தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப்பிரிந்தவை
வுபடுகின்றனவாகக்கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தான் நோவுபடி
பாசுரத்தாலேபேசுகிறார்-இப்படியுமொருபக்தி யுண்டோவென்ன

ஸ்ரீராமாயணத்தில்-பரிஷஸ்வஜே பலாசானி வனான்யுபவனானிச॥என்று விரு
ஷங்களும் காடுகளும் ஸ்வாமியின்பிரிவிலே உலர்ந்ததுகளைகளை
உபதப்தோதகானக்ய:॥ பல்வலானிசராம்சிச॥ என்று ஆறுகளும் மிக்கு
ம் கரையருகுசென்று கிட்டவொண்ணாதபடி கொதித்ததுகளை
ஞ்சொல்லியிருக்கையால் அசேதனங்களிப்படியிதுவாலுல் சேதன
ரானவிவர் பரமசேதனனுடைய பிரிவில் தக்கிக்கிறவிது தூரஸ்த
மோ-அப்பிராப்தரான தாரபுத்திராதிகளின்பிரிவில்,மநுஷ்யரை
ன்கட்டையேறுகிறவர்களும் கிணற்றில்குதிப்பாருமாயிருக்கப்பி
ப்தவிஷயத்தில் மநுஷ்யரைத் தன்னைப்போலே தக்கிக்கின்றவை
ப்பிரலாபிக்கையரிதோ.

க-பாசுரம்.

கலிவிருத்தம்-பண்-புறநீர்மை-தாளம் இடைமொத்த

இதைஇப்போது எதுகுலகாம்போதி ராகத்திலும் திஸ்ர
திலும் பாடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

வாயுந்திரையுகளுங்காண்மடதாராய் .....
ஆயுமமருவுந்தஞ்சிலுநீதுஞ்சாயால்.....
நோயும்பயலைமையுமீதாவெம்மேபோல்.....
நீயுந்திருமாலானெஞ்சங்கோட்பட்டாயே.....

நெய்தல்நிலத்தில் நாரைப்பகுதியினுடம்பின் வெளு
ண்டு அதுவுந்தம்மைப்போலே பிரிவாற்றுமையாலே

ணிய) மாதர பயர்ப்போடிருக்கிறதாக நினைத்து ஐயோநாமிதர
ல் அகப்பட்ட விஷயத்திலேதெஞ்சுபறியுண்டாயோவென்கிறாள்.

வாயும்-கிட்டிவருகிற- திரை-அலைகள்- உகளும்-விருத்தியடை
ற-கானல்- உத்தியானங்களிலிருக்கிற-மடதாராய்- ஆயும்-தத்தா
ம்-அமருலகும்- நித்தியசூரிகளும்- அஞ்சிலும்- நித்தியயௌவ
ஆயும்- நீதஞ்சாயால்- நீதுங்காய்-தோயும்- மரைஷியாகியும்-ப
ஷமையும்- அத்தால்வந்த பயர்ப்பும்- நீது- சரீரத்திலே- ஊர-வி
பரீத மாகும்படி-எம்மேபோல்-என்னைப்போல்- நீயும்- திருமா
ல்-நெஞ்சம்-மனசை-கோட்பட்டாயே- கொள்ளப்பட்டாயோ.

உ-ம் பாசுரம்

இப்படி நாணையப்பார்த்து வார்த்தைசொல்லா நிற்கச்செய்
ே அருகேநின்ற பணையிலே தங்கின அன்றில்பக்ஷியானது வாயல
நெகிழ்த்தவாறே கூப்பிட்டது-இதனுடைய ஆர்த்தத்தைவிசாரி
நீயும் என்னைப்போலே அகப்பட்டாயாகாதே யென்கிறாள்.

கோட்பட்டசிற்றையையாய்க்கூர்வாயவன்றில்.....
சேட்பட்டபாமங்கள்சோராதிரங்குதியால் .....
நீட்பட்டவெம்மேபோனீயுமரவணையான்.....
காட்பட்டதண்டுழாய்த்தாமங்காமுற்றுமே.....

கோட்பட்ட- கிரஹிக்கப்பட்ட- சிற்றையையாய்-கூர்வாய-அ
வன்றிலே- சேட்பட்ட நெடுகாநின்ற- பாமங்கள்-ஜாமங்கள்தோறும்-
சோராத- படுக்கையில் சோராமல்-இரங்குதியால்- உருகாநின்றாய்-ந
ீயுழாய்த்தாமம்- திருத்துழாய்மாலையை - காமுற்றுமே- ஆசைப்
பட்டாயோ.

ரு-ம் பாசுரம்-

முற்றாஞ்சுயறவோடெல்லையிராப்பகல் .....
முற்றத்தண்டுயிலாய்நெஞ்சுருகியேங்குதியால்...
முற்றாத்தென்னிலங்கையூட்டினன்றுணையந்த.....
முற்றாதற்றுயோவாழிகனைகடலே.....

அன்றின் தொனிகேட்டு இடைத்திருக்கிற வளவிலே கட
லின்றெரு மஹாத்தத்துவமாய் அதன்காம்பிறிய மெல்லமிழ
தினை யேறமாட்டாமே உள்ளேவிழுவதாய் ஏழுத்துஞ் சொல்லு
பாருஞ் தெரியாத படியைக்கண்டு நீயும்ராமகுணத்திலே ம
ட்டி நான்பட்டது பட்டாயாசாதே யென்கிறாள்- காமுற்றனை
யாய் நெஞ்சுருகியேங்குதியா லென்றதாயம்.

காமம்-ஆசை-உறுகை- அடைகை - சாமுற்ற- ஆசைப்பட்ட-கை- அர்த்தத்தினுடைய- அல்லது பொருளினுடைய- அறவோடி - அலாபத்தோடேகூட- அல்லது- சாமுற்ற-சாமித்தபோகம் - கையறவோடி- கையிலகப்படாமையாலே- எல்லே- ஐயோசமுத்திரமே- இராப்பகல்முற்ற- இரவும்பகலெல்லாம்- நீகண்டியிலாய்-நெஞ்சு- மனசு- உருகி- நிதலமாய்- எங்குதியால் - கூப்பிடுகிறாய் - தீமுற்றத்தென்னிலங்கை- தென்னிலங்கை முற்ற- இலங்கையெல்லாம்- தீயூட்டினான்- அக்கினிதேவன் புஜிக்கும்படி செய்தவனுடைய- தாள்- ஸ்ரீபாதத்தை- நயந்த- ஆசைப்பட்ட- யாம் - நாம்- உற்றது - அடைந்தபடி- உற்றீயோ- அடைந்தாயோ- கணைகடலே- கோஷிக்கிறசமுத்திரமே- வாழி- உனக்குமங்களம்.

ச-ம் பாசுரம்.

கடலுமலையும்விசும்புந்துழாயெம்போர்.....*
வடிசெஞ்சுடராழியும்மாணக்கான்பானீ.....*
அடல்கொள்படையாழியம்மாணக்கான்பானீ.....*
உடலம்தாயுற்றியோவுழிதோறுழியே.....*

காற்றென்று ஒருவியாபகதத்துவம் அபிமதவிரஹ வியசனத்தாலே வீசுற்றது- அத்தைப் பார்த்து நீயும்தான் பட்டது பட்டியாகாதே யென்கிறாள்-கடலும்- கூர்சாப்தியிலும்- மலையும்- திருமலையிலும்-விசும்பும்- பரமபதத்திலும் வாசஞ்செய்கிறவனே- தழுவ்மேதடாநின்ற - எம்போல்- என்னைப்போல்- சுடர்கொள்- ஞானசக்தி காந்தியுடைய- இராப்பகல்- அஞ்சாயால்- நித்திரியாமலிருக்கிறாய்- தண்வாடாய்- அடல்கொள்- பராக்கிரமத்தைக் கொண்டிருக்கிற- படையாழி- சக்காயுதத்தை யுடைய- அம்மாணைக் காண்பான்- காணுகிறதற்கு-நீ-உடலம்- சரீரத்திலே-நோயுற்றியோ - மதேகியாதியடைந்தாயோ- ஊழிதோறூழியே-பிரதிகற்பத்திலும்.

ரு-ம் பாசுரம்.

ஊழிதோறூழிபுலகுக்குநீர்கொண்டு.....
தேழிபரும்பாழும்போனீராய்நெடிந்கின்ற.....
வாழியவானம்மநீயுமதுசூதன்.....
பாழினமித்பட்டவன்கட்பாசத்தாலேவாயே.....

அவ்வளவிலே ஒருமேகமானது வந்து நீராய்விழப்புக்கது- அவனுடைய பராக்கிரமத்திலே அகப்பட்டாயாசம்த எனறு

ஊழிதோறூழி-கற்பங்கள்தோறும்-உலகுக்கு- நீர்கொண்டு

ஜலத்தைக்கிரஹித்து-தோழியரும்யாமும்போல்(எஸ் வியசனத்துக்கு எம்மில் முன்னவனுக்குமாயுந் -தோழிமாலாயும் என்னையும் போல்) நீராய்நெகிழ்கின்ற-தண்ணீராயுருகுகின்ற-மாமேமே-மேகத்தைச்சொல்லுதல்-(வானங்கலந்தவண்ணம்) வெள்ளாடையவண்ணனென்றுசொன்னார்கள் தமிழர்-(வானம்வழங்குதல்) எம்முன் வள்ளுவன்- மன்றியில் ஆகாசத்தைச்சொல்லுதல்-பகலாயுமை- யிரிவில்உருகிநீராய்விழுகிறதென்று நினைத்துச்சொல்லுகிறார்கள்- வாழியஸ்தத்துக்கு உபகாரமாயிருக்கிற நீ உன்னுடைய வெள்ளநீர்நீக்கி வாந்திகை-பாழிமை-பலம்- அவன்கட்பாசத்தால்-அவனிடத்தில் ஆசை பாலே-நைவாமேல-தைகிறயன்றே.

சு-ம் பாசுரம்.

நைவாயவெம்மேபோலுண்மதியேதீயித்நான்.....*
மைவானிருளகற்றுய்மாழாந்துதேம்புதியால்.....*
ஐவாயரவணைம்மாழிப்பெருமானூர்.....*
மெய்வாசகங்கேட்டின்மெய்நீர்மைதோற்றுமே.....*

மேகத்தினருகே ஒரு கலாமாத்திரமான சந்திரன் தோற்றினால்-அவனைப்பார்த்து உன்வடிவில் எழிலிழந்தாயோவென்கிறாள்.

நைவாயவெம்மேபோல்-நைவுபுடைபெயர்ச்சியோப்போலே- நான்மதியே-நாளாலே பூரணனான சந்திரனே என்றதால்- நான்மதியே-நாள்பூவெண்ணுமாப்போலே இளமதியென்பதாம்-நீ-உலகத்துக்கு ஆஹ்லாதத்தை யுண்டாக்கும்நீ-இந்நான்- நிலாமறையதினத்தில்-வான் ஆகாசத்திலுண்டான-மை-கறுத்த-இருள் - இருளை-அதற்கு போக்யமாட்டுகின்றில-மாழாந்து- ஒளிமழுங்கி - தேம்புதியால்-நைதந்திராநின்றாய்-ஐவாயரவணைமே வாழிப்பெருமானூர் - அவரு டைபெரும்பொய்யிலே யகப்பட்டாயாகாதே-(அரிபரம்புபோல் ரவுமிரண்டேலவாயிற்று) என்கிறபடியே தமக்குப் பொய்சொல்லாதவாயுண்டாகில் தம்பரிகாரத்துக்கு அஞ்சவாயுண்டு- அவனுக்குப் பொய்சொல்லித்தோழமைபலித்தபடி-படிக்கையில் சொன்னபடிமன்றபடி-வாழ்வுப்பெருமானூர்-மற்றைப்பரிகாரந்தானே தன்னுயிருக்கிறது-தானே இரவாக்கறினைக்கில் அதுக்கு நிலைநிற்கும்பரிகாரம்-பேறு அதானேயேயாலும் அதின் இழவிலும் வெறுக்கப் பிராப்தியுண்டு-மாமானூர்-இவர்களுக்குந் தன்பக்கலிலே பொய்யோதவேண்டும்- பொய்யால்பெரியவர்-(பொய்தம்மிற்புன்னுவன் கள்வம்போதிறு) என்னத்தடவதாயிருக்கும்-மெய்வாசகம்கேட்டு- மெய்வாசகமே பொய்யென்னும்படிதானாயிருக்கும்-மெய்யென்ன

தொழிவானேனெனில்- பொய்யென்னில் நாட்டார்பொய்யோ பா
நியாமே-அவர் ஏதத்ரூதம்மம|| என்று ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் சரணா
கதியில் (தனக்குச் சேஷபூதனென்று தன்னையொருக்கால்பிரப்தி
செய்தவர்களுக்கும் அபயத்தைக்கொடுக்கிறேனென்றும் அதென்
னுடைய விரதமென்றுஞ்) சொன்னவார்த்தைகேட்டோ நீயுமிப்ப
டியகப்பட்டது-இப்போதுஉதவாமையாலே அதுவும் பொய்யென்
கிறுள்-உன்மெய்த்தீர்மைதோற்றுயே-லோகோபகாரமானஉன்னுட
ம்பில் ஒளியையிழந்தாயாகாதே என்கிறுள்.

எ-ம் பாசுரம்.

தோற்றேமடநெஞ்சமெம்பெருமாளுணற்கெம்.....*
ஆற்றுமைசொல்லியழுவோமைநீநடுவே... .....*
வேற்றேர்வகையிற்கொடிதாவெனையூழி..... .....*
மாற்றுண்மைநிற்றியோவாழினனிருளே..... ... .*

தோற்றேமடநெஞ்சம்-தீழுமேலும் போருறபடியொழிய
சப்தஸ்வாரஸியத்தப்பற்ற எம்பெருமாளுருளிச்செய்யும் அர்
த்தமொன்றுண்டு- அம்மங்கியம்மாளு மத்தையே நிர்ப்பந்தித்துப்
போரும்-அதாகிறது- பிரிவாற்றுதாளனைகூடிக்கொண்டு கூப்பி
டாநிற்க இருள்வந்து முகத்தைமறைக்க அதைப்பார்த்து ஆற்று
மைக்குப்போக்குவிட்டு தரிக்கவொட்டாதே நீவந்துதலியக்கடவை
யோவென்கிறுளென்று-தோற்றேமடநெஞ்சம்- பகவத்விஷயமெ
ன்றுல்விடமாட்டாத சாபலமுடைய நெஞ்சையிழந்தோம்-பல்லீ
மானநெஞ்சையிழந்தோம்-எம்பெருமான்நாராணற்கு -எம்மாற்று
மைசொல்லியழுவோமை-எம் என்கிறது தேஷ்சொன்னபதார்த்த
ளைக்கூட்டிச்சொல்லுகிறது. அவனைப்பிரிந்தவாற்றுமையாலே
ப்பட்டவெங்களை-நீ-நடுவே- வேற்றேர்வகையில்-வேற்றேர்-வே
ருக்கள்-வகை-பிரகாரம்-சத்ருருக்களைக்காட்டிலுங்கொடிதாய்-வ
ழி-அனேகதப்பம்-மாற்றுண்மை-சாத்திரவத்திலே-நிற்றியோ- நீ
கக்கடவையோ-வாழி-நீநன்றுயிருப்பாய்- துக்கத்தாலே நீத்தித்த
சொல்லும்வார்த்தை-கனவிருளே-கனத்துக்கொண்டுசெருக்கினே
றவிருளே-சகாணத்தோடுசேர்ந்த பொருளாவது- இருளானது
ளிமழுங்கியிருக்கைஸ்வபாவமென்றறியாதேஅதுவுந்தன்னைப்
வுக்கிக்கிறதாயெண்ணி எங்கள்நெஞ்சிழந்து துக்கித்து
ழருக்கையில் எங்களெதிரே நீபுந் துக்கிக்கிறபடியால்
வாழ்நாட்களை-சாதுக்கள் நிந்தனுக்கத்தினும் பிறந்

ஸ்ரீமாகவெண்ணுகை ஸ்வபாவமாயிருக்கும்-எம்பெருமானுடையகு
ணங்களையும் சௌலப்யத்தையுமனுபவித்துப்பிரிந்ததுக்கமும் இ
ராஜத்துக்களின் துக்கமும் ஆத்மாவின் யாதாத்ம்யத்தைப்பற்றிவரு ம
தாகையால் துக்கங்கனத்திருக்கும்- அத்தால் வேற்றேர்வகையில்
கொடிதாயென்கிறுள்.

அ-ம் பாசுரம்.

அவ்விருளுக் இடைந்து அக்கே இக்கே சஞ்சரியாநிற்க இருள்
செறிந்தாப் போலிருப்பதொருகுழியிலேசென்றிழிந்தாள்- அதும்
டலெடுப்பாரைப்போல் கெட்டோடாநிற்குமேஅதைக்கண்டுசகடா
சுரிரணம்பண்ணியசெயலிலே நீயுமகப்பட்டாயோவென்கிறுள்.

இருளின்றிணிவண்ணமாநீர்க்குழியேபோய்..... ... ...*
மருளுற்றிராப்பகற்றுஞ்சிலுநீதுஞ்சாயால் .....*
உருளுஞ்சகடமுதைத்தபெருமானூர்..... .....*
அருளின்பெருநசையாலாழாந்துநாந்தாயே.....*

இருளின்- இருளினுடைய- திணி- கனமான-வண்ணம்-வர்ணத்
தையுடைய- மா- விஸ்தாரமான- நீர்-ஜலத்தையுடைய- குழியே-உப்
புக்கயமே- போய்- மிகவும்- மருளுற்று- அக்கியானத்தையடைந்
து- இராப்பகல்- இவும்பகலும்- துஞ்சினும்- நித்திரித்தாலும்- பக
லில்குரியனும்- இரவில்சந்திரனும்-நித்திரித்தாலும்- நீதுஞ்சாயால்-
உறங்காய்- உருளுஞ்சகட முதைத்த பெருமானூர்- உருண்டுவந்த ச
கடத்தை (மூலையாவு தாழ்த்துவந்த பின்ன கோபத்தாலே) உதைத்
த பெருமானுடைய- அருளிச்- செயலில்- பெருநசையால்-ம
ஹாத்மாவிச்சையாலே-ஆழாந்து-மக்கனமாய்-நொந்தாயே- நோ
படாயாகாதே.

கூ-ம் பாசுரம்.

நொந்தாராக்காதலோடுமெல்லாவியுள்ளுலர்த்த.....*
அந்தாவிளக்கமேநீயுமளிபத்தாய்.....*
செந்தாமரைத்தடங்கட்செங்கனிவாயெம்பெருமான் .....*
அந்தாமத்தன்றுழாயாசையால்வேவாமே.....*

அக்குழிக்கொருகரை காணமாட்டாதே மீளாவேற்து படுக்கை
யே விழுந்தாள்- அங்கொளிற விளக்கைக்கண்டாள்- அதுபட்டம்பி
ரவுகதையொண்ணுதபடி விரஹாஜ்வரம்பற்றி யெரியாநின்றதை
நீயும் நோவுபட்டாயாகாதேயென்கிறுள்.

நொந்தாராக்காதல்தொடுமெல்லாவியுள்ளுலர்த்த மனை

வியாதி யென்றும்- ஆரா- மீளாதவியாதியென்றும்-காதல்நோய்-மி
கமேவியாதி யென்றும்-மூவகைப்பட்டவியாதி - மெல்லாவி- மிரு
துவானவாத்மாவையும் பிராணத்தையும்- உள்ளுலர்த்த- உள்ளெல்
லாமூலர்த்தாநிற்கும் வியாதியென்று நினைத்தாள் - நந்தாவிளக்க
மே-நந்துதல்- நாசத்துக்கும் சங்கோசத்துக்கும்பேர் - சங்கோசத்
தையடையாத தீபமே- நீயும்- அளிய-கண்ணளியையுடைய-தாய்-
உலகத்துக்குத்தாயைப்போல்உபகாரியானவளே-செந்தாமரை-தட
ங்கண்- செங்கனிவாய்- எம்பெருமான்- அவனுடைய-அம்- அழகி
ய- தாமத்தண்டுழாயாசையால்-திருத்துழாய்மாலையிலிருக்குமாசை
யால்-வேவாமே-பாதபீயாநிற்கிறாய்.

ய-ம் பாசுரம்.

வேவாராவேட்கைநோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த.....
ஓவாதிராப்பகலுன்பாலேவீழ்த்தொழிந்தாய்.....
மாவாய்பிளந்தமருதிடைபோய்மண்ணளந்த.....
மூவாமுதல்வாவினியெம்மைச்சோரேலே.....

இவள்துக்கமெல்லாந்தீரவந்து சம்சிலேஷித்த எம்பெருமா
னே இனியொருநாளுமென்னைவிடாதொழிய வேண்டுமென்கிறாள்.

உள்ளுலர்த்த-உள்ளுலர்த்துகைக்கு-ஓவாது- விச்சேதமில்லாமல்-உன்பாலே-உன்விஷயத்திலே-வீழ்த்தொழிந்தாய்-அகப்படச்செய்தாய்-மா-குதிரைமுகமாகவந்த கேசியின்-வாய்பிளந்து-மருதினிடை போய்-மருதமரமாயிருக்கிற விருடூத்நின்மத்தியிற்போய் அவன் சாபத்தைத்தீர்த்த-மண்ணளந்த-மூவா-நாசமில்லாநித்தியனே-மூவ்வா-இஜ்ஜகத்திற்காதிகாரணனே-இனி-இனியாகிலும்-எம்மை-சோரேல்-கைவிடாதொழியவேண்டும்.

ர-ம் பாசுரம்.

சோராதவெப்பொருட்குமாதியாஞ்சோதிக்கே.....
ஆராதகாதற்குருகூர்ச்சடகோபன்.....
ஓராயிரஞ்சொன்னவற்றுளிவைபத்தும்.....
சோரார்விடார்கண்டீர்வைகுந்தத்திண்ணனவே.....

இத்திருவாய்மொழிகற்றார் பகவானைப்பெறுதே தோவுபடா
ஸம்ஸாரத்திலிருந்து தோவுபடாதே கண்டாரொல்லாவிதத்
திற்கும் பரமபதத்திலே புகப்பெறுவரொன்றிரு.

சோரா-குன்றலற-வப்பொருட்குமாதியாஞ்சோதிக்கே

திக்கே - சோராத- ஸர்வகாலத்திலும் - சிருஷ்டிகாலத்திலும் சிருஷ்டித்தபின்பு அந்தரியாமியாயிருக்குங்காலத்திலும் ஒரு ஆத்மாவுஞ்சோராமல்-எப்பொருட்கும்- பிரம்மருத்ரேந்த்ராதி சகலாத்மாக்களுக்கும்-ஆதியாஞ்சோதிக்கே- காரணனுமாய் ஜோதிர்ம்யமான ஸர்வேசுவரனுக்கே-ஆராதகாதல்-ஆராத- ஆராமையுடையதிருப்தியடையாத-காதல் - பிரேமமுடைய- குருகூர்ச்சடகோபன்-ஓராயிரஞ்சொன்ன-அவற்றுள்-இவைபத்தும்-சோரார்-விடாமலனுஸந்திக்கிறவர்கள்-வைகுந்தம்-பரமபதத்தை-விடார்-விடமாட்டார்கள்-கண்டீர்-பாருங்கோள் - திண்ணனவே-இதுதிடம்.

உ-ம் திருவாய்மொழி.

கீழ்த்திருவாய்மொழியில் இவருக்குப்பிறந்த வாற்றாமைபேச்சுக்கு நிலமல்லாமல் ஆற்றாமையோடே முடிந்துபோம்படியிருந்தார்-அனந்தரம் அவன்வந்து முகங்காட்டினவாறே ஆற்றாமைப்புக்கிடக்கண்டிலர்-இதுக்கடிகலத்தபோதும் பிரிந்தபோதும் மற்றொன்றுந்தோற்றுதபடியான விஷய வைலக்ஷண்யமாயிருந்த-அதாவது ஸமஸ்தகல்யாணகுணக்ரேயுடைய ஸர்வேசுரத்துவம்-ஆக இங்ஙனே ப்ராஸங்கிகமாகப் ப்ரஸ்துதமான ஈசுவரத்துவத்தை யனுஸந்தித்து அருளிச்செய்கிறார்-முதல்திருவாய்மொழியில் பரமபதார்தன் பரனென்றதனனுபவித்தார்-இத்திருவாய்மொழியில் அவதாரத்தில்பாற்துலஞ்சொல்லிப்பரோபதேசஞ்செய்கிறார்.

க-பாசுரம்.

வஞ்சிவிருத்தம்-பண்-தக்காகம்-தாளம்- ஏழொற்று.

இதை இப்போது சுருட்டிராகத்திலும் ரூபகதாளத்திலும் பாடிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

நின்னன்வீடுமுதன்முழுதுமாய் .....
நின்னின்மீதியனெம்பெருமான்.....
நின்னும்விண்ணுமெல்லாமுடனுண்டநக்.....
நின்னன்கண்ணல்லதில்லையொர்கண்ணனே.....

நின்னன்வீடுமுதன்முழுதுமாய்-நின்னென்றது நின்னுடைமை-ஸ்வாமித்வமென்றபடி-நிடமானவீடென்று பரமபதமாயிற்று விசேஷணமாய்த்திடமான ஆனந்தமாவது திருப்பாற்கடலாகவுமாம்

பிரணைத்தில் ஒன்பதாம் அனுவாகத்தில் ஸ்ரீமஹாவாச்யஸ்ஹா ரஷ்ய:॥என்றதில் இயானத்தினுலே அதிசயித்திருக்கின்ற அந்தப்பாசு சுதருன வியாஸரை மெய்ம்மொழியாள்வென்று சொல்லியிருக்கின்றது மன்றிக்கே வேதபுருஷன் சத்தியஞ்செய்ததை இவருஞ்சொன்னுரோவொழிய வேறில்லை. அப்படி வேதம் பொய்சொல்லிற்றென்று நீசொல்லவேணும்-வேதஞ்சொன்னது பொய்யென்பாரை இல்நீர் துர்ப்பிராம்மணரஞ்விமிவீரென்றுசொன்னேன்-அப்படிச் சொல்லுவேனு (வியாஸப்புரோக்த) மென்றுதானே நாங்கள் நிர்ணயஞ்செய்கருமங்கள் செய்கிறோம்-என்மதத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டிப்படிவாதித்தேனென்று சொல்லிப்போனுன்.

உ-ம் பாசுரம்.

எபாவம்பரமேயெழுலகும்.....*
ஈபாவஞ்செய்தருளாலனிப்பாரார்.....*
மாபாவம்விடவத்குப்பிச்சைபெய்.....*
கோபாலகோளரியேறன்றியே.....*

எபாவம்பரமே-எ-என்றது-ஓஜு வென்றபடி-அதாவது வேதத்தில் விஷ்ணுவே பரனென்றுசொன்னப்பிரமாணங்களை ஓதினவர்கள் தங்கள்மதத்தை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்ற வேதத்துக்குத்தப்பர்த்தங்களைக்கற்பித்து, தாங்களுந் தங்கள்கற்பனைகளைக்கேட்டவர்களும் நரகத்தையடைகிறார்கள்- வேதங்களைப்படித்தறியாத மூடர்கள் சிவனுக்குவந்தபிரம்ம அத்திஹத்தியையும்- ஆனைக்குவந்த வாபத்தையும் போக்கினது முதலான லீலைகளால் விஷ்ணுபரனென்று தெளிந்திருக்க அவனைப்பற்றுமல் நரகத்தையடைகிறார்கள்- இவர்கள் பாபங்களிருந்தபடி என்னென்று வெறுக்கிறேன்-பரமே - பகவத்கைங்கரியம் பண்ணுவதைவிட்டு இது நமக்குப்பரமாவதை- எழுலகும்-எழுலகங்களிலுமுண்டான பிராம்மண-க்ஷத்திரிய-வைசிய- சூத்திராதிகள், குளவி கூடுபூரிப்பதுபோல் செய்தபாபங்களை- ஈபாவஞ்செய்து-பாவமானது ஈயும்படியாகச்செய்து அழியும்படியாகச்செய்து-காயத்தினிர்மலமையாஇந்தன் திருநாமோச்சாரணத்தினுலே சகலதீவினைகளுந்தீக்கும்படிசெய்து-அருளால்-நீர்ஹோதகத்தினுலே-அளிப்பாராரி-இரக்ஷிப்பாராரி- (உதாஹரணங்காட்டுகிறார்) = மாபாவம்விடவத்கு = அரனுக்குச்சம்பவித்த பிரம்மஹத்தியைப்போக்கும்படி-பிச்சை-பிக்ஷையை-பெய்- இட்ட- கோபாலகோளரியேறன்றியே-என்றதில் கோபாலகோளரி என்பது சிவனுக்குவந்த பிரம்மஹத்தியைப்போக்கினபோது அருளாலிப்பாராரி

கூழிவில்லையென்னை-நிண்ணிதான பரமபதத்தொடக்கமான்எல்லா வாலோகங்களையுமுண்டயனுய்-அன்றியே நிண்ணமென்கிறதை இட்டுவைத்து-விபிமுதல்முழுதுமாய் - மோக்ஷமுதலிய பேறுகளைத் தருபவனென்னவுமாம்-எண்ணின்மீதியன் (மேற்பிரம்மருத்திரர்களுவட்டிய நினைவுக்கு எட்டாத பரமபதமென்று) - சுருதிசொன்ன பேற்றைத்தரிபாண்டன் சிசுபாலாதிகளுக்கு நிர்வேறதாகிருப்பதால் கொடுக்கையால் எண்ணுக்குமேலான கலியாணகுணங்களையுடையவன்-எம்பெருமான்-மண்ணும்-விண்ணும்-எல்லாம்-உடன்-ஏகாலத்தில்-உண்ட-அன்னம்போல்கிரஹித்த-ரக்ஷணம் அவனுக்கு தீதாரகமானையாலே உண்டவென்கிறது-இல்லையாகில் காக்குமென்னவமையும்-நம்கண்ணன்கண்ணனல்லது-கிருஷ்ணனுடைய ரக்ஷகமல்லது-இல்லையார்கண்-வேறுரக்ஷகமில்லை-நிண்ணம்- இதுதிடம்-

சுருதி - மஹோபநிஷத்தில்-நாராயணபரம்பிரஹ்மதத்வம்நாராயணஹ பரம்॥ நாராயணன் பரப்பிரம்மம் சத்தியம் நாராயணனேபரன்என்றசொன்னபடியே ஸ்ரீவேதவியாஸபகவான்-சத்யம்சத்யம்புனஸ்சத்யம்॥ ஊர்த்வபுஜமுச்யதேவேதஸாஸ்த்ரமத்வகனாஸ்தி॥ நதைவம் கேசவாத்பரம்॥ மூன்றுதரம் ஸத்தியமாகக் கையைபுயபரவெடித்துச் சொல்லுகிறேன்-வேதத்துக்குமிஞ்சின சாஸ்திரமில்லை-கேசவனுக்குமிஞ்சின தெய்வமில்லையென்று சொன்னபடியே இவரும் கண்ணன் கண்ணல்லதில்லையார் கண்ணேயென்றருளிச்செய்கிறார்.

ஒரு அத்வைதபிராம்மணன் தான்சிவனுக்குப்பாத்துவம் ஸ்தாபிக்கிறேனென்று என்னுடனேவிரோதிக்கினைசெய்தான்- அப்பொழுது இந்தமஹோபநிஷத்தில் நாராயணன் பரப்பிரம்மமென்று இப்படித்துச்சொல்லி வேதபுருஷன் சத்தியஞ்செய்திருக்க நீயாருக்குப்பாத்துவஞ்சொல்லுகிறுயென்று சொன்னதின்பேரில் அத்தநாராயணனென்றவன் கூவென்றுவாதித்தான்-பின்பு அப்புறத்துவாதியத்தில்-ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ன்யௌ-என்றபூமிதேவியும்லட்சுமிதேவியும் அவனுக்குப்பத்தினிகளாயிருப்பர்களென்று சொல்லியிருக்கிறதே இவர்கள்யாருக்குப்பத்தினிமார்களென்றுகேட்டதற்குமாமொழிசொல்லாமல் ஓடிப்போனுன் - மற்றொருநாள் வியாஸர்சத்தியஞ்செய்ததைப் பிரஸங்கஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில் மற்றொருஅத்வைதபிராம்மணன் வியாஸர்பொய்சொன்னுரர்அவரைவாதம்பண்ணப்போய்சென்றான்- எதற்கேதுராணத்தில்-பி

நறுநெய்பூவினைப்பூமகடன்னை.....
வேறன்றிவின்டொழுத்தன் னுள்வைத்து.....
மேறன்னைமீதிட நிமிர்ந்துமண்கொண்ட.....
மாறனின்மிக்குமோர்தேவுமுளதே.....

இப்பாசுரத்துக்குப்பிரமாணங்களும் விவரங்களும் சது-சதும் பக்கத்தில்காண்க-மேறன்னை-மேல்தன்னை-மேல்லோகங்களை- மீதிட-ஆக்கிரமிக்கைக்காக.

தேவுமெம்பொருளும்புடைக்கப்.....
பூவிலுன்முகனைப்படைத்த.....
தேவனெம்பெருமானுக்கல்லாற்.....
பூவும்பூசனையுந்தகுமே.....(ச)

இதற்குப்பிரமாணம்-கூம் பக்கத்தில்-ஸ்ரஜாபதிரேகம்- என்றகுறியில்காண்க- இங்குதேவும் என்றது உருத்திரன்முதலானவர்களை- எப்பொருளும்-மனுஷ்ய-திர்யக்ஸ்தாவரங்களும்.

தருஞ்சீர்த்தன்றனிமுதலினுள்ளே.....
மிருந்தேவுமெப்பொருளும்படைக்கத்.....
தருந்தாலத்தாமனாக்கண்ணனெம்மான்.....
மிருஞ்சோதிமேலதிவாமெரோ.....(டு)

தருஞ்சீர்த்தன் - திருஷ்டிக்கடியான சங்கல்ப ரூபனத்தைச் சொல்லுதல்-தனிமுதலினுள்ளே-அத்விதியகாரணமான தன்சங்கல்பத்திலே-மேலதிவார்-அவனைவிடில் மேலானவனுண்டென்று-அதிகார்-எவர்.

எவரும்பானவையுமெல்லாப்பொருளும்.....
கவர்வின்றித்தன்னுள்ளொடுங்கநின்ற.....
-பவர்சொன்ஞானவெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி.....
அவரெம்மாழியம்பன்னிபாமோ.....(எ)

எவரும்-சகலசேதனர்களையும்-யாவையும்-தகல அசேதனங்களையும்-எல்லாப்பொருளும்-கவர்வின்றி-ஒருவருக்கொருவர் இம்சையின்றியிலே- தன்னுளொடுங்கநின்ற-பவர்கொள்-விஸ்தாரத்தையுடைய-ஞானவெள்ள-ஞானப்பரவாஹரூபகுணஞான-சுடர்மூர்த்தி-தேஜோமயமான திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனான-ஸ்ரீமன்னாராயணனிடத்தில்-ஆம்பலியர்-சந்தாக்யனருளையுண்டு

பள்ளிபாலிலேயழுலகுங்கொள்ளும்.....
வள்ளல்வல்வயிற்றப்பெருமான்.....
உள்ளுளாரறிவாரவன்றன்.....
கள்ளமாயமனக்கருத்தே.....(அ)

உள்ளுள்-மனசில்-உள்ளுளாய்கள்ளமாயமனக்கருத்தையறிவார்.

கருத்திற்றேவுமெல்லாப்பொருளும்.....
வருத்தித்தமாயப்பிரானன்றியாரோ.....
திருத்தித்தின்னிலைமூவுலகுந்தம்முள்.....
இருத்திக்காக்குமியல்வினரோ.....(ஆ)

கருத்தில்-தம்முடையநினைவில்-தேவும்-பிரம்மருத்ராதிதேவர்களும்-எல்லாப்பொருளும்-சகலபதார்த்தங்களும்- வருத்தித்த-உண்டாக்கின-திருஷ்டித்த-மாய-ஆச்சரியகுண சேஷ்டிதங்களுடைய-பிரானேயன்றி-சர்வேசுவரனையொழிய-ஆரோ-ஆர்-திருத்தி-சிஷித்து-தின்னிலை-திடமானஸ்திதியுண்டாக்குகைக்கு - மூவுலகும்- மூன்றுலோகங்களும்-தம்முள்-இருத்தி-அவரவர்களுக்குபயோகமான ரக்ஷணசித்தையை திருவுளத்திலேவைத்து- காகும்-இரக்ஷித்தின்றபடியின்றி- ஸ்வபாவத்தை புடைத்தானவரொவர்- என்பது- சிரதபுத்திநிலத்தாத்திரோயாயவதரித்து வேதார்த்தங்களைப் பிரவர்த்திபித்தும் - திரேதாயுகத்தில் வேதத்தில் பூர்வபாகத்தில்சொன்ன தருமங்களைத்தா மனுஷ்டித்தும்- வேதாந்தத்தில் சொன்னசேஷித்வபாரதந்திரிய வதுஷ்டானங்களை லட்சுமணப்பெருமாள்ஸ்ரீபாதாந்தானைக்கொண்டு அனுஷ்டிப்பித்தும் துவாபரயுகத்தில் கண்ணனுக்கருமையானபக்தியோகங்களையும்- ஸ்ரபத்தியையு முடனே தித்தும் கலியுகத்தில் ஸ்ரீபராங்குசாயவதரித்துப்பரபக்தி- பரஜ்ஞான- பரமாபக்திகளாகிற விஷ்ணுபக்தியைப் பிரதிஷ்டைசெய்விக்கும்வடபாவன்-என்றபடி.

காக்குமியல்வினன்கண்ணபெருமான்.....
சேர்ச்சைசெய்துதன்னந்தியுள்ளே.....
வாய்த்தவிசைமுகவிந்திரன்வானவர்.....
தீர்த்தனென்றெப்பவுலகுகளே.....(கூ)

காக்குமியல்வினன்-(வேதம்நவவியாகரணத்தோடுகூடியிருக்கையால்)-பூர்வபாகத்தில்சொன்னதைத்தான் மறுதலையவதரித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்திலுண்டான உத்தரபாகத்தில்-சேர்த்தத்தைதலையவதரித்து வேதத்தைத்தெளிவுபடுத்தியானமான பிரம்மருத்ரா

ம்-பாரதம்-புராணங்கள்செய்துங்காக்கும்ஸ்வபாவனான-கண்ணபி
ருமான்-சேர்க்கைசெய்து -சம்மாகாலம்வந்தவாறே தேவமநுஷ்ய
யாதிகளைத்தன்பக்கலிலேசேருகையாகிறசெயலைச்செய்தென்றபடி
கள்வாவெம்மையுமேழுலகுநின்.....
உள்ளேதோற்றிபவிறைவவென்று.....
வெள்ளேறனுன்முகனித்திரன்வானவர்.....
புள்ளூர்திகழல்பணிந்தேத்துவரோ.....(2)

கண்ணன் கைலாயத்துக்கெழுந்தருளினபோது பாரதயுத்த
வம்சத்தில் - கஷ்டிப்ரஹ்மணோ நாம - ஈஷோஹாஸ்ய தேஹினாம் - அவ
தவாகீஸ்பூலோகஸ்ய ஜ்ஞேயனாமவான் - என்கிறபடியே- கதன்று
ப்ரம்மாவுக்குப்பேர்-சமஸ்தாத்மாக்களையும் நியமிக்கிற நாமத்தை
திருமேனியிலுண்டாயிற்றென்று இவன்சொன்னபடியால்- கள்வாவெம்மையு
மேழுலகுநின்னுள்ளேதோற்றிபவிறைவவென்ற வெள்ளேறனும்
கெனும் நான்முகனும் இந்திரன் வானவர் புள்ளூர்திசழல்பணிந்
த வற்றுவரென்கிறார்.

ஏத்தவேழுலகுங்கொண்டதோலக்.....
கூத்தனேக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்.....
வாய்த்தவாயிரத்துள்ளிவைபத்துடன்.....
ஏத்தவல்லவர்க்கில்லைபாரூணம்மே.....(3)

உடன்-பக்தியுடன்-மனப்பூர்வமாய்-அல்லதுபாகவதாளுடன்
ஏத்தவல்லவர்க்கு-இப்போரூணமே-ஊனமில்லை-(கருதி-தேஹ
ஸ்திதேய:-என்று காரணவஸ்துவே நியானத்துக்குரியவனென்
சொல்லியிருக்க அதைவிட்டு இதரதேவர்களைப்பாத்துவரு
ப்து அத்தால் தன்பாபங்களை விநாசஞ் செய்துகொள்ளாமல் அ
ல்நாகங்களில் அனுபவிக்கையாகிற) - ஊனம் இத்திருவாய்மொ
ழியில் நம்பிக்கையுடனேத்தவல்லவர்க்கில்லையென்கிறார்.

நம் திருவாய்மொழி.

வாயுந்திரையுகளில் பிறந்த வார்த்தைநீர் வந்தசம் தெளி
ரோமத்தைச் சொல்லுகிறது நிண்ணன் வீட்டில் - அவ

ர்த்துவம் நடுவில் ப்ராஸங்கிகமாய் இவருடைய வினைமை சொல்
ம்படி பண்ணிற்று- தாம்பெற்ற பேற்றின் கனத்தைப்பார்த்தார்
து தம்முடைய சுகிர்தாதிகளால் வந்தவையர் யிருக்குமாகில் அ
வுபட்டிருக்கும் - ஈசுவரனுடைய நிர்வேதுக்கிருபையால் வந்த
கையால்முடிவில்லாததாயிருந்தது-தாமனுபவித்த அனுபவத்து
தனே எல்லாரையுங்களுமுண்டாய் அதுக்குச்சமமும் அதிகமு
மிலாத தொன்று யிருந்தது - இப்படிப்பட்டவனுபவத்துக்கு
ாத்ருஷையா வாசாமொன்று பார்த்தவிடத்தில் இங்கு அநித்தியமா
சரீரத்தைப் போஷிக்கிறதே பேருகவெண்ணி நித்தியனானவாத்
மவஸ்துவுக்கு க்ஷேமத்தைத்தேட நினைவற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள்.
(ஞானமில்லாதவர்களைமிருகத்துக்குச்சமானமாகச்சாஸ்திரஞ்சொ
லியிருக்கையால்)இவர்களைவிட்டு இவ்வகைப்பட்ட அவிவேகமில்
ாத நித்தியசூரிகள் திரளிலேபோய்ப்புக்கனுபவிக்கப்பெறுவதெ
போதென்று அனவாப்தியோடே தலைக்கட்டுகிறார் - அனவாப்தி
டையாமை- வாயுந்திரையுகளில் ஆற்றுமைக்கு அறிவுநடையாடா
திரியக்குகளையும் அசேதனங்களையுஞ்சேர்த்தாரங்கு- இங்குச்சம்
ஸ்லேஷித்தால் வந்தபிரீதிக்கு அறிவு ஸ்வபாவமாகவுடைய நித்திய
சூரிகளைத்தேடுகிறார்.

க-பாசுரம்.

கலிவிருத்தம்-பண்-நாட்டம்-தாளம்- எழுசீர்த்து.

இதை இப்போதுமுகாரிராகத்திலும்- ஆதிதாளத்திலும்பாடி
கொண்டுவருகிறார்கள்.

முதல்பாசுரம்-தன்மனசைக் கொண்டாடுகிறார்.

ஊனில்வாழுயிரேநல்லைபோவுன்னைப்பெற்று.....
ானவர்பெருமான்மதுசூதனென்னம்மான்.....
ம்பானுமெல்லாந்தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தேதான்.....
ாலும்பாலுநெய்யுங்கன்னலுமமுதுமொத்தே.....

ஊனில்வாழுயிரே-ஊனில்- சரீரத்தில்- வாழ்- வர்த்திக்கிற-உ
ிரே- மனசே- மனசை உயிரென்பானேன்னில்- மனம் (உச)
வக்கினி லொன்றுப் ஆத்மாவின்கியானமான தருமனின்றவா
ாலே மெய் - வாய் - கண் - மூக்கு - செவிகளில் பிரவேசித்து
ிபக்களை கிரஹிக்கக்கடவதாய் சாஸ்திரஞ் சொல்லுகையாலே
னத்தை இந்தமனசு இதர விஷயங்களில் மூட்டி நசிப்பியாமல்
வ்விஷயத்தில் அநுவயித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படிசெய்த உபகார
ினத்து உயிர்என்ற ஆத்மாவைச்சம்போதிக்கிறும்போலே

மனசை உயிரேயென்று சம்போதிக்கிறார் - நல்லீரோ - போவென்
றது வாவென்றபடி - போ - வென்று சம்போதிக்கவுமாம் - நல்லீர்
போவென்று முழுச்சொல்லாய் நல்லீரநல்லீரென்னுதல் - நடுவே
யென்னைக்கொண்டாடிற்றதென்னென்ன - உன்னைப்பெற்று-பத்த
ரேறதுவாய்ப் போந்த நீமோக்ஷமேறதுவாகப் பெற்று - ஈசுவரன்
என்று முண்டி - தக்கசம்பந்தமும் அறிந்து - (எதிர்சூழல்புக்கே
னெனத்தார் பிறப்புமெனக்கே யருள்செய்ய) என்கிறபடியே அவன்
அவதரித்துத் திரியா நிற்கவும் நீ அனுகூலியாதே யன்றே நெடுங்
காலமிழந்தது - இன்றுநீபனுகூலித்தன்றே இப்போது பெற்றது - நீ
பெற்ற பேறேதென்ன - சொல்லுகிறார்மேல் - வானுளார் பெரு
மான் மதுசூதனென்னம்மான்தானும் - யானும் - எல்லாந்தன்னுள்
ளே கலந்தொழிந்தோம் - ஆயிரத்திலொன்று போலும் கடலிலே
குளம்படிபோலும் தானும் நானுமான சேர்த்தியிலே எல்லாஸ்தி
களும் பிறக்கும்படி சம்சிலேஷித்தோம் - பாமபதத்திற்புக்காலும்
இப்பேற்றை யசையிட்டிருக்குமித்தனை - அப்கேதற்றமாகச்செய்
யலாவதில்லை - இதிலுடைய அசிச்சேதமேயங்குள்ளது - என்போல்
கலந்ததென்னில் - தேனும் பாலு நெய்யுங் கன்னலு மமுதமொத்
தே - இதுக்கு ஆளவந்தா ரருளிச்செய்தாராகத்திருமாலையாண்டான்
பணிக்கும்படி. தேனுந்தேனும், பாலும்பாலும், அப்படியே மற்
றதுகலந்தாப்போலென்று - எம்பெருமானரு ளிச்செய்யும்படி
தேன் பால் நெய் கன்னல் அமுதமென்கிற விவற்றை இன்னுமாக்
கூடைய பதார்த்தங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமாக்கி எல்லாவற்
களும் பிறக்கும்படி சம்சிலேஷித்தோமென்கிறரென்று - சருதி
सर्व्वगन्धस्सर्व्वरसः॥ என்று எம்பெருமான்திருமேனியில் ஸர்வகந்
தங்களும் ஸர்வரஸங்களு முண்டாகிறதாய்ச்சொல்லு மவ்வோடேயொ
ரு கலந்தது.

ஒத்தார்மிக்காரையிலபாபமாமாயா.....
ஒத்தாயெப்பொருட்குமூழியாயென்னைப்பெற்ற.....
அத்தாயாய்த்தந்தையாயறியாதனவறிவித்த.....
அத்தாநீசெய்தனவடியேனறியேனே..... (உ)

ஒத்தார்-உனக்குச்சமானமானவர்களையும்-மிக்கார்-அதிசயமான
வர்களையும்-இலபாய-இல்லாத-மாமாயா-சருதி- सत्यमात्मा
क्षुच्चदृश्यते॥ அந்தநாராயணனுக்குச் சமானமானவர்களும்
மானவர்களு மில்லை என்றசொன்ன

விற்சொன்ன சுருதிகளுக்கு விவரமாயிருப்பதை யருளிச்செய்
தார் - ஒத்தாயெப்பொருட்கும் - எப்பொருளுக்கும் ஒத்தாய் - தேவர்க
ளில் உபேந்திரனும் - மனுஷியர்களில் ராமகிருஷ்ணாவதாரமாயும் -
திரியக்குகளில் மச்சிய - கூர்ம - வராஹ - நாரசிங்கமாயும் - ஸ்தாவரங்க
ளில் சாய்ந்த மாமரமாயுமவதரித்தாய் - உயிராய் - எப்பொருளுக்கும்
உயிராய் - இச்சேதனன்தான் தனக்குப்பார்க்கும் ஹிதத்தைப்பார்க்
கக்கடவனுப் - தாரகனுயென்னவுமாம் - என்னைப்பெற்ற வத்தாயாய் -
த்தையாய் - அறியாதனவறிவித்த - அறியப்படாதவர்த்தங்களை யறி
ப்பண்ணின - அத்தா - ஆசாரியனுமான - ஸ்வாமி - சுருதி - मातापि
तानिवासश्शरणंसुहृत् गतिर्नारायणः॥ பிரம்ம ருத்ராதிமு
தல் எறும்புகடையாக வாவருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணன்மாதா - பிதா -
தாதா - இருப்பிடம் - இரக்ஷகனும் - மோக்ஷமார்க்கத்தைத்தரு மாசா
ரியனுமாய் நின்றுனென்று சொல்லியிருக்கின்றது - மற்றொருசுருதி
यः - गुरुरेवपरं ब्रह्म॥ गुरुरेवपरायणं॥ गुरुरेवपरः कामः। गुरुरे
वपरंधनं॥ गुरुरेवगतिः॥ குருவைப்பரப்பிரம்மமென்றும், அவர்
செய்த உபகாரத்தைச் சார்வகாலமுநினைத்துப் பாராயணம்பண்ண
வேண்டுமென்றும், குருவையே தாரபுத்ராதிகளைப்பார்க்கிலும் வி
சேஷமாகப் பக்திபண்ணி குருவையே பரமமான தனமென்றும்,
குருவின்பாதமே மோக்ஷத்துக்குப்பரமமானதி என்றுஞ் சொல்
லியிருக்கின்றதை - அறியாதனவறிவித்தவத்தாநீ செய்தனவடியே ன
றியேனே - என்றருளிச்செய்தார்.

அறியாக்காலத்துள்ளேயடிமைக்கணன்புசெய்வித் .....*
றியாமாமாயத்தடியேனைவைத்தாயால் .....*
றியாமைக்குறளாய்நிலமாவலிமூவடியென்... ... .*
றியாமைவஞ்சித்தாயெனதாவியுட்கலந்தே..... ... ...(ஊ)

இத்தப்பாசுரத்துக்கு ஆளவந்தா ரருளிச்செய்தாராகத் திரு
மாலையாண்டான், அறியாமற்குறளாய் நிலமாவலி மூவடி என்று அ
றியாமல் வஞ்சித்தது போல் அறியாக்காலத்துள்ளே எனதாவியுட்க
லந்து அடிமைக்கணன்புசெய்வித்துவைத்துப் பின்னும் அறியா
மாயத்திலே யடியேனைச் சீரழித்தோடே இன்னம் வைத்திருக்கி
றாயால்- இதென்னவாச்சரியமென்று வெறுப்புத்தோன்ற வருளி
ச்செய்ததாய்ப்பணித்தார்- இதை எம்பெருமானுர்மேட்டருளி முன்
[illegible] நடவாநின்ற நடுவே
[illegible] - இவ்வளவாயிற்றலை - அறி

யாமாமாயத்தடியேனை-அறியாமற்குறளாய் நிலமாவலி மூவடியென்
று வஞ்சித்ததுபோல் அறியாக்காலத்துள்ளே என தாவியுட்கலந்து
அறியாமைவஞ்சித்து அடிமைக்கண்புசெய்வித்துவைத்தாய்-ஆல்-
இதென்ன வாச்சரியமென்று இதையுமொரு உபகாரமாயருளிச்
செய்தார்-நீர் குருவுக்குமிஞ்சின சிஷியராயிராநின்றீரொன்று கால
க்ஷேபத்தை ஆறுமாஸம்நிறுத்தினீர்-இதைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி
கேள்விப்பட்டுக்கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஆண்டானைக்கண்டிநீரே
ன்காலக்ஷேபத்தை நிறுத்தினீர்-(சாந்தீபனிடத்தில் கண்ணன்வேதா
த்தியணஞ்செய்ததுபோல்) உம்மிடத்தில்குருமுகமாயுபதேசம்பெ
றுவிடில் இரந்தம்பலியாதென்ற சாஸ்திரமரியாதைக்குக் இரந்தஞ்
சேவிக்கிறோமொழிய ஆநிசேஷாவதாரரான அவருக்குத்தெரியாத
வர்த்தமுமுண்டோஅவர்சொன்னபிரகாரம் ஆளவந்தாரருளிச்செய்
ய நான்கேட்டிருக்கிறேன் இரந்தம்நடத்துபென்ன - பின்பு கோம
மாய் இவரருளிச்செய்யும் அர்த்தங்களுக்குச் சந்தோஷித்துக்கொ
ண்டிநடத்தினீர்-அறியாமாமாயத்தடியேனை-உஉ-உரு-ம் பக்கத்தில்
ல்சொல்லியிருக்கிறபடியேபிரம்மருத்திராதிகளாலறியவசக்தியமா
ன பிரகிருதியாகியமாயையிலகப்பட்டுப்பிறந்திறந்துகொண்டிருந்
தவடியேனை-அறியாமல்-மஹாபலியையறியாமல்-குறளாய்- குட்டை
ப்பிரம்மசாரியாய்-(நிலமாவலி மூவடி என்று)- மழலைச்சொற்களா
லே முன்சொல்லவேண்டியதைப்பின்சொல்லியும், பின்சொல்லவே
ண்டியதை முன்சொல்லியும், அவனை வஞ்சித்ததுபோல்- எனதாவி
யுட்கலந்து-அறியாக்காலத்துள்ளே - அறிவுநடையாடாதகாலத்தில்-
அடிமைக்கண்- லகங்கரியத்தில் அன்புசெய்வித்து-ருசியுண்டாக்கி-
வைத்தாய்-கிருபைசெய்தாய்- அறியாமைவஞ்சித்தாய் (என்தனிநெ
ஞ்சைவஞ்சித்து)-என்றருளிச்செய்தபடியே என்னையுமறியாமலிப்
படிப்பட்டஇதத்தைச்செய்தீர்-ஆல்-இதென்னவாச்சரியமென்றார்.

எனதாவியுட்கலந்தபெருநல்லுதவிக்கைமா.....
னெனதாவிதந்தொழிந்தேனினிமீள்வதென்பதுண்டோ.....
எனதாவியாவியுநீபொழிதேமுமுண்டவெந்தாய்.....
எனதாவியார்யாருநந்தநீகொண்டாத்தினையே.....(உ)

லர்வேசுவான் இவருக்கு மதிநலமருளினபடியால் நலத்தின்
காரியமான பக்தி யதிசயத்தாலே தம்முடைய ஆத்மவஸ்துவை
யவனுக்கு ஸமர்ப்பித்தாகிலும் நெஞ்சாற்றலத்தீர்த்துக்கொ
வோமென்று தன்னுடைய வாத்மாவை ஸமர்ப்பித்திரார். எனதா
வியுட்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைமாறு - எனதாவியுட்
லென்ற தனியாலே- வஞ்சித்தடியேன்சண்டாளதிர்யோனியிலே

ப்போலே என்றுதன்னை யனுபந்திக்கிறார்-உட்கலந்த- அதுதன்னி
லுங்கடக்கநின்று திருவடிகளைத்தந்து போகையன்றிக்கே எல்லா
விங்களுந்தன்னிடத்தி லுண்டாகும்படிகலப்பதே என்கிறார் - பெ
ருநல்லுதவிக்கைமாறு - உதவி - நல்லுதவி - பெருநல்லுதவி
என்று மூன்று வகையாக்கிமூன்றுக்கும் ஸ்வாரஸியங்கற்பிக்கிறார்-
உதவி-நிர்ஹேதுவாயுபகரிக்கை - நல்லுதவி- பிரதியுபகாரம் பெ
றுமே யுபகரிக்கை- பெருநல்லுதவி-தன்பேறாக உபகரிக்கை- அதா
வது அன்றீன்ற கன்றுக்குத்தாயிரங்கி முன்னின்ற கன்றையும் புல்வி
டவத்தவர்களையுங் கொம்பிலுங் குளம்பிலும் பெற்றுமாப்போலே
இச்சேதனனுல் தனக்கொரு பிரயோஜன மில்லாதிருக்கச் செய்தே
இவர்களை ரக்ஷிக்கிறதே தனக்குப் பேறாகநினைத்து ரக்ஷிக்கைதன்
பேறென்றபடி- எனதாவிதந் தொழிந்தேன்- என்னுடையவாத்மா
வைத்தேவர்திருவடிகளுக்குஸமர்ப்பித்தேன்- அழகிதுநீஜமோ வெ
ன்றான்- இனிமீள்வதென்பதுண்டோ-இனிமீட்பதென்பதுண்டோ
இனிதிரும்புமென்கிறதுண்டோ- அழகிதுஇரண்டாந்திருவாய்மொ
ழியில் யான் எனதென்று (அனுகரித்துச்) சொல்ல வஞ்சி(நீர்தும
தென்றிவை வேர்முதல் மாய்த்திறை-சேர்மின்) என்று பராளுக்கு
பதேசித்த நீர் இத்திருவாய்மொழியில்- எனதாவியுட்கலந்த வென்
றும் எனதாவிதந் தொழிந்தேனென்றுஞ் சொன்னீரோ யாருடைய
சொத்தையாருக்குத்தந்தீர் என்று ஆராய்ந்து பாருமென்முன்-கரு
திகளில்-யஸ்யாத்மாசரீரம்॥ என்று யாதொருநாராயணனுக்கு இவ்வா
த்மாக்கள்சரீரமென்று சொல்லியிருக்கையால் ஈசுவரன் சரீரியாஞ
ன்-யஸ்யாஸ்மி॥என்று யாதொருநாராயணனுக்கு நான்சேஷபூதனுமி
றேனென்றும்-அஹமஸ்மிநமமபகவதஏவாஹமஸ்மி॥ எனக்குநான்
உரியவன் அன்று பகவானுக்கேநான்சேஷபூதனுமிறனென்றும்-பு
ராணங்களில் -ஸ்வத்வமாத்மநிஸஞ்ஜாதஸ்வாமித்வம்ப்ரஹ்மணிஸ்திதம்॥ சொத்
தென்பது ஆத்மாவினிடத்தி லும்ஸ்வாமித்துவமென்பது பரம்மத்தி
னிடத்திலு நிற்பதமாயிருக்குமென்று சொல்லியிருக்கையால் எனதா
வியென்றும் எனதாவிதந்தொழிந்தேனென்றுஞ் சொன்னது தப்
பே-ஏகாந்தத்தில் ஸ்ரீஸ்தவத்தைத்திருடி ஓலக்கத்தில் நான்ஸ
மர்ப்பித்தேனென்று சொல்லுவாரைப்போலிருக்கின்றதென்றுமு
ன்சொன்னசருதிகளைத் திருவுளம்பற்றி (எனதாவியாவியுநீ) என்கி
றீர்-என் ஆத்மா உனக்குச்சரீரமாய் நீசரீரியாகையால் புராணம்-

ஈஸ்வரனாவானெருவன்ஈசுவரனுடையசொத்தானதன்னைத்த
ன்க்குத் தானுரியவனென்று நினைக்கிருளே ஆத்மாவைத்திருடின
அத்தத்திருடனுலே என்ன பாபம்பண்ணப்படவில்லை- எல்லாப்பா
பக்களும் பண்ணப்பட்டனவென்றபடியால் ஸர்வக்ஞன் என் னி
னைத் திருக்குமென்று எடுத்திக்கிறார்- ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுவி
டுவிர்க்கும் முக்திகொடுக்கும் பிரபந்தம் ஸம்பவிக்கும்-ஸமர்
ப்பிக்கில் அவன்சொத்தை யவனுக்குஸமர்ப் பித்ததாகிறது-ஆனால்
செய்யவேடிப்ப தென்னெனில்- ஸர்வமுக்திபிரஸங்க பரிஹாரார்த்தி
மாகவும்-நமக்குத்திருவடி யுண்டென்றுதம்புவதற்குப்புத்திஸ்மா
தனை நிமித்தமாகவும்- சரதன்னிய காரியமாயும்- ராகப்ராப்தமா
யும் (சேஷித்வ பாரதந்திரியஸ்வரூபத்துக்குஉசிதமாயும் - விலக்
காமையைப்பிரகாசம்பண்ணக்கடவதாயுமிருக்கையால் பக்திதசை
யில் ஆத்மஸமர்ப்பணம்பண்ணவேணும்-இவனதசையில் (தந்தநீ
கொண்டாக்கினை) என்கிறபடியே சாஸ்த்ரங்களையும் அவற்றைக்
கொண்டு விவகரிப்பதற்கு (ஸ்தைர்யான) ஸ்வதந்த்ர புத்தந்த
தீ ஞானரூபமாய்வந்து நிர்ஹேதுகதிருபையால் அங்கீகரித்தா
னென்றறிவிக்கவேண்டும்-பொழிலேழுமுண்டவெந்தாய்-பிரளயா
பத்திலே வயிற்றிலேவைத்து இரகூஷித்தவிளல்தெரியாதோ இத்தஜ
ந்து உன்னுடையசொத்தென்று-எனதாவிபார்-கொடுக்கும்வஸ்து
பாரதந்த்ர்யாளர்-கொடுக்குமவன்யாருடைய உடைமை-ஈசுவரன்சொ
த்தை நான்ஸமர்ப்பித்தேனென்னக்கடவேனே-தந்தநீகொண்டாக்கி
னவேமுதலில் அவயவங்களைத்தந்த நீயே இன்று ஆசார்யனுமெழு
த்தருளியடிமைகொண்டாய்.

இனியார்ஞானக்களாலெடுக்கலெழாதவெந்தாய்..... .....*
கனிவார்வீட்டின்பமேயென்கடற்படாவமுதே.....*
தனியேன்வாழ்முதலேபொழிலேழுமேனமொன்றாய்.....*
தனியார்கோட்டில்வைத்தாயுனபாதஞ்சேர்ந்தேனே .... (இ)

இனி- என்றபதம் மேலேதுலயம்- ஆர்ஞானங்களாலெடுக்க
வெழாதவெந்தாயினியுனபாதஞ்சேர்ந்தேனே- கனிவார்வீட்டின்ப
மேகனிவார்-நீயென்றால் உட்கனிந்தவர்களுக்கு - வீட்டின்பமே-
மோக்ஷசுகமானவனே-அன்றியே நீயென்றால் இனியராயிருக்குமவ
ர்கள் இருப்பிடத்திலே அர்ச்சாவதாரமாயெழுந்தருளியிருந்து அவ
ர்களுக்கு ஆனந்தத்தைவிளைக்குமவனென்னவுமாம்.

சேர்ந்தார்தீவினைட்டருநஞ்சைத்தின்மதிலயத்.....*
தீர்த்தர்தம்மனத்துப்பிரியாதவருயிராச்.....

சேர்ந்தேதேபோகல்கொடாச்சடனையரக்கியைமூக்.....*
கீர்ந்தாயையடியேனடைந்தேன்முதன்முன்னமே..... (உ)

சேர்ந்தார்-ஸ்ரீவிபீஷணனப்போன்றவர்கள்-அவர்களுடைய
தீவினைகளுக்கு(ஆற்றவொன்னாத நஞ்சானவன்)-நின்மதியை-சேர்
ந்தவர்களுக்குத்திடமான மதியைக்கொடுக்குமவன்-அம்பரீஷன்மு
ன்னே எம்பெருமான்இந்திரனுய்வந்துஉனக்குவேண்டுவதைவேண்
டிக்கொள்ளென்ன நானுன்னை வந்திக்குமவனல்லேனென்றுன்-தீர்
ந்தார் (உனக்கேபறக்கொண்டிட்டுநீ) என்கிறபடியே எம்பெருமா
னுக்கேயடிமைபென்றிருக்குமவர்கள்-தம்மனத்துப்பிரியாது- தெ
ரிவிப்பிரியாதவிருக்குமவன்-அவருயிர-அவர்களாத்மாவை-சேர்ந்
தேதேபோகல்-உன்னைப்பிரித்து உருகும்படி-கொடா- கொடாத-சட
னை-ஜோதிஷ்யமான திருமேனியையுடையாய்.

முன்னல்யாழ்பயினூனரம்பின்முதிர்சுவையே.....*
பன்னலார்பயிலும்பாளைபவித்திரனே.....*
கன்னலேயமுதேகார்முகிலேயென்கண்ணே.....*
நின்னலாலிலேன்காணெண்ணேநீகுறிக்கொள்வே..... ... . . (எ)

குறிக்கொள்ஞானங்களாலெனைநூழிசெய்தவமுங்.....*
பிறிக்கொண்டிப்பிறப்பேயிலநாளிலெய்தினென்பான் .....*
உறிக்கொண்டவெண்ணெய்பாலொளித்துண்ணுமம்மான்பின் .....*
நெறிக்கொண்டநெஞ்சுளுப்பிறவித்துயர்கடிந்தே... ... ...(அ)

குறி-பார்க்கிறது-இயாபகத்தில்கொள்ளுதல் - குறிக்கொள்ஞா
னங்களால்-எச்சரிக்கையைக்கொண்டிருக்கிற ஞானயோக மார்க்கத்
தாலே-எனைநூழி-அனேகதற்பங்கள்-செய்-செய்யப்பட்ட- தவமும்-
தவத்துக்குப்பலனான மோக்ஷமும்-இப்பிறப்பே- இந்தஜன்மத்தில்
தானே-எய்தினென்-அடைந்தேன்-இந்த ஜன்மமெல்லாங் கூடியோ
வென்னில்-சிலநாளில்-ஸ்வல்பகாலத்திலே என்கிறார்- அதாவது (சா
மகலோகத்துக்குப் பொருள்கேட்குமனலில்) என்றபடி- அதுபோ
ரமேல் சொல்லப்பட்டதனில்-உறிக்கொண்டவெண்ணெய்பாலொ
ளித்துண்ணுமம்மான்பின் நெறிக்கொண்ட நெஞ்சுளுப்- உறியிலே
வைத்திருக்கும்வெண்ணெய்பாலிலொளித்தமுதுசெய்தவாமியாலே
ஸ்ரீகீதையின் பிற்கூற்றில் சொல்லப்படும் நெறியான (சாமகலோ
கத்தில்சொல்லியிருக்கும் அர்த்தத்தைக்கிரஹிக்கப்பட்ட நெஞ்ச
புடையனுய்- பிறவித்துயர்கடிந்து- பிறவியென்கிற தளர்ச்சிபோக
ப்பட்டு - எய்தினென்- அடைந்தேன் - சாமகலோகத்தில்-மாமேகம்

சரணமவ்ரஜ என்று என்னையொருவனையே சரணமாக வடையென்ற ருளிச்செய்தபடியால் அவனை, நிறுக்கொண்டு-நிறு-சாதனம்-அவனை ச்சாதனமாகக்கொண்டு குறிகொள் ஞானங்களா லெனையூழிசெய் தவரும் இப்பிறப்பே நிலநாளிலெய்தினன்-என்னை நின்னை மார்க்கமென்றபடி.

கடிவார்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணன்விண்ணவர்பெருமான் ... ...*
படிவானமிறந்தபரமன்பவித்திரன்சீர்..... ... .*
செடியார்நோய்கள்கெடப்படிந்துகுடைந்தாடி..... ... ...*
அடியேன்வாய்மடுத்துப்பருகிக்களித்தேனே..... ... ...(கூ)

படிந்து-இட்டி-குடைந்து-கலியாணகுணங்களெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து-ஆடி-அவகாயித்து-வாய்மடுத்துப்பருகி-பெருவிடா யோடே அனுபவித்து-களித்தேன்-படி-ஒப்பு-இறந்தஇல்லாத.

களிப்புங்கவர்வுமற்றப்பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்... .. ..*
தெளிக்கொண்டசோதியுமாயுடன்கூடுவதென்றுகொலோ ... ...*
தளிக்கின்றவானித்நிலன்சுடராழிசங்கேந்தி..... .....*
அளிக்கின்றமாயப்பிரானடியார்கள்குழாங்களையே ... ... (கூ)

களிப்பு-தாரபுத்திராதிகளால்வரும் சந்தோஷம்-கவர்வு-துக்கம்-அற்று-இதுபோய்-ஒளிக்கொண்டசோதியுமாய்-ஆயிரத்தெட்டுமாற்று அபரஞ்சியான சரீரத்துக்குக்கோடிசூரியப்பிரகாசமுடையதிருமேனியைப்பெற்று-உடன்கூடுவது-என்றுகொலோ-நித்தியசூரிகள்கூட்டத்தில்பிரவேசிப்பதென்றே.

குழாங்கொள்போரக்கன்குலம்வீயமுனிந்தவனைக்..... .....*
குழாங்கொடென்குருகூர்ச்சடகோபன்றெரிந்துரைத்த ....*
குழாங்கொளாயிரத்துளிவைபத்துமுடன்பாடிக்... ... .*
குழாங்களாயடியீருடன்கூடிநின்றுமிமினே.. ....(கூ)

உடன்பாடி-அர்த்தகியானத்தோடேபாடி-குழாங்களாய்-பாகவதாளுடனே-அடியீர்-பகவத்தாலே-உடன்-எகண்டராய்-கூடி நின்று-ஆயிமினே-நிருத்தஞ்செய்யுங்கோள்.

சு-ம் திருவாய்மொழி.

கேழ்த்திருவாய்மொழியில் (பரமன்பவித்திரன்சீர்பருகிக்களித்தேனே) என்று ஸந்தோஷித்தாய், அந்தப் பகவத்குணங்

விருத்திசெய்வித்து ரஸமாக்கித் தருமவர்களிக்கில்லாமையால் நித்ய சூரிகள்திரளில் போயனுபவிக்க யத்தனித்து அதுநினைத்தபோ தேபெறுமையாலே மிகவுந்தளர்ந்து தம்முடைய தசையைவ்விஷ யாந்தரப்ராவண்யத்தாலே) ஸ்ரீமவஷ்ணவர்கள் எம்பெருமானுக் கறிவிக்கின்றபடியை (அன்னியாபதேசத்தாலே) தாய்ச்சொல்லாலேபேசுகிறார்-அஞ்சிறை யமடநாராயில்-தூதுவிடக்கூடுமாளுர்-ஈராயுத்திரையுகளில் கண்ணு வ்ஸண்டபதார்த்தங்களடையத்தம்மைப்போல் பகவானைப்பிரிந்திருந்து ஞேலே தோவுபடின்றனவாகக்கொண்டு அவற்றுக்கு நோவுபடக்கூ டாளுர்-அவ்வளவன்றிக்கே ஆற்றுமைகையைபுரண்டு தம்தசையை த்தாம் வாய்விட்டுப் பேசமாட்டாமே பார்சுவஸ்தரறிவிக்கவேண் டும்படியாய் ஸ்ரீதேவிகளுனிலும் ஒருநிபதியன்றிக்கே நோ வுபடநாயகிதசையை யறிந்திருக்தாயார், ராமகிருஷ்ணுதியவதா ரங்களைப்பண்ணி ஆர்த்தாளுர் ஆர்த்தியெல்லாம் போக்கும் ஸ்வ பாவாளுதீர் உம்மையாசைப் பட்டவிவள் நோவுபடப்பார்த்திருப் பதேயென்று அவன்திருவடி களிலேபொகட்டு இவளிடையாட்டத் தில் நீர்செப்பநினைத்திருக்கிற தென்னென்று தம்முடைய தசை யை யறிவிக்கிறுள் - கானை இழந்தவனுக்கும் பொன்னை இழந்த வனுக்கும் இராஜ்யத்தை இழந்தவனுக்கும் கிலேசம் வெவ்வேறுப ட்டிருக்கும் - திருவிக்கிரமனுடைய திருவடிகளை யனுபவிக்க ஆசைப்பட்டித்தடையாமையாலே வந்தவாற்றுமை அஞ்சிறையம டநாராயில்- இதில் ஸ்ரீகீதையில்-ஜ்ஞானிஞ்வாத்மைவமேமதம்॥ இயானிகளை ஏன்ஞானமாவாய் நினைத்திருக்குமது என்மதமென்றும்-பாரதத்தில்- மம ப்ராணாஹிபாண்டவா॥ பாண்டவர்கள் என்னுடைய ப்ராணனன் றேவென்றுஞ்சொன்னபடியே அவனுக்கு உயிர்போலெண்ணியிரு க்கும் நித்யசூரிகளை யாசைப்பட்டித்தடையாமையால்வந்தவாற்று மையாலை இதமிஞ்சிபிருக்கும்- நித்யசூரிகளோடு கூடவா சைப்பட்டால் அவர்களைச்சொல்லிக்கூப்பிடாதே இவனைக்கூப்பிடு வானெனில்- காட்டிற்றீதிருவடிகளோப் பறியுண்டவன் ராஜனிடத்தி ல் சொல்லிமுறையிடுமாப்போல் அவனைக்கூப்பிடுகிறுள் - விஷந் தின்டினவனுக்கு வெம்புருசிக்கும்-சர்க்கரைசக்கும்-அதுபரிஹா ரியாலேபோகப்பெற்றவனுக்கு வெம்புசக்கும்-சர்க்கரைருசிக்கும்- அதுபோல்விஸ்ரம்பர்ப்பத்தாலேகடியுண்டவர்களுக்குப்பகவத்வி ஷயக்கைத்தலைம்சாரம் ருசித்திருக்கிறது-(மருத்தவனுய்நின்றமா மணிவண்ணன்) குருவாய்வந்து அநிஷ்டாகுஷமாகிற ஔஷதத்தைத் தொடித்து அவ்வௌஷதத்துக்கு முறிவாகிய இதாதேனதாபஜஸ்வ-

இதாமந்திரம்-இதாசாதனம்-இதாப்பிரயோஜனங்களாகிற அபத்தி லங்களைவிலக்கினவர்களுக்குவிஷ்ணுதீரும்-பின்பு பகவத்விஷயம்ருசி க்கும்- அதில் உட்புகாநின்றவர்களுக்குப்பாகவதவிஷயம்ருசிக்கும்.

க-பாகரம்.

வஞ்சிவிருத்தம்-பண்-நாட்டம்-தாளம்எடிமாத்து.

இதை இப்போது யமுனைத்துறையாண்டியும்- ஐயால் ராகத்திலும் நிரிபுடைதாளத்தில் பாடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

ஆழ்வான் பிரதிக்ஞை பண்ணினபடியே தாணி லவதரித்த அழகிய சிங்களாச் சொல்லிக்கூப்பிடுகிறாள்.

ஆடியாடியகன்கைந்திசை.....*
பாடிப்பாடிக்கண்ணீர்மல்கியெங்கும்.....*
நாடிநாடிநரசிங்காவென்று.....*
வாடிவாடுமிவ்வாணுதலே.....*

ஆடியாடி- ஸ்திதி-கமன-சயநாதிகளிலே ஒருநியதியின்றிக்கே (அரதி) யாலேபடுகிறபாடுநிருத்தாயாருக்கு ஆகர்ஷகமாயிராநின்ற து- ஸ்திதி இருத்தல்- கமனம்- நடக்கிறது- ஆடி- முதல்ஆடியென் றதற்கவ்வருக்கியொருநில இரண்டாம்ஆடி- முதலில்ல சஞ்சாரம் அநாதம்படி யிருக்கச்செய்தே ஆற்றுமை மிகோபிக்க சஞ்சரியா நிற்கும்-குணதீக்ஷ விஷயமாகையாலே முடிந்தபிழைக்கவு மொ ட்டாதன்றே - முதலாடியிலும் இரண்டாதாடியில் துக்கத்தின்மி குதிகொண்டறியு மித்தனை- அகங்கனைத்து- அகம்- மனசானது- க னைந்து- உருகி- இசை-ஸ்வரத்தோடே- உருகினமனசானது இசை யாய்ப்பிரவஹித்தது- பாடிப்பாடி- ஆற்றுமையாலேகூப்பிட்ட கூ ப்பீடுபாட்டாய்முடிந்தது- முதல்கூப்பீட்டுக்கு இரண்டாங்கூப்பீ டுதளர்ந்திருக்கும்- கண்ணீர்மல்கி-உருகினமனசானது- இசைபாய் ப்பிரவஹித்து மிக்கது கண்ணீராய் பிரவஹிக்கிறபடி- மல்கி- ஊ ற்றுச்சாக்குமாப்போலே விஸ்தாரமாய்- எங்கும்நாடிநாடி- தேடி த்தேடி - திக்குகளெல்லாந்தேடி - நரசிங்காவென்று - வாடிவாடும்- தெளிவுடைய பிரஹலாதனுக்குத் தோற்றினவன் கலங்கின அப லைக்குத் தோற்றானேவென்று வாடும் - முதல்வாட்டந் தணிந்தெ ன்னும்படி. இரண்டாம்வாட்டம்-இவ்வாணுதலே - ஒளியுடன் கூடின தெற்றியையுடைய இவள். வாள்-காந்தி-ஒளி.

வாணுதலிம்மடவாலும்மைக்.....
வாணுமாலைசபுணர்ந்தின்றுள்விறல்.....

வாணுதலிரந்தோடிணைத்தீரும்மைக்.....*
காணநீரிரக்கமிலீரோ.....(உ)

வாணுதல்-காந்தியையுடைதானமுகத்தையுடைய-இம்மடவரல்- பிரிந்துகலக்கப்பெறாதஸௌகுமார்யத்தையுடையவள்-உம்மைக்கா மாசையுள்-உம்மைக்காணவேணுமென்கிறவாசையில்- நைகின்றுள்- விறல்வாணுதிரந்தோள்துணித்தீர்-உம்மைக்காண- உம்மோடப ணையவாசைப்பட்டாளோ-காட்சியிலேயும்அருமைப்படுத்தவீரோ- நீரிரக்கமிலீரோ-நீரிரக்கத்தையுடையீராகிலீர்-இவள்தனவு,பேற்று க்குஉபாயமன்றுஅவனிரக்கம்,பேற்றுக்குசாதனமென்றுதிருத்தா பார்நினைத்திருக்கிறாள்-இதற்குப்பிரமாணம்கடவல்லிஉபநிஷத்தில்- நாயமா த்மாப்ரவசனேனலப்யோ॥ந மேதயா॥நபஹுனாச்ருதேன-யாவனை ரு ஏர்மேவசுவரன் சேதனனுடைய பிரவசனம்- மேதை-வெகுவேத கேள்விகளிலடையப்பட்டவனன்று-யமே வைஷவ்ருணுதே தேனலப்யஃ- எவனை ஏர்மேவசுவரன் வரிக்கிறானோ அவனுக்கே தான்அடையப்படுகி றான்-தஸ்யைஷஆத்மாவிவ்ருணுதேதனூம்ஸ்வாம்॥அவனுக்கு-ஏஷ-அந் த-ஆத்மா-பரமாத்மா-ஸ்வம்-தன்னதான-தனூ-திருமேனியை- விவ்ருணுதே-விவரணம் பண்ணுகிறானென்று சொல்லியிருக்கின்றதை (நூத)ப்படி வியாக்கியானத்தில் நம்பிள்ளை உதாஹரித்திருக்கிறார்.

இரக்கமனத்தோடெரியிணை.....*
ஈரக்குமழகுமொக்குமிவள்.....*
இரக்கமெழீரிதற்கென்செய்கேன்.....*
ஈரக்கனிலங்கைசெற்றீர்க்கே.....(ஊ)

இரக்கம்-திருவுள்ளம்- எழீர்-பிரகாசம்பண்ணுதேயிருக்கிறீர்-நீரு ம் இவளைப்போலே உருகிவேணுமென்று உம்மைவலைக்கிறேமோ- தொந்தார் பக்கல்பண்ணும் திருவுள்ளமும் பண்ணுகிறிலீர்- நீரிரங்கா விடில் உம்மைப்போலே இருப்பதொரு நெஞ்சைக் கொடுக்கவுமி ல்லை- என்செய்கேன்- உம்முடைய இரக்கமொழிய இதரஉபாயக்க லாடையத்தக்கதன்றே-உம்முடையமனமிரங்கப்பண்ணவோ-இவ ளைமனமிரங்காமல்பண்ணவோ- அரக்கனிலங்கை செற்றீர்க்கே- இவ ளிரக்கும்படி ஒருசெயல்செய்தலைக்கலாமோ- பிராட்டிக் திருவின்வன்றமக்கொக்காதேனென்று இரக்கமென்றதோடு எரியவே

யாக்குமெழுகுமொக்குமிவள் இாக்கமெழீரிதற்கென் செய்கேன்
என்றநுவயம்- எரி- அக்கினியை- அனை-கட்டினை-அாக்கு.

இலங்கைசெற்றவனேயென்னும்மின்னும்.....*
வலந்கொள்புள்ளுயர்த்தாயென்னுமுள்ளம்.....*
மலங்கவெவ்வுயிர்க்குங்கண்ணீர்மிகத்.....*
கலங்கிக்கைதொழுநின்றிவளே.....(உ)

உள்ளம்-மனது-மலங்க- கலங்க- வெவ்வுயிர்க்கும்- வேர்பறியும் படிநெடுமூச்செறியாநீற்கும்.

இவளாப்பகல்வாய்வெரீத்தன.....*
குவளைபொண்கண்ணீர்கொண்டாள்கண்டு.....*
திவளுந்தண்ணந்துழாய்கொடுசொனத்.....*
தவளவண்ணர்தகவுகள்ள.....(ஙி)

தகவுடையவனேயென்னும்மின்னும்.....*
மிகவிருப்பும்மிரோவென்னுமென.....*
தகவுயிர்க்குமுதேயென்னுமுள்ளம்.....*
உகவுருகிநின்றுள்ளுளே.....(சு)

தகவு-திருபை-அருள்- தகவுடையவனே யென்னும்-பேரருளாள னே யென்னும்- எனதகவுயிர்க்குமுதே யென்னும்- எனது- என்னு டைய- அகவுயிர்க்கு- சரீரத்திலிருக்கு மாத்மாவுக்கு- அமுதே என் னும் அன்றிக்கே- என்னுயிர்க்கு - எச்சுக்மாவுக்கு-தக - உசிதமா ன- அமுதே- அமிர்தமே- என்னும்- உள்ளம்- மனசு - உக-மக்கும் படி- உள்ளுளே- (ரூபகரித்திராத ஆத்மவஸ்துரூபகரித்து) -உருகி தண்ணீராய்க் கரைந்தநின்று உள்ளமுக வுருகிநின்று தகவுடையவ னே என்னும் பின்னுமிக விருப்பும் பிரானென்னும் - எனதகவு யிர்க்குமுதே என்னும் - இதிவள் பேச்சுக்கொண்டறிந்த வம்சம்- உள்ளேயிருக்கிறது வாசாமகோசர மென்றபடி.

உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்தென.....*
வள்ளலேகண்ணனேயென்னும்மின்னும்.....*
வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்னுமென.....*
கள்விதான்பட்டவஞ்சனையே.....(எ)

உள்ளுளாவி - ஆத்மாவான மனசுக்குத் தாரகமான ஆத்மா

றுசொல்லுகிறவிதுவும் பொய்யாயிற்றென்கிறாள்- என்-என்னுடை ய- சுவி-தன்மேலுயிர்காத்தனைத்தோற்றுதபடியொளித்துக்கப்பட த்தேமேடியிருக்கிறமகள்- தான்பட்ட- தான்படாநிற்கிற- வஞ்சனை யே- நாடகஞ்செய்யப்பட்ட வஞ்சனையே.

வஞ்சனைனென்னுங்கைதொழுத்தன.....*
நெஞ்சமும்வலதெடிதுயிர்க்கும்மிறற்.....*
வஞ்சனைவஞ்சனைசெட்டிருப்மைத்.....*
தஞ்சமென்றிவள்பட்டனமே.....(அ)

வஞ்சனையென்னும் - நான் அல்லேனென் றகன்றாலுந்தவிர வொண்ணாதபடி வஞ்சித்தன்திருவடிகளிலே சேர்த்துக் கொண்ட உபகாரமேன என்றுநின்றாள் - கைதொழும் - வஞ்சித்தடிமைகொ ண்டஉபகாரத்தை நினைத்துத்தொழும்- தனனெஞ்சம் வேவ- தன்ம னமேவ- நெடிதுயிர்க்கும்- பெருமூச்சு விடுவவ்-விறல்வஞ்சனை வ ஞ்சனைசெட்டீர்- உம்மைத்தஞ்சமென்றிவள்பட்டனமே- இவள்பட் டபாடு எத்தனையுண்டி.

பட்டபோதெழுபோதறியாள்விளா.....*
மட்டலர்தண்டுழாயென்னுஞ்சுடர்.....*
வட்டவாய்நுதிநேமியீரைந்தும்.....*
திட்டமென்கொலித்தீவலைக்கே.....(க)

பட்டபோது - அல்தமித்தபொழுதும்- எழுபோது- உதித் தபொழுதும்- அறியாள்- தமது- உம்முடைய-இட்டம்- இஷ்டம்- அதாவது- சங்கல்பம்- நினவு- என்கொல்- எங்ஙனேயோ - இவ்வி வலைக்கே- இந்தப்பாலியமுடையவளுக்கு.

எழுபேதையரோப்பதற்றன.....*
கேழிலொண்கண்ணீர்கொண்டாள்கிளர்.....*
வாழ்வுவேவவிலக்கைசெற்றீரிவள்.....*
மாழைநோக்கிகொன்றும்வாட்டேன்மினே.....(ஙி)

தன-தன்-சேழில்-ஒப்பிலவாத- ஒண்-சுந்தரமான-கண்ணை-கண் வில்லே- நீர்- கண்ணீரை- கொண்டாள்-மானை-இளமைதங்கி- நோ கொல்றும்- கடாக்ஷமொன்றும்- வாட்டேன்மினே- ஹாவியன்றி லே காரியம்பார்க்க வேணும்.

மிடமில்புகழ்வாமனனேயிடை.....
வஞ்சட்டோபன்செல்வனமே.....

பாட்டோராயிரத்திப்பத்தாலடி..... .....*
சூட்டலாகுமந்தாமமீம..... (ரக)

அந்தாமமே- அழகியதிருமாலையை- அடி- ஸ்ரீபாதத்திலே- சூட்டலாகும்- ஸமர்ப்பிக்கிறவர்களுடைய- சித்தத்தை.

ரு-ம் திருவாய்மொழி.

கீழ், ஆடியாடியில் ஆழ்வாருடைய பக்தி என்கிற பயிர்வாடி வதாகச் சொல்லிற்று - இத்திருவாய்மொழியில் இவர்பிரார்த்தித்தபடியே நித்தியசூரிகளுடன்வந்து சேவைசாதித்தபடியாலே வாடினபயிருக்கொருபாட்டம் மழைபெய் தாப்போல்அருள்வருஷிம்பருஷித்தபடி சொல்லிற்று - வைகுந்தாமணிவண்ணனில் வருஷித்த வருஷம் வெள்ளமெடுத்தபடி சொல்லிற்று- கேசவன்றமரில் அந்தவெள்ளம் வந்தநிலமே பயிர்பலிதமாகித்தன்னுடனேதன்பந்துக்களுக்கும் ஜீவனமுண்டானபடி சொல்லிற்று- அணைவதரவணையில் விளைந்து சேர்கட்டினதானியத்தை உலகத்துக்கெல்லாம்வழங்கினபடி சொல்லிற்று- எம்மாவீட்டில் வழங்கின தானியத்தை உழிப்பாக்கி தளிசைபண்ணினபடி சொல்லிற்று- ஐவரொளியிளமையில் தளிசைப்பண்ணினதக்காரவடிசலைப் புஜிக்கலாருங்கோளென்றுபதேசம்பண்ணினபடிசொல்லிற்று-முழுச்சோற்றில் உண்கேளித்தபடியைச் சொல்லிற்று.

சுபாசுரம்.

கவிவிருத்தம்-பண்-சீகாமரம்-தாளம்-நடையொத்து

இதைஇப்போது பைவிராகத்திலும் ஆதிதாளத்திலும்பாடிகொண்டு வருகிறார்கள்.

அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னுடிசேரம்மானுக்..... .....*
கந்தாமஞ்சூழ்முடிசங்காழிநூலாரமுள..... .....*
செந்தாமரைதடங்கண்செங்கனிவாய்செங்கமலஞ் ....*
செந்தாமணாயடிகள்செம்பொன்திருவுடம்பே..... .....*

அடியார்குழாங்களை யுடன்கூடுவ தென்றுகொலோவென்று நியமனம்பண்ணப்பட்டபடியே நித்தியசூரிகளோடுவந்து ஸ்ரீகஜேந்திராழ்வானுக்குதவினாப்போலேஉதவினபடியைச்சொல்லுகிறார்- அந்தாமத்தன்புசெய்து-அம்- சுத்தாமாயானந்தமயமான-தாமத்து- பரமபதத்திலிருக்கிறநித்தியசூரிகளிடத்திலுண்டான-அன்புசெய்து-கிரமவறத்தைப்பண்ணி- என்னுயிர்- என்னுத்மாவிலே- சேர்- சேர்ந்த- அம்மானுக்கு- ஸ்வாமிக்கு- என்னுயிர் என்கிற தொனியானது அவன்மேலுயிர், தாமிருப்பத்தமை தோற்றுகிறது- இருப்கிறது (நைச்சியஞ்செய்தகலுகை)-இவுர்பூர்வ விருத்தத்தை நினைத்து இருபாற்கடல்- அவன் (நீர்புனாவண்ண) நுகையால்நீரானது பள்ளமுள்ளவிடத்தில் மேதக்குமாப்போல் நைச்சியமுள்ளவிடத்தில் மேல் விழாநின்றான்- அந்தாமவாள்முடி சங்காழிநூலாரமுள-இவராசைப்பட்டபடியே நித்தியசூரிகளோடே வந்து கலந்தானென்று ஆளவந்தாருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி- ஸ்ரீஸ்ரீ அவர்களை ஆழிநூல் ஆரம்பித்து சொல்லுவ தென்னெனில்- அவர்கள் சின்மயராயிருக்கச்செய்தே பாரதந்திரியம் சித்திக்கைக்காகத்தங்களை ஆயுதங்களாகவும்ஆபரணங்களாகவும் அமைத்து வைத்திறவித்தான்- அங்ஙனன்றிக்கே எம்பெருமானு ளருளிச்செய்யும்படி கற்பகத்தருவாழுனல் அதிபூவுந்தளிரும்வாடுமாப்போல்இவரோடு சம்சிலேஷிப்பதற்கு மூன்பு ஈசுவரசம்ஸ்டோக்க இவையும்வாடிஇவரோடுகலந்தபின்பு பிரகாசததோடுகூடிவிக்தைப்பெற்றபடி சொல்லுகிறதென்று- உள- உண்டாயிருந்தபடி-சத்தைப்பெற்றபடி-அந்தாமவாழ்முடி-அழகியமாலையானது முடிசூடிவாழத்தொடங்கிற்று- அன்றிமே வாள்முடி என்றுமே, வாள் வைறு ஒளியாய் மிக்க தேஜோரூபமான முடியென்றுமாம்- தாமம் தேஜஸாகவுமாம்- தேஜோரூபமான ஸ்ரீபாஞ்சஜன்னிய முதலானவை என்றுமாம்- நூல்- திருயக்ஞோபவீதம்- ஆரம்-திருவாரம்-இவை நித்தியசூரிகளுக்கு உபலக்ஷணம்-செந்தாமரைத்தடங்கண்- செங்கனிவாய்ச்செங்கமலம்- சாடசதங்கள் சொலலுகிறதிருவதரமிருக்கிறபடி- சாடி- சிலேஷியானபேச்சு-சிவந்துகனிந்த திருவதரமாலை நிவந்தகமலம்போலேயிராநின்றது - செந்தாமரையடிகள் - தோக்குக்கும்ஸ்மிதத்துக்கும் தோற்றுவிழுந்திருவடிகள்-செம்பொன்திருவுடம்பே- சுருதி-சாந்தோக்யத்தில்-ஹிரண்மயவபுஃ ஸ்வர்ணமயமான திருமேனியையுடையவனென்று சொல்லுகையால் செம்பொன் திருவுடம்பென்கிறார்-இந்த உபயவேதங்களிலும் ஸ்வர்ணமயமான திருமேனியையுடையவனென்று சொல்லியிருக்கையால் பிரம்மத்துக்கு ரூபமில்லை என்ற அத்வைதிகள்பக்ஷம் நிரசிக்கப்பட்டது-இந்த அவயவங்களும்ஆயுதங்களும்ஆபரணங்களும்இவரோடு சம்சிலேஷித்து பரிபூர்ணானந்தத்தையடைந்து[illegible]

தவனைன்று சொன்னதுகன்மமடியாகவரும் விகாதங்களிலே என்
றுசொன்ன வித்தனைபோக்கிப் பிரிதிய துசயத்தாலேகுணங்களாலீவ
ரும்விரோதங்களிலேயென்றதன்று.

திருவுடம்புவான்சுடர்செந்தாமரைகண்கைகமலத் .....*
திருவிடமேமார்பமணிடமேகொப்பூழ்ந்..... - .....*
ஒருவிடமுமெத்தைபெருமாற்காரமேனியா..... ... *
ஒருவிடமொன்றின்றியென்னுள்கலந்தானுக்கே..... (உ)

திருவுடம்புவான்சுடர் -சுருதி - தஸ்ை ஷபதாவிவ்ருணுதேதனூம்
ஸ்வாமென்று தன்னால் வரிக்கப்பட்டவனுக்குத் தன்திருமேனியை
க்கொடுக்கிறுசொன்னும் - சுருதி - யஸ்ய துதாபலதாஎன்று தன்னை
டைந்தவர்களுக்குத் தன்னைக் கொடுக்கிறுவென்னும் தன்னையறுப
விக்கக் கியானபலத்தைக் கொடுக்கிறுவென்றுஞ் சொல்லுகையா
ல் தன்னை, யடியார்களுக்குக் கொடுக்குந் திருமேனி காந்திலையச்
சொல்லுகிறது - செந்தாமரைக்கண் கைகமலம் - பிளவுபடாதகண்-
ணுக்கந்தமானவாயாகிய திற்நின்பத்தையனுபவிக்கிறவர்கள்கூடி
காலம்பாகமும் மீதாஷி மும் மேல்நாகமுமுண்டென்று தெரிந்தி
ருக்கமறுபடியுமறுப்பு மதைவிரும்பக்கண்டிருக்கிறும்- அத்
குற்றங்களில்லாத பேரின்பத்தை யனுபவிக்கிறவர்கள் (தாள்க
ண்டார் தாளைகண்டார் தடக்கைகண்டாருமஃதே) என்று சத்தி
சவர்த்திக் நிருமகனுடைய சௌந்தரியங்களி லீடுபட்டவர்களு
டையதசை இப்படையாயிருக்குமாப்போல் இவரும் (வேம்புரழலில்
செல்லவிட்டாலீதை, நனகீசயற்றுத்தீரும்படிபண்ணவல்ல) சௌ
ந்தரியத்திலீடுபட்டுப்பலகாலனுபவிக்கிறார் - திருவிடமேமார்பம்-
நீருண்ட காளமேகத்தில் மின்னல்கொடி படர்த்தாப்போல் பிரா
ட்டி பிரகாசிக்கையால் திருவுக்கிருப்பிடம் மார்பமாயிருக்கிறது-அ
யனிடமேகொப்பூழ்-சௌந்தரியப்பிரவாஹத்தில் ஒருசுழிசுழித்தா
ப்போலிருக்குத்திருவுந்தியில்பிறந்தஒருகமலத்தில் நாலுதமலர்பூ
த்தாப்போலிருக்கையால் அயனுக்கிருப்பிடம்கொப்பூழ் - ஒருவிட
மு மெத்தைபெருமாற்கார்ன் ஓரிடமென்றுதே ஒருவிடமென்
கிறது ஒருவுதல்நீங்குதலாய் நீங்கினவிடமென்றபடி - தாமசதேவ
தைஇருப்பிடமானையாலே நீங்கினவிடமென்று அநுசரவார்த்தை-
ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள் கலந்தானுக்கே - என்றேறிட்டவத்
தலைக்கிறவிடத்தில் நீங்குமிடமுன்றின்றிக்கேவந்துகலந்தான்-ஒ-
என்று பிராட்டிக்கும் பிரம்மருத்திராதிகளுக்குந் திருமேனியில்
இடங்கொடுப்பதேயென்று ஆச்சரியப்படுகிறார்.

என்னுள்கலந்தவன்செங்கனிவாய்செங்கமலம்..... ... .*
மின்னுசுடர்மலிக்குக்கண்பாதங்கைகமலம்.....*
மன்னுமுழுவேழுலகும்வயிற்றினுள ....*
தன்னுள்கலவாதபெருளுந்தானிலையே ... .(க)

எப்பொருளுந்தானுய்மாததக்குன்றமொகீகும்..... .....*
அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூக்கண்பாதங்கைகமலம்..... ... ...*
எப்பொழுதுநாடிங்களாண்டுழியுழிதொறும் ... .*
அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னுராவமுதமே.....(ச)

ஆராவமுதமாயல்லாவியுள்கலந்த... .....*
காராக்கருமுகில்போலென்னம்மான்கண்ணனுக்கு..... .....*
நேராவாய்செம்பவளங்கண்பாதங்கைகமலம்..... .. .. *
போராநீண்முடிநான்முகன்னுமிமையபலவே.....(ஞ)

பலபலவேயாபரணம்பேரும்பலபலவே.. ....*
பலபலவேசோதிவடிவுபண்பெண்ணில்..... .....*
பலபலகண்டுண்டுகேட்டுற்றுமோந்தின்பம்..... ....*
பலபலவேஞானமும்பாம்பணைமேலார்க்கேயோ.....(கூ)

பலபலவேசோதிவடிவு - திருநாமத்தால்காணும் வடிவுகளும்
பலபல-பண்பு-பிரகாரம்-எண்ணில்- நினைத்தால்-பலபல- அனேக
ங்களுண்டு-ஞானம்- யோனமானது- கண்டு- திருஷ்டிப்பிரியமாயி
ருக்குமவையும்-உண்டு- பஜிக்குமவையும்-கேட்டு- சிரவணேந்திரிய
விஷயமாயிருக்குமவையும்- உற்று-ஸ்பரிசவிஷயமா யிருக்குமவை
யும்- மோந்து - ஆக்ராணேந்திரியவிஷயமாயிருக்கு மின்பும் அ
னேகங்களாயிருக்கும் - யோனமும்பலபல- விஷயங்கள்தோறும்
பேதித்திருக்குங் யோனமும் பலபலவாயிருக்கும்.

பாம்பணைமேற்பாற்கடலுட்பள்ளியமர்ந்ததுவும்... ... ...*
காம்பினைதோட்பின்னைக்காயேறுடனேழ்செற்றதுவும்.. ... ...*
தேம்பணையசோலைமாமாமேமெழுப்பதுவும்... ... ...*
பூம்பணையதண்டுழாய்ப்பொன்முடியம்போலே ... ...(எ)

காம்பினைதோட்பின்னைக்காய்-சுற்றுடைமைக்கும்செவ்வைக்கு
ம்முங்கில்போலேஇருந்துள்ள தோள்களையுடைய நப்பின்னைபிரா
ட்டிப்பொருட்டு - ஏறுடனேழ்செற்றதுவும்-தேம்-தேனையுடைய-
பணைய- பணைத்துப் பத்திரசாகைவிஸ்தாரமான-பூம்பணைய-பூவை-
புடைத்தாய்த்தொடையுண்டவென்னுதல்- பேய்முலையுண்டு
வேகிக்கும்ருஷிபம்-காம்பனதோட் பின்னை என்னும் பாட

பொன்முடியெம்போரேற்றையெம்மானை நாற்றடந்தோள்.....*
தன்முடிவொன்றில்லாததண்டமிழாய்மாலுடனை.....*
என்முடிவுகாணுமேதையென்னுட்கலந்தானைச்.....*
சொன்முடிவுகாணைஞான்சொல்லுவதென்சொல்லீதோ.....(எ)

தன் - தன்னை ஸ்துதிக்கைக்கு - முடிவு எல்லை- ஒன்றில்லாத- அன்றி - தன்முடிவு - தனக்குவினைகம்- ஒன்றில்லாத- எருகளினில்- ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்தே॥நபரஹ்மனேசங்கரே॥ பிரம்மருத்திராதிகளிறந்த நாராயணனெருவனே முடிவில்லிருக்கின்ற னென்றும்- பரிபவி தஸ்ய-லோகநாதன்-பரமேஸ்வரா॥ தனக்குத்தானே நாயகன்- சாஸ்வதம்॥ சாகவிதன்-சிவம்-மங்களத்தையுடையவன்-அச்யுதம்- நாசமில்லாதவன்- என்றுசொல்லியிருக்கையால் தனக்குவினைசமிலாதவனென்கிறது.

சொல்லீரொண்ணம்மானென்றுயிராவிதனை.....*
எல்லையிலீரொன்கருமாணிக்கச்சுடரை.....*
நல்லவருந்தம்பெறற்கரியவீடுமாய்.....*
அல்லிமலர்விளாயொத்தாணல்லன்பெண்ணலனே.....(கூ)

பெறற்கரிய- பெறுதற்கரிய அதாவது ஒருவராலும் ஸ்வயத்தனத்தால் அடையவொண்ணாத-வீடுமாய்- மோக்ஷபுருஷார்த்தமுமாய்- அன்றிக்கே- பிறர்க்கரிய வீடுமாய்என்றும் பாடமுண்டாகையால்(பத்துடையடிய வர்க்கெளியவன் பிறர்க்குக்கரிய வித்தகன்) என்றதில் (பிறர்களாகிறார்- ஈசுவரனையுபாய மாகப்பற்றுமவர்கள் முபற்றியால்அடைய விச்சிக்கிறவர்கள் பிறர்களென்று வியாக்கியானஞ்செய்திருக்கையால்) இக்குபிறர்க்கரிய வீடுமாய்-பிறர்- அன்னியர்க்கு- அரிய- ஸ்வயத்தனதீதாலடையப்படாதவனாய்-என்றுபிரதிவியாக்கியானத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறார் - இவ்விரண்டுவகையாலும் ஸ்வயத்தனத்தால் அடைய நிஷ்க்ருமவர்களுக்குப் பெறுதற்கரியனென்றுசொல்லியிருக்கிறது-இதற்கு-ராகம்-பக்தத்தில் சுருதியும் சொல்லியிருக்கையால் ஸ்வயத்தனத்தால் மோக்ஷமடைகிறே மென்றபின்னம்பிரதாயஸ்தர்களுக்குப்பரமபத மில்லையத்றுபபயவேதக்கவிலும் சொல்லியிருக்கிறது- அல்லிமலர் விளாயொத்தி போக்கியவதக்குத்தாமனாப்பூவில் பரிமளத்தோடொத்து- ஆணல்லன் பெண்ணல்ல - இதரபுருஷ ஜாதியனல்லன் - பெண்ணல்லென்றவோபாதி ஆணல்லென்றதையுங் கழிக்கிறது.

ஆணல்லன்பெண்ணல்லனல்லாவலியுமல்லன்.....*
காணுமாகாணலனல்லனிலேயல்லன்.....*
பேணுக்காம்பேணுமுருவாகுமல்லனுமாய்.....*
கோணைபெரிதுடைத்தம்பெம்மானைக்கூறுதமே.....(ஏ)

ஆணல்லன்-பெண்ணல்லன்-அல்லாவலியுமல்லன்- உபயோபயோகியமல்லாத நபும்ஸகத்தின்படியு மல்லன் - இதற்குச்சருதி- ஆணத்திலிரண்டாவது ஒத்தை-அஜாபிரஹ்மேன்று அகாரம் பரப்பிரம்மஸ்வரூபமென்று சொல்லியிருக்கின்றதென்று பட்டர் அருளிச்செய்தவாறே ஒருதமிழ் ஐபாதாட்சரத்தில்காணுகிற மூன்றின்படியுமல்லாதவிஸ்துவஸ்துவென்னிபமோ அதாவது ஈசுவரனே இவனியோயென்றான்-பட்டர் -பிள்ளாய்இபலதிவுக்குப்போதாதில்லையோ- ஆணல்லன்பெண்ணல்லன்-அல்லாவலியுமல்லனென்றிருந்தாகிலும் நீயப்படிசொல்லலாம்அப்படியில்லை-ஆணல்லன்பெண்ணல்லன்- அல்லாவலியுமல்லன்என்றிருக்கையால் விஜாதியவிஜாதிய நிஷேதஞ் செய்தபடியைச்சொன்னதென்றருளிச்செய்தார்-இத்தால் ஆண்-பெண்-அலி-என்கிற விம்மூன்றுக்கும் வேறுபட்டு உபயான ஹேதினின்றபடி-காணலும்-காண்கைக்கும்- ஆகாம்- அசக்கியன்-உபனல்லன்- இதரதேவதைகளை ஸ்துதிக்குமவர்களுக்குக்கிட்டான் - இல்லியல்லன்-தன்னையே தொழுமவர்களுக்கு இல்லாதவனென்று- பேணுக்காம்-ஸ்ரீபிரஹ்மாதனன்-ஸ்ரீகைஜேந்திரன்-துரோபதை-இவர்களோப்பாம்விகவஹிகளை-பேணும்-ஆதரிக்கும்-அதாவது-ஆயுதம்படாமலும்-அங்வஸ்திரத்தைப்பந்தாட்சுற்றித்திருப்பவளத்தில்வேதுயொன்டுமுதலில்கடிந்தபுண் வாயில் ஒந்தடம்கொடுத்து மனதாத்து ஸ்துதிம்ஹ மெல்லாம் ஸ்பரிஹித்தும் -வஸ்திரத்தைக்கொடுத்து மானத்தைக் காப்பாற்றினதுமன்றியில் - கோவிந்தேயதாக்ஷாயந்-க்ருஷ்ணாம்மாரவாஸினம்-ப்ரணம்ப்ரபந்நவிவமேஹ்ருதயாநாபஸர்ப்பதி॥ என்ற துரோபதையால் ம்ரோவித்தாவென்று முறையிட்டதற்குநாலைந்துஞ்செய்யப்பிபற்றிலனென்றுகடன் பட்டார் நெஞ்சம்போல்கலங்கி ஆதரிக்கும்-உருவாகும்-ஸ்ரீபிரஹ்லாதனனுக்கும் ஸ்ரீகைஜேந்திரனுக்கும் தோற்றினதுபோல் திருமேனியுடனே சேவைசாதிக்கும்- அல்லனுமாம்- நிருபாணன்தரியனினுர்களுக்குப்போல் கிட்டவரியனுயிருக்கும்-எம்பெம்மானை- என்னுடைய-கூறுதலே- சொல்லுகிறபாகு-மென்னை- பிறரு- அதாவதுரோபாஞ்சாலி-பிரிவு-மிவும்-உடைத்து- உடையிருக்கும்.

கூறுதலொன்றுராக்குடக்கூத்தவம்மானே..... *
கூறுதலேமேவிக்குருகூர்ச்சடகோபன்..... *
கூறினவத்தாதிபோராயிரத்துளிப்பத்தும்..... *
கூறுதல்வல்லாருளமோற்கூடுவர்வைகுந்தமே..... (ரடு)

ஒன்று-ஒருகுணமும்-கூறுதல்-சொல்லுகிறபோது-ஆரா-அசக்கியலுன-குடக்கூத்தவம்மானே-பிராம்மணர்களுக்குத் தனம் மிகுந்தால் பக்கியஞ்செய்வதுபோல் யாதவர்களுக்குத்தனம்மிகுந் தால்பந்தையங்கட்டிக்குடக்கூத்தாடுகை-கூறுதல்லேமேவி-ஸ்துதிக்கி றதற்கே உத்யோகித்து-குருகூர்ச்சடகோபன்-கூறின-அருளிச்செ ய்த அத்தாதி-கூறுதல்வல்லாருளமோல் கூடுவர்வைகுந்தமே.

கூ-ம் திருவாய்மொழி.

(ஆழியாழி) என்ற திருவாய்மொழியில்பிறந்த ஆர்த்திநிரவந் தரம்கிலேஷித்தபடிச்சொல்லிற்று அந்தாமசத்தன்பில்-அந்தச்சம்பி லேஷித்தாற்பிறந்த பிரீதி அவனதென்று மிடஞ்சொல்லுகிற நித்தி ருவாய்மொழியில்.

(ஊனில்வாழ்யிரில் ஆழ்வார்தாம்பகவதனுபவம்பண்ணித்தம க்கு அவன்பக்கலுண்டானபிரேமம் அவனடியாளளவுஞ் சென்றது போல்) இத்திருவாய்மொழியில் லர்மேசுவரன் ஆழ்வார்பக்கல்பண் ணின பிரேமம் ஆழ்வாருடைய லப்பத்த ஸம்பந்திகளளவும் வெ ள்ளமிடுகிறபடிசொல்லுகிறது- இப்படியிருக்கையில் இவ்வாழ்வா ர் கேத்திருவாய்மொழியில் அல்லாவியுள்கலந்தவென்று நைச்சியா நுஸந்தானம்பண்ணினபடியால் நம்மைவிடில்செய்வ தென்னென் று அநிசவ்கைபண்ணினதைக்கண்டு அவன் அநிசங்களைப்பரிஹ ரித்தபிரகாரமுஞ்சொல்லப்படுகிறது.

க-பாஸ்ரம்.

ஆசிரியத்துறை-பண்-பிழந்தக்காகம்-தாளம்-எழொத்து.

இதை இப்போது ஆனந்தபாவிராகத்திலும்-ஆதிதாளத்திலும் பாடிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

வைகுந்தாமணிவண்ணனேயென்பொல்லாத் திருக்குறளா யென்று வைகும்வைகலெறுமமுதாயவானேறே..... ... ...[ண்மன்னி செய்குந்தாவருந்தீமையுன்னடியார்க்குத்தீர்த்தசுரர்க்குத்தீமைகள் செய்குந்தாவுன்னைநான்பிழைத்தேன்கொல்சிக்கெனவே.....

வைகுந்தாவென்றதொனிபர்த்தத்தால் பரமபதநாதன் தம்மூட னேவந்துகலந்தஸந்தோஷித்தோற்றுகிறது-மணிவண்ணனே-நீலா த்தினம்போலே குளிர்ந்தவடிவையுடையவனே-என்-பொல்லா-புன் மையான-அல்லது-அழகான-திருஷ்டிபரிஹாரமாகப் பொல்லாவெ ன்கிறார்-குறளா-வாமனனே-என்னுள்மன்னி-என்மனஸிலேகூடி- வைகும்-நடக்கிற-வைகல்தொறும்-சகலகாலங்களிலும்-அமுதாய-அ மிர்தம்போலிருக்கிற-வானேறே-நித்தியசூரிநிர்வாஹகனே-செய்கு ம்-பண்ணப்பட்டு-தாவரும்-கடக்கவசக்ய்யமான-தீமை-பாபத்தை யென்னுதல்-அன்றிக்கே-செய்-செய்யப்பட்டு-குற்றாவாய்-தப்ப க்கூடாததாயிருக்கும்-அருந்தீமையென்னுதல்-உன்னடியார்க்குத் தீர்த்து-உன்பக்கலிலே பரிபவம்பண்ணியிருப்பார்க்கு வராத படிபரிஹரித்து-அசுரர்க்குத் தீமைகள்செய்-உன்னடியார்க்கு வி ரோதஞ்செய்கிற அசுரஸ்வபாவத்தை யுடையவர்களுக்கு (சுருதி- द्वेषतःपापकृत्त्वाच्चविष्णुभक्तैर्कृतापि पङ्क्तिः அவர் களுக்கு விரோதிகள்பேரி லேறிடுகிறதென்று) சொன்னபடியே நிட்டி-குற்றா-குற்றமே-குற்றமென்றுகுருந்தமென்றபடியாய்அ ந்தப்பூவெளுத்திருக்கிறபடியால் அத்தாலேசுத்திலைநினைக்கிறது- அன்றிக்கே-குற்றன்-கும்-என்று மோக்ஷபூமியை என்றர்த்தமாய்- தா-வென்றஅத்தைக்கொடுக்குமவனுய்-(ரு குற்றன்என்னுமாப்போ லே)குற்றனென்றுதிருநாமம்-குருதஃ-குற்றரஃ-குற்றஃஎன்கிறபடி யே-உன்னை-ஆஸ்ரிதபக்ஷபாதியான உன்னை-நான்-பிடித்தேன்கொ ள்-பற்றிலேனுத்திருவுள்ளம்பற்றினேனும்சிக்கெனவே-நிடமாக வே-அருச்சுனனைக் கண்ணன்-மாசுசஃ॥ பயப்படாதேயென்று ப்போல் இவருமவனைப்பார்த்துப்பயப்படாதே நான்பின்வாங்கிப் போகேனென்றருளிச் செய்கிறார்-அவனடியார்செய்தபாபங்களை யவர்களுக்கு விரோதிகளிடத்தில் எறிடுமாப்போலே அடியார்க ள்செய்த புண்ணியங்களை சுருதி-ஏதத்ஸம்பந்தினஶ்சாந்யே॥என்கிறபடி யே அவர்களோடுஸம்பந்தமுடையவர்களுக்கு எறிகிறதென்- றசுருதி சொல்லிற்று-ஆக இருமைவினைகடிவானேயென்றபதத்து க்கு-சுரர்-ம் பக்கத்தில்சொல்லி யிருக்கின்றசுருதிப் பிரகாரம்புண் ணியபாபங்களையும்போக்கிப்பரிசுத்தனுக்கிரகிக்கும்.

சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும்புறப்படாத்தன்னுள்ளேயுலகுகள் ... *
ஒக்கவேவிழுங்கிப்புகுந்தான்புகுந்ததற்பின்..... ... *
மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த்தளக்கற்றுமாமிவற்கும்... *
புக்கதோக்கறியாவெனைப்பத்தாமனாக்கவன்னனே..... (ரூ)

இக்கென-திடமாகவே-சிறிது-அப்பமான-ஓரிடமும்-ஒருபதார்த்தமும்-புறப்படா-புறம்பாகாதபடி-தன்னுள்ளே-உலகுகள்-ஒக்கவே-ஏகாலத்திலே-விழுங்கிப்புகுந்தான் - இக்கொடுப்புகுந்தானென்றும்நினைக்கவேண்டா-துவக்கற்று-முன்சொன்ன உற்றடிக்கைந்நீர்ந்த வழுவிலாநின்றான்.

தாமரைக்கண்ணனெனின்மேலுளர்பரவுக்கலிமகனைத்துழாய்விளாப்-*
பூமருகுண்டலவிலெப்பிராணப்பெரியபான்மலையை..... .... *
தாமருவிதன்மகிழ்ந்துள்ளிவணங்கிதாமகிழ்ந்தாடநாவலர்... .....*
பாமருவிநிற்கத்தந்தபான்மையெய்வள்ளலை..... .... ஈ)

தா-தாவில- தூயர்-விகஸிக்க- பா-பாசுரத்தில்-மருவி- ஆதரத்தோடுகூடி- நிற்க-நிற்பதற்காக- தந்த-பிரஸாதித்த - பான்மை-யிடபாவத்தைடே-ஏப்-கூடின - வள்ளலை- பாடுமோதாரனே.

வள்ளலைமதுசூதனைவெண்மாகதமல்லியம்புனைநின்னைந்..... ... ...*
தெள்ளுதமிழ்வையத்தவர்புன்னெயங்ஙனம்விடுகேன்.....*
வெள்ளமேபுரைநிம்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக்களித்துகந்துகந்.*
துள்ளுமிநாய்களெல்லாந்தூற்றுப்பந்தியோந்திருந்த ... ... (ச)

என்கல்-பாஹிபவிஷயநியாகத்தை-தந்தவெற்றாய் - அன்றிக்கே-என்கலாவது ஈடுபாடாய்-உன்னையனுபவித்தால்(காலாழும்தெரிசழியுங்கண்கழலும்) என்கிறபடியே அள்ளியெடுக்க வேண்டும்படிப்பண்ணித்தந்த என்னுபமேன என்னுமாம்.

உற்றதுமோர்தென்னுலப்பிலாதவெந்தீவினைகளோநாசஞ்செய்ய
தந்தமிழனையடைந்தன்றிமீளேனே.....*
ஐந்தலைநந்தலைபாடவணைமேவிப்பாற்கடல்போகநித்திரைச்-*
சிந்தைசெய்தவெந்தாயுன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே..... .(இ)

உன்னைச்சிந்தைசெய்து செய்துன்னெடுமாமொழியிசைபாடியாடி
முன்னைத்தீவினைகண்முழுமூவேரறிந்தனென்யான்.....[என்
உன்னைச்சிந்தையிலுறைத்தவிராவணனைன்மார்பங்கீண்டவென்*
முன்னைக்கோளரிமீளற்றுழியாதரித்தன்னைக்கே..... ...(உ)

மூடியாதெதென்னைக்கேலினிமுழுவேழுலகுமுண்டாலுகந்தவர்
தமியேனுள்புகுந்தானைகல்வானுமல்லனினிச்..... ....*
கெடியார்நோய்கெல்லாந்தூற்றுந்தெமர்க்கும்மேலெழுபிறப்பும்*
வெடியாவெந்நரகத்தென்றுஞ்சேர்த்தன்மாதினமே..... .....(எ)

மூடியாததென்னைனைக்கேலினி எனக்காவினிமுடியாதென்
டோ-மூடியாதென்னைனைக்கேலினி என்றும்பாடமுண்டோசொல்

பரமம்-ஆர்-பூரணமான-நோய்கள்-அக்கங்கள் - விஷிபப்பிராசன்னிபாதாதுமபலாதனுபவவிகிலேஷித்தாலும்யாதம்நாய்கள் - எல்லாந்துரத்தி எல்லாம் ஓட்டி-உள்ளமேநாய்களெல்லாந் துரத்திதன்னிறவிடம் தம்மளவில்-இங்குதம்மிடமம்பந்தமம்பந்திகளின்விஷயம்.

மாறிமாறிப்பல்பிறப்புபிறந்தடியையடைந்துள்ளந்தெளிவு .....*
நூறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான்மூழ்கினென்.....*
பாறிப்பாயியகரர்தம்பல்சுழாவ்கணீறுபோய்பறவைபோன் -*
றேறிவீற்றிருந்தாளுன்னையென்னுணிச்சேலெந்தாய்.....சி)

மாறிமாறி - மேலான ஜன்மத்தைவிட்டுக்கீழ்ஜன்மத்திலும்-கீழிருந்து மேலான ஜன்மத்திலும்மாறி - பலபிறப்பும் பிறந்து-அடியையடைந்து - நிர்ஹேதுக கிருபையால் திருவடிகளைக்கிட்டி-உள்ளந்தெளிந்து - நூற்றின்பத்து - முடிவில்லாத பேரின்பத்திலே- யான்மூழ்கினென்.

எந்தாய்தண்டுழாயம்டிகத்துணின்முயிலப்பைகசெற்றுப்மாமரம்*
பைந்தாளேழுருவவிரு்வாளிகோத்தவிலா..... [கவிப்
கொந்தார்தண்ணைத்துழாயிருபமுமேதையுன்னேயென்னுள்ளேயுமந்
மைந்தாமாமேனிறபினியெங்குப்போகின்றமே..... ... ன)

கொந்து-பூக்கொத்துக்களாலே-தூர்-பூரணமான - குளைந்தலக்கப்பண்ணின-மைந்தா-பௌவனத்தையுடையவனே.

போகின்றகாலங்கள்போயகாலங்கள்போருகாலங்கடாய்தந்தையுரீர்
ஆகின்றுயுன்னைநானடைந்தேன்விடுகேனே... ... .*
பாகின்றதொடைபுகழ்மூவுலகுக்குநாதனேபரமாதன்மேவுகட ... *
மேகின்றுய்தண்டுழாய்விளைநாமுகண்ணியனே... ....(ஏ)

போகின்றகாலங்கள்-வர்த்தமானகாலம்-போயகாலங்கள்-இறந்தகாலம்-போருகாலங்கள்- வருங்காலங்களெல்லாம் - தாய்-தந்தை-உயிர்-ஹிதம்-ஆகிக்ருபை-பாகின்ற-சந்தருகோஷிஷயிலும் பிரஸித்தமாய் வியாபிக்கிற-தொல்-ஸ்வாபீகமான - புகழ்- கலியாணகுணங்களுடைய-மூவுலகுக்குநாதனேபரமா.

கண்ணித்தண்ணைத்துழாய்முடிக்கமலத்தடம்பெருங்... .....[ன்ன
கண்ணைகோப்புகீர்ண்ணித்தென்குருகூர்ச்சடகோபன் மாறன்சொ
ன்னினிர்ச்சீர்வில்லிபுத்தூரையாயிரத்துள்விவையுமோர் பத்திவைபோ
ரிம்பலனிர்பாடலெல்லாமவர்மேசெலுந்தமே..... ... .(ஐ)

எண்ணில்-பகவானுடைய அபிப்பிராயத்தை-சேர்வில் - தப்பாமலிருக்கிற-அத்தாதி-இசையொடு-ஸ்வரத்தோடேகூட- பண்ணில்-இராகப்பிரகாரமாக-பாடவல்லார்-அவர்-அவர்கள் - கேசவன்றமரே-விஷ்ணுபக்தர்கள்.

புராணத்தில்-யஃயஃஸ்ப்ருஶ்யபாணிப்யாம் ॥ யஃயஃபஶ்யதிசக்ஷுஷாஸ்தூபராண்யபிமுச்யந்தே தேஃபுனர்ஜ்ஜன்மவாஜனாஃ - ஈஉ-ம் பக்கத்தில் சொன்ன விவரப்படி ஆத்மனமர்ப்பணஞ்செய்த பிரபன்னர்கள் எது எது, வகைளிலே(மோக்ஷமுண்டாகவேணுமென்கிற இரக்கத்தாலே) தொடப்படுகிறதோ - அப்படிப்பட்ட இரக்கத்தோடே எது எது கண்களிலே பார்க்கப்படுகின்றதோ அவைகள் ஸ்தாவரங்களானபோதிலும் மோக்ஷத்தையடைகிறது - அப்படியிருக்கப்பிரபன்னர்களுடைய பந்துஜனங்களுக்குக் கேட்கவேண்டியதென்ன - எஞ்ஜ-பஶுர்மனுஷ்யஃபக்ஷீவாயேசவைஷ்ணவஸம்ஶ்ரிதாஃ॥ துஸ்ஸ்பதேப்ரயாஸ்யந்திதத்விஷ்ணோஃபரமம்பதம்॥ பசுவாவது மனுஷ்யனாவது பக்ஷியாவது வைஷ்ணவருடைய அபிமானத்திலே அது தன்கடமே அந்தவிஷ்ணுவின் பரமபதத்தை யடைகிறதென்றும் புராணிகர்களருளிச் செய்திருக்கிறார்கள் - கீழ்ஆழ்வாடியில் வாடின பயிருக்கு அந்தாமத்தன்பில் மழைபெய்து வைகுந்தனில் வெள்ளமிட்டு (கேசவன்றமர்) என்கிற இத்திருவாய்மொழியில்கழனிகளுக்குப் பாய்ந்து பயிர்பலித்தபடி சொல்லுகையால் விரோசுவரனுடைய வருளானது ஆழ்வாளவுமன்றிக்கே அவரோடுசம்பந்தமுடையவளவும்பெருகினபடியைக்கண்டு இனிபாய் அவன்குணத்துக்குவாசகமான பன்னிருநாமத்தாலே ஸ்துதிக்கிறார் - வாசகம் சப்தம்- மரணாந்தாஸ வைராஸி!என்றசுலோகத்தில் ஸ்ரீவிபீஷணஞ்வான்பக்கல் ஓம் ராவணனளவுஞ் சென்றபடிசொல்லிற்று - ராவணனுக்கு உறவுமைசெய்யமாட்டேனென்று தன்னைப்பார்த்துநீர் இருப்பிருந்தீராகில் குடல் தொடக்குடையாரில் ஒருவன் செய்யுமித்தனையன்றோ - தாயிவனுக்கு வேண்டியனசெய்ய நீர் கடக்க நில்லீரென்றானன்றோ- அ-ம்-திருவாய்மொழியாகிய நெடுமாற்கடிமையில் அவனுடைய வடியாரடியாரளவும் ஈசுவரனாயிருந்தமை சொல்லப்பட்டது - இதில் ஆழ்வார் சம்பந்த சம்பந்திகளளவும் ஈசுவரனுக்குண்டான கருணாபரவாஹந் சொல்லப்பட்டதென்றார்-ஓம்-பகுதம்.

க-பாசுரம்.

கலித்துறை-தக்கராகம்- தாளம்-எழொத்து.

இதை இப்போது கலியாணிராகத்திலும் ரூபகதாளத்திலும் பாடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

கேசவன்றமர்கீழ்மேலெமமோழெழுபிறப்பு..... .. ..*
மாசதிரிதுபெற்றுநம்மூடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவர்..... *
நசனென்கருமாணிக்கமென்செங்கோலக்கண்ணன்விண்ணோர்... *
நாயகனெம்பிரானெம்மாராயணனுலே.....*

கேசவன்-ஈஅ-ம்பக்கத்தில்கேசவநாமத்துக்குச்சிவன்விபரீதாக்ஞையாணஞ்செய்திருக்கிறபடியேபிரமனையும்-ருத்திரனையும் வஹித்தவனுக்கு-எமர் - என்னுடைய பந்துக்கள்-கீழெழுபிறப்பும்- மேலெழுபிறப்பும்- கேசவன்றமர்-கேசவனுக்கே ஸ்வாமியாகளானார்கள்-என்பதுசுருதியில்-தஶபூர்வான் தஶாபரான் ஆத்மானஞ்சைக॥ என்றதில் தனக்கு முன்னேர்பத்துத்தலைமுறையும் தனக்குப்பின் புத்திரபௌத்திராதிபத்துஸந்ததியும்தான் ஒன்றும் ஆக(உக) தலைமுறையென்று சொன்னதை இவரருளிச்செய்தார் - மாசதிரிதுபெற்று - இத-இந்த-மா- மஹத்தான - சதிர் - சாதுரியத்தை - அல்லது அதிசயத்தை-பெற்று-அடைந்து- நம்மூடைவாழ்வு - ஸ்ரீவைஷ்ணவன் என்கிறசம்பத்து-வாய்க்கின்ற-லம்பவித்தது- அதிவிருத்தமாகாநின்றது- ஆ-ஆச்சரியம்-ஆவது-(விதிசூழ்ந்ததால்)என்றதில் ஆகஸ்மீகமானபகவத்கிருபை லபித்ததாகச்சொல்லியிருக்கையால் அப்படிப்பட்டவாழ்வுநமக்கு வாய்த்ததென்று ஆச்சரியப்படுகிறார் - இப்படிவிஷதீகரிக்கவேண்டுவதென்னெனில்- நசன்- வருத்தஸ்வாமி- எல்லாருமானிக்கம்- என்செங்கோலக் கண்ணன்-விண்ணோர் நாயகன்-எம்பிரான்-எம்மான்- நாராயணனுலே- எமர் - என்சம்பந்தமுடைய பந்துக்கள்- கீழெழுபிறப்பும் மேலெழுபிறப்பும்கேசவன்றமரானார்கள்.

நாரணன்மூவுலகுக்குநாதன்வேதமயன்..... .....*
காரணன்கரிசைகருமமிவைமுழுதுவனெந்தை..... .....*
சோணைக்கயார்பிறர்பிலருந்தொழுதேத்தநின்று..... ...*
ஆணைத்தமருப்பொசித்தபிரானென்மாதவனே..... ... ...(உ)

நாரணன்-இதற்கர்த்தமருளிச்செய்கிறார் - முழுவேழுலகுக்குதன்-இதற்குப்பிரமனைருளிச்செய்கிறார் - வேதமயன்-கருதி

நாராயணபர ப்ரஹ்மாதத்வ நாராயணஃபரஃ!! நாராயணன் பரப்பிரம்மம் சத்தியம் நாராயணனேபரனென்று வேதத்திற்சொல்லும்பெருமையுடையவன்-காரணம்-உ-சு-கூ-ய-ய்த-ய்உ-ம் பக்தங்களில் உதவறித்திருக்குஞ் சுருதியிற்சொன்னபடியே இஜ்ஜகத்துக்குக்காரணபூதன்-கிரிசை-கிரியையும்- சருமம்- கிரியாஸாத்தியமான பலமும்-இவை-இதுகளுக்கு-மூதல்வன்-பிரதானகாரணபூதன்- காரணங் கிரிசைச்சரும மிவைமூதல்வன்-தன்விபூதிக்குக்காரணமாயும் - காரியமாயும்-(உதாஹரணமாகிற)பலமாயும் வரக்கடவதான இயற்றுக்குநியந்தாவாயுள்ளான்- அன்றிக்கே கிரியாஸாதனம் அதடியாகவருங் கிரியைத்-தத்ஸாத்தியமானகாரியம் இவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்குமவனென்னவுமாம்.

மாதவனென்றதேதொண்டெனெ்னையினியிப்பாற்பட்டது..... ...*
யாதுவங்களுஞ்சேர்கோடேனென்றென்னுள்புகுந்திருந்து... ...*
தீதவமிலகமகதமமூழ்ஞ்செந்தாமரைக்கட்குன்றங்..... .. ..*
சோதமிலன்கண்ணற்கட்டியெம்மாவினஞ்சோவிந்தனே... .. (க)

மாதவன்-என்றதேதொண்டு - மனுஷிபம்பேருக்கும் படலன்நாமத்துக்குமுண்டான வாசியறியாமல்சொன்னதை வாசியறிந்தே சொல்லினேனென்று - அ-ம் பக்தத்தில் சொன்ன விவரப்படி பிராஹ்மத சுதிர்த்தத்தைக்கற்பித்து-என்னை- இனி-ஜாயமான கடாக்ஷம்பண்ணினபின்பு-இப்பாற்பட்டது-உத்தரகாலத்தில்-யாது-யாதொருவங்களும்-இதரதேவதாபஜனம்- இதரமந்த்ரம் - இதரஸாதனம்-இதரப்ரயோஜனம்-இதரவிஷயப் பிராவண்ணியங்கள் - சேர்சொடேனென்று-சோவொட்டேனென்று - என்னுட்புகுந்திருந்து-நீ-டூ-நிபூர்வகபாபங்களும்- அவம் - அபுத்திபூர்வகமாகிறபிராமாதிகபாபங்களும்-கெடுக்கும்-போக்குகிற-அமுதம்- சந்தாமரைக்கட்குன்றம்-தாமரைக்காடுபூத்த நீலரத்தினபருவதம்போன்று விளங்குகிற திருமேனியுடையனும்-தோ-து- குற்றம் - ஈசுவரனுக்குக்குற்றமாவது தயாவிஷயமாகவுஜ்ஜீக்கை-அவம்- உபகாரமாகவாதல் இரக்ஷிக்குக்குற்றம்-இலன்-இல்லாதவன்-சுருதி-யஸ்யாஜ்ஞாசரீரம்" எம்பெருமானுக்கிவ்வாத்மாக்கள் சரீரமென்று சொல்லுகையால் தன்சரீரத்திலழுக்கைத் தான்போக்கிக்கொள்ளுகிறப்போல் தன்பேறாகஇரக்ஷிக்குமென்று நம்பிள்ளைகள்-பிள்ளைலோகாசாரியர் இவர்கள்சேர்த்தவ்வளவே எழுதியிருக்கிறார்கள் - இத்தால் சேதனனுக்குப் பேறுரக்ஷிக்கிறானென்ற பின்னைம்பிரதாயஸ்தர்களிப்பகுதம்நிரஸ்தம்.

கோவிந்தன்குடக்கூத்தன்கோவலனென்றென்றேகுனித்துத் ... *
தேவுந்தன்னையும்பாடியாடத்திருத்தியென்னைக்கொண்டென்... *
பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்தமிழாலேழுபிறப்பு..... ...*
மேவுந்தன்மையுமாக்கினனல்லனெம்மான்விட்டுசித்தனே ... ...(ச)

கோவிந்தன்-குடக்கூத்தன்-கோவலன்-என்றென்றேகுனித்து-தேவும்-தன் ஐசுவரியமும்-தன்னையும்- தனக்குஸ்வரூபமான ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ரியமும்-பாடியாடும்படிதிருத்தி- ஆஸ்ரிதருக்குப்பாரதந்த்ரியமான குணத்தை வெளிப்படுத்தவன்றே இறைவன்சொன்னபடித்தானிலவதரித்ததும், அசோதைப்பிராட்டியால்கட்டுண்டதும்-ராமாவதாரத்தில் சக்ரவர்த்திக்குத் திருமகளுகையாலே நியமிப்பாரில்லை-ஆனால் ஆத்மஸமமான ஸ்ரீபரதாழ்வான் பிரார்த்தனையைத்தலைக்கட்டவில்லையேயென்னில் தன் ஆத்மஸமமான தேவருஷிகளான பலருடைய உபத்ரவங்களை நீக்கும்பொருட்டு ஒருவன்பிரார்த்தனையைத் தலைக்கட்டாவிடில் அது தோஷமாகமாட்டாது-ஸ்ரீராமாயணத்தில்-ஆஜ்ஞானாலிவ தே-தா॥ என்றபதத்துக்குச் சிலவியாக்கியாதாக்கள்-(ஆத்மபூதம்பரதம்நாவிவ தே-தா) என்று ஆத்மஸமமான பரதனுடையபிரார்த்தனையை யதிக்ரமிக்க வேண்டாமென்று ஸ்ரீபரதாழ்வான் அபிப்ராயமென்று விளக்கியானஞ்செய்தார்கள்-பட்டர்-நீராவதன்மையாகிறது ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ரராதை - உம்முடைய தம்பிசொன்னவார்த்தையை மறுத்து நீர்சொன்னதன்மையை இழவாதேகொள்ளுமென்கிறானென் றருளிச்செய்தார் - ஆஜ்ஞாபிக்கிறதற்கு அர்த்தம் நிருத்தஞ்செய்கிறதாயிருக்க இங்கும் (பாடியாட) வென்று இட்டிதத்துச்சொன்னதற்குக் கருத்து இரண்டுவிதமாய் நிர்வஹித்தார்-செவலப்பியகுணத்தைதீனத்துக்குநிக்கையாய் இங்கு (தானுனதன்மையில்சொன்ன) ஐசுவரியத்தையாய் ஐசுவரிய செவலப்பியங்களோடுகூடின குணத்தைப்பாடியாடும்படிதிருத்தியாதல்-அன்றிக்கே என்றென்றென்கிறவிடம் அஹிருதயமானஉத்தமாத்திரமாய் குனிக்கையாவது உத்தியோகத்தளவாய் இங்கு ஹிருதயத்தோடு கூடிப்பாடுவதாடுவதானபடியாய் (என்றென்றே-குனித்துப்பாடுவதாடுவதாம்படி) என்றதால்-திருத்தி - என்னைக்கொண்டென்பாவந்தன்னையும் பாறக்கைத்து-என்னைக்கொண்டு ஒரு உபாயானுஷ்டானத்தைப்பண்ணுவித்தென்னில்-கருதியில்- யஸ்யாஸ்மேஷாதபஸாலுலிக்ஷுர்மாஸ்ரீ பாநியாஸமென்கிற உபாயாந்தரமென்று பெரியோர்கள்சொல்லுவர்கள் என்றதற்கும் ஆறென

க்குநின்பாதமே சரணுகத்தந்தொழித்தாய்-என் நிவ சருளிச்செய்த தற்கும் விரோதிக்கும்-என்னைக்கொண்டு-சேற்றிலேவிழுத்தமாணிக் கத்தை எடுத்துக்கழுவி வினியோகங்கொள்ளுமாப்போலே ஸ்வீகரித்து-என்பாவத்தன்மையும் பாறக்கைத்து-பாற- உருமாய்த்து ஓடும் படி-கைத்து-நிரஸ்தித்து-எமர்-என்பத்துக்கள்-எழுமுறைப்பும்-இழுமுறைப்பும் மேலெழுபிறப்பும்-மேலும்-தன்னையடையும் - தன்மையும்-ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தானபேர்களாகவும்-ஆக்கிஞான்- வல்லன்-எம்பிரான்-விட்டு-வல்லமையுடையவிஷ்ணு.

விட்டிலங்குசெஞ்சே நிதாமரைபாதங்களைக்கண்கள்.....
விட்டிலங்குகருஞ்சுடர்மலியதிருவுடம்பு.....
விட்டிலங்குமதியஞ்சிர்சங்குசக்கரம்பரிது.....
விட்டிலங்குமுடியம்மான்மதுசூதனன்றனக்கே.....(இ)

விட்டு-விஷ்ணுவுக்கு-பாதம்-கைகள்-கண்கள்- இலங்கு - விளங் காநிற்கிற-செஞ்சே நி-சிவந்தநேஜசையுடைய-தாமரை - திருவுடம் பு-திருமேனி-விட்டு-விசிதமாய்-இலங்கு - விளக்காநிற்கிற - கரு நீலமான-சுடர்-பிரகாசமுடைய-மலை- பருவதம்போலிருக்கின்றது- சிர்-தன்னுடைய அநந்யபானத்தையும் தன்கையிற் படித்தையாகவு முடைத்தான சிறப்புடைய-சங்கு-ஸ்ரீபாஞ்சஜன்யமானது- விட்டு-பரிபூரணமாய்-இலங்கு-விளக்காநிற்கிற-மதியம்-சந்திரனுக்குச்சமா னம்-சக்கரம்-பரிதி-சூரியசமானம்-விட்டு-பிராப்தமாய் - இலங்கு-விளக்காநிற்கிற-முடி-திருவபிஷேக்தையுடைய-அம்மான்- ஸ்வாமி யான-மதுசூதனன்தனக்கே-மதுசூதனனுக்கு.

மதுசூதனையன்றிமற்றிலேனென்றெத்தாலுங்கருமமின்றித்.....
தினிருந்தபாடல்கள்பாடியாடநின்றூழிதூழிதொறும்.....
எதிர்சூழல்புக்கெனைத்தோர்பிறப்புமெனக்கேபெருள்செய்ய.....
விதிருந்தநாலைக்கேலெம்மான்திருவிக்கிரமனையே... ...(ஈ)

மதுசூதனையன்றி-அவன்திருவடிகளை யபேக்ஷிக்கையன்றி-மற்றிலேன்-வேறொருபற்றையேபேக்ஷியேன்-என்று- நினைத்துச்சொல்லி-எத்தாலும்-எவ்வகைப்பட்டபேற்றிலும்-ருமமின்றி- பிரயோஜனமின்றிக்கேயிருப்பர்-விதி-பதவத்திருபை சூழ்ந்தநாலை திருவிக்கிரமன்செந்தாமரைக்கண்ணனெம்மான்செங்கனிவாய்ப் உருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பவிக்குநிறத்தனனென்றென்னுள்வி பரிப்பணித்துபல்லூழிதூழிநின்பாதபங்கயமே.....
மருவித்தொழுமனமேதந்தாய்வல்லைகாணென்வாமனனே

செக்கணிவாய்-சிவந்துகனித்த கோவைப்பழம்போன்ற திருவதரத்தின்-உருவில்-பிரதேசத்திலே-அழகிலே-நிறத்திலே - பொலிந்த-ஸமிருத்தமான-வெள்ளைப்பளிங்குநிறத்தனன் - வெண்மையாய்-பளிங்கு- ம்படிகம்போலிருக்கிற திருமுத்துகளுடைய நிறத்தையுடையவன்-என்றென்று-உள்ளி-மாறாதேயநுஸந்தித்து.

வாமனனென்மரகதவண்ணன்றுமனாக்கண்ணினன்.....
காமனைப்பயந்தாயென்றென்றுன்கழல்பாடியபணிந்து ... ...
தூமனத்தனனுய்ப்பிறவித்துழந்நீங்கவெண்ணேன்... ... .
நீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கேனென்சிரீதரனே..... (உ)

சிரீஇதரன்செய்பதாமரைக்கண்ணனென்றென்றிராப்பகல்வாய்...
வெரீஇயலமர்த்தகண்களீர்மல்கவெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து..... ...
ம்ரீஇயதிவினைமாளவின்பம்வளரவைகல்வைகல்.....
இரீஇயுன்னையென்னுள்ளவைத்தனையென்னிருடிகேசனே..... (ஊ)

வாய்வெரீஇ-வாயிலுலேயலற்றி-அலமர்த்து- தேய்த்தேய்த்தழச்சஞ் சரித்து-வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டுவிட்டு- மரீஇய-தம்மோடுகூடின-தீவினை- விடுகிலேஷித்தமான-மாள-இன்பம்வ ளர-வைகல்வைகல்- நடக்கிறகாலமெல்லாம்- இரீஇ-நிறுத்தி- உன்னை என்னுள்ளவைத்தனை.

இருடிகேசன்னெம்பிரானிலக்கையாக்கர்ஞல.....
முருடிதீர்த்தபிரானெம்மானமார்பெம்மானென்றென்று ... ...
தெருடியாகினஞ்சேவணங்குதிண்ணமதிபதித்து.....
மருடியேலும்விடேல்கண்டாய்நம்பிபற்பநாபனே ....(எ)

முருடு-மூர்க்கம்-தெருடியாகில்- தெளிவுண்டாமாகில்- மருடியேலும்-அக்கியாநம்வந்தபோதும்-விடேல்-விடாதே.

பற்பநாபனுயர்வறவுயரும்பெருந்திறலோன்.....
எற்பானென்னையாக்கிக்கொண்டெனக்கேதன்னைத்தந்த...
கற்பகமின்னமுதக்கார்முகில்போலும்வேங்கடநல்.....
வெற்பன்விரும்போர்பிரானெந்தைதாமோதரனே.....(ஏ)

திறல்-பராக்கிரமம்-எற்பான்-மீதகித்தன்-கன்றின்விஷயதி ல்தேனுவுக்குண்டான சித்தமுடையவன் - என்னையாக்கி- என்னை அன்னியாராஹ்சேஷியாதனுக்கி-தொண்டு-அக்கோரித்து-எனக்கே தன்னைத்தந்த-கருதி-யஜ்ஞதாபலதாபுராவெளருநாராயணன்தன்னை கொடுக்கிலுன்-என்றபடியே திருவடிக்குத் தன்னைக் கொடுத்தது

போல் எனக்குத்தன்னைத்தந்த-கற்பகம்-கற்பகம்போலன்றிவேண்டுவதைக்கொடுக்குமதொழிய ஆராதனையுண்டாக்கித் தன்னைக்கொள்ளாதிருப்பதில்லை.

தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனைஞாலமுண்டவனை.....*
ஆமோதமறிபவொருவர்க்கொன்றெனதாழுமவர்கள்..... ... ..*
தாமோதரனுருவாகியவித்துத்திசைமுகற்கும்.... ....*
ஆமோதமறியுமம்மானேயென்னுழியுள்ளானேயே.. ..... (ஐ)

தாமோதரனைத்-தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை-இப்படிப்பட்டவனுடைய-தரம்-பிரபாவத்தை ஒருவர்க்கு-ஒருவனுக்கு-அறியவறிபவத்தக்கதாக-ஆமோ-கூமோ-என்றெனதாழுமவர்கள்-தாமோதரனுருவாகிய-ருத்ர-பாகாந்யாதேவதாந்-பிரம்மருத்திராதிமுதலவைதைகள் எம்பெருமானுக்கு அங்கங்களான சரீரமாயிருப்பார்களென்றுசொன்னபடியே தாமோதரனுக்கு உருவான சரீரமாகிய-சிவந்தநான்முகற்கும்-பிரம்மருத்திரர்களுக்கும் - ஆமோதமறிய-எம்பெருமானுடைய பிரபாவமறியலாமோ.

கண்ணாமணிச்சோதியையமரர்தலைமகனை.....*
கண்ணனெடுமொழித்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்.....*
பண்ணியதமிழ்மாலையாயிரத்துள்ளிவையபன்னிரண்டும்...*
பண்ணிற்பன்னிருநாமப்பாட்டன்னைருளினைவிக்குமே..... (ஙஈ)

பகலிரவில்-இராகத்திலே யாய்த்து நடந்ததென்று பிள்ளைபருவிச்செப்தார்-அண்ணைத்தாளினைவிக்குமே- வைகுண்டவான்நிருவடிகளில் (மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும் பிரான்) என்றபடியே சீராந்தத்தில் சேர்த்துவிடும்.

அ.ம் திருவாய்மொழி.

நாமசங்கீர்த்தனத்தில்வெள்ளம்வந்து மிகுந்து தன்பந்துக்களுடனே ஜீவனம்பண்ணினபடிச்சொல்லிற்று மேற்திருவாய்மொழியில்-அப்படிவினைத்து சேர்ந்தபின்னதானியம் தன்பந்துக்களின் ஜீவனத்துக்கெதிர்ப்பட்டு மீளுப்போகவொட்டாமல் ஊரிலுள்ளவர்களுக்குழைத்தபடிச்சொல்லுகிறதித்திருவாய்மொழியில்:

அதாவது ஸ்ரீவைகுண்டநாதன்திருவடி தன்சம்பந்தத்தாலே தம்முடையபந்துக்களானாலும் வெள்ளமிட்டபடிச் சொல்லிற்று மேற்திருவாய்மொழியில்-அவன்படி இதுவானபின்பு சம்சாரிகளுடனே

மோக்ஷமென்கிற பெரும்பேற்றை உண்டாக்கி அவன்திருவடிக்கு இவர்களை விஷயமாக்குமென்று (வீடுமுதலாம்- புனைவன்பிறவிக்கடல்நீர்த்துவார்க்கு) என்று அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தை பருவிச்செய்கிறார், அதாவது மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கை- முக்தி மோக்ஷம்॥ என்றுமுக்தியென்றும் - மோக்ஷமென்றும் மஹாநந்தமென்றும் பரியாயபதங்களாய் அத்தால்பரம பதத்தைச் சொல்லிற்றுப்- பரமபதம் என்றதற்கு - யஸ்மாத்பரோபதோமாஸ்பரமம்பதம்॥ என்று விக்பத்தியாய் அதாவது-யஸ்மாத்॥ எல்லாப்பார்க்கிலும்-பரம்॥ நிரோஷிடமான-பதம்॥ஸ்தானமானது - மா - இல்லேயோ -ஸ்ஃ- அது-பரமம் -நிரோஷிடமான-பதம்॥ ஸ்தானம்என்றுசொல்லியிருக்கையால் உபமானமில்லாத அப்படிப்பட்ட பரமபதத்தைக்கொடுக்குமவனும் உபமானமில்லாதவனாயிருக்கவேணும்- ஆகச்செய்தேபட்டர் இத்திருவாய்மொழியில் ஸ்ரீபஞ்சாயுதாழ்வானுடைய ஸ்ரீவைகுண்டநாதனாகச் சொல்லப்படுகிறவிதன் பருளிச்செய்வர்.

ச - பாகரம்.

கலிவிருத்தம்-பண்-இந்தளம்-தாளம்- ஏழைத்து.

இதை இப்போது சௌராஷ்டிராகத்திலும்-அடதாளத்திலும் பாடிக்கொண்டிவருகிறார்கள்.

அணைவதரவணைமேற்பூம்பாவையாகம்.. .... *
புணர்வதிருவரவர்முதலுந்தானே..... ... ...*
இணைவனுமெப்பொருட்கும்வீடுமுதலாம்... .. ..*
புனைவன்பிறவிக்கடனீர்த்துவார்க்கே..... ...*

சுருதியில் பரியங்கவித்தையில் சொல்லியிருக்கும் க்ரமத்தை பருளிச்செய்கிறார்-அணைவது- எழுந்தருளியிருக்கிறது - அரவணைமேல்-திருவனந்தாழ்வானுகிற பரிக்கையில் - பரிமளங்குளிர்த்தி-மென்மை-தாவளியங்களே ஸ்வபாவங்களாகவுடையதிருவனந்தாழ்வானுடைய பரிக்கை - பூம்பாவையாகம்புணர்வது- ஸ்ரீச்ச தேலக்ஷ்மீச்ச பத்னிகள் என்றுபெருமையுடையவனும்- இருசமயவிளக்கத்தில் -(இட்டமானவிருக்கவிலெட்டெழுத்தும்-அட்டகத்தனிமேலதாமத்தியாயத்தில் - நிட்டமாந்தசமப்பயர்ச் சேர்வருக்கத்தில் - மட்டுலாமலர் மாதரியின் மணவாளன்)

(நிகரில்காரணியென்னவுநியாமகையெனவுந்-தகையதன்மனமுகந்த வொவரவர்தமையே -யதிமைநான்முகன்சங்கரன்வாசவன்வசுக்கள்-திகழுணக்ஙகளுஞ்செய்பவனென்னவுஞ்செப்பும்-) என்றதில் இருக் வேதத்தில்-அ-ம்-அஷ்டகத்தில்-எ-ம்அத்தியாயத்தில்-ய-ம்வருக்கத்தில் நிகரில்லாதஜகத்காரணி என்றும்-எல்லாரையு நியமிக்கப்பட்டவ ளென்றும் தன்திருபெயரானே யானாக்கடாக்ஷிக்கிறளோ அவர்களை பிரம்மா-சங்கரன்-இந்திரன் அஷ்டவசுக்களாகப்பிரகாசமானவருளை ச்செய்பவனென்றும் சொன்னதன்றிக்மேல்-ய-கம் வருக்கத்தில்(ஸர்கா து) என்றஉலக சிருட்டியைச்சொல்லுஞ்சுருதியில் (தந்துலோகசி ருட்டி நடத்துதன்முன்னே - முந்துசீர்புனையுந்திறல் முக்கண னுக்குந்-தந்தையாகிய நான்முகன்றன்னையுந்தந்தான்)என்றுசிவனுக் குப்பிதாவாகிய பிரமனையும் படைத்தானென்றுசொல்லி யிருக்கை யால்- அப்படிப்பட்டவளுக்கு நாயகனென்றபிரகிருதிதோன்றப்பூ ம்பாவையாகம்புணர்வதென்கிறார்- இருவரவர்முதலுந்தாமென- சுரு தி- ஸப்ரஹ்மே -ஸசிவ:॥ என்ற பிரகிருதியையுடைய இருவருக்கு மிவன் காரணனென்கிறார் - இதுகளுக்கெல்லாம் சுருதிப்பிரமாணம் உ-ச- ரு-ம்-ய-ஆ-ம் பக்தங்களில்கண்டுகொள்வது- இணைவருமெப்பொ ருட்கும்-இப்படிபெரியோருயிருக்கச்செய்தேயும் தேவமனுஷ்ய திரியக்குத் - தாபாங்களில் ஸஜாதியனுபவதரிக்கும்படியைச்சொல் லுகிறது-வீடுமுதலாம்-மோக்ஷவீட்டைக்கொடுக்கிறதற்குக்காரணபூ தனுபிருப்பன்-இது ஸ்ரீராமாயணத்திற்வேடன் - வேடுவிச்சி - கழு கு-திருவயோத்தியாவாசிகள்-பாரதத்தில் தன்னைவைத கிருபாலன்- பூதனை-தநிபாண்டன்-கோபஸ்திரீகள் முதலானவர்களுக்கு அவதா ங்களில் மோக்ஷங்கொடுத்ததில் கண்டுகொள்வது-பிறவிக்கடல்நீந்து வார்க்கு-புணையன்-தெப்பமாயிருப்பன் - ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில்- ஸம்ஸாரார்ணவமக்ன்னானாம்॥ விஷயாக்ராந்தசேதனாம்॥விஷ்ணுபோதம்விநானா ன்யத்॥கிஞ்சிதஸ்திபராயணம்॥ ஸம்ஸாரமென்கிற சமுத்திரத்தில்முழுகி விஷயங்களிலுலே யாக்கிரமிக்கப்பட்ட சேதனருக்கு விஷ்ணுவைவி ற கப்பலல்லது பாராயணம்பண்ணுவதற்கு வேறுகதிஇல்லையென்று ஸ்ரீ பராசரபகவானருளிச்செய்தார் - இதற்குப்பிரத்யகஷம் (எதிர் ரீம-சமூச்சியம்) என்றஇரந்தத்தில்எதிகளுக்குச் சொல்லியிருக்கின் றபடியேபிரம்மணவர்ணத்தையுடைய திரிமதஸ்தானஎதேஸார் கள் நாராயணமந்திரமல்லதுவேறு ஜபிக்கிறதில்லாமையில் கண்டு கொள்வது.

நீர்நுந்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வவையும்.....*
நீர்நுந்துயரில்லாவீடுமுதலாம்.....*
பூந்தண்புனற்பொய்கையானையிடர்கடிந்த.....*
பூந்தண்டுழாயென்றனிநாயகன்புணர்ப்பே..... (உ)

நீர்நும்-கடக்குகைக்கயோக்கியமாய்-கடக்கக்கூடாத-துயர்-து க்கத்தையுடைய-பிறவியுட்பட- ஜன்மமாதியான-மற்றும் - மற்றமு ண்டான-எவ்வவையும்-ஷிட்பாவஸ்திகாரங்களாகிற-சருதி-அ ஸ்தி-ஜந்தா மாதத்தில் கருவுதரிக்கை-ஜாயதே-பத்தாமாதத்தில்ஜனிக்கை - பரி ணமதே-வளருகை-விவ்ருத்திதே-விருத்தியடைகை - அபக்ஷீயதே- க்ஷயிக்கை- அல்லது குறைந்துவருகை-விநச்யதி-மரணமடைகைமுதல் விகாரம்- விநாசங்கள்-கர்ப்பவேதனை-நரகவேதனைகளெல்லாம்-நீர்நும்-கடப் பிட்டான்-துயரில்லா- இவ்வகைப்பட்ட துக்கமில்லாத-வீடுமுதலாம்- மோக்ஷப்பிரதனும்-பூந்தண்புனல்-பொய்கை- ஆனையிடர்-கடிந்த- போக்கின் - பூந்தண்டுழாயென்றனிநாயகன்-புணர்ப்பு- சம்பந்த ம்-வீடுமுதலாம்என்ற நுவயம்- ய-ம்-பக்தத்தில் பிரம்மா சிவன் ஞ ரிய சந்திரன் இன்னும்மநுஷ்யதிரியக்ஸ்தாபங்களும் விஷ்ணுவி ன்தேஜசாலேவசிக்கிறார்களென்றும் அத்தேஜஸைவிட்டபோது ம ரணத்தையடைகிறார்களென்றுஞ் சொன்னதில்பகவத்ஸம்பந்தம் யா வருக்குமுண்டாயிருக்கவிலக்ஷணமோவெனில்-அது அவர்கள் ஜந்தை பெற்றதாதித்திருக்கைக்காக அவர்களுக் கந்தரியாமியா யிருக்கை யைச்சொன்னபடி-இக்கு பிறவிக்கடல்நீந்தவேண்டுமென்றவர்களு க்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளால் அவன்ஸம்பந்தத்தைப் பெறுகை யைச்சொன்னபடி - புராணங்களில்-ப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்த ர்வ்யவஸ்திதா:॥ப்ராணிந:கர்மஜனித ஸம்ஸாரவசவர்திந:॥ பிரம்மாமுதல் ஸ்தா வரவரைக்கும் ஜகத்தினில் வசிக்கின்ற பிராணிகள் கருமங்களிறுலே ஸம்ஸாரத்தில் ஜனிக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கையால்விரோ தமில்லை-புராணத்தில்-தாபஸபுண்ட்ரஸ்தாநாம்॥மாத்ரோயாகஸ்சபஞ்ச மம்॥அமீபரமஸம்ஸ்காரா:॥பர மைகாந்த்யஹேதவ:॥ என்கிறபடியே-தா பம்॥சக்ரோர்த்வபுண்ட்ரம்-புண்ட்ரம்॥ திருமண்காப்பு - நாமம்॥தாஸியதாமம்- மந்த்ரம்॥ அஷ்டாக்ஷரியுபதேசம்-யாகம்॥திருவாராதனம்-அமீ॥இவை பரமஸம்ஸ்காரம்॥பாமரான பரிசுத்தத்தையுண்டாக்குமது-பரமை

காத்ய ஹேதவ:॥பரமேகாந்திநிஷ்டைக்கு வேறதுவாயிருக்கும்-சக்ரா
ஙிதாபணம்॥ஸாம்ஸ்பரஸம்பந்தவேதனம்॥பரிவ்ருதாநிமித்தம் வோ॥ வலயாதி வி
பூஷணம்॥ மனுஷ்யர்களுக்குச் சக்கராங்கிதமுதலானவை தரிப்பது
பரனுக்குத்தனக்குமுண்டான ஸம்பந்தத்தைக் காட்டுவதற்கு-என்
போலவெனில் வலயாதி பூஷணங்கள் பதியை விரதமாக வுடையவ
ளென்று காட்டுமாப்போலே இவையும்.

புணர்க்குமயனுமழிக்குமரனும்..... ... ...*
புணர்த்ததன் னுந்திபோடாகத்துமன்னிப்.....*
புணர்த்தநிருவாகித்தன்மார்பிற்றன்சேர் .. ..*
புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப்பெங்கும்புலனே .....(ரு)

புணர்த்த-பிரமனைஜனிப்பித்த-தன் னுந்திபோடு-மன்னி-பொ
ருந்திப்-புணர்க்கும்-சிருஷ்டிக்கிற - அயனும்-ருத்ரனுக்கந்தரியா
மியாயிருப்பன்-ஆகத்து-தன்திருமேனியில் - மன்னி-பொருந்தி-
அழிக்கும்-சம்மாரிக்கிற-அரனும்-சிவனுக்கந்தரியாமியாயிருப்பன்-
இதற்குப்பிரமாணம்-ஏ-அ-உ-ம்பக்கங்களில்கண்டுகொள்வது-புண
ர்த்ததிருவாகி-தன்திருமார்பிலே நித்திய சம்சிலேஷியாயிருக்கிற
பெரியபிராட்டியாரை யுடையனும்-தான்சேர்-தனக்கு உசிதமான-
புணர்ப்பன்-வியாபாரங்களையுடையவனுடைய-பெரும்புணர்ப்பு-
மஹாவியாபாரங்கள்-எங்கும்-எக்குமொக்க-புலனே - பிரத்யக்ஷ
மாயிருக்கும் - பிராட்டியை-தேவ்யாகாரு ண்யரூபஞ்ஞானகருணரூபை-
என்றும் சருணைக்கிருப்பிடம் இருதயத்திலாலகையால் தன்மார்பில்
தான் சேர்புணர்ப்பனென்றருளிச்செய்தார்.

புலனைந்துமேயும்பொறியைந்துநீங்கி... ....*
நலமந்தமில்லதோர்நாடிபுகுவீர்.....*
அலமந்துவியவசுரனைச்செற்றான்..... ... ...*
பலமுந்துசீரிற்படிமினிவ்வாதே..... ....(ச)

புலனைந்துமேயும் பொறியைந்துநீங்கி-புலன் - விஷயங்கள்-
அதாவது பார்க்குதல்-கேட்குதல்-ருசியறியுதல் -முகருதல்- ஸ்பரி
சனம்-தத்தையறியுதல்-மேய்கிறதாவது தத்தமக்குரிய போகத்தை
த்தேடுதல் - பொறியைந்து - அவைகளுக்கிருப்பிடங்களான மெ
ய்-வாய்-கண்-மூக்கு-ச்-செவி-நீங்கி- இதாவிஷயங்களில் மூட்டி நி
ப்பிக்கிற தக்கம்தீர்ந்து-நலம்-ஆனந்தத்துக்கு-அந்தம்-முடிவு - இல்
லது-இல்லாமலிருக்கும்-ஓர் உபமானமில்லாத-நாடு - பரமபதம்

புகுவீர்-நாகத்தில்புகவஞ்சி இதில்வாழும்படியான மனமுடையவர்
களே-அலமந்து-தடுமாறி-அலட்டுப்பட்டு-வீய-நசிக்கும்படி- அ
ரனைச்செற்றான்-சம்மாரித்த சக்ரவர்த்திதிருமகனுடைய- பலம்-
(திருநாமமூலமான குணங்களை இங்கனுபவித்து அதற்குப்பலம்
பரமபதத்திலே என்று நினையாமல்) உந்து - (தள்ளுகையுங்கொடுக்
கையுமானையால்) இங்குதானே பலத்தைக்கொடுக்கின்ற-சீரில்-அ
ருடையகுணங்களில்-படிமின் - கிரீஷ்மகாலத்தில் மடுவில் மூழ்கு
வானைப்போல் அவகாஹியுங்கோள்-ஓவாதே-இடைவிடாமல்,

ஓவாத்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வவையும்..... ....*
மூவாத்தனிமுதலாய்மூவுலகுங்காவலோன்..... ....*
மாவாயமையாய்மீஞ்சிமானிடமாந்..... ...*
தேவாதிதேவப்பெருமானென்றீர்த்தனே..... ... ..(ஙி)

ஓவா-விடாத-துயர்-துக்கங்களுடைய-பிறவியுட்பட-ஜன்மமு
தலாக-மற்றும்-மற்றுமுண்டான-எவ்வவையும்-மற்ற ஐந்துவிதவிகா
ரங்களையுடைய வாத்மாக்களுக்கும்-மூவா-நித்தியமான-மூவாவெண்பி
றவித்தைக் கீழோடேகூட்டுதல்- மூவாத்தனிமுதலென்று மேலோ
டேகூட்டுதல்- முதல்யோசனையில் பிரவாஹரூபத்தாலே நித்திய
மாய்ப்போருகிற விதுக்குத் தனிமுதலென்னுதல்-பின்யோசனையி
ல் முடியாதே அத்விதீயகாரணமாமென்னுதல்-தன்பக்கலிலே வழி
படவேண்டுமென்றுநினைத்து உபகரணங்களைக்கொடுத்துவிட,கொ
டுத்த அவயவங்களைக்கொண்டு வழிகெட நடவாதின்றுல் இப்போ
திங்கேபோயிற்றுகில் இரமத்தில் நம்பக்கலிலே ருசியைப்பிறப்
பித்து மீட்டுக்கொள்ளுகிறோமென்று அனுமதி தானத்தைப்பண்
ணி உதாஸீனனாயிருக்கும்-இப்படித் தன்னினைவைத்தப்பிப்போக
ச்செய்தேயும்- (உழவர் ஒருக்கால் பதராய்விட்டதென்று சோம்பா
தே மேலேமேலே திருஷிசெய்யுமாப்போலே) திருஷிடியாநிற்கும்-
மூவுலகுங்காவலோன்-இவ்வகையில் திரிலோகங்களுக்கும் ரக்ஷகனா
யிருப்பன்-சால்திரப்பிரதானஞானிகளாலே ரக்ஷிக்கை-மாவாகி- அயக்
ரீவாதாமாய்-ஆமையாய்-மீஞ்சி-மானிடமாம் - ராமகிருஷ்ணவ
தாரமாய்ரக்ஷிப்பன்.

தீர்த்தனுலகனைத்தசேவடிமேற்பூத்தாமஞ்..... .....*
சேர்த்தியவையேயிவன்முடிமேற்றன்கண்டு.....*
பார்த்தன்றெளிந்தொழிந்தபைந்துழாயான்பெருமை... ... ...*
பேர்த்துமொருவாற்பேசத்பிடந்ததே..... ....(ஙி)

தீர்த்தன்-பரிசுத்தன்-சிவனுடைய பிரம்மஹத்தி போக்குகை

காக உலகளந்தசேவடியிலிருந்துவந்தகக்கையைப்பிரமன் தன்புத்
திரனெனவன்சிரில் தரிக்கப்பண்ணி பரிசுத்தனுக்கினன்- உலகள
ந்தசேவடிமேல்-திருஷிணன்திருவடிகளில்-பூந்தாமம்- புஷ்பமாலி
கையை-சேர்த்தி- அருச்சுனன்சமர்ப்பித்து- அவையே- அந்தமா
லிகையைத்தானே-சிவன்முடிமேல்தான்கண்டு- பார்த்தன் - அருச்
சுனன்-தெளிந்தொழிந்த-சுருதி-ப்ரஹ்மண்யோவகீர்ப த்ரோ ப்ரஹ்மண்யோம
துஸூதனஃதேவகீபுத்திரன் பரப்ரம்மமென்றுசொன்ன வாக்கிய
ங்களாலே நிச்சயித்த-பைந்துழாயான்பெருமை- பரத்துவவைபவ
மானது-பேர்த்தும்-இன்ற இலவறிவுகேடான-ஒருவரால்-மற்றை
ருவராலே-பேசக்கிடந்தமேன-ஆராயுமளவாயிருந்தமேன- இவ்வர்த்தத்
தைப்பாரதத்தில்-பார்த்தோபநீதம்மதுஸூதனஸ்ய॥பாதாரவிந்தார்ச்சிதசித்ரபு
ஷ்பம்॥ததர்மகங்காதரஷாலிமாத்யே॥ஜபூவவீரஃகிருதநிச்சிதார்த்த॥மதுசூதன
னுடைய பாதாரவிந்தங்களிலே அருச்சுனன் அர்ச்சித்த விசித்திர
புஷ்பங்களை அன்றிராத்திரி சிவன்தலையில் தரித்துக்கொண்டுவந்து
(பாசுபதாஸ்தரத்தை) தந்தபோது-சதுபார்த்தமஹாமனா॥ போலவு
டையவீரனை வருச்சுனன்-பூஸத்தாயாம்॥ பூ-ஸத்தாயாம் -எல்லிற
நாதுவிலுலே ஸத்தைபெற்றவனுய் இவனே காரணவஸ்துவென்று
நிச்சயித்தானென்று வியாஸரருளிச்செய்தார்.

கிடந்திருந்துநின்றளந்துகேழலாய்க்கீழ்புக்.....
கிடந்திமிழ்நன்னுள்காக்குமிழுர்.....
நடம்பெருந்தோளாரத்தழுவம்பாலன்னு.....
மடந்தையைமால்செய்கின்றமாலார்காண்பரோ..... (எ)

கிடந்து-திருப்பாற்கடலில்கிடந்தபடியாதல்- ராமாவதாரத்தி
ல்கடற்கரையில்சாய்ந்தபடியாதல்-இருந்து-ருஷிகள் ஆஸ்ரமங்களில்
இருந்து-நின்று-வாலியையும் ராவணனையுங்கொன்று கையும்வில்லு
மாய்நின்றநிலை-அளந்து-கேழலாய்- வராஹமாய்-கீழ்புக்கு-பிரளய
ஜலத்திலேமுழுகி-இடந்திடும் - அண்டபித்தியாகிய சுவரில்ஒட்டிக்
கொண்டிருந்த பூமியை கோரதந்தத்தின் கூர்மையாலே பிரித்
தெடுக்கும்.

கண்பாராரெம்மீசன்கண்ணனெனினுமா.....
தண்பேரிலெல்லாவுலகுமோர்தற்றுற்றுச்.....

சேண்பாலவிடோவுயிர்மோமற்றெப்பொருட்கும்..... (அ)
என்பாலுஞ்சோரான்பரந்துளனெங்குமே.....

சேண்-உன்னதமான-பால்- ஸ்வபாவத்தையுடைய-விடோ-ப
ரமபதத்தில்நித்தியசூரிகளோ-உயிரோ-முக்தசேதனரோ - மற்றெப்
பொருட்கும் - மற்றுமுண்டான தேவாதிகளென்ன - இவற்றையு
டைத்தான-என்பாலுஞ்சோரான்- எண்ணப்பட்டபிரதேசங்களெ
ன்னுதல்-எட்டித்திக்குமும்வியாபித்துவிடாதேநிற்குமென்னுதல்-ப
ரந்துளனெங்குமே- இப்படிவியாபிக்குமிடத்தில் ஒருவனைவிடுங்
குறையுண்டாம்படியிருக்கையன்றிக்கே குறைவற வியாபித்திருக்கு
ம்-ஆனபின்பு வியாபகவஸ்துவை வியாப்யபதார்த்தமொன்றுபரிச்சே
தித்துக்காண்தை என்றொருபொருளுண்டோ.

எங்குமுளன்கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்.....
திங்கிலையாலென்றிரணியன்றூண்புடைப்ப.....
அங்கப்பொழுதேயவன்வீயத்தோன்றியவென்.....
சிங்கப்பிரான்பெருமையாராயுஞ்சீர்மைத்தே..... (கூ)

சீர்மைகொள்வீடுசுவற்கரகீறு.....
சீர்மைகொடேனர்நடுவாமற்றெப்பொருட்கும்.....
வேர்முதலாய்வித்தாய்ப்பரந்ததனிநின்ற.....
கார்முகில்போல்வண்ணனென்கண்ணனேநான்கண்டேனே.. (ஙு)

கண்டலங்கள்செய்யகருமேனியம்மானை.....
வண்டலம்புஞ்சோலைவழுதிவளநாடன்.....
பண்டலையிற்சொன்னதமிழ்ாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்.....
விண்டலையில்விற்றிருந்தாள்வரொம்மாவீடே..... (ஙக)

பண்தலையிற்சொன்ன- தலையானபண்ணிலேசொன்ன தமிழாயி
ற்று - விண்தலையில்-சுருதி-நாகஸ்யப்ருஷ்டே॥ ஆகாசத்தின்மீதான பரம
பதத்திலே-விற்றிருந்து-எம்மாவீடே-எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமா
னமோக்ஷத்தை- ஆள்வர்- ஆளப்பெறுவர்.

கூ-ம் திருவாய்மொழி.

கீழில்திருவாய்மொழியில் (நலமந்தமில்லதோர்நாடிபுகுவீர்)
இவர்தாமுமருளிச்செய்து, ஸர்வேசுவரனும் இவர்க்கும் இவ
ந்தமுடையவர்களுக்கும் மோக்ஷந்தொடுப்பதாகப்பாரித்த

அத்தைக்கண்டுதேவர் அடியேனுக்கு மோக்ஷந் தந்தருளப்பார்த்த காலில்இங்ஙனே தரப்பார்ப்பது-அதாகிறது உனக்குமோக்ஷங்கொ ள்ளென்று எனக்காகத்தருகையன்றிக்கே, நமக்காகக்கொள்ளென்று தேவர்க்கேயாம்படியாகத் தந்தருளவேணுமென்று தாம்நினைத்தி ருந்தபடியை அங்ஙனே திருமுன்பே பிரார்த்திக்கிறார் - இதற்குக்க ருத்து-அடியேன் முக்தனுய் நிரதிசய சுகானுபவத்தைப்பண்ணவு மாம்.நரகானுபவம்பண்ணவுமாம் - இவற்றி லெனக்கொரு அறிவ யமிலை-உனக்காய் உன்பிரீதியர்மே வருமென்று இவையித்தனையும் வாவுமாம் இனக்காலவருமென்று இவையித்தனையும்வேண்டா ஆன பின்பு தேவர்க்கு உறப்பாமிதுவே இனக்குவடிவாம்படிபண்ணி யருளவேணுமென்று பிராப்யபத்தைநிஷ்கரிஷிக்கிறார்.

க- பாசுரம்.

விருத்தம்-பன்-முதிர்ந்தகுறிஞ்சி-தாளம்- எழொத்து.

இதை இப்போது ஆனந்தபாவிராகத்திலும்-ஆநிதாளத்தி லும்பாடிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பதின்..... ...*
செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்தொல்லைக்.. ....*
கைம்மாதுன்பங்கடிந்தபிரானே.....*
அம்மாவடியேன்வேண்டுவதீதே.....*

எம்மாவீட்டுத்திறமுஞ்செப்பம்-ஒருதமிழன்எம்மாவீட்டுவி கல்பமுஞ் செவ்வியவாம் என்றுன்-அந்தப்பக்ஷத்தில் வீட்டுக்கல்ப மாவது ஸாலோக்கியம்-ஸாமீபம்-ஸாரூப்பியம்-ஸாயுஜ்ஜியம்- என்கி றவை-செவ்வியவாகையாவது ஸாலோக்கியாதிகளெல்லாம் இம்மே க்ஷத்திலுண்டாகை-ஸாலோக்கியமாவது அவனுடையலோகம்-ஸாமீ பமாவது அவனுடையஸமீபம்-ஸாரூப்பியமாவது அவனுடையரூ பம்-ஸாயுஜ்ஜியமாவது - (சுருதி: ஸோஶ்நுதேஸர்வான் காமான் ஸஹ ப்ரஹ்ம ணாவிபஶ்சித என்கிறபடியே பிரமத்துடனே கூடியிருந்து ஸமஸ்த வானந்தங்களையும் அந்த முக்தன் அனுபவிக்கிறனென்று சொ ன்னபடியே) அவனுடனே கூடி யனுபவிக்கை ஸாயுஜ்ஜியம் - வித்பத்தி-ஸஹாயஸ்யவஸாயுஜ்ய: (பிரம்மத்துடனே கூடியிருக் கை சாயுஜ்ஜியமென்று சாயுஜ்ஜிய பதத்துக்கு வித்பத்தி -அர்த் தமு -யுஜ- என்கிறபதம் கூடிக்கொண்டிருக்கையால் பிரமத் துடனேகூடியிருக்கிறபாவம் ஸாயுஜ்ஜியம் என்ற அர்த்தம் பெறு

என்று கூடிக்கொண்டிருக்கிறதற்குப் பிரமாணம் - சுருதி-த்வாஸுப ர்ணாஸதயஜாஸகாயா! ஸமானம்வருக்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதே|| என்றதில் (ஜீவா த்மாபரமாத்மாக்களாகிற இண்டுபக்ஷிகள்) ஒன்றைவிட்டு ஒன்றுபி ரியாமல் கூடிக்கொண்டிருக்கிறதுகளாகச்சொன்னதில்-யஜ்|| யு ஜௌ என்றபதம் கூடிக்கொண்டிருக்கையைச்சொல்லியிருக்கையால் (ஸாறுப்பாவம் ஸாயுஜ்ஜியமென்ற) வித்பத்திபாலே பிரம்மத்து டனே கூடிக்கொண்டிருக்கை ஸாயுஜ்ஜியமென்றுநிச்சிதம்-இவ்விட த்து சுருதிகளிலுலே ஸாயுஜ்ஜியம்என்றபதத்திற்குப்பிரம்மத்தோ டே ஐக்கியஞ்சொல்லுகிற அத்வைதிகள்பக்ஷம் நிரஸிக்கப்பட்டது. எம்மாவீட்டுத் திறமுஞ்செப்பம் என்றதற்கு அர்த்தமென்ன னில் - எம் - லர்வப்ரகாரத்தாலும்-மா-விலக்ஷணமாய் ஆனந்தம யமான-வீட்டு-(பரமபதவீடாகிற) மோக்ஷத்தினுடைய - திறமும்- பிரகாரமும்-செப்பம்-செப்போம்-அதாவது-அபேக்ஷியோம்- பர மபதம்வேண்டுமென்றபேக்ஷித்தில் ஆத்மாநுபவத்தையும்ஸ்வரூ பத்தையும் சத்தியலோகாநுபவம் முதலான ஐஸ்வரியங்களை ய பேக்ஷிக்கையைப்போல்ஸ்வாநுபவமாகிறதன் இச்சையைப்பற்றிசே ட்கிறதாய்முடியும்அதுசேஷித்துவஸ்வரூபத்துக்குவிரோதிக்கும்-ச க்கரவர்த்திதிருமகனுர்நீரும்நிழலும்வாய்த்திருப்ப தொருபிரதே சத்தைப்பார்த்துப்பர்ணசாலை சமையுமென்ன- இவ்வகையாய்த் தம் முடையஇச்சையின்படி சமையுமென்று வகுத்தருளிச்செய்யாமல் தம்முடையருசியின்படி சமையுமென்றுஸ்வாதந்திரத்தைநந்தயிலி ல்வைத்தபோதேபெருமான் நம்மைக்கைவிட்டானென்று சொல்லப்பட் டு இதற்குமுன்பெல்லாம்நங்குறையாலேஇழந்தோமென்றிருந்தோ ம் இப்போதிவர்தாமே நம்சேஷித்துவ ஸ்வரூபம் அழியும்படிகா ணியம்பார்த்தால் இனிதமக்கு சேஷித்துவ ஸ்வரூபம் என்று ஒன்று ண்டோ- க்ரியதாமிதிமாம்வத|| இப்படிச்செய்யென்று அடியேனு க்கு நியமித்தருளவேணும் இப்படிப்பட்ட பாரதந்திரியத்தையா ந்திரியாரானசப்படுகிறது-ஆனால் சேஷித்துவபாரதந்திரிய ஸ்வரூபத் துக்குஉசிதமாய்ப்பிரார்த்திக்கவேண்டியதெப்படியென்னில்- நிஜ- உன்னுடை சம்-சிவந்தகமலம்போல்-மா -பாமபுருஷ்யமான-பா பற்பு-பாத ளாகிறதிருவடிகளை-தலை-தலைமேலே- சேர்த்து-சே க்கவேணும் சர்த்தென்று-லெப்பாகையன்றிக்கே- அதாவது வி லைச்சமா யன்றிக்கே விரியாய்ச்சேர்த்தருள வேண்டுமென் றார்-எம்மா -அநிஷ்டமோக்ஷத்தைத் தள்ளுமென்றுணி

சுவரன்-வேண்டாவென்றூர்-மர்வீடுகிடீர்-விலக்ஷணமானமோக்ஷமி டீரென்றான்-அதுவும்வேண்டாவென்றூர்-எம்மர்வீடுகிடீர்-கைவல்யசுவர்க்காதிகள்போலென்றிருக்கவேண்டா எவ்வகையாலும் நன்றானமோக்ஷமென்றான்-நீபிராணங்கொடுக்கவுங் கடவையல்லைநான்விலக்கவுங்கடவேனல்லேனென்ன அப்படியேசெய்கிறுமென்றுபோயிருந்தான்- அப்படிப்பட்டஸ்வதந்த்ரனை-ஓல்லை-பிக்கிரமாய் - செய்துகொண்டுநின்று செய்கிறுமென்னவேணும் - லோகத்தில்யாவரும்பரமபதம் வேண்டுமென்றபேக்ஷிக்கிறார்களல்லது திருவடிவேண்டுமென்றபேக்ஷிப்பாரில்லாமையால் அவ்வழி * புல்லெழுந்தபோய்த்தாணுமென்ன-கைம்மாதுன்பங்கடிந்தபிரானே-(விலக்ஷணமானகமலத்தைமடுவில்கண்டு இதுதிருவடிகளில் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்றுசைப்பட்டகைம்மர்வாகியயானையின்துன்பத்தைகடிந்தபிரானே-கடிந்த-போக்கின-பிரானே - உபகாரகனல்லேயோ-ஆல் இதுவும் இன்னுமெதுவுவேண்டுமென்றான்-அம்மா-ஸ்வாமிந்-அடியேன் வேண்டுவதீதே- (நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்க்கையாகிற) இதுவேயென்றருளிச்செய்து பிராப்பிய நிஷ்டனாகிச் செய்கிறார்.

நதேயானுன்னைக்கொள்வதெஞ்ஞான்றும்..... *
மைதாய்சோதிமணிவண்ணவெந்தாய்..... *
எய்தாநின்கழல்யானெய்தஞானக்..... *
கைதாகாலக்கழிவுசெய்யேலே..... (உ)

தோய்க்கைகலக்கை-சேருகை-எய்தா-ஸ்வயத்தினத்தாலடையக்கூடாத-ஞானக்கை-ஞானமென்கிறகையை-தா-பிரஸாதியும்- இக்கே எம்பார்க்குஆண்டான் அருளிச்செய்த வார்த்தை- காணுருவென்றும்காரிய குருவென்றும் இருவரில் சக்கிராக்ஷிதம் பிரஸாதித்தருளுமந்திரத்தையுபதேசித்தவர் காணுகுரு - அம்மந்திரத்தின் உட்பொருளையுபதேசித்தவர்காரியகுரு - இவற்றில்விழுந்த வழுக்கை இருவர்கை-கொடுத்தெடுக்கில் இருவரிடத்திலும்உதாஸீனமிருக்கையேயாகவேண்டுவதுபோல் இருவரிடத்திலும் உத்தாகபிரதிபத்திபண்ணக்கடவன்-என்று.

செய்யபரிவினையென்றருள்செய்யுமென்..... *
கையார்சக்காக்கண்ணபிரானே..... *

* புல்லெழுந்தபோவது-எழுந்திருவடிவைப்பமும் [illegible] யைச்சொல்லி புல்லுழுந்தென்கை

ஐயார்கண்டமடைக்கிலுநின்கழல்..... *
எய்யாதேத்தவருள்செய்யெனக்கே..... ... (ஈ)

ஐயார்-சேஷிப்பம்-எய்யாது-இலையாது.

எனக்கேயாட்செய்யெக்காலத்துமென்றென்..... *
மனக்கேவந்திடைவீடின்றிமன்னித்..... *
தனக்கேயாகவென்னைக்கொள்ளுமீதே..... *
எனக்கேகண்ணனையான்கொள்கிறப்பே..... .....(ச)

எனக்கேயாட்செய் - என்பிரீதியின் பொருட்டேகைங்கரியஞ்செய் -(தனக்குக்கியாதியும் லாபமும்வேண்டுமென்றுசெய்கிறகைங்கரியம்நரகத்துக்குச்சமானம்-தனக்கும்ஈசுவரனுக்கும் பிரயோஜனமாய்ச்செய்யுமது ஸ்வர்க்கத்துக்குச்சமானம் - ஈசுவரன் பிரீதியின் பொருட்டேசெய்யுமது பரமபதத்துக்குச்சமான)மாகையால்ஆண்டாளுந் திருப்பாவையில் உனக்கேநாமாட்செய்வோம் - மற்றுநங்காமங்கள்மாற்றேலோரெம்பாவாய்) என்றருளிச்செய்தார்-உனக்கேநாமாட்செய்வோம்- சந்தனம் புஷ்பம் தாம்பூலங்கள் தம்மைபனுபவிக்குமவர்களுக்குஆனந்தத்தை யுண்டாக்குமதொழியத்தாம்சுகத்தையடையாதாப்போல் உன்பிரீதியின் பொருட்டேயாட்செய்வோம். மற்று-உன்னுடைய பிரீதிக்குப்புறம்பான- நங்காமங்கள்-எனக்கும்பிரயோஜனமாகச்செய்யும்இச்சையை-மாற்று- மாற்றியருளவேண்டுமென்றுப்போல்இவரும்பிரார்த்திக்கிறார்- இவ்விவர்த்தத்தை

குறித்து-ஈசுவரனும் பக்தரிக்ஷ்ரீயஸ்வாமிநமாம்யஹம் என்றவிலோசனத்தி

லுசொல்லி யிருக்கும் விவரத்தில் கண்டுகொள்வது - எக்காலத்தும்-தோச்சவத்தில் திருவருணுள் தொடுவானைப்போல்ஒருக்கால் செய்தேயோகாமல் இளையபெருமாள் அடவியிலும் அயோத்தியிலுங்கைங்கரியஞ் செய்தாப்போல் செய்யுமென்று சொல்லி - என்மனதேவந்து - என் இருதய கமலத்தில்வந்து- இடைவீடின்றி-இடைவிடாமல்- மன்னி - ஸ்தாவரபரிஷ்டையாக எழுந்தருளியிருந்து-எனக்கேயாக- சந்தனபுஷ்பம்தாம்பூலாதி கைங்கர்யம்போல தன்பிரீதியிற்பொருட்டே சேஷீமாம் படிபண்ணி- எனைக்கொள்ளும்- என்னைக்கைங்கரிக்கிற- எனக்கே- எனக்குரூபமான- கண்ணனே- யான்கொள்ளான்அபேக்ஷிக்கிற- கிறப்பே- ம்பற- அல்லதபுருஷார்த்தம்-ஈதுவே- என்என்றும்-அம்மாவென்றும் முன்னிலையாகச் சம்போதித்துக்கொண்டுபோதரும்நிற்கச்செய்தேதிருப்படிதீக்கையாய்ச்சொல்லுவானேனெனில் (ஸ்ரீசுமித்ராதேவிதன்புத்திரனான [illegible]

(ய்ச)

யபெருமானேப்பார்த்த-ரூமேற்ரூமாதவமூகூர்ரூ. இராமனிடத்தில் பிரேமத்தைச் செய்யாதே - அதாவது அவனுடைய சௌந்தரியத்திலீடுபடாதே-ஈடுபட்டால் அதுஅவனுடைய கைங்கரியத்துக்குக்குறைவையுண்டாக்குமென்றுப்போல்)இங்கும் பிராப்பிய நிஷ்காஷ்டிம்பண்ணுகிற சமயமானையால்திருமுகமண்டலத்தைப் பார்க்கில் வியவஸாயக்குலையுமென்று கலிமுதலியிட்டுக் கையோலைசெய்து கொடுக்கிறார் - சிறப்பாகிறது ஏற்றம் அதாவது புருஷார்த்தம்-ஸ்வரூபானுரூபமான புருஷார்த்தத்தைக்கொண்டருளவேண்டுமென்றபடி-சிறப்பாவது மூக்கியும்-ஸம்பத்தும்-நன்றியும்-இவற்றில் தான் உன்பக்கல்கொள்ளும்மோகூடும் உனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமதுவே-உன்பக்கல் நான்கொள்ளும் ஸம்பத்தென்னவுமாம்.

சிறப்பில்வீடுசுவர்க்கநரகம்..... ... ...*
இறப்பிலெய்துதலெய்தற்கரியானும்..... .....*
பிறப்பில்பல்பிறவிப்பெருமானே..... ... ...*
மறப்பொன்றின்றிவென்றுமகிழ்வெனே..... ....(ரு)

இதில் தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமென்றதை விவரிக்கிறார்.

சிறப்பில் - ஸம்பத்தையுடைய - ஆனந்தத்தையுடைய - வீடு - மோக்ஷம் - (நண்ணுணர்வில்நிலாக்கண்டத்தெம்மான்)-என்றதில் நுட்பமானஜ்ஞானத்தையுடைய சிவன்என்றும் - (அவாவிலந்தாதிகளா விடையாயிரமுமுடிந்த) என்றதில் அவாவையுடைய வந்தாதிஎன்றும், (அவாவிலந்தாதிப் பத்தறிந்தார் என்றுஞ் சொல்லுமாப்போல்)சிறப்பில் வீடுஎன்றதற்குச்சிறப்பையுடைய வீடென்றுமாகக்கடவது- சுவர்க்கம்-நாகம்-ஆதிவிவகளை-இறப்பில்-சரீரவியோகசமயத்தில்-எய்தல - அடைந்தாலும்-எய்தற்க- அடையாமலிருந்தாலும் - இதிலெனக்கோர்நுவயமில்லை-சுருதி- அஹமபிநமம பகவத ஏவாஹமஸ்மி॥ என்றதில் - அஹமஸ்மி॥ நானும்-நமமா எனக்கு நான் உரியவன் என்ன - பகவதஏவா॥ பகவானுக்கே - அஹமஸ்மி॥ நான் சேஷமாகிறேன் - சேஷமாகிறது சந்தனம் - பூஷிபாதிகள் தம்மை யுடையவனுக்கே ஸந்தோஷித்தை புண்டாக்குமதுபோலிருக்கை என்று சொல்லியிருக்கையால் தனக்குத் தான் உரியவனென்கிற மமகாரத்தைத் தவிர்க்கிறது - இந்தச் சுருதியைப்பெரியாழ்வாரும் (செய்த்தலையெழு நாற்றுப்போலவன் செவ்வரியோடி) என்றருளிச்செய்தார். தெய் - கருமை-தல்- இடத்தில்-எழு-வாக்கப்பட்ட-நாற்றுப்போல்-சம்பூர்ணநாற்றுப்போல்

ன்-ஸர்வேசுவரன்-செய்வன-செய்துகொள்ள - பரமபதத்திலோ சுவர்க்கத்திலோ-நரகத்திலோ - ஜன்மத்திலோ நம்மை ஸ்தாபிக்கட்டுமென்றூர் - பிரபன்னகாயத்திரியில் - (இடமேயினி யசுவர்க்கத்தின்னுந்நாகிலிட்டுச்-சுடுமேயவற்றைத்தொடர்தருதொல்லிச் சுழல்பிறப்பில்-நடுமேயினி நம்மிராமாநுசன் நம்மைநம்வசத்தே- விடுமேசரணமென்றுல் மனமேமறையல் மேவுதற்கே) மனமே- இராமாநுசனையடைவதற்கு - நையேல்- வியசனப்படாதே - இத்தால் சொல்லப்படுகிறதாவதுதன்னை சுவரனுடையசொத்தென்றும்சொத்துக்குடையவன் சுவரனென்றும் அவனுடையஇஷ்டப்படிசெய்துகொள்ளக்கடவனென்று நினைத்திருக்குமது பரமகாந்தி நிஷ்டைலக்ஷணம்-இந்த உபயவேதங்களில் சொன்னவர்த்தத்தை (இயானஸாரம்) என்றஇரந்தத்தில் (உடைமைநானென்று முடையானுயிரா - வடமதுரைவந்துதித்தானென்றுற்-றிடமாக - வறிந்தவன்றன்ருளிலடைந்ததற்பிறண்டோ - பிறந்துபடு நீடியரம்பின்) என்றதன்னை உடைமையென்றும் உடைமையாகிற உயிரையுடையவன் தன்சொத்தைப்பெறுவதற்கு வடமதுரையில் கண்ணனு யவதரித்தானென்றும்-இவ்வர்த்தத்தில் நிடமானசித்தத்துடனே தெளிந்துகண்ணனையடைந்தபின்புஉண்டோபிறந்துபடும்நீள்துயரம்பின்-மிகுந்ததுக்கமுண்டோ-இல்லை என்று அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானூர் பிரபந்தஞ்செய்துஉடையவரும் அதைப்பார்வையிட்டுஓப்புக்கொண்டகிரந்தம்)பிறப்பில்-கன்மநிபந்தனமாகப்பிறவாமல்- பல்பிறவி-அனேகாவதாரங்களைச்செய்யும்-பெருமானே- இதற்குச்சுருதிப்பிரமாணம்-நடு-ம்-பக்கம்-உ-ம்-வரியில்கண்டுகொள்வது-மறப்பொன்றின்றி-மறவாமல்-என்றும்-ஸர்வகாலமும்-மகிழ்வெனே-குணானுபவம்பண்ணி ஆனந்தத்தையுடையுக்கடவேன்.

மகிழ்கொடெய்வமூலோகமலோகம்..... ....*
மகிழ்கொள்சோதிமலர்ந்தவம்மானே..... ....*
மகிழ்கொள்கிந்தைசொற்செய்கைகொண்டென்றும் ....*
மகிழ்வுற்றுள்ளேவணங்கவாராயே .....(சு)

மகிழ்கொள்-மனுஷிபர்களிக்காட்டில் ஆனந்தமுடைய-தெய்வம்-ப்ரம்மருத்ரேந்த்ராதிகளும்-உலோகம்-லோக்யதஜ்ஞர்களுக்கு-லோகியமென்றுபார்க்கிறது-கண்முதலிய இந்த்ரியங்களால் பார்க்கப்படும் அசித்தான சரீரம்-அலோகம்-இவற்றைவிரும்பும்இந்த்ரியங்களால் இரவற்கப்பட்டசாஸ்த்ரமென்கிறகண்ணாலறியப்படும் திவ்யஸுவான ஆத்மா-இது(சுசு)பாஷ்யப்ரத்தம்-பிரதிபதவிபக்

கியானத்தில்-உலோகம்-கியானப்பிரகாசமானமனுஷிய வர்க்கமும்-அலோகம்-கியானப்பிரகாசமில்லாத திரியக்குஸ்தாவரங்களும்-என்றருளிச்செய்தார் - மகிழ்கொள்சோதி- யாவராலும் மகிழ்ச்சியைக் கொள்ளும்படியான சந்திராசூரியாக்கினி நக்ஷத்திரங்கள் முதலியபதார்த்தங்களை-மலர்ந்த-சருதி-பஹுலஸ்ரீ என்கிறதன்விகாஸமேயாகையால் மலர்ந்தவென்கிறது-மலர்ந்த-சிருஷ்டித்த-அம்மானே- மகிழ்கொள்கிற்தை-கிற்றின்பத்திலும் பேரின்பத்திலும்மகிழ்ச்சியையடையுமனசிலும்-சொல்-வாக்கிலும் - செய்கை - காயகத்தாலும்-கொண்டு-இதாவிஷியங்களைவிட்டுஉன்னைகரஹித்து-என்றும்-ஓர்வகாலமும்-மகிழவுற்று-பேரின்பமான உன்விஷியத்தில் பிரீதியடைந்து-உன்னைவணங்கவாராயே.

வாராயுன்திருப்பாதமலர்க்கீழ்.....*
போதேயான்வந்தடையும்படி.....*
தாராதாயுன்னையென்னுள்ளவைப்பிலென்றும்.....*
ஆராதாயெனக்கென்றுமெக்காலே.....(எ)

யான்வந்து-உன்-திருப்பாத மலர்க்கீழ் - திருவடிகளின்கீழே-போதே-விடாதே-அடையும்படி-தாராதாய்- தாராதேயிருக்கிறவனே-(வாராதயின்னுப்பாலே தாராதாயென்று இவனுக்குத்திருநாமஞ்சாத்துகிறார்)இன்னுப்பு-வெறுப்பு-இதற்குஹேது- உன்னையென்னுள்ளைப்பில்-உன்னையென்மனசிலனுபவிக்குமிடத்தில்-என்றும்-ஆராதாய்-திருப்தியில்லாதவனே-எனக்கு-என்றும்-எக்காலே- ஸர்வகாலத்திலும்-வாராய்-எழுந்தருளவேண்டும்.

எக்காலத்தெந்தையாயென்னுண்மன்னின்மற்.....*
றெக்காலத்திலும்யாதொன்றும்வேண்டேன்.....*
மிக்கார்வேதவிமலர்விழுங்குமென்.....*
அக்காரக்கனியேயுன்னையானே.....(அ)

எக்காலத்து-இதற்கு ஆளவந்தாரருளிச்செய்யும்படி - இனிக்கூறிடவெண்ணுதகிறுகுரன அரித்தியல்பகாலத்தில் - எந்தையாய்-ஸ்வாமியான முறையாலே! என்னுள் - என்மனசில் - மன்னில்-எழுந்தருளியிருக்கில் - மற்றெக்காலத்திலும் - மற்றகாலமெல்லாம்- யாதொன்றும் - எத்தையும்- வேண்டேன் - பிரார்த்தியேன்-ஈவாத்தாலே தோஷித்தவர்கள்- ஒருக்கால்நாக்கு நனையும்படி ஒருதனித்தண்ணீர் என்னுமாப்போலே என்கிறரென் றருளிச்செய்தார் - இத்தை எம்பெருமானர் கேட்டருளி இதுபொருள்அதுவுமிலும் இவ்வாழ்வார் பிரிவுநித்ருச் சோதை - பெரிய

பெரும்தொழுயிலும் சிறுகக்கோல்மாட்டார் இக்ஷணேயாகவேண்டுமென்றருளிச்செய்வர் - எக்காலத்தெந்தையாயென்னுண்மன்னில்-எக்காலத்திலும் எனக்குச்சேஷியானநீ நான் சேஷியென்கிறமுறைதப்பாமல் என்ஹிருதயத்தில் பொருந்தியிருக்கப்பெறில் - எக்காலத்திலும்-இக்காலமெல்லாவற்றிலும்-மற்றுயாதொன்றும்வேண்டேன் என் றருளிச்செய்தார் - இவ்விரண்டுவகையால் சொல்வதற்குஹேதுசொல்லுகிறார்-மிக்கார்-கியானத்திலுமேமிகுந்த- வேதவிமலர்-வேதத்தில்- ஸ்த்ரயுஷயஃப்ரதமஜாயேபுராணா! பரமபதத்தில் இந்திரியங்களின் தோஷமில்லாமல் முன்னேயவதரித்து அனுபவியாயிருக்கப்பட்டவர்களென்று சொல்லும் நித்தியசூரிகளும் ப்ரம்மருத்ராதிகளும் - விழுங்கும்-அனுபவிக்கிற- அக்காரக்கனியே-அக்காரம்-சர்க்கரை-கனிபோல - சர்க்கரையைவிருக்ஷஸ்தானமாக்கி அதுபழுத்தாப்போலிருக்குமவனே-உன்னையானே - இப்படி நிரதிசயபோக்கியனான உன்னை,உன்சுவடறிந்த நான்-எக்காலத்தெந்தையாயென்னுள்மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும் யாதொன்றும் வேண்டேன்-என்றநுவயம்.

மிக்கார்வேதவிமலர்விழுங்குமென்று நித்தியசூரிகள் நித்தியானுபவம்பண்ணுகிறபடியையும்:- இவர்களோடொத்தப்ராப்திமயிருக்க இழந்திருக்கிறபடியையும் மநஸ்தாபித்து அநர்த்தப்பட்டேனென்கிறார்.

யானேயென்னையறியகிலாதே.....*
யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்.....*
யானேநீயென்னுடைமையுநீயே.....*
வானேயேத்துமெம்வானவரேறே.....(கூ)

யானேயென்னையறிகிலாதே-யானேயென்கிற எவகாரத்தாலே ஒருப்படநாகாதிகளில்தக்கிப்பதற்குஹேதுநானேயென்கிறார்-என்னையறியகிலாதே- சேஷிபூதனான வென்னை-நாசம்-பக்கத்தில் சேர்ன்ன சாஸ்த்ரத்தாலாவது அதையறிந்தபெரியோர்களாலாவது அறிபவமார்த்தியமில்லாதவனுய் (இற்கிறது-ஸாமார்த்தியம்)கிலாதே- ஸாமர்த்தியமில்லாதே-யானேயென்றனதே யென்றிருந்தேன்- எனக்குநானேஸ்வதந்தரனென்றும் தாரபுத்ராதிகள் என்னதே யென்றும் நினைத்திருந்தேன்-யானேநீ-(நீர்ஹேதுகடாக்ஷஞ்செய்து ஆசார்யனை யெழுந்தருளித்திருமந்த்ரத்தையுபதேசித்தபின்பு ப்ரணவத்தில்அகாரவாச்சியனுக்கு மகாரவாச்சியனானவாத்மாசேஷியஸ்துவென்றும் அத்தால்- நமப்பதத்தில் எனக்குநான் உரியவன் அன்றென்றும் போதித்தபின்பு நானென்கிறவஸ்துநீயென்கிறசொல்

லுக்குள்ளகப்பட்டது) சுருதி-யஸ்யாத்மாசரீரம்॥ இவ்வாத்மாக்கள்உன க்குச்சரீரமென்று சொல்லியிருக்கையால் (சரீரியான ஆத்மாவுக்குச ரீரம் சேஷமாய் விதேயமாயிருக்குமதுபோல, உனக்குச்சரீரமான வாத்மாஉனக்குச்சேஷமாய்விதேயமாயிருக்கையால் யானேநீயென் கிறார்-என்னுடைமையுநீயே -மாதா-பிதா-பிராதா-இருப்பிடம்- இர கூஷகன்-சிநேஹிதன் - மோகூத்துக்கு உபாயமும் நீயென்றுசுருதி சொல்லுகையால் என்னுடைமையு நீயே - வானேயேத்து மெம் வானவமேறே.

எறேமேழும்வென்றேர்கொளிலங்கையை.....*
தேறேசெய்தநெடுஞ்சுடர்ச்சோதி.....*
தேறேலென்னையுன்பொன்னடிசேர்த்தொல்லை.....*
வேறேபோகவெஞ்ஞான்றும்விடேலே.....(ழ)

தேறேல்-ஸ்ரீஜனகராஜன்திருமகள்- நப்பின்னைப்பிராட்டி இவ ர்களுடைய விமோஹங்களைப்போக்கினதுபோல் இவன்பாபங்களையும் போக்கிவிடுகிறேமென்று நினைக்கவேண்டா- உன்பொன்னடி சேர் த்தொல்லை- சேர்த்து- சேர்த்தருளவேணும்- ஒல்லை- தாவிதமாகப் பார்த்தருளவேணும்- தேறேலென்றுபாடமாகில் தெளியேனென் னுதல் - தரியேனென்னுதல் - வேறேபோக - விஷயாந்தரங்களில் போகும்படி - எஞ்ஞான்றும்-ஒருக்காலமும் -விடேலே- விடாதே.

விடவில்சக்கரத்தண்ணலேமேவல்.....*
விடவில்வண்டுருகூர்ச்சடகோபன்சொற்.....*
தொடவில்லாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்.....*
தொடவில்லீடுசெய்யுங்கொல்வார்க்கே.....(ழக)

விடவில்சக்கரத்து-ழ அ-ம்பகத்தில்-தூதசங்கசக்ர:॥என்றும்-சங் கசக்ரதரம்தேவம்என்றும் சுருதிகளிற் சொன்னபடியே (கைகழலா னேமியானுன- அண்ணல- ஸ்வாமியை- மேவல் - ஆஸ்ரயிக்கிறதை- விடவில்-விடாத- அவன் ஐஸ்வர்யத்தாலேவிடாத - அவனுடைப்ரியமில் லாத - வண்குருகூர்ச்சடகோபன்- சொல்-அருளிச்செய்த- தொ டலிலாயிரம் - உக - ம் பக்கத்தில் யஜுர் வேதத்தில் சொல்லும் பெருமையுடைத்தாய் அத்தால் (அழிவில்லாவாயிரம்) என்றும் (மூ ன்றையாயிரம்) என்று மிவை ருளிச்செய்தபடியால் இங்குத்தொ டலாயிர மென்றர்த்தமாகக்கடவது - ஆயிரத்து ளிப்பத்துக்கினி வார்க்கு- அப்பியஸிக்கிறவர்களுக்கு- தொடலில் லீடுசெய்யும் - தாழ் வில்லாதபாமபத்தைத் கொடுக்கும்.

தேற் எம்மாவீட்டில்நிஷிகரிஷித்தபேறுபெறுகைக்குத்தென்தி ருமலையை யாஸ்ரயிக்கிறதொன்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தாராகத்தி ருமாலையாண்டான்பணிக்கும்படி-எம்பெருமானார் அங்ஙனல்ல-இவ ர்பாட்டுதோறும் ஒல்லையொல்லை என்றும் காலக்கழிவு செய்யே லே என்றும் தவரிக்கப்புக்கவாறே (நமக்கும் அறிவித்துநாமும் இ வர்காரியஞ்செய்யக்கடவதாக அறுதியிட்டால் சரீரத்தின்கடைகியி ல்பேறுதப்பாதென்று அறுதியிட்டிருக்கலாயிருக்க) இவரிப்படி தா வரிக்கிறது இச்சரீரத்தோடே நாம்அடிமைகொள்ளவேண்டுமென் றேபோலேயிருந்தது. இனிநாம் இவர் நினைத்தபடி பர்வதாகைக்கு ஏகாந்தமான ப்ரதேசம் யாதென்று பார்த்துவரச்செய்தே தென்தி ருமலை ஏகாந்தஸ்தலமா யிருந்ததென்று ஸன்னிதிபண்ணி யருளி நாமுமக்கு முகந்தருகைக்காக வந்துநின்றோம் நீர் இங்கேவந்துநி னைத்தவைகளையெல்லாம் பரிமாறி அனுபவியுமென்றுகாட்டிக்கொ டுக்க இவரும் அதனையநுஸந்தித்துப்பகவான்பிராப்யமல்லால் அ வன் வழிக்குந்தேசமும்பிராப்யமாகக்கடவதிறே-பிராப்யம்-பே று-அத்தாலே திருமலையோடி அதைச்சார்ந்த அயல்மலையோடி புற மலையோடி திருப்பதியோடி போம்வழியோடி போகக்கடவோமெ ன்று தணியுந்தணிவோடிவாசியறப்பிராப்யத்தில் சேர்த்தனுபவி த்து ஸ்வாநுபவ பர்யவஸாயமாகவுபதேசஞ்செய்கிறார்.

க - பாசுரம்.

கலிவிருத்தம்-பண்-நாட்டம் - தாளம் - எழுத்து-

இதையிப்போது கேதாரகௌளராகத்திலும்-ஆதிதாளத்தி லும் பாடிக்கொண்டிவருகிறார்கள்.

இளமொளியிளமைகெடுவதன்முன்னம்.....*
வளமொளிமாமாயோன்மருவியகோயில்.....*
வளரிளம்பொழில்சூழ்மாலிருஞ்சோலை.....*
தளர்விலராகிற்சார்வதுசதிரே.....

இளர்-விருத்தியும்-ஒளி-காந்தியுமுடைய-இளமை-பாலியவய க - கெடுவதன்முன்னம் - போகிறதற்குமுன்பே - வளமொளி- நினைநினைவளருங்காந்தியுடைய-மாமாயோன்-அழகர்-மருவிய- ஆத ரித்து எழுந்தருளியிருக்கும்-கோயில்-கோ-ராஜனுடைய- இல்-ஸ் தானமாகிய-வளரிளம்பொழில் சூழ்மாலிருஞ்சோலை-வளர்-பார்த்து க்கொண்டே யிருக்கையில் வளரும்படியான இளமைதவ்வி யிருக்கு ம்-பொழில் - மரங்களாலே சூழப்பட்டிருக்கும் - மாலிருஞ்

சோலை-தளர்விலராகில்-தளர்வாவதுகுறைவு - இதரப்பிரயோஜனம் முதலியகுறைவுகளே மனதில்நினையாதவர்களுண்டாகில்- சார்வதுசதிரே-சார்வது-ஆஸ்ரயிக்கிறதே-சதிர் - சாதுரியம் - பிரதிபதவியாக்கியானத்தில் தளர்விலராகிச்சார்வதுசதிர் - என்றுநிர்வஹித்திருக்கிறார்.

சதிரிளமடவார்தாழ்சிலையமதியா.....*
சதிர்குலச்சக்கத்தழகர்கோயில்.....*
மதிதவழ்மாடுயர்மாலிருஞ்சோலைப்.....*
பதியதுவே நமதெழுவதுபயனே.....உ)

சதிரிளமடவார் - (தங்கள்சரீரத்திலுண்டான தூர்க்கந்தங்களே வாக்சாதுரியத்தாலே மறைத்து வலியிலகப்படுத்திக்கொள்ளுஞ்சாதுரியமுடைய-இளமடவார்-தாழ்சிலை-நீசகிருத்தியங்களே-மதியாது-அதையொருபிரயோசனமாய்நினையாமல்-மதி-சந்திரன் - தவழ்-(திருமலேஉன்னதத்தாலே) தவழ்ந்தேறி நின்றுள்ள - குடுமி- சிகரத்தையுடைய-மாலிருஞ்சோலையிலே பதியென்றுத்திருப்பதியைச்சொல்லுதல்-எத்தி-எழுவது-உஜ்ஜீவிக்கிறது-பயனே - இவ்வாத்மாவுக்குப்பிரயோசனம்.

பயனல்லசெய்துபயனில்லைநெஞ்சே.....*
புயன்மழைவண்ணர்புரிந்துறைகோயில்.....*
மயன்மிகுபொழிலுந்மாலிருஞ்சோலை.....*
அயன்மலியடைவதுகருமமே.....(ஈ)

பயனல்லசெய்து- பிரயோஜனமல்லாதகாரியத்தைச்செய்து-பயனில்லை-பிரயோஜனமில்லை - புயல்மழைவண்ணர்-புரிந்து - ஆதரித்து-உறை-நித்தியவாஸஞ்செய்கிற- கோயில்- மயன்மிகுபொழில் சூழ்மாலிருஞ்சோலை- (கண்டவர்சித்தைகவருங்கடிபொழில் தென்னாங்கன்) என்கிறபடியேதரிசித்தவர்களுடைய இருதயத்தை ஆகர்ஷிக்கும்படியான பரிமளமுடைய திருத்தோப்புக்கு எதிர்த்தட்டாய்த் தரிசித்தவர்களுக்கு விஸ்தாரம் மயலையுண்டாக்கும்படியான மாலிருஞ்சோலை-அயன்மலியடைவதுகருமமே-அசல்மலியடைவது-அதுகருமமே-அதுதான்காரியம்.

கருமவன்பாசம்கழித்தழன்றுய்யவே.....*
பெருமலையெடுத்தான்பீடறைகோயில்.....*
வருமழைதவழுமாலிருஞ்சோலைத்.....*
திருமலைதிகழ்வதுதிறமே.....(உ)

கருமவன்பாசம் - கருமமாகிற - வன்பாசம் - கடினமான கயிற்றை - கழித்து- உழன்று- பகவத்விஷயத்தில் உழன்று - உய்யவே-உஜ்ஜீவிக்கவிச்சையுடையவர்கள் - பெருமலையெடுத்தான்- பீடு- மஹத்தியத்துடனே - உறைகோயில் - வருமழைதவழும் மாலிருஞ்சோலை-வருகிறமேகங்கள்உன்னதத்தாலேதவழாநிற்கிற-திருமலையதுவே- அடைவது- திறமே- நல்லபிகாரம்.

திறமுடைவலத்தாற்றீவினைபெருக்கா.....*
அறமுபலாழிப்படையவன்கோயில்.....*
மறுவில்வண்சுனைசூழ்மாலிருஞ்சோலை.....*
புறமலைசாரப்போவதுதிநிமே.....(ஊ)

திறமுடைவலத்தால்- திறம்- விஸ்தாரம்- வலம்- பலம்- விஸ்தாரமானபலத்தை ஔஷதத்தாலே புண்டாக்கிக்கொண்டு- தீவினைபெருக்காது- அறமுபலாழிப் படையவன் கோயில்-அறம்- தருமத்தில்-முயல் - உத்தியோகத்தையுடைய-(அதாவது ஜோதிஷ சாஸ்திரத்தில் மகம்மேருவில் சிம்சுமாலி சக்கரமானது சேதனர்களுடைய புண்ணியபாபங்களுக் குத்தக்கபடி நவக்ரஹங்களே அந்தந்தராசிகளில் சரியாய்ப்பிரம்மனிக்கும்படிசெய்கிற)- ஆழிப்படையவன்கோயில்-ஆயுதமாகவுடையவன் கோயில்- மறுவில்-களங்கமில்லாத-வண்சுனை சூழ்- உளத்துமாறுமல் பிரகாஸிக்கிற சுனைகளாலேசூழப்பட்ட-மாலிருஞ்சோலை- புறமலைசார-சமீபபருவதத்தைச்சேர-போவது-திநிமே- ஸாமர்த்தியம்.

திநினைநீனமின்கேழ்மைசெய்யாதே.....*
உதியமரிவெண்ணெய்யுண்டவன்கோயில்.....*
மதியொடுதிணைசேர்மாலிருஞ்சோலை.....*
நெறிபடவதுவேநினைவதுநலம்மே.....(ரு)

திநினை- ஸாமர்த்தியமென்று - நினைமின் - கேழ்மைசெய்யாதே- பாபவேறுபாடான நீசகிருத்தியங்களைச் செய்யாமல் - உதியமரிவெண்ணெயுண்டவன்கோயில்- மதியொடு-குட்டிகளோடு- திணைசேர்- மான்பேடைகள் சேரும்- மாலிருஞ்சோலை- நெறிபட-மார்க்கத்துக்குப்போகின்ற அதுவே-நினைவதுநலம்.

நலமெனநினையின்னமழுந்தாதே.....*
நிலமுணவிடந்தானீடறைகோயில்.....*
மலர்மருமதிசேர்மாலிருஞ்சோலை.....*
முறைமையெய்தியமருவுதல்வலமே.....(எ)

வலஞ்செய் துவைகல்வலங்கழியாதே.....*
வலஞ்செய்யுமாயமாயவன்கோயில்.....*
வலஞ்செய்யும்வானேர்மாலிருஞ்சோலை.....*
வலஞ்செய் துதாளுமருவுதல்வழக்கே.....(அ)

வழக்கெனதினைமின்வல்வினைமூழ்கா.....*
தழக்கொடியட்டானமர்பெருங்கோயில்.....*
மழைக்களிற்றினஞ்சேர்மாலிருஞ்சோலை.....*
தொழக்கருதுவதேதுணிவதுசூதே.....(கூ)

அழக்கொடி - அழல்என்ற பேய்க்குப்பெயர் - கொடிஎன்ற பெண்ணுக்குப்பெயர்- பேய்ப்பெண்ணென்றபடி- அழலென்றுபிணமாய்அத்தாலே பேயென்றபடி-பூதனையைமுடித்தவன்-மழைக்களிற்றினஞ்சேர்மாலிருஞ்சோலை - மழையைப்போல் மும்மதத்தள் பெருகப்பட்டயானைகூட்டங்கள்சேரும்-மாலிருஞ்சோலை- தொழக்கருதுவதே-துணிவது-விசுவஹிக்கிறது-சூதே- புருஷார்த்தம்.

சூதென்றுகளவுஞ்சூதுஞ்செய்யாதே.....*
வேதமூன்றினித்தான்விரும்பியகோயில்.....*
மாதரும்மயில்சேர்மாலிருஞ்சோலைப்.....*
போதவிழ்மலையேபுகுவதுபொருளே.....(ஙி)

சூதென்று- அர்த்தலாபகமென்று -நல்லவாய்ப்பாயிருந்ததென்று- களவுஞ்சூதுஞ் செய்யாதே- போது- புஷ்பங்கள்- அவிழ்-விகஸியாநிற்கிற- மலையே- புகுவது- பொருளே-புருஷார்த்தம்-பிரயோஜனமாய்த்தலைக்கட்டும்.

பொருளென்றிவ்வுலகம்படைத்தவன்புகழ்மேல்.....*
மருளில்வண்குருகூர்வண்சடகோபன்.....*
தெருள்கொள்ளச்சொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்.....*
தருளுடையவன்ரூளணைவிக்குமூடித்தே.....(ஙக)

பொருளென்று- சரியோஜனப்படி மென்று-இவ்வுலகம்படைத்தவன்புகழ்மேல் (வாழ்த்துவார்பலராக நின்னுள்ளேதான்முகிழ்-மூழ்த்த நீருலகெல்லாம்படை யென்றுமுதல் படைத்தாய்) மங்களாசாஸனம்பண்ணப்பட்டஅதிகாரிகள் பலருண்டாகவேண்டுமென்றாபிமானப்படைத்தானென்கையால் இவ்வாத்மாக்கள் மோக்ஷரூபமாம்ராஜ்ஜியத்தைபடையவேண்டுமென்றேஇவ்வுலகத்தைப்படைத்தவன்புகழ்மேல்-தெருள்கொள்ளச்சொன்ன ஓராயிரத்துளிப்பத்தை

தெருள்கொள்ள - இயானத்தையடையும்படி - அருளுடையவன்தானணைவிக்கும்- அணைவிக்கும்- சேர்த்துவிடும்.

இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தின்கடைகில் திருவாய்மொழியில் (மணியைவானவர்கண்ணனைத்தன்னதோரணியை) என்றுவிலக்ஷணவிஷயமாகையாலே பிரிந்தாரைக் கண்ணழிஞ்சுழலை யிடப்பண்ணுமென்றூர் வாயுத்தினையுகளில்- அவ்வவாபாதி கூடிஞலும்மறப்பிக்கு மென்றூர்திண்ணன்வீட்டில்- கூடிணவிஷயத்தான் நிரதிசயசுகரூபமென்றூர் ஊனில்வாழுயிரில்- அவ்விஷயத்துக் குத்தேசிகமோட்டயனுபவிக்கப் பெறுமையாலேமோவறாங்கதாளுர் ஆடியாடியில் - தாமாசைப்பட்டபடியே வந்துகலந்தபடி சொன்னூர் அந்தாமத்தன்பில்- தம்மிழவுக்கும்அவன் அநிசங்கை பண்ணுமென்றூர் வைகுந்தாமணி வண்ணனில் (அதாவது எம்பெருமான்கலந்தபின்பு ஆழ்வார்தம் முடைய நீச்சத்துவத்தை யனுஸந்தித்து அலைப்புக்கவாம்ற அத்தை ஈசுவரன்கிந்தித்து றைகின்றபிரகாரத்தை ஆழ்வார்கண்டு ஆகில் தானுன்னை விடேனென்றுரைக்க ஈசுவரன்றிடமாளுனென்னை) தம்மும்டையஸம்பந்த ஸம்பந்திகளையும் விஷயீகரித்தபடி சொன்னூர் கேசவன்றமில்- அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்துவத்தை யருளிச்செய்தார் அனவதாவணையில்- பிராப்பியநிஷ்டருஷிபண்ணினூர் எம்மாவீட்டில்-நிஷ்டருஷித்த பிராப்பியத்தை லபிக்கைக்குதிருமலையாழ்வாரர்தாமாரூயித்துப் பரோபதேசஞ்செய்தார் இளைவியிளமையில்.

மூன்றாம்பத்து.

முதல்திருவாய்மொழி.

அவதாரிகை.

பொருளென்றிவ்வுலகம்படைத்தவன்புகழ்மேல்மருளில் வண்குருகூர்ச்சடகோபன் என்று அவன்கலியாணகுண விஷயமாக அநியானமில்லையென்றூர் மேற்திருவாய்மொழியில்- அந்தக்குணநீக்கவிஷயத்தன்னிலே ஒரு அக்கியானம் அனுவர்த்திக்கிறபடி சொல்லிருளில்-மேற்சொன்னயொளத்துக்கடி கருமமாயிருக்கும்-இத்தை அக்கியானத்துக்கடி விஷய வைலக்ஷணியமாயிருக்கும்-

நித்தியசூரிகளுக்குமுள்ளதொருசம்சயமாயிற்றிது - திருமலையை யுபவித்துக்கொண்டு வரச்செய்தே கற்பகத்தருபணைத்துப்பூத்தாப் போலே நிற்கிற அழகருடைய சௌந்தரியத்தை யநுபவித்து வே தங்களோடு மை தீ புருஷர்களோடு பிரம்மருத்திராதிகளோடு வாசி யற ஸ்வயத்தனத்தாலே காணுமன்றுகாணவொண்ணுதபடியா யிருக்கிறவிருப்பையும், தானேகொடுவந்து காட்டுமென் றுஜ்ஜீவிருத்தா தினாலே குறையதின்றூர்க்குங் காணலாம்படி யிருக்கிற யிருப்பை யும் அனுஸந்தித்து விஸ்மிதராகிறார்-அதாகிறது-ஆச்சரியப்படுதல்.

க - பாசுரம்.

கலிவிருத்தம்-பண்-இந்தளம்- தாளம் - நடையொத்து.

இதை இப்போது குண்டக்கிரியாராகத்திலும் அபூரூப ராகத் திலும் ஆதிதாளத்திலும் பாடிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

முடிச்சோதியாயுன தமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ.....*
அடிச்சோதிநீநின்றதாமரையாயலர்ந்ததுவோ - ... .*
படிச்சோதியாடையொடும்பல்கலனுய்நின்பைம்பொற்... .....*
கடிச்சோதிகலந்ததுவோதிருமாலேகட்டுரையே... ... .*

முடிச்சோதியாயுன தமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ- உனதமு கச்சோதிமுடிச்சோதியாய் மலர்ந்ததுவோ வென்று மாறிச்சொல்ல வேண்டியது-இப்படி இவர் விகல்பித்துச்சொல்லுகைக்குக்காரணம் ஐப்பசிமாதம்-எவ-நீபாந்தரத்தில் பிள்ளைக்குக்கொக்குவன்மதி லங்கிநில பிரியுமாப்போல்இவரும் மறிகலக்கி உன்னுடையதிருமு கத்திலுண்டானதேஜஸான தானது திருவபிஷேகத்தில்தேஜஸாய்விகசிதமா யிற்றோ - உன்னுடைய திருவபிஷேகத்தில்தேஜஸான தானது திருமுக மண்டலத்தில தேஜசாய்மலர்ந்ததுவோ-(திருவபிஷேகத்தில்தேஜ தி ருவடிகளில்போயவிழ்ந்து அடிச்சோதிநீநின்றதாமரையாயலர்ந்த தாவோவென்கிறார்) இதுவும்முன்போல் மாறிச்சொல்லக்கடவது-தி ருவடிகளில்தேஜஸான தறக்கொழித்தது - கடலுக்குட்பட்டதொரு நிலம் ஒருநிலையொருநிலையில்லை தள்ளக்கிடந்தலையுமாப் போலே ஓரழகுவேறோரழகில்லைதள்ளக்கிடந்து அவற்றையநுபவி க்கிறார்-படிச்சோதியாடையொடும்பல்கலனுய்நின்பைம்பொற்-படி ச்சோதிகலந்ததுவோ திருமாலேகட்டுரையே-படிச்சோதி-படி- திருமேனி - திருமேனியழகு-பல்கலனுய்க்கலந்ததுவோ-கலன் -ஆ பரணம்-பல்வகைப்பட்ட ஆபரணங்களாய்க்கலந்ததுவோ-பல்கல ன்,படிச்சோதியாய்க்கலந்ததுவோ-சோதியாடை-கடிச்சோதி-க லந்ததுவோ-கடி-இயற்பு-கடிச்சோதி; உடையாய்க்கலந்

நின்பைம்பொற்கடிச்சோதி, படிச்சோதியாடையொடும் பல்கல னுய்க்கொண்டுகலந்ததுவோ-திருமாலேகட்டுரை-இதுக்கொருபோ க்கடியருளிச்செய்யவேண்டும்.

கட்டுரைக்கிற்றுமனநின்கண்பாதங்கையொவ்வா.....*
சுட்டுரைத்தநன்பொன்னுன்திருமேனியொளியொவ்வா.....*
தொட்டுரைத்திவ்வுலகுன்னுப்புகழ்வெல்லாம்பெரும்பாலும் ... *
பட்டுரையாயப்புற்கென்றேறகாட்டுமாற்பாஞ்சோதி... ... ...(உ)

கட்டுரைக்கில்-நன்முகவிசாரிக்கில்-தாமரை-தாமரையான தை-நி ன்-உன்னுடைய-கண்-பாதங்-கை- இதுகளுக்கு - ஒவ்வா-ஒவ்வாதுகா ட்டி - புடம்போட்டு-உரைத்த - மெருகெடுத்த - நன்பொன் - நல் லதங்கமும் - உன்திருமேனி யொளி - உன்திருமேனிகாந்திக்கு - ஒவ் வாது-சதுரசமாகமாட்டாது -ஒட்டி-உபமானத்தை-உரைத்து-சொ ல்லி-இவ்வுலகு -இந்தலோகமான தை- உன்னை - புகழ்வெல்லாம்-புக ழ்வதெல்லாம்- பெரும்பாலும் - மிகவும்-பிராயேண-பட்டுரையாய்- பட்டுத்துணைக்கை - அதாவது அகப்பட்டமட்டில்சொல்லுகை-அத் தாலே - புற்கென்றே - புன்மையைச்சொல்லுகிறதாயே - காட்டு மால்-காட்டாநின்றது-அன்றிக்கே - (ஒட்டுரைத்திவ்வுலகுன்னுப்புக ழ்வெல்லாம்) இவ்வுலகு - இந்தமேததக்கள் - உலகு - என்றுவேதத் தைச்சொல்லுமோவென்னில் - (எல்லீரும்வீடுபெற்று லுலகில்லை யென்றே) என்றிவரருளிச்செய்ததில் எம்பெருமானைபரராகூஷஸர் கள்தபசுசெய்து தன்னிடத்தில் வரங்கொடுப்பெற்றுச் சாதுக்களான தேவருஷிகளைநலித்து எல்லீரும் வீடுபெற்றால் (உலகில்லை யென் றே) உலகு-சாஸ்திரம்-இல்லையென்றே - (தன்னைப்பற்றினவாதுக் களைநலிந்தவர்களுக்கு நரகமென்றும் சாதுக்களுக்குமோக்ஷமென் றுஞ்சொல்லுகிறசாஸ்திரமரியாதை)இல்லாதேபோய்விடுமென்றும்-

ஏதாஸ்மிலோகே வேதீசப்ரதிதஃபுருஷோத்த மஃ|| லோகமென்கிறவேதத்தில் பி ரஸித்தமானகாரணனென்றேதப்படி மவன்என்ற பிரமாணத்தையு ம் உதஹரித்திருக்கையால் உலகு என்று வேதத்துக்குப்பெயர் நி ச்சயமாயிற்று - (இவ்வுலகுன்னுப்புகழ்வெல்லாம்) வேதமென்றசா ஸ்தோக்தியத்தில்- ஹிரண்மயபுருஷஃ|| ஸ்வர்ணமயமான திருமேனியை யுடையவன்- தஸ்யயதாகப்யாஸம்புண்டரீகமிவாக்ஷிணீ| சூரியனுலேவிகா ஸம்பண்ணப்பட்ட தாமரைபோன்ற கண்களையுடையவ-னென்று முந்தம் - பெரும்பாலும் - புற்கென்றேகாட்டுமால்என்னவு மாம - இப்படிபுன்மையாகக்காட்டுவதற்கு வேறு-பாஞ்சோதி-

சருதி- நாராயணஃபரஜ்ஜோதிஃ என்றுநாராயணன் பரமமானஜோ திர்மயமானதிருமேனியையுடையவனென்று விஜாதியருக்குச்சொ ல்லுகையால்பராஞ்சோதிஎன்கிறார்.

பராஞ்சோதிநீபராமாநின்னிலஞ்நதபின்மற்றோர்..... .....*
பராஞ்சோதியின்மையிற்படியோவிநிகழ்ந்தின்ற..... .....*
பராஞ்சோதிநின்னுள்ளேபடருலகம்படைத்தவெம்..... .....*
பராஞ்சோதிகோவிந்தாபண்புரைக்கமாட்டேனே..... ... ..(ஈ)

பராமாய்-பரவஸ்துவாயிருக்கின்ற-பராஞ்சோதிநீ - பரஞ்சோதிஸ்வ ரூபனானநீ-நின்னிலஞ்நதபின்-உன்னைவிட்டால்-மற்றோர்பராஞ்சோ தியின்மையில் - சருதி- நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்சதிருஶ்யதே॥ உனக்குச்ச மானமானவர்களும் அதிகர்களுமில்லையென்று-(உ-ச-சூ-ம-ம்க-ம்உ-ம் பக்கங்களில் சொன்னசருதி களுக்குவிவரமாயச்சொல்லி யிருக்கை யால்) உன்னைவிட்டால் மற்றோர்பராஞ்சோதியில்லாமையிறலே- ப டியோவி- சமானமில்லாமலே - நிகழ்ந்தின்ற-வர்த்தியாநிற்கிற - பரா ஞ்சோதி- பராஞ்சோதிஸ்வரூபமான - நின்னுள்ளே - உன்னுடைய மென்கிறநினைவிலே- படர்-விஸ்தருதமான- விரியும்படியான-உல கம்-லோகத்தை-படைத்த-சிருஷ்டித்த-இதற்குப்பிரமாணம்-(ம-ம் ப க்கத்தில் பிரம்மருத்ராதிகள் விஷ்ணுவின்நாபிக் கமலத்திலுண்டானா ர்களென்றும்-)யகம்பக்கத்தில்சருதி- அதபுருஶோஹவை நாராயணஸ்ஸ ஹ்யகாமஃமனஸாத்யாயத॥ ஸ்ரீமந்நாராயணன்தன் இச்சையாலி வர்களைச்சிருஷ்டித்ததாய்ச்சொல்லியிருக்கின்றது-என்பராஞ்சோதி- கோவிந்தா-பண்பு-உன்பிரபாவத்தை - மாஹாத்மியத்தை - உளாக்க மாட்டேனே - ஸ்துதிக்கலமர்த்தனன்று.

மாட்டாதேயாகிலுமிம்மலர்தலமாஞாலநின்..... .....*
மாட்டாயமலர்புனையுந்திருவுருவமனம்வைக்க..... .....*
மாட்டாதபலசமயமதிகொடித்தாய்மலர்த்துழாய்..... .....*
மாட்டேநீமனம்வைத்தாய்மாஞாலம்வருந்தாதே..... .....(உ)

இம்மலர்தலமாஞாலம்- திருநாபிகமலத்தை உத்பத்திஸ்தான மாகவுடைய மஹாப்பிரதிவி- நின்- தேஹரூபமான-மாட்டாய - ம ட்டை மாட்டென்று நீட்டிக்கிடக்கிறதாய் - மட்டு-பரிமளம்- அல த்தின் பரிமளம்போலே போக்கியமான திருமேனி யென்றதா- மாகி-சம்பந்த - தனம் - ஆஸ்ரிதருடைய தனமான - மனம்புகுரு ம்-நீலோத்பல புஷ்பத்துக்குச் சமானமான - திருவுருவம் - நிறு

மேனியிலே-மனம்வைக்க-மனசைவைக்கைக்கு - மாட்டாதேயாகிலு ம்-ஸாமர்த்தியமன்றியிலேயிருந்தாலும்-ஆகிலும்மென்றதுமாட்டா திருக்கச்செய்தே யென்றபடி- மாட்டாத- காரணவஸ்துவின்னதெ ன்றுதெரித்து கொள்ளமாட்டாத- பலசமயம்- வெகுமதங்களிலே- மதி-புத்தியை- கொடித்தாய்-(பரமகாருணீகன் பல்சமயங்களில் ம திகொடுக்கையாவது-கீதையில்-ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞாயஸ்தாமுல்ல ங்ஷ்யவத்தே॥ஆஜ்ஞாச்சேதிமமத்ரோஹாஃ॥ சருதியும்ஸ்மிருதியும்என்னுடை ஆக்கினை- அவைகளைவார் உல்லங்கனம் பண்ணிநடக்கிறார்களோஅவ ர்கள் என்னுக்கினையைச்சேதித்தவர்கள்- எனக்குத்துரோஹி களாய் விடுவர்கள் - என்றருளிச்செய்து-தானஹம்த்விஷதஃக்ரூராந்ஸம்ஸா ரேஷுநராதமான்॥க்ஷிபாமி॥துவேஷிகளாய் குரூரர்களான நராதமர்க ளைச்சம்சாரத்திலேபுதைக்கிறேனென் றருளிச்செய்கையால் இப்ப டிப்பட்டவர்களுடைய கருமங்களுக்குத் தக்கப்படியே சம்சாரத் துக்குஹேதுவான பலசமயங்களிலேமதியைக்கொடுப்பன்)-(அப் படிப்பட்டவர்களுக்கும் தன்னம்மந்தத்தாலே திருவடியுண்டாக்க வேண்டுமென்றிவர்கருத்து) மலர்த்துழாய்மாட்டே- திருத்துழாயி னிடத்திலே- நீ மனம்வைத்தாய் - திருத்துழாய் விஷயத்தில் நீமன தைவைத்தாயாகில் - மாஞாலம்வருந்தாதே - வருத்தப்படாதோ- அ தாவது சருமத்தால் தாகாதிகளே யடையாதோவென்றுகருத்து.

வருந்தாதவருந்தவத்தமலர்க்கதிரின்சுடருடம்பாய்..... ... .*
வருந்தாதஞானமாய்வரம்பின்றிமுழுதியன்றுப்..... .....*
வருங்காலநிகழ்காலங்கழிகாலமாயுலகை..... ....*
ஒருங்காகவளிப்பாய்சீரொங்குலக்கவோதுவெனே..... .....(ஊ)

வருந்தாதவருந்தவத்த - இப்பாசுரத்துக்குவியாக்கியானம்-ச- ம்-பக்கத்தில்கண்டுகொள்வது- வருந்தாதஞானமாய் -பிரம்மருத்தி ராதிகளாருத்தப்படுத்தபசுசெய்துவேதங்களோயறியும்படியானதி யானத்தையுஞ்சரீரத்தையும்அடைகிறதாய்ஷ-பக்கத்தில்சருதிசொ ல்லியிருக்கையால்உன்னுடையவியாபனம்வருந்தாதவியானமென்கிறு ர்-வரம்பிறை-வரம்பு என்றுஎல்லையாய் எல்லையில்லாதகலியாண குணங்களிறலே-முழுது-சகலபதார்த்தங்களையும்-இயன்றுப்-வியாபி த்துக்கொண்டிருக்கிறுப் - தன்றி - வரம்பின்றி- நித்தியஞானிகளெ ன்றும் பிரம்மருத்திராதிகளென்றும் மனுஷ்ய திர்யக்குகளென்று ம் வரம்புவையாமல்-முழுதும்-எல்லாவையும் - இயன்றுப்- வியாபி த்தாய் என்னவுமாம்-இன்னொன்றில்வரம்பில்லாதகலியாணகுண

ங்கள் தன்கடைபேசித்திருக்கின்றது - இவ்வுலகவர்த்திக்கை-வி
யாபிக்கை-பிரகாசிக்கை-நிர்வஹிக்கை-நிர்வஹித்தாய் - வருங்கால்
நிகழ்காலம்கழிதாவமாய்- செம்முசெல்லாதன முன்னிலாங்காவமே
என்கிறபடியே நித்யகால ஸ்வரூபியாய்-உலகை-ஒருங்காக-ஒரு ப
ப்பட-எகரூபமாக - அளிப்பாய்-ரக்ஷிக்கிறஉன்னுடைய-சீர்-கல்யா
ணகுணங்களை- எப்து- எவ்விதமாக-உலக்க - முழுமையும்- ஓதுவெ
னை-ஸ்துதிக்கக்கடவேன்.

ஓதுவாரோத்தெல்லாமெவ்வுலகத்தெவ்வவையுஞ்.....*
சாதுவாய்நின்புகழின்றகையல்லாற்பிறிதில்லைப்.....*
போதுவாம்புனைத்தூழாய்முடியினாய்பூவின்மேல்.....*
மாதுவாழ்மார்பினனேயன்சொலியான்வாழ்த்துவனே.....(ஈ)

ஓதுவாரோத்தெல்லாம் - ஓதுவாரென்னையாலே அதிகாரிவை
வித்தியத்தைச்சொல்லுகிறது - விஹிதமான-வெவ்வேறான சமயஸ்த
ரென்றபடி-ஓத்தெல்லாம்-ஓக்து-வேதம்- ஓத்தெல்லா ரென்கையால்
இருக்கு-எஜு-சாமந்தானச்சொல்லுகிறது- ஆகையிலே அதிகரிபயனம்பண்
ணுகிறவர்களுடைய பேதத்தாலே சாகாம்பதங்களாய்க்கொண்டு பி
ரிவுண்டவேதங்களெல்லாம்-எவ்வுலகத்தெவ்வவையும்-எவ்வுலகம்என்
கையால்பிரம்மலோகம் ஸ்வர்க்கலோகம் முதலான லோகங்களைச்
சொல்லுகிறது-எவ்வவையும் என்கையால் அந்தந்தலோகங்களிலுள்ள
வர்களுடைய வியானங்களுக்குத் தக்கபடி ஆயிரஞ் சாகைகளாயும்
நாலுசாகைகளாகவும்விரிந்தஞ் சுருக்கியு மிருக்கிறபடியைச் சொ
ல்லுகிறது-என்போலவெனில் (தேவலோகத்திலும் பிரம்மலோகத்
திலும் ஸ்ரீராமாயணம் நூறுகோடி சுலோகங்களாய் விரிந்திருக்கு
மவை இவ்வுலகத்தில் (உசத) சுலோகங்களாய்ச் சுருங்கியிருக்குமாப்
போல;(சுலோகமென்கிறது-ஈ-அக்ஷரங்களையுடைய ஒருசுவ்வாகம்)
சாதுவாய்-சப்தத்துக்கு ஸாதுத்துவமாவது அர்த்தத்துக்குப்போத
கமாயிருக்கை-அன்றியே சாதுவானபுகழென்றுமாகவுமாம்-நின்
ஷணமாகவுமாம்-நின்புகழின்றகையல்லால் - உன்கலியாணகுணக்க
ளுடைய-தகையல்லால் பிரதாரமாத்திரத்தைச் சொல்லுகிறதன்றி
க்கே-பிறிதில்லை - எல்லாங்காண மாட்டா - அன்றியே சாதுவாய்
நின்புகழின்தகையல்லால் பிறிதில்லை - உன்னுடைய கலியாண கு
ணவிஷயமான வித்தனைபோக்கிப் புறம்புபோய்த்தில்லை - வருதி
ஸர்வே வேதாயத்பதமாமனந்தி॥ ஸமஸ்தவேதங்களும் ஸ்ரீமந் நாராய
ணனுடையபதத்தையே ஸ்துதிக்கின்றதென்றுஞ் ஸர்வேவேயந்
மாமாமனந்தி॥ ஸமஸ்த வேதங்களும் ஸ்ரீமந் நாராயண

மஹிமைகளையே ஸ்துதிக்கிறதென்றும் சொல்லியிருக்கின்றது-
இந்தச் சுருதியை மொழி பெயர்த்தாப்போல் ஸ்ரீ கீதையில் -
வேதைஶ்சஸர்வைரஹமேவவேத்யஃ॥ ஸமஸ்தவேதங்களிலும் நானேயன்
றோயறியப் படுமவன் என்றும்ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸ்வரூபத்தில் அருளிச்செ
ய்தான்-இன்னமும்போதாயனவிருத்தியில்- வேதாக் ராணியாவந்தி॥
பரிதானிவ்விஜாதிபிஃ॥தாவந்தீஹிநாமானிகித்தானினஸம்ஶயஃ॥ ப்ராம்ம
ணர்களாலே படிக்கப்படுகின்ற வேதாக்ஷாங்கள் யாவற்றும் ஸ்ரீஹ
ரியினுடைய திருநாமங்களையே கீர்த்திக்கிறதென்று போதாயனர்
அருளிச்செய்தார்-சுருதிகளில்-அஜதிவிஷ்ணோ ப்ரதமனா மோச்யதே॥ அகார
ப்விஷ்ணுவுக்குப்பிரதான திருநாமமென்றும் - வந்தேவிஷ்ணுமோங்கார
வாச்யம்॥ ஓங்காரத்துக்குப் பொருளான விஷ்ணுவைச்சேவிக்கிறே
னென்றுஞ் சொன்னவைகளில் அகாரமும் ரகாரவமும் விஷ்ணு
வைச்சொல்லுகையால் அகார விவரணங்களான வேதக்களும் விஷ்
ணுவையேசொல்லுகிறதென்றருளிச்செய்தார்.

வாழ்த்துவார்பலராகநின்னுள்ளேநான்முகனை.....*
ஆழ்த்தநீருலகெல்லாம்படையென்றமுதல்படைத்தாய்.....*
சூழ்த்தசீரான்முதலாக்களிர்தெய்வமாய்க்களிர்த்து.....*
வாழ்த்தமார்தரித்தாலுன்னெருல்புகழ்மாசுண்ணுமே.....(எ)

இத்தப்பாசுரத்துக்குப் பொருள்-ராசயஅம் பக்கத்தில்கண்டு
கொள்வது.

மாசுண்ணுச்சுடருடம்பாய்மலராதுகுவியாது.....*
மாசுண்ணுஞானமாய்முழுதுமாய்முழுநியன்றாய்.....*
மாசுண்ணுவான்கோலத்தமரர்கோன்வழிபட்டால்.....*
மாசுண்ணுவுனபாதமலர்ச்சோதிமழுங்காதே.....*

மாசுண்ணுச்சுடருடம்பாய்-மாசு-குற்றம்-அவத்தியம்-உண்ணு-அ
டையாத-சுடர்-பிரகாசமான-உடம்பாய்-திருமேனியுடையையும்-ம
லராது-விகாஸங்களும்-குவியாது-ஸங்கோசமுமில்லாது- அதாவது
ருக்-ம்பக்கத்தில்சொன்னபடியே - ஷட்பாவவிகாரக்களில்லாமல்
சுருதி-சதேக்ரூபரூபாயை॥ என்கிறபடியேஎஸார்வகாலமும் ஓரேபி
ரகாரமான ரூபத்தையுடையையும்-மலராது-குவியாது-சுருதி- அபஹத
பாப்மா॥ பாபமில்லாதவன்-விஜரோ॥-ஜராயில்லாதவன்- விமிருத்யுஃ॥ மா

ணமில்லாதவன்-அசோகன்॥ சோகமில்லாதவன்-விசிகித்ஸ:॥ பகையில்லாதவன்-அபிபாஸ:॥ தாஹமில்லாதவன்-சத்யகாம:॥ நித்தியமான விச்சை யுடையவன்- இச்சைக்குக்கெடுதலில்லாதவன்-சத்யசங்கல்ப:॥ நினைத்ததற்கு விருத்தமில்லாதவன்-என்கிற எட்டுக்குணங்களையுடையவன்-(குறமுனிவன் மூத்தமிழுமென்குறளுநற்கைச் - திறமுனிவன் வாய்மொழியின்சேய்) என்றகுறமுனிவனுடைய அகஸ்தியனுடைய இயலிசைநாடகமென்கிற மூன்றுவகைப்பட்டதமிழும் - என்னால் சொல்லப்படுகின்ற குறள்என்கிறசாஸ்திரமும் (உடையநங்கை) யின்குழந்தைப்பருவத்தை எப்போதுமுடைய சடகோபரா லருளிச்செய்யப்பட்டதிருவாய்மொழிக்குக் குழந்தைகள்என்றவள்ளுவனும் (கோனில்பொறியிற்குணமிலவேயெண்குணத்தான்- முனிவனங்காத்தலில்) என்ற இப்போது சுருதியிற்சொன்ன எட்டுக்குணங்களையுடையவனை - முனிவனங்காத்தலியலுலேபிரயோஜனமில்லையென்று செய்தருளினார்-இவ்வெட்டுக்குணங்களையுடையவனிவனென்றுசைவாகமத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதாய் வேதாந்தமறியாத சிலசூத்திர பிராயர்களெழுதினார்கள் - அதை வேதாந்தசூத்திரத்தாலே கண்டதஞ்செய்கிறேன்-மூதலில்இவர்களுக்குப்பிரமாணமாக ஒப்புக்கொண்டசைவாகமத்தை வியாஸரும்சங்கராசாரியரும்சைவாகமம்வேதவிரோதமென்று கண்டித்திருக்கிறார்கள்-அதாவதுவேதாந்தமாகியபிரம்மசூத்திரத்தில்-உ-ம்-அத்தியாயத்தில் ஒருசூத்திரத்தில் பசுர்ந சாமஞ்ஜஸ்யாத்॥ பசுவென்றதிரிபுராவிஜயஞ்செய்துகொடுக்கும்படி தேவர்கள்சிவனுக்குக்கொடுத்தபெயராகையாலிவனுல்சொல்லப்பட்டமோஹனசாஸ்திரமாகியசைவாகமம்முக்கியமல்லவென்றுகண்டித்தார்-இத்தசூத்திரத்துக்கு அத்வைதபாஷ்யஞ்செய்த சங்கராசாரியர் சங்கரபாஷியத்தில் - பசுர்ந தம்பசு பதம் அனாதரணீயத்வாத்॥ எஷ்றும்-அசாமஞ்ஜஸ்யாத்॥ என்றும்-அசம்கதத்வாதித்யுக்தம்॥ என்றுசைவாகமம்சுருதிக்குவிரோதிக்கிறபடியால்அங்கீகரிக்கத்தக்கதல்லவென்றும்அனர்த்தமென்றும் அனுமஞ்சபமென்றுக்கண்டித்தார்-இனியெண்குணத்தில் முக்கியகுணமாகியபாபமில்லாதவனென்றும்மரணமில்லாதவனென்றுஞ்சொல்லுவதற்குச்சுருதி-அபஹதபாப்மா திவ்யோதேவஏகோநாராயண:॥ நாராயணன்பாபமில்லாதவனென்றும்-உ-ம் பக்தத்தில்-உ-ம் வரியில்இவன்வாக்கு-அநஸ்நன்நபிபாஸன்॥

என்றுபோக்கப்படாதபாபத்தையுடையனுகிறேனென்றும்-உ-ம்பக்கத்தில்பிரம்மருத்திராதிகளிறந்தநாராயணனெருவனேமுடிவிலிருக்கிறனென்றுஞ்சொல்லியிருக்கையால்எட்டுக்குணங்களையுடையவன் ஸ்ரீமந்நாராயணனே என்றறியலாம்-மாசுண்ணுஞானமாய்-ஒருஹேதுவாலேயும் மாசேறக்கடவதல்லாத இயன்கையை யுடையையாய்-மலராதகுவியாது-மாசுண்ணுச்சுடருடம்பாய் மலராதகுவியாதுமாசுண்ணுஞானமாயென்றுஇரண்டிடத்திலுமறுவயிக்கட்டவதுசுருதி-ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞானபலக்ரியாச்ச॥ என்றதில்வேறெருருஹேதுக்களால்மலினம்வராமல் ஸ்வபாவமானகியாஞானத்தையும் அப்படிப்பலத்தையுமுடையவனென்கையால்குவியாதகியானத்தையுடையையாயென்கிறார்-முழுதுமாய்-இன்னுமும்சொல்லுக்குட்படாதகலியாணகுணங்களையுடையையாய்-ஜகச்சரீரனுய்நிற்கும்நிலபாதல்-முழுதியன்றாய்-வரம்பிறிமுழுதியன்றாய்-என்றதின்-அனுபாஷணம் -அந்தரியாமியாய் நின்று எல்லாவத்தையும் நிர்வஹித்தாயென்றபடி- மாசுண்ணுவான்கோலத்தமார்கொன்வழிபட்டால் - பிரமன் தொழுதால் மாசுண்ணுவுனபாத மலர்ச்சோதிமழுங்காதே - உன்திருவடிகளின் தேஜசானது (இவன்எத்தமளவே இத்திருவடிகள்) என்றுமழுங்காதோ-தம்முடைய சேஷித்துவாநுரூபமாக உன்திருமேனியென்னுதே உனபாதமென்கிறார்.

மழுங்காதவைநுதியசக்கரநல்வலத்தேயாய்த்... ....*
தொழுங்காதற்கனிறனிப்பான்புள்ளூர்ந்துதோன்றினையே... ... *
மழுங்காதனுனமேபடையாகமலருலகிற் ....*
தெழுமும்பாயார்க்களித்தாவுன்னடர்ச்சோதிமறையாதே ... ... (கூ)

மழுங்காத-மழுங்குதலில்லையுடையாத - வை- கூர்மையுடைய- நுநுனி- முனையையுடைய - சக்கர - நல்வலத்தையாய் - தொழுங்காதற்கனிறனிப்பான் புள்ளூர்ந்து தோன்றினையே - (கவளமாகனிற்றினிடர்கெட) வென்றதில் ஆனைக்குஇடராவது இப்படிப்பட்டவாபத்தில்வந்துதவாவிடில்லகத்தார் ஈசுவானிருந்தால் இப்படிப்பட்டதசையில் வந்துதவாரே வென்பர்களே நம்மால் லகத்தாருக்கு ஈசுவானில்லையென்ற அக்கியானமூண்டாகவேண்டுமாவென்றதுக்கமொழியத்தன்சரீரம்போகிறதில் துக்கமன்று - இப்படிப்பட்ட கருத்தையுடையவன் துக்கம்போம்படி தோன்றினையே யென்கிறார்- இப்படிதோன்றுமல்-மழுங்காதஞானமேபடையாக - தம்முடையகியானத்தையேசாதனங்களில் எவரிந்நிலையும் மழுங்கக்கடவவல்லதகியானமே சருவியாக அல்லதுஆயுதமாக மலருலகில் தொழு

ம்பாயார்க்கு- சேஷபூதராய்த்தொழப்பட்டவர்களுக்கு-அளித்தால்-உப்கரித்தால்-உன்- உன்னுடைய-சுடர்ச்சோதி- மிக்கதேஜசையுடையதிருமேனி - மறையாதே - பிரம்மத்துக்கு ரூபமில்லையென்ற அத்வைதிகள் பகும்பித்தியாதோ- உண்டென்ற விசிஷ்டாத்வைதிகள் பகும் மக்னத்தை யடையாதோ அன்றிக்கே உன் சுடர்ச்சோதி மறையாதே- ஈசுரனேயில்லை என்ற நிரீசுவரவாதிகள் பகும்பித்தியாதோ-ஈசன்என்கிறஈசுவரவாதிகள் பகும்மக்னத்தையடையாதோ.

மறையாயதால்வேதத்துண்ணின்றமலர்ச்சுடரே .....*
மூறையாலிவ்வுலகெல்லாம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்தாய்...*
பிறையேறுசடையானுநான்முகனுமிந்திரனும்.....*
இறையாதலறிந்தேத்தவீற்றிருத்தலிதுவியப்பே..... ...(ஈ)

மறையாய-மறையென்றும் வேதமென்றும் சுருதிக்கு இரண்டுவகையாணபெயருண்டு-வேதபாஹ்யராம் நாஸ்திகராயிருப்பார்க்குத்தன்படிகளைமறைத்தும் ஆஸ்திகராயிருப்பார்க்குத்தன்அர்த்தத்தைவெளிப்பட்டும் இரண்டுவகைப்பட்டிருக்கையால் மறையாயநால்வேதத்துள் நின்றமலர்ச்சுடரே என்கிறார் - நால்வேதத்துள் நின்ற- சுருதி- ஸ்ருதிர்நஸிவிதீஸ்ரேஷ்ட சுருதியின் சிரசாகியபிரணவத்தில்பிரகாசிக்கப்பட்டவ னென்றுசொல்லி யிருக்கையால் நால்வேதத்துள் நின்றவென்கிறார்-இதற்குவிவரம்-ஈடுஉ-ம்-பக்கத்தில்கண்டுகொள்வது முறையாய்-மாதாபிதாபிரதாஎன்கிறமுறையாலேஎன்றுதல்-பரியாயேண ஏன்றுதல் - இதுவியப்பே-நீஇறையென்கிற முறைமையிற்தானே எத்தும்படி விற்றிருத்தலிது ஆச்சரியமோ.

வியப்பாயவியப்பிலாமெய்ஞ்ஞானவேதியனைச்..... .....*
சயப்புகழார்பலர்வாழுந்தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்.....*
துயக்கின்றிநின்றொழுதுணைத்தவாயிரத்துளிப்பத்தும்.....*
உயக்கொண்டுபிறப்பறுக்குமொளிமுன்னீர்ஞாலத்தே.....(ஈக)

வியப்பாய - வேறுசிலரிடத்தில்ஆச்சரியமானகுணங்கள்- ஒளதாரிய முதலியவைகள் - வியப்பில்லா-இவன்பக்கலிலேஅவையாவுமாயிருக்கப்பட்ட- மெய்ஞ்ஞான வேதியனை- பதார்த்தயாதாத்ம்யத்தையுண்டாக்குகின்ற வேதத்தில் பிரதிபாதிக்கு மவனை-சயப்புகழார்பலர் வாழும் - இத்திருநக்ஷத்ரம் ஜயித்திருக்கும் புகழையுடையார் பலராலேவாழப்பட்ட- தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்- துயக்கின்றி - அயர்வறுமன்றிவு - அறுதியுயிருக்கு மிந்தத்திராவிட வேதத்தை விசயம்விபரியஸ்லாமலறிந்து- தொழுதுணைத்தவாயிரத்துளிப் பத்தும்- ஒளிமுன்னீர் ஞாலத்தே - உயக்கொண்டுபிறப்பறுக்கும்- உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணிப்பிரபுதிபடுத்தும்-

அவதாரிகை

பட்டர்திருக்கோட்டியூருக்கெழுந்தருளியிருக்கையில்அவர்திருத்தம்பியார்சோமபிள்ளைசென்று ஆழ்வார் பரமபதத்தில்பரவாசுதேவனையனுபவிக்க வாசைப்பட்டுநோவுபடுகிறார்எல்லர்- அவதாரங்களிலனுபவிக்கவாசைப்பட்டுப்பிறப்பாடாலே மென்றுநோவுபடுகிறார்எல்லர் - உகந்தருளின நிலங்களான அர்ச்சாவதாரங்களிலே அனுபவிக்க விழிந்தவர்மேல்மெல்ல அனுபவிக்கும தொழியஇழந்தோமென்று நோவுபடுகைக்குக் காரணமென்னென்று கேட்க, பட்டர் (அடி-ம் பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கும்) சுருதிகளைச்சொல்லி- பரமபதநாதனுக்கும் - அர்ச்சாவதாரத்துக்கும் பேதமில்லாமல்வேதபுருஷன் அர்ச்சாவதாரத்தில்பிரபத்திசெய்திருக்கிறபடியாலும்ஸ்ரீவேசுவரன் அர்ச்சாவதாரத்தில் குணபரிபூரணனேயிருக்கும்-கடலருகே போகாநின்றால் தன்கண்ணுக்கு காணலாமவனன்றோ காண்பது- அப்படியே அழகுடைய ஸௌந்தரியாதிகள் மூழுதுமனுபவிக்கலாயிருந்ததில்லை - பெருவிடாய்ப் பட்டவன்சுத்தநீர்த்தடங்கிட்டியிருக்குமாறுபோல் துடிக்குமாப்போல் அளவிடவொண்ணாதவிஷய மாகையாலே அளவிட்டுஅனுபவிக்கவொண்ணாதாயிய - இதுஅமித விஷயமென்றறியமாட்டாதே தம்முடையகரணங்களோசத்தாலே பகவத்விஷயத்தைப்பரிபூரணமாயனுபவிக்கக்கூடாற்றில்லையென்றறுஸ்தித்துச்சோகிக்க-நீர்காணஸங்கோசத்தாலே வந்ததென்று சோகிக்கவேண்டா, காணஸங்கோசமில்லாதநித்யசூரிகளும் நம்மையநுபவிக்குமிடத்தில் இப்படியே காணும்படிவந்ததென்று இவர்வ்யஸனத்தைப் பரிஹரிக்கயத்தனப்பட்டு நீர்நினைத்தபடியாறுகைக் கோதவடக்கில் திருமலையில்நின்றும் அக்கோவிலனுபவியுமென்று தான்அங்குநிற்கிறநிலையைக்காட்டிஸ்மாதான பண்ண ஸமாஹிதராய்த் தலைக்கட்டுகிறார்.

க- பாசுரம்.

கலிவிருத்தம் - பண்-சீகாமம்-தாளம்-ஏழொத்து

இதைஇப்போதுமுகாரிராகத்திலும் அடதாளத்திலும் பாடிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

உன்னைவணங்கிவழிப்படுகைக்குடலாகக் கரணகளேபங்களைகொடுத்தாய்-நான் அவற்றைக்கொண்டு சரீரபோஷணத்துக்குறபோய் இதரதேவதைகளிடத்தில் பிராவண்ணியத்தைப் பண்ணி அழித்தப்பட்டுப்போனேன் இப்படிப்பட்டநான்னைக் கிட்டுவதுருநாள்சொல்லவேண்டுமென்கிறார்.

மூந்நீர்ஞாலம்படைத்தவெம்முகில்வண்ணனே ... ...*
அந்நாணீதந்தவாட்கையின்வழியுழல்வேன்..... ... .*
வெந்நாரெஞ்ப்வீ பவினைகளேவோறப்பாய்ந்..... ... ...*
தெந்நாள்யானுன்னையினிவந்துகூடுவெனே..... .....*

முந்நீர்-ஆற்றுநீர்-ஊற்றுநீர்- வருஷிக்கும்நீர் - என்றுசொல்லும்மூவகைப்பட்டஜலத்தையாதல்-அன்றிக்கே-மூன்- பிரதமத்திலே-நீர்-ஜலத்தைப்-படைத்த-திருஷ்டித்த-உ-உசும் - பக்கங்களில் சொன்னவிவரப்படி மனுஷ்யிருஷியில்-அபஷவஸஜாதா॥ ஆதியில் ஜலத்தைச்சிருட்டித்துஅதில்மூலப்பிரகிருதி யாகிறவித்தை எறிந்தான்அந்தப்பீஜமானது ஸ்வர்ணமயமானவண்டங்களாய்அதில்ப்ரம்மனைப்படைத்தானென்று சொல்லியிருக்கையால் முதலில்ஜலத்தில்ஜ்ஞத்தைச்சிருட்டித்ததற்குச்சுருதி - உ - ச-சு-ய்-ய்க-ய்உ-ம் - பக்கங்களில்கண்டு கொள்வது-வெந்தாள்- வெஞ்சிறை யென்றுப்போலே எம்பெருமானைப் பூணமாயனுபவிக்கப்பெறுத லெறுப்பாலே ஞரமானதாளென்கிறார்-நோய்- அஹங்கார - அர்த்த - காமாதிகளாகிறவியாதிகள்-வீய-நசிக்கும்படி- வினைகளை - பாபங்களை -வேரற-முதலற-பாய்ந்து-போக்கி-எந்நாள்யானுன்னை யினிவந்துகூடுவெனே-நான்வந்து உன்னைக்கிட்டிவேறுகநீபார்த்துவைத்தநாளைச் சொல்லாயென்கிறார்.

வன்மாலையமனந்தவெம்வாமனனின்..... .....*
பன்மாமாயப்பல்பிறவியிற்படிகின்றயான்.....*
தொன்மாவல்வினைத்தொடர்களைமுதலரிந்து..... ... ...*
தின்மாதாள்சேர்ந்துநிற்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ..... ... (உ)

கொல்லாமாக்கோல்கொலைசெய்துபாதப்போர்..... .....*
எல்லாச்சேனையுமிருநிலத்தவித்தவெந்தாய்..... .....*
பொல்லாவாக்கையின்புணர்வினையறுக்கலுறேன்..... ... ...*
சொல்லாயானுன்னைச்சார்வுமீதார்குழ்ச்சியே..... ... .(ஊ)

கொல்லா-கொல்லுகைக்குச்சாதனமல்லாத-மாக்கோல்-குதிரை யோட்டுகிறசமட்டியில்-கொலைசெய்து- வதசாதனமாக்கிக் கொண்டு-பாரதப்போர்-பாரதயுத்தத்தில்- எல்லாச்சேனையும்-உபயசேனையும்-இருநிலத்து-தர்மம்சூக்ஷ்மரூபமான குருக்ஷேத்ரத்திலே- அவித்தவெந்தாய்- பொல்லா - வெருதோஷித்தோடி கூடி வேயமிருக்கிற-தூக்கையின்-சரீரத்துக்குஹேதுவாய் - புண்-புண்ணாகுகிற-வினை-பாபமானது-அறுகல் - சேதித்தல் - நீக்கியிருக்கிற

லும்-அரு-ராவணன்தலைபோல்முனையாதிற்கும்-ஓர்சூழ்ச்சி- ஒருபத்தை - சொல்லாய்-சொல்லு.

சூழ்ச்சிஞானச்சுடரொளியாகியென்றும்..... ....*
எழ்ச்சிக்கேடிலன்றிபெங்கண்ணிறைந்தவெந்தாய்..... ....*
தாழ்ச்சிமற்றெங்குந்தவிர்த்துதின்ருளிணைக்கீழ்..... .....*
வாழ்ச்சியான்சேரும்வகையருளாய்வந்தே..... .....(சு)

சூழ்ச்சி-ஸர்வவியாப்தமான-சுருதி-யஷ ஆத்மாநமந்தரோயமயஸி பரவரைருவன்ஆத்மாக்களுக்கந்தராத்மாவாயிருக்கின்றானென்னும்- புருஷிருக்தத்தில்-அந்தர்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம்வ்யாப்ய நாராயஸ்திதஃ॥ ஆத்மாக்களுக்குள்ளும்புறம்புமாய் நாராயணன் வியாபித்திருக்கிறானென்றுசொல்லிச்-சேதனாசேதனப்பிரபஞ்சமடங்கலும் அவனுடைய சரீரமாகையால் வியாப்தியைச்சூழ்ச்சியென்கிறது-ஞானச்சுடரொளியாகியானப்பிரபையையுடையனாய்க்கொண்டு-என்றும் - எப்போதும் எழ்ச்சி-விகாரமும்-கேடு-ஸங்கோசமும்-இன்றி-இல்லாதது-எக்காலும்-ஸர்வதேசத்திலும்-நிறைந்த - பரிபூரணனாய்வியாபித்திருக்கிறஎந்தாய்-எனஸ்வாமி-மற்றெங்கும் - உன்னைவிட்டுஸகலவிஷயங்களிலும்-தாழ்ச்சி-நீசகிருத்தியத்தை- தவிர்த்து- விட்டு -தின்ருளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சி-கைங்கரியலம்பத்தை-எந்தை-எழுந்தருளி- யான்சேரும் வகையருளாய்.

வந்தாய்போலேவந்துமென்மனத்தினேநீ..... .....*
சிந்தாமற்செய்யாயிதுவேயிதுவாகிற்..... ... .*
கொந்தார்காயாவின்கொழுமலர்திருநிறத்த.. ....*
எந்தாயானுன்னையெங்குவந்தணுகிற்பெனே..... .....(கூ)

வந்தாய்போலேவந்தும் - ஸ்ரீபிரகலாதன் - ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குவந்தாப்போலே வருகிறதுமன்றியில் - என்மனத்தினேநீ-என்மனஸையறிந்துதரிப்பிக்கும்நீ - உருவழிந்தவற்றை யுண்டாக்கவல்லநீ-சிந்தாமல்செய்பாய் - இதுதன்னைநாயுருகிப் போகாதபடி செய்கிறிலை- இதுவேயிதுவாகில் -உன்னையொழிய மங்கிப்போகை இதுக்குஸ்வபாவமாய்-இதுமங்கக்கொடுத்துப்பார்த்திருக்கை உனக்கு ஸ்வபாவமாய்விட்டதாகில்-கொந்தார்காயாவின்கொழுமலர்திருநிறத்தவெந்தாய்- யானுன்னையெங்குவந்தணுகிற்பெனே -எந்தஸாதனத்தைப்பண்ணிக்கிட்டத்தக்கஸமர்த்தனுவேன்.

பிற்பெண்பிலேனென்றிலென்முன்னுரைத்தால்..... .....*
அற்பசாரங்களைவுலவத்தகன்றொழிந்தேன்..... .....*

பற்பல்லாயிரமுயிர்செய்தபரமாநின்... .....*
நற்பொற்சோதித்தாளணுகுவதெஞ்ஞான்றே.....(சு)

இற்பென் - விஹிதகருமங்களையநுஷ்டிக்கிறதில் ஸமர்த்தன்- இல்லேன்நிஷித்த கருமங்களைவிடுகையில் ஸமர்த்தன்-என்றிலனீ- என்று சொல்லமாட்டேன்- அவையாவன - ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்தில்- ஆநுகூல்யஸ்யஸங்கல்ப:।। ஆநுகூல்யங்களைச் செய்கையும்- ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம்।। ப்ராதிகூல்யங்களை விடுகையும்- ரக்ஷிஷ்யதீதிவிஶ்வாஸோ ஈசுவரன் நம்மை யவஶ்யம்ரக்ஷிப்பனென்கிறநம்பிக்கையும். கோப்த்ரு த்ववரணந்ததா।। இப்படி நம்பிக்கை யிருந்தாலும் என்னைரக்ஷியென் றுஇடைவிடாமல் ப்ரார்த்திக்கையும்- ஆத்மநிக்ஷேபம்।। தன் ஆத்மாவை ஈசுவரன் பக்கத்தில் சொன்னவிவரப்படி பத்திநசையில் ஸமர்ப்பிக்கையும்- கார்பண்யம் (நீசனேனிறை வொன்றுமிலேன்) என்றிவரருளிச்செய்தபடியே நைச்யாநுஸந்தானஞ்செய்கையும் -ஷட்விதா ஶரணாகதிகளாகிற இந்த ஆறுவகை யாயிருக்கும்- இவற்றில் ஆத்மஸமர்ப்பணமானது அங்கியாயும்மற்றவையதற்கு அங்கங்களாயு மிருக்கும்- அங்கங்களைபுகுந்த பின்பு அங்கியாகிய ஆத்மஸமர்ப்பணஞ்செய்ய வேண்டுமென்று சின்னவாம் ப்ரதாயஸ்தர் பக்ஷம்- தென்கலைபார் பக்ஷம்ஆத்மஸமர்ப்பணம் ப்ரதமத்தில்செய்தபின்பு (அவகாத சுவேதம்போலே) அங்கங்கள் கூடினவளையில் அநுஷ்டிக்கவேண்டு மென்பதாம்(அவகாதசுவேத மாவதுஒருகாலப்பாட்டில்ப்ரவேசித்தால் வேர்வைத் தன்கடையாய்ப்பிறக்கை) தென்கலையார்பக்ஷத்துக்குப் ப்ரமாணம் ஷஷ்பாஞ்சராத்திரத்தில் ஏதத்பரமவிஜ்ஞாய।। ப்ரபத்திரேநோபதிஶேத்।। சித்தென்கிறவாத்மாபர மஹித்தாகிறவீசுவரனுடைய ஸித்தியில் இவன்பண்ணும்ப்ரபத்தியுபாய மாகமாட்டாது- விபர்யயேணாத்மா இவனைப்பெறுகிற காலத்தில்- நைவாஸ்ருத்ப்ரதிமேதாயபாத்யம்।। இவனுடைய பாதங்கள்தடங்கல்செய்யமாட்டாதென்றதில்- இவன்பண்ணும் ப்ரபத்தியானது உபாயமாகமாட்டாதென்றிருக்கையால்அங்கங்களோடுகூடிப்ப்ரபத்திபண்ணவேண்டுமென்கிறநியமமில்லை- ஆழ்வாரும் (பாதமடைவதன்பாகத்தில் மேலுமற்றவன் பாசங்கள்முற்றும் விட்ட) என்றருளிச்செய்தபடி

த்துமின்புமற்றவன்பாசங்கள்முற்றும்விட்டதாயருளிச்செய்கையால் அங்கத்தோடேப்ரபத்திபண்ணவேண்டுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லை-சமுத்திரத்திலிலங்கையோயுங்காலத்தில் விபீஷணன் அங்கத்துடன்செய்வது.

எஞ்ஞான்றுநாமிருத்திருந்திரங்கிநெஞ்சே.....*
மெய்ஞ்ஞானமின்றிவினையியல்பிறப்பழுந்தி.....*
எஞ்ஞான்றுமெங்குமொழிவறநிறைந்துநின்ற.....*
மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக்கண்ணனேமேவுதுமே.....(எ)

எஞ்ஞான்றும்-ஸர்வகாலமும்- இருந்து - இரங்கி-கூப்பிட்டு-நெஞ்சே-மனசே-மெய்ஞ்ஞானமின்றி - விஹிதயியல்-பாபகருத்தியமான-பிறப்பு-ஜன்மத்திலே- அழுந்தி- நாம்-மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக்கண்ணனேமேவுதுமே - நம்மால்கிட்டப்போமோ - அன்றிக்கேமெய்ஞ்ஞானச்சோதிக்கண்ணனெ யெஞ்ஞான்றுமேவுதுமென்றஅதுவயமாகவுமாம்.

மேவுதற்பவினைகளைவிடுத்துநிலேன்.....*
ஓவுதலின்றியுனகழல்வணங்கற்றிலேன்.....*
பாவுதற்சீர்க்கண்ணாவென்பரஞ்சுடரே.....*
கூவுகின்றேன்காண்பானெங்கெய்தக்கூவுவனே.....(அ)

கூவிக்கூவிக்கொடுவினைத்தூற்றுணின்று.....*
பாவியேன்பலகாலம்வழிதிகைத்தலமருகின்றேன்.....*
மேவியன்றுனிலைதாத்தவனுலகமல்லாத்.....*
தாவியவம்மானெங்கெய்தினிதகலப்பெய்வனே.....(கூ)

வழிதிகைத்து-மோக்ஷத்தையடையும்மார்க்கந்தெரியாமல்- அலமருகின்றேன் - அலட்டிப்படுகிறநான்-அறிவுகெட்டுத்தடுமாறுகிறநான்- எங்கினிதகலப்பெய்வனே - எங்கேனகிட்டப்போகிறேன்.

நகலப்பெய்காலநமன்றமர்பாசம்விட்டால்.....*
அகலப்பூணுண்ணுமவ்வல்லலெல்லாமகலக்.....*
கலப்பலஞானத்தென்கண்ணனைக்கண்டுகொண்டு.....*
நிகழப்பெற்றென்னெஞ்சம்பெற்றதுநீடியிதே.....(ஙு)

நமன்றமர்-எமதூதர்- நகலப்பெய்காலம் - கிட்டிவருகிறகாலத்திலே-பாசம்விட்டால் - கயிற்றைவிசிஇழுத்தால் - அகலப்பூணுண்ணும் - இவனுக்குத்தாயுத்ராதிகளிடத்திலேயுண்டான பாசமிங்கிழுக்க-அவர்களுடைய பாசம்தன்னைக்கயிழுக்க-இவ்விரண்டு பாசத்தாலும்-அகலப்பூணுண்கிற- அவ்வல்லலெல்லாம்

லாம்-அகல-போகும்படியாக - சுருதி -நகலுபாகவதாயயவிஷயம்க
ஶ்ருண்வி॥ பாகவதர்கள் விஷயத்தில்இயன்பிரவேசிக்கமோட்டா னன்
றேயென்றும்-கீதையில் - ப்ரதிஜானீஹிமாமேவீரநமேபக்தாப்ரணஶ்யதி॥ஓ
ப்அருச்சுனனே!என்பக்தன்நாசத்தில்பிரவேசிக்கமாட்டானென்றுநீபிர
திக்ஞைபண்ணென்று மருளிச்செய்தபிரமாணத்தைநினைத்துஅவ்ய
ல்லலெல்லாமகலவென்றருளிச்செய்கிறார். கலக்கம்ஞானத்து- ப
ல்கலைகளாலே அறியப்பட்டவனுன - எம்கண்ணனை - கீதையில்
வேதைஶ்சஸர்வைரஹமேவவேத்யஃ॥ எல்லாவேதங்களினாலும்அறியப்படும
வனுனேயென்று ஸ்ரீவிஶ்வரூபத்தில் தன் மார்பைத்தொட்டு
க்காட்டினஎன்கிருஷ்ணனைக்-கண்டுகொண்டு - இவனேகாரணவஸ்
துவென்று (சாந்திரசூக்ஷ்மக்களாலே) சாக்ஷாத்கரித்து-என்னெஞ்
சம்-என்மனஸ-நிலைப்பெற்று-தரிக்கப்பெற்றது - உயிர் - ஆத்மா-நி
லைபெற்றது - நித்தியத்வத்தைப்பெற்றது -சுருதி - ஶ்ருண்வைதேஅ
ம்ருதஸ்யபுத்ராஃ॥ மருமங்களைவிட்டு எம்பெருமான் திருவடிகளையு
பாயமாகப்பற்றுவதிலுலே (அமிர்தமாகிய) நாசமில்லாதபரம பத
த்தையடைகிறனென்று சொல்லுகையால் நித்தியமானபரம பதத்
தைப்பெற்றதென்னவுமாம்.

உயிர்களெல்லாவுலகுமுண்டவனைக்.....*
குயில்கொண்மச்சுலத்தன்குருகூர்ச்சடகோபன்.....*
செயிரில்சொல்லிசைமாலையாயிரத்துள்ளிப்பத்தும்.....*
உயிரின்மேலாக்கைபூணிடைபொழிலிக்குமே.....(ஙஅ)

செயிர்-குறை - குற்றம் - இல்- இல்லாமை - குற்றமற்றஇயல்
யும்-இசையையுமுடையமாலை - உயிரின் மேலாக்கை பூணுடைபொ
ழிலிக்கும்-உயிரின்மேலேவந்த - உளன் - மாம்ஸத்தையுடைய-பூ
த்தை-சரீரத்தை- ஒழிவித்தும்-நசிப்பித்து- சுருதி - பரமம்ஸாம்யமு
பேத்॥ பரமமானஸமானத்துவத்தையடைகிறனென்றதில் எம்பெ
ருமானைபொத்த திருமேனியையடைகிறனென்றும் - சுருதி
ஹிரண்மயபுருஷ॥ ஸ்வர்ணமயமான திருமேனியையுடையவனென்
னையால் மாம்ஸத்தையுடைய சரீரத்தையொழித்து ஸ்வர்ண
மயதிருமேனியைபும்- சுருதி-ஸர்வஸுபேஸ்வர்வரந்॥ ஐஸ்வர்யபரி

ர்ணனுடைய திருமேனியையுடையவனென்றுஞ் சொல்லுகையா
ல் தர்க்கந்தத்தையுடைய சரீரத்தையொழித்துத்திவ்வியகந்தத்தை
யுடையசரீரத்தைக்கொடுக்கும்,

நூ-ம். திருவாய்மொழி.

நிலைப்பெற்றென் னெஞ்சும்பெற்றது நீயியென்று கண்ண
னுக்கண்டு கொண்டு தான் நித்தியத்துவத்தைப் பெற்றபடியால்
அரு -ம் பக்கத்தில் பரமபதநாதனுக்கும் அர்ச்சாவதாரத்துக்கும்
பேதமில்லையென்று சொன்னவருத்திப்பிரமாணத்தாலேமுன்சொன்
னவிவரப்படி இச்சரீரத்தோடேயிருக்கு நாள் வடக்குத்திருமலையி
ல்கைங்கரியஞ்செய்யப்பாரிக்கிறார் - பாரிக்கிறதாவது போஜனத்தி
லிருக்கும் பிரீதி இலையகலப்படுத்துமாப்போலே ஸர்வகாலத்திலும்
ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வவிதகைங்கரியஞ்செய்ய நினைக்கை.

க - பாசுரம்.

கலிவிருத்தம்-பண்-பழந்தக்காகம்-தாளம் -ஏழைஞாத்து.

இதை இப்போது ஸௌராஷ்டிர ராகத்திலும் அடதாளத்தி
லும் பாடிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனுய்மன்னி.....*
வழுவிலாவழிமைசெய்யவேண்டுதாந்.....*
தெழிகுரலருவித்திருமலைவேங்கடத்.....*
தெழில்கொள்சோதியெந்தைதந்தைதந்தைக்கே.....*

ஒழிவில்காலமெல்லாம்-முடிவில்லாதகாலமெல்லாம் - உடனு
ய்-இளயபெருமாளைப்போல் விட்டுப் பிரியாமல் - மன்னி-கிட்டி-
வழுவிலாவழிமைசெய்ய- ஒன்றையும்விடாமலெல்லாக்கைங்கரியங்க
ளுஞ்செய்ய-வேண்டுதாம்-மிதழி-கம்பீரம்-குரல்-தொனி-கம்பீரத்வ
னியுடைய-அருவி-அருவிகளுடைய - திருமலையில்-எழில்-சௌந்தரியத்தை - கொள்-கைக்கொண்ட- சோதி-ஜோ
திர்மயமான திருமேனியுடைய-எந்தை - ஸ்வாமியான - தந்தை
தந்தைக்கே - ஸர்வகாரணபூதனுக்கு அடிமை செய்யவேண்டுமெ
ன்றதாத்பர்யம்.

எந்தைதந்தைதந்தைதந்தைதந்தைக்கு.....*
மூத்தவானவர்வானவர்கோளெழில்.....*
சிந்தாமணிமுழைத்திருவேங்கடத்.....*
சந்தமில்புகழ்க்காகொழிலண்ணலே.....(உ)

பகஷிநிமித்தம் எய்தவேடனுக்குத்தன் சரீரத்தையறுத்துத்தாசிலே
த்தினனவனுடைய வம்சத்திலவதரித்துச் சரணமடைந்தவம்பேரில்
வில்தொடுத்தீரோயென்ன ஸ்வாமி லஜ்ஜித்து(அப்போதுதன்பிராண
னவிட்டுவிடவேண்டிய ஸமயமாயிருந்தது) விவாஹகாலேரதிஸம்ப்ர
மோகேப்ராணாம்ஸ்யஜேஸர்வதனாபஹாரே॥விப்ரஸ்யசார்தே=ஹ்யனृதம்வதேயம்॥
பஞ்சாநிபஞ்சாஹுரபாதகானி॥என்றும் (அந்தப்வியோயாடிடத்து மம்ம
டவார்த்தம்மிடத்தும்- இந்தவுயிர்பிழைக்கு மென்றிடத்தும் - முந்த
த்-தனக்கனத்தம் வந்திடத்துஞ் சந்நிதைக்குந் தோறும்- கனக்கனதீ
தபொய்சொல்லலாம்)என்கிறபடியேயமக்கும் தம்மூடையவம்சஸ்த
ருக்கும்அனர்த்தமுண்டாகும்படியிருந்தபடியாலுல்விமோசிதரை
க்கஷ்ரோபாணந்தித்தேனென்றுசொல்லி அவன்பிரார்த்திதப
டியேயமகம்மேருவுக்குவடக்கு(மதுரைக்குநீர்மை) என்றவிடத்திலுள்ள
(உயத) வெள்ளம்மாகஷர்களை அந்தஒருபாணத்தால்நீருறப்பண்ணி
விட்டார்-இவ்விடத்தேபட்டர்ஒருஇதிஹாஸம்அருளிச்செய்வர்.மொ
ட்டத்தலையனொருவன்களத்தில் நெல்வழக்கிக் கொண்டிருக்கையில்
அக்கேயொருவன்சென்றுதயிரைப்பிணந்தகுழலைசையநீர்தளிம்ப
தின்றுகிரமப்படிதீர்சென்ன-நம்மைக்குழலுளரைச்சொல்லினை
ன்று ஒரு கோட்டைநெல்கொடுத்தான்-அதைக் கொண்டிவராநிற்க
ச்செய்தேஎதிரேயொருவன்வந்துஇதுஎங்கேபெற்றதென்னமொட்
டைத்தலையன் தந்தானென்ன-அவன்இவனருகுசென்றுஇன்னுமுண்
மைவதுபோகநீர்றுறென்ன-அடாவன்நெல்லுங்கொண்டுஎன்
னையும்வைதுபோவதேயென்றுதொடர்ந்துவர- இவன்புரிந்தபர்
த்து என்தான்குழல்களேயவையுரவாநின்றதியென்ன- ஒரோ
மில்லிஇன்னமொருகோட்டைநெல்கொடுபோகச்சொல்ல வந்தே
னென்றுபோல்வருணன்மேல்விட்டவம்பை மதுகாந்தரத்திலிவி
டாநிற்க- தாங்கள்தங்கட்கு நல்லனவேசெய்வார்- தங்களுக்குஹித
மானதைச் செய்யப்பட்ட வர்கள்-வேங்கடத்துறை வார்க்கு- திருவேங்
கடத்தானுக்கு- நமோவென்னலாம்- சேவிக்கிறேனென்னலாம்- சே
விக்கிறவர்களுக்கு நல்லரம்பரமபதமுண்டோவென்னில்-இதரதேவ
தைகளைத்தொழுகூடாதென்று - ரூபம்பக்கத்தில் பிரமாணங்கள்
சொல்லியிருக்கையால் அவனைத்தொழுதகைகளினாலேஇதரதேவதை
களைத்தொழாமல்-கடன்மையது சுமந்தார்க்கேற - அவனுக்கடிமை
என்றவர்த்தத்தைத்காட்டுகிறவாக்கியத்தைக்கடலுலகுசுமந்தகொண்
டிருக்கிறபோதைக்கு முன்றுவிதகடன்களும் சரீரவ்யுத்தமான
பாபங்களும்வேம்.

தேவருடையகடனையும் - ப்ரஜயாபித்ருப்யஃ॥புத்ரிஷோத்பத்திசெய்து
பிதருக்களுடைய கடனையுநிவர்த்திக்கக்கடவனென்று சொல்லியிரு
க்கை- திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளேயாஶ்ரயித்தமாத்ரத்தி
லே இம்மூன்றுகடன்களும்-மேவும் என்றபடி-இதற்குப்ரமாணம்-ஶ்ரீ
பாகவதத்தில்- விமக்ருஷ்ணம்ப்ராஹ்மணஸ்த்வதோயே தேஷாம்ராஜன்ஸர்வயஜ்ஞ
ஸ்ஸமாப்தாஃ॥ ஓப் பரீக்ஷின்மஹாராஜனே எந்தப்பிராம்மணன் ஶ்ரீகரு
ஷ்ணனேநீதானவனென் றறிகிறிலனே அவனுக்கு விரோதிருக்கின்ற
யக்ஞியங்களேயெல்லாம் ஸமாப்தி பண்ணினவனாகிறானென் றருளி
ச்செய்தார் - மெய்மேல் வினைமுற்றவும்மேவும் - மெய்மேல் - சரீ
ரத்தின்மேலேயிருந்தே - வினைமுற்றவும் - சகலபாபங்களும்- வே
ம்- தஹிக்கப்படும் - அன்றிக்கே - மெய்மேல்வினை - சரீரஸம்
பந்தத்தால் வரக்கடவ பாபங்களென்னவுமாம் - ஆகச்கடன்கள்-
மெய்மேல் வினைமுற்றவும் - மேவும் - நசிக்குமென்று இங்ஙனே
யானதந்தாருளிச்செய்யும்படி- இதை எழுபெருமானூர் கேட்ட
ருளி இதற்கு மேதாந்தத்தில்சொல்லுகிற கட்டளையிலே பொருளா
கவைமையாதோவென்று இங்ஙனே யருளிச்செய்வர் - அதாவது
ஈரஞ்ஜி- ஊத்தரபூர்வாஶுமோரஶ்லேஷவிநாஶௌ॥ என்று ஆகம்-பாபம்-பூர்
வாகமாவது ஆரப்திக்கப்படாயிருப்பதற்கு முன்புசெய்தபாபங்கள்,
உத்தராகமாவது ஆரப்திக்கப்பட்டு பலன்கொடுத்துமுடிவதற்கு முன்பு செய்தபாபங்கள்-
நத்தி பூர்வபாபக்ஷயமென்றும் ப்ரமாதத்தால் தன்னடையே விளைப்பட்
டதென்றும் இரண்டுவகைகளாகச் சொன்னவை ஒவ்வொன்றிரண்டு
வகைப்பட்டிருக்கையால் இவை யநேகமும்நசிக்குமென்றும் - மற்
றொருசுருதியில்- ஏவம்ஹாஸ்யஸர்வேபாப்மானஃப்ரதூயந்தே॥ ஞாழற்பூ
-அக்கினியில்விழுந்த எப்படி உருமாய்ந்து போய்விடுமோ) அப்ப
டி- ஸர்வேபாப்மானஃ॥ ஸகலபாபங்களும்-ப்ரதூயந்தே॥நன்றாகவேம்
என்கையால் பூர்வாகம் -உத்தராகம் - அவைகளில் புத்திபூர்வீகபாப
ம்- ப்ரமாதிகமாய்ச்செய்தபாபங்கள் யாவற்றும் வேம்-அன்றி- கட
ன்கள்-கடன்களும்- மேல்-அதற்குமேலே - வினைமுற்றவும்-புத்திபூ
ர்வபாபங்கள் அபுத்திபூர்வபாபங்களும்- வேம்-தஹிக்கப்படும்-மெ
ய்-இது வத்தியம்- வருணன்மேல்கோபித்து ப்பாணப்ரயோகஞ்
செய்ய அவன்சரணமடைந்து கையும் ஶ்ருவுமாய் நிற்கிறதிலேயி
ருந்து இச்சை ஸ்வாமி, ஏழுலகுக்கும்தனியே யுழிக்கப்பிள்ளை பிறந்திரு
க்கும்முன்பே பாட்டன் திருச்சக்கரவர்த்தி தன்னைச்சரணமடைந்

சமந்தமாமலர்நீர்சுடர்தூபங்கொண்.....*
டமர்ந்தவானவர்வானவர்கோவெனும்.....*
நமன்றெழுந்திருவேங்கடநன்மாட்டுச்.....*
சமன்கொள்வீடுதருந்தடங்குன்றமே.....(எ)

(பவிஷ்யத்புராணத்தில்-சதகோபஇதி ஸ்மிருதஃ॥ மத்குரோர்ஹம்பவிஷ்யாமி॥ நேதுஃ த்ராமிடவேதத்தைவெளிப்படுத்த சடகோபனென்றுசொல்லும்படி நான் அவதரிக்கிறேனென்றும்-தாம்ரபர்ண்யுத்தரதடிதாந்தே ப்ரதிஷ்யதிந நித்ரம் த்ரிஸ்ருத்வம்கதா த்ரபுஜகாதிபஃ॥ தாமரபர்ணியின் உத்தரதீரத்தில் ஆதிசேஷன் புளியமரங்களுக்குராஜனுய் உறங்காப்புளிய மரமாய்அவதரிக்கப்போகிறானென்றுஞ்சொல்லியிருக்கிறபடியே இக்ருதயுகாதிபிரம்மாண்டாதி பதினெண்புராணங்களில் யாவருக்கும்பரமபதம் கொடுக்கத்திருவுள்ளமாகிப்பூர்வகாலத்தில்தாம் வராஹ அவதாரஞ்செய் தருளினஸ்ரீவராஹ க்ஷேத்ரத்தில் (பரமபதத்திலிருக்கும் விரஜாநதியானது ஸ்ரீரங்கத்தில்காவேரியாயும் காஞ்சியில்வேகவதியாயும் அவதரித்திருக்கிறதுபோல்)திருவேங்கடத்தில்ஸ்வர்ணமுகிநதியாகவும் ஆதிசேஷனானது திருமலையாகவும் அவதரிப்பித்து அத்தால்சேஷகிரிஎன்னுந் திருநாமத்தால் பிரசித்தமாய் ருஷிகள் சொல்லப்பட்டிரா நின்றுள்ளதிருமலையாழ்வாரை)- வானவர் - ருத்ரேந்த்ராதிதேவர்களும் - வானவர் கோவெனும்- பிரம்மாவோடேகூட- மாமலர்-நீர்-சுடர்-தூபம் - தூபம்- சமந்துகொண்டு- அமர்ந்து-அங்குவாலஞ்செய்து - நமன்று-சேவித்து-எழும் - உஜ்ஜீவிக்கும்- திருவேங்கடமென்கிற - தடங்குன்றம்- விசாலமானதிருமலை யாழ்வாரே-சமன்கொள்- ஸ்ரீமந்நாராயணனைப்போல்மானத்துவத்தைக்கொடுக்கும்-வீடு-பரமபதத்தைத்-தரும்-கொடுக்கும்-சுருதிகளில்-ஸ்வேனரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே॥ தன்திருமேனியைப்போன்றரூபத்தையடையும்படிகொடுக்கிறானென்றும் ப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவதி॥ பிரம்மத்தையறிந்தவன் பிரம்மத்தைப்போன்றதிருமேனியையடைகிறானென்றும் சொல்லியிருக்கின்றது-இவ்வாக்கியத்தை அத்வைதிகள் பிரம்மத்தோடே ஐக்யமாகிறானென்றும் அர்த்தஞ்சொன்னார்கள் - அதுசுருதிவிருத்தம் - மற்றொருசுருதியில்- நிரஞ்ஜனஃபரமஸாம்யமுபைதி॥ பாபமில்லாதவனுப்பரமசாம்யத்வத்தையடைகிறானென்றுசொல்லுகையாலும்அர்த்தமிது

மிபெயர்த்தாப்போல்கீதையில்- மமஸாதர்ம்யமாகதஃ॥என்னுடைய தர்மத்தை யடைகிறானென்று கண்ணன்ஐயமற வருளிச்செய்தையால் பிரம்மத்தோடு ஐக்யஞ்சொல்லும் அத்வைதிகள் பக்ஷம்நிராகரிக்கப்பட்டது - ஆனால்பரப்ரம்மமன்றோதன் ஸமானத்துவத்தையடையும் படிசெய்கிறது திருமலைகொடுக்கு மென்பது எப்படிசேருமெனில்சுருதி- ஸயேனான் ப்ரஹ்மகமயத்॥ அந்தப்பாஷவதர்களான ஆசாரியர்களே பரப்ரம்மத்தை யடையும்படி செய்கிறார்களென்று சொல்லியிருக்கையால் பாகவதர்களில்தலைவரான ஆதிசேஷனுடைய அவதாரமான திருமலையாழ்வாரே தருவர்-இதுவரையில் அனேகம் ப்ரகாரணக்களில் ஸ்தூலரூபியாயிருக்கும் எம்பெருமானுக்கும் (அர்ச்சா) ரூபத்துக்கும் பேதமில்லையென்று சுருதிகளில் சொல்லியிருக்கிறபடியேயும் சுருதி - யேயேனதாதாகச்சதிதேவே நஸஹச்சதி॥ எம்பெருமான்எங்கெங்கே அவதரித்திருக்கிறாரோஅங்கெங்கேகூடநித்யரூரிகள் அவதரிப்பர்கள் என்கிறபடியேயும் ஆதிசேஷனும்அர்ச்சாவதாரமாகிஎம்பெருமானுக்குத் திருமாலைபோலாயவர்களித்திருக்கும்-அர்ச்சாவதாரத்துக்கும் பரமபதநாதனுக்கும்பேதமென்று நிஜைக்கில் - மாத்ருயோனிபரிக்ரஹாயாஸ்துல்யமாஹலர்ஷணீயா॥ மாத்ருயோனிபரிக்ரஹபண்ணபாபத்தில் போவர்களென்று புராணங்களில் சொல்லியிருக்கிறபடி.

ஒன்றுமந்திக்குவீர்மழுதாத்தவன்.....*
அன்றுலகளந்தபிரான்பான்.....*
சென்றுசேர்திருவேங்கடமாமலை.....*
ஒன்றுமேதொழுதம்வினையோயுமே.....(அ)

பரன்சென்றுசேர்திருவேங்கடம்-என்றபதத்துக்கு அர்த்தம் சுருக்கம் - பக்தத்தில் (சித்தபூமகிழும்) என்றபாசுரத்தில் சொல்லப்பட்டது- ஒன்றுமேதொழுதம்வினையோயுமே என்றது- ஸயேனா ப்ரஹ்மகமயத்॥ என்றசுருதியின் அர்த்தம்.

புலம்புபுப்பிறப்பிறப்புப்பிணி.....*
யுமாறுசெய்வான்திருவேங்கடத்.....*
தாயநான்மலராமறத்தாமரை.....*
யுள்ளுமனத்துள்ளும்வைப்பார்கட்கே.....(க)

ஓயும்-ஆர்த்தியையுண்டாக்குகிற - ஓப்வையுண்டாக்குகிற- மூப்பு - பிறத்தனம்-பிறப்பு - இறப்பு- பிணி-இவைகளே - வீயுமாறு-இனிவராமல்நசிக்கும்படி - செய்வான்-செய்கிறவன் - திருவேங்கடத்து - திருவேங்கடத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற-ஆயன்-கண்ணன்-அதுயாருக்கென்னில் நாண்மலராம் - நூதனபுஷ்பமாகநிற்கிற-அடித்தாமரை-திருவடிகளே - வாயுள்ளும் மனத்துள்ளும் வைப்பார்கட்கே-அன்றிக்கே - திருவேங்கடத்தாயன் நாண்மலராமடித்தாமரை வாயுள்ளுமனத்துள்ளும்வைப்பார்கட்கு-மூப்பு-பிறப்பு-இறப்பு-பிணி-ஓயும்-நிவர்த்தியாகும்- பிணிவீயுமாறுசெய்வான் திருவேங்கடத்தாயனென்று அவனுடையவுவயம்.

வைத்தநாள்வரையெல்லைகுறுகிச்சென்..... ...*
றெய்த்தினைப்பதன்முன்னமடைமினே..... ...*
பைத்தபாம்பணையான்திருவேங்கட..... ...*
மொய்த்தசோலையமாய்பூந்தடந்தாள்வரை.....(ய)

வைத்த (இவனுடையகருமத்தை யனுஸரித்து மலமூத்திரங்களுடன்கூடியிருக்கிற சரீரத்தில்) வைத்திருக்கிற - நாள்வரைக்காலத்தினுடைய-எல்லை-முடிவு - குறுகி-கிட்டி - எய்த்து-சைதல்லியத்தையடைந்து-இளைப்பதன்முன்னம் - ஆர்த்தியையடைகைக்குமுன்பே - தாள்வரை - திருமலையடிவாரத்தைசென்றடைமினே.

தாள்பரப்பிமண்டாவியவீசனே..... ...*
நீள்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்..... ...*
கேழிலாயிரத்திப்பத்தும்வல்லவர்..... ...*
வாழ்வர்வாழ்வெய்திஞாலம்புகழவே.....(ஙக)

கேழ்-ஒப்பு - கேழில்-ஒப்பில்லாத - ஆயிரத்து-ஆயிரத்தையுடைய - இப்பத்தும்வல்லவர்-வாழ்வர் - வாழ்வெய்தி-ஞாலம்புகழவே - விசேஷிக்கியதேத்துகையன்றிக்கே பாமரஜனங்களும் பிரதியோடேபுகழப்பெறுவர்கள்.

ச-ம் திருவாய்மொழி.

அவதாரிகை.

ஸோ (ஒழிவில்காலமெல்லா முடனுய்மன்னி - வழுவிலாவழிமைசெய்யவேண்டிநாம்) என்று அடிமைசெய்யப்பார்த்தார்.

என்காதலுனக்கில்தோழி - (மண்டிணிஞாலமும்மேற்கடல்

சூழ்விசும்புங்கழியப்பெரிதால்) என்கிறபடியே இவருடைய காதல்பூமிக்குள்கடலுக்கும் ஆகாசத்துக்கு மதிகமாய்ப் பெருகியிருக்கையால் ஆணப்பதிக்குச் சோள்ப்பொரிபோலாக்க ஒண்ணுதென்று தான்பாமபத்தத்தில் நித்தியசூரிகளால் சேவிக்கப்பட்டிருக்கிற வாகாரத்தையும் - மூலப்பிரகிருதிக்கும் பஞ்ச பூதங்களுக்கும் பிரம்மருத்ராக்கினி இந்திரசூரியசந்திராதி தேவர்களுக்கும்- மனுஷிய பசுபக்ஷியாதி இஜ்ஜகத்துக்கும் வேதசப்தங்களுக்கும் அதன் பொருளுக்கும் மற்றுமுண்டான சகலபதார்த்தங்களுக்குந் தான் காரணனுப் அவர்களுக்கந்தராத்மாவாயிருந்து அவர்களுடைய சகலதுக்காதிகள் தன்னையணுகாதிருக்கிற வாகாரத்தையுங்காட்டிக் கொடுக்க, பெரும்பசியன்பெருங்காற்றில் உதிர்ந்தபழங்களெல்லாவற்றையும் நிரூபமாசைப்பட்டு ஒன்றையும்பொறுக்கவகாசமில்லாமல் தடுமாறுமாப்போல் அத்தைச் சொல்லுவதேனே இத்தைச் சொல்லுவதேனென்று அலமருகிறார்.

க- பாகரம்.

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-நாட்டம்-தாளம்-ஒன்பதொத்து.

இதைஇப்போது யமுனைகலியாணி ராகத்திலும் ரூபகதாளத்திலும் பாடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

புகழுநல்லொருவனென்கோபொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ ... *
திகழுந்தன்பாலவையென்கோதீயென்கோவாயுவென்கோ ... ...*
நிகழுமாகாயமென்கோநீள்சுடரிரண்டுமென்கோ..... ... ...*
இகழ்விலிவ்வனைத்துமென்கோகண்ணனைக்கூவுமாறே..... ...*

புகழுநல்லொருவனென்கோ-சிருஷ்டியின் ஆதியில்-உ-ச-கூ-எ-ஒ-ம்பக்கங்களில்பிரம்மருத்திரர்களைவிஷ்ணுசிருஷ்டித்தானென்றுவேதங்களால்புகழும்விலக்ஷணமானதிருமேனியையுடைய ஒருவனென்பேனே-நல்- என்ற ஆனந்தாதிகுணங்களையும் இவர்களிடத்தில்இச்சமுற்றுச்சிருஷ்டிக்கிற குணங்களையும்-ஒருவன்-என்று-பிரம்மாதிகளைச்சிருட்டிக்கையாலேசமான- அதிகர்களையும்உடைத்தாயிராதவனென்கிறது-பொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ - குணங்களுக்கும் விபூதிகளுக்குமுண்டானசேர்த்தியாலே ஸ்ரீலாவிபூதியையநுபவிக்கிறார்- பொரு- ஒப்பு- இல்லென்று இல்லாமை- ஒப்பில்லாதகுணாதிகுணங்களையுடையபூமியென்பேனே - சுருதி-பத்ருஸ்ம்ருதிகளென்கிறபடியே பூமிதிருவடிகளின் பிறந்தநாட்சொல்வதிலும் பூ எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக்கொள்ளுந் தன்மையாலும் பூமி

யென்பேனே-திகழும்-நிர்மலமாய்-தண்-சீதளமான-பரவையென்
கோ-சமுத்திரத்தில்சைத்திய ஸ்வபாவனுயிருக்கு மவனென்னவோ-
தியென்கோ-(யஅ-ம் பக்கத்தில் அக்கினிக்கதரியாமியா யிருக்கின்
ருனென்று சுருதிசொல்லுகையால்அக்கினியிலிருந்துனல்லாவற்றை
யுந்தரிக்கிறவனென்பேனே-வாயுவென்கோ(சுருதி-ப்ராணாத்வாயு
ரஜாயத॥எம்பெருமானிடபிராணனிடத்தில்நின்றும்வாயுவுண்டான
தாய்ச்சொல்லி யிருக்கையால்)வாயுவில்பலமாயிருக்குமவனென்ன
வோ-நிகழும்-எங்கும்வியாபித்திருக்கும்-ஆகாயமென்கோ-ஆகாசத்
தில்சப்தருபியாயிருக்குமவனென்னவோ-அல்லதுசுருதி - ஸகாஶ
த்வாயு॥வாயுரக்நி॥அக்நேராபः॥அபः ப்ருதிவீ॥ப்ருதிவ்யா ஓஷதயः॥ஓ ஷ
திப்யோன்னம்॥அன்னாத்புருஷः॥என்று॥ஆகாசத்தில்நின்றும்வாயு-அதில்நி
ன்றும்அக்கினி-அதில்நின்றும்ஜலம்-அதில்நின்றும்பூமி-அதில்நின்
றும்ஓஷதி-அதில்நின்றும்அன்னம்-அதில்நின்றும்புருஷனென்றுஉண்
டாகிறகிரமத்தில்சொல்லுகிறபடியே ஒடுக்கத்தில் மற்றபூதங்களின்
ருத்தன்னிடத்தில்-நிகழும்-வியாபித்திருக்கிற ஆகாசமென்னவோ-
நீள்-திரணத்தால்நீண்டிருக்கிற-சுடரிரண்டுமென்கோ-சாந்தோக்கியு
ம் என்றசுருதியில்- சவித்ருமண்டலமத்ய வர்த்தி நாராயணः॥ என்கிறபடி
யேசூரியசந்திரர்களுக்குஅந்தரியாமியாய்ப்பிரகாசிக்கிறவனென்ன
கோ-இகழ்வில் - ஒன்றொழியாமல்-இவ்வினத்துமென்கோ- இவ்வ
ஸ்துக்களெல்லாமென்னவோ-கண்ணினை - இருதிணை- கூவுமாறே-
சொல்லுகிறபோதும் அழைக்கிறபோதும் புகழுநல்லொருவ னென்
னகோவென்றநுவயம்,

கூவுமாறறியமாட்டேன்குன்றங்களனைத்துமென்கோ... ....*
மேவுசீர்மாரியென்கோவிளங்குதாரகைகளென்கோ... ... .*
நாவியல்கலிகனென்கோஞானதீபாவியென்கோ... ... .*
பாவுசீர்க்கண்ணனெம்மான்பங்கயக்கண்ணனையே..... .....(உ)

கூவுமாறு-சொல்லுகிறபிரகாரமும் - அழைக்கிறபிரகாரமும்
அறியமாட்டேன் - குன்றங்களனைத்துமென்கோ - வராஹ அவதா
ரஞ்செய்து-அண்டத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த பூமியைக்கீண்டெடு
த்து ஜலத்தில் தாமரையிலையிலிருப்பதுபோல் பூமியைவிரித்தவி
யொருவரால் இப்படி சருட்டாமலிருக்கும்படி அவ்விடமெல்ல ப
ருவதங்களை ஸ்தாபித்து அஞ்ஞாணிபோல் மத்தியத்தில் மதம்மே

ருவை ஸ்தாபித்து அலைகளில்தன்னுடைய சக்தியை ஆவாஹனஞ்
செய்ததாய்(வராஹ உபநிஷத்தில்)சொல்லியிருக்கையால் குன்றங்
களனைத்துமென்னவோ - மேவு சீர்மாரியென்கோ - மேவு-தன்னே
கூடியிருக்கிற - அல்லதுகண்டார்மேவும்படியானவடிவழகையும்
சீர்-சைத்தியாதிகளையுமுடைய -மாரியென்கோ -மேகமென்னவோ-
விளக்கு - பிரகாசிக்கிற - தாரகைகளென்கோ - நக்ஷத்திரங்களென்
னவோ - நாவியல்கலிகளென்கோ - நாவு-நாவிலே - இயல்-பிரவர்
த்திக்கிற - கலிகளென்கோ - இருக்குமுதலான வேதங்களென்ன
வோ-ஞானநல்லாவி-ஞான - அர்த்தகியானத்துக்கு-நல்லாவி- நல்ல
சரீரமானசப்தமென்னவோ- பாவுசீர்-பாவு - லோகபரித்தமான-
சீர்-தனியாணருணங்களுடைய-கண்ணன் - எம்மான்-பங்கயக்கண்ண
னையே-கூவுமாறறியமாட்டேன்.

பங்கயக்கண்ணனென்கோபவளச்செவ்வாயனென்கோ ....*
அங்கதிரடியனென்கோவஞ்சனவண்ணனென்கோ... ... .*
செங்கதிர்மூடியனென்கோதிருமதுமார்பனென்கோ.....*
சங்குசக்கரத்தனென்கோசாதிமாணிக்கத்தையே..... ....(ஊ)

அங்கதிரடியனென்கோ-அம் - அழகிய-கதிர் - காந்தியுடைய-
அடியனென்கோ -ஸ்ரீபாதமுடையனென்னவோ- அஞ்சனவண்ண
னென்கோ-அஞ்சனமென்று கறுப்பாய் அத்தால்நீலமேகம்போல்வ
ணமுடையவனென்னவோ-திரு-ஸ்ரீவாட்ஷத்தையும் - மது- ஸ்ரீவத்ச
மென்கிறமறுவையும்-மார்பனென்கோ - மார்பிலுடையவ னென்ன
வோ-இப்பாசுரத்தால்ரூபமில்லையென்றஅத்வைதிகள்பக்ஷம்நிரஸ்தம்.

சாதிமாணிக்கமென்கோசவிதொள்பொன்முத்தமென்கோ ... ...*
சோதிநல்வயிரமென்கோதவிவில்சீர்விளக்கமென்கோ... .....*
ஆதியஞ்சோதியென்கோவாதியம்புருடனென்கோ.....*
ஆதிமில்காலத்தெந்தையச்சுதனமலனையே..... ... ...(எ)

சாதிமாணிக்கமென்கோ-சவி-காந்தியை-கொள் - கொண்டிருக்கி
ற-பொன்-ஸ்வர்ணமென்னவோ- முத்தமென்கோ-ஜாதிமுத்தென்ன
வோ-தவிவில்-நாசரஹிதமான-சீர்-பிரகாசமான- விளக்கமென்கோ
யானப்பிரகாசமானதீபமென்னவோ-ஆதியஞ்சோதியென்கோ-
முதலாயில்சொன்னவைகளுக்கு ஹேதுகாரணமாய்-அம்-ஸௌந்தரி
யாதிகளும்-சோதி-பரமபதத்தில் தேஜோரூபமான திருமேனியுமு
டையவனென்னவோ-ஆதியம்புருடனென்கோ-முன்சொன்ன ஹேதுகா

னையிருக்கச்செய்தே-சுருதி - ஸ்ரீப்ரியஸிதரஞ்ஜகத் ॥ அநந்தநாரா

செய்தான்- மின்னும் ஷெபக்கத்தில் அனேகம்சுருதிகள் இவ்வர்த்த விஷயமாயுதவுனித் திருக்குமவைகளில் கண்டுகொள்வது- நலங்கடலுமுதமென்கோ- அச்சுவைக்கட்டி யென்கோ - அமிர்தத்துக்கப்புறஞ்சொல்லுகிற கட்டியாகையாலே கருப்புக்கட்டியாகக் கடவது- அறுசுவை - கைப்பு - புளிப்பு- இத்திப்பு-துவர்ப்பு-உவர்ப்பு-காரம் என்கிற அறுசுவைகளோடுகூடின-அடியிலென்கோ-அன்னமென்பேனே- சுருதி- ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸ:!!என்று எம்பெருமானிடத்தில் ஸகல ஸ்தபரிமளங்களும் ஸகல ரஸங்களுமுண்டாகிறதாய்ச்சொல்லிருக்கின்றதை யநுஸரித்துசெய்கிறார் - நெய்ச்சுவைத்தேற லென்கோ- நெய்-விகுதி- சுவை-ரஸம் - மிகுந்தவினிப்புடைய - தேறலென்கோ - மதுத்தேனென்பதை அல்லதுசுவையுடைய நெய்யென்னுமோ - கனியென்கோ - பாலென்கோவென்று.

பாலென்கோநான்குவேதப்பயனென்கோசமயநீதி... .....*
நூலென்கோநுடக்குமேள்விசையென்கோவிவற்றினல்..... *
மேலென்கோவிண்ணின்மிக்கபயனென்கோகண்ணனென்கோ ...*
மாலென்கோமாயனென்கோவானவராதியையே..... ...(சு)

பாலென்கோ - நான்குவேதப் பயனென்கோ- நாலுவேதங்களின் அர்த்தம்ஸ்ரீமந்நாராயணனென்று பலவிடத்தளிலுஞ் சொல்லியிருக்கின்றது - சமயநீதி நூலென்கோ-(வேதஸம்பந்தமான) வைதிகசமயத்துக்கு நிர்வாஹகமான (இதிஹாஸங்களாகிய) ஸ்ரீராமாயணபாரதாதி புராணங்களென்னவோ-நுடக்குகேள்வியிசையென்கோ- நுடக்கு- கேட்டபேராயாக ரஷிக்கிற- கேள்வி - கிரவணமுடைய- இசையென்கோ-கானமென்னவோ - இவற்றுள் -இந்தச்சொன்னதைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமான - மேலென்கோ- உத்கிருஷ்மான போக்கியவஸ்து வென்னவோ- விண்ணில் (ஒருஅஞ்சலியாகிய) சாதனத்தைக்காட்டிலும் - மிக்க-அதிசயித்த - பயனென்கோ - சுரும்பக்கத்தில் ப்ரம்மருத்ராதிகளாலே நினைக்கவரியபரமபதத்தைக் கொடுக்கு மவனென்னவோ - பூர்வாசார்யர்களில் ஒருவர்பரமபதத்துக் கெழுந்தருளுகையில் கண்ணீர்நீரை விட்டாராம் - சிஷ்யர்கள், தாரபுத்ராதிகளை விட்டுப்போகமாட்டாமல் வியசனப்படுகிறானென்று சொன்னதற்கேட்டு அதற்கன்றுகாண் நான் வியசனப்படுவது-இவ்வதொருதண்டம்- பண்ணுவதொருபிரபத்தி-இழப்பதுநரக-கேர்ப்பலாஸ முதலியதுக்கங்களுக்கு மேலதுவானவைகளும் வாரம்- பெறுவதுவிலக்ஷண மானபரமபதம்- இவ்வளவு செய்யாமல் அருநாகத்திலழுந்துகிறார்களென்றதுக்கிக் கிறேன்காண்என்றருளிச்செய்தார் - விஸ்வாஸம்- சரீரஸம்பந்தம்.

யணனுக்குப்டறம்பானஜகத்து ஸ்திரீகளுக்குச்சமானமென்றும்-புராணத்தில் -ब्रह्मादिदेवस्य मुखात् सर्वेवपुरुषोत्तमः ॥ स्त्री प्रायमितरंसर्वं॥जगद्ब्रह्मपुरस्सरं॥ ப்ரம்மாவையாதியாசவுடைய தேவகூட்டத்தில் ஜந்தநாராயணனெருவனேபுருஷோத்தமன்-ப்ரம்மாவையுமுதலிட்ட ஜகத்தானது ஸ்திரீகளுக்குச்சமானமென்றுஞ்சொல்லும்வற்றமுடைய புருஷோத்தமனென்னவோ - ஆதமில்காலத்தில - (ய - ம் - பக்கத்தில் சொன்னசுருதியில் ப்ரம்ம ருத்ராதி தேவர்களும் மநுஷ்யபதிரியக்காதிகளும் இறந்துபோய் நாராயணனெருவனேயிருக்கின்றனென்றுசொன்ன படியே) ஒன்றுமில்லாத காலத்தில்-வந்தஅச்சுதன்-நாசமில்லாமலிருக்கின்ற- அமலனேபோல (இறந்துபோகிற) மனிதரில்லாதவனே.

அச்சுதனமலனென்னகோவடியவர்வினைகெடுக்கும்..... ... .*
நச்சுமாமருந்தமென்கோநலங்கடலமுதமென்கோ ... ...*
அச்சுவைக்கட்டியென்கோவறுசுவையடிசிலென்கோ..... .....*
தெய்ச்சுவைத்தேறலென்கோகனியென்கோபாலென்கேனே...(கு)

அடியவர்வினைகெடுக்கும் - அடியார்களுடைய பாபங்களைப்போக்குகிற- நச்சு- (யாவராலும்) ஆசைப்படும் - மாமருந்தமென்கோ- மஹாஔஷதமென்னவோ - மாமருந்து - மேல்காற்றிலே காட்டமோட்டிநமருந்து - மாமருந்து- எகமூலிகையாய் ஒருக்காலுபுஜிக்கு மதாயிருக்கை- மாமருந்து - அபத்தியங்களைச் சஹிக்கும்மருந்து -ஸ்ரீராமயணத்தில்- दोषोयद्युपितस्यस्यात् ॥सतामेतद Xहृतंच। என்னைச்சரணமடைந்த வாதுக்கவ்தோஷித் தொடுகூடிருந்தாலும்என்னுல்குறைவாக நினைக்கத்தக்கவர்களன்றென்றுர்-கண்ணன்கீதையில்-अहंत्वात्सर्व पापेभ्यो॥मोक्षयिष्यामि॥நானுன்னுடையு மெஸ்த பாபங்களில் நின்றும் விடுவித்து மோக்ஷமடையும்படி செய்கிறேன் - माशुचः॥பயப்படாதே - என்றுன்-சச- ம் பக்கத்தில்சுருதி- ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो॥ मोक्षयिष्यामि माशुचः॥கதிகேஷித்திரத்திலிவ்பாவருக்கும் முக்திகொடுக்கும்பொருட்டு அர்ச்சாவதாரரூபமாய்ச்சமீபத்திலிருக்கின்ற வென்னிட்பத்தியுடன் அர்ச்சிக்கப்பட்டவர் கனிப்ரம்மஹத்தியாதி பாபங்களில் நின்றும் விடுவிக்கிறேன் பயப்படாதே என்றுசிவனுக்குருளிச்

வானவராதியென்கோவானவர்தெய்வமென்கோ.....*
வானவர்போகமென்கோவானவர்மூற்றுமென்கோ.....*
ஊனமில்செல்வமென்கோஊனமில்சுவர்க்கமென்கோ.....*
ஊனமின்மோக்கமென்கோவொளிமணிவண்ணனையே .....(எ)

வானவராதியென்கோ -உ-ச-கூ - யெ-யூ-ம்பக்கங்களில்பிரம் மருத்திராதிகளுக்கு அதிகாரணவஸ்துவென்று சொல்லியிருக்குமி டத்தில்கண்டுகொள்வது - வானவர்தெய்வமென்கோ -இவர்களாலே பற்று மவனுயிருக்குமவனென்னவோ -வானவர்போக மென்கோ- இவர்களுக்குத்தாரதம்- போஷகம்-போக்கியங்கள் தானுயிருக்குமவ னென்னவோ- வானவர் மூற்றுமென்கோ -இவர்களுக்கு ஸர்வவித பந்துவுமென்னவோ -ஊனமில்- குறைவில்லாத-செல்வமென்கோ- சகலவிதவைசுவரிய மென்னவோ - ஊனமில்சுவர்க்க மென்கோ-கு றைவில்லாதசுவர்க்க மென்னவோ- சுவர்க்காநுபவத்துக்குத்குறவு ண்டி- இல்தாளனுபவித்து - ஸ்வர்கா (அவப்ஸ) என்றுதள்ளிவிடுங் குறைவில்லாத சுவர்க்கமென்னவோ- ஊனமில்மோக்கமென்கோ- ஊனமுள்ளமோக்ஷம் கைவல்லியம் - அங்ஙனமாவது, பகவதநுபவமும்-ச ஹரிப்பஜக்கோடு கூடினதிருமேனியுமில்லாமல் அநுவான ஆகாரத்துடனே தன்னியானத்தையும் ஆனந்தத்தையு மனுப விக்கிறஊனமில்லாமல்பரமபதத்தில் பிரம்மானந்தத்தை யுடைய மோக்ஷமென்னவோ.

ஒளிமணிவண்ணனென்கோவொருவனென்றேத்தநின்ற..... ...*
நளிர்மதிச்சடையனென்கோதான்முகக்கடவுளென்கோ... ... ...*
அளிமிழ்ந்துலகமெல்லாம்படைத்தவையேத்தநின்ற.....*
களிமலர்த்துளவனெம்மான்கண்ணனேமாயனையே..... ...(அ)

நளிர்மதிச் சடையனென்கோ-ய-அ-ம் பக்கத்தில் விஷ்ணுவெ னக்கு அந்தரியாமியா யிருக்கையால் நான்லோகாதிபதியா யிருக் கிறேன் என்று அதருவருணச் தியமென்றசுருதியிற் சொன்னபடி யிருக்கையால்அவனுக்கந்தரியாமியா யிருக்குமவனென்னவோ- தான்முக்கடவுளென்கோ -அளி- திருவயிறாலே- மிழ்ந்து-ஆக்கா க்களிடத்தில் பிரீதியடைத்து- உலகமெல்லாம் படைத்து- அவை- அந்தலோகக்கள்- எந்த- ஸ்துதிக்கும்படி- நின்ற-பிரம்மருத்திராதி களுக்கந்தரியாமியாய்நின்ற-(உலகமென்பது உயர்ந்தோர்மாட்டே) என்கிறபடியே உயர்ந்தோர்களாலே ஏத்தநின்று அவர்களுக்கந் தரியாமியாய்நின்ற -களிமலர்த்துளவனெம்மான் கண்ணனேமாயனை யே-இப்படிஜகத்சரீரியாயிருக்கிறவிருப்பைக்காட்டினகிருஷ்ணனை-

கண்ணனேமாயன்றன்னைக்கடல்கடைந்தமுதங்கொண்ட..... ...*
அண்ணலேயச்சுதனேயனந்தனேயனந்தன்றன்மேல்..... ...*
நண்ணிநன்குறைகின்றுனைஞாலமுண்டுமிழ்ந்தமாலை ... .*
எண்ணுமாறறியமாட்டேன்யாவையுமெவருந்தானே ... .(கூ)

அச்சுதனே-நாசமில்லாதவனே -அனந்தனே-அந்தம்-முடிவு-நா சம்-அனந்தன்-நாசமில்லாதவன் - அனந்தன்றன்மேல்- ஆதிசேஷ ன்மேல்-நண்ணி-கிட்டி-நன்கு - ஆதரத்தோடு - உறைகின்றுனை-ஞா லம்-உண்டு-உமிழ்ந்தமாலை - எண்ணுமாறு- நினைக்கும்பிரகாரத்தை- அறியமாட்டேன்-யாவையும் - சகலஅசேதனங்களும் - எவரும்- சகல சேதனரும்-தானே-யூ-ம்-பக்கம் - மார்க்கண்டேயனுடன்கிவன் ஸ்தாவர- ஜங்கமரூபமானஜகத்து சேஷனுலேதரிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்றும்-பிரம்மா சம்புமுதல்சகலசேதன சேதனரும்விஷ்ணுவின் தேஜஸாலேகூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்-அத்தேஜஸை விட்டபோது மரணத்தையடைகிறார்களென்றுஞ் சொல்லியிருக்கையால்யாவையு மெவருந்தானென்னவோ.

யாவையுமெவருந்தானுயவரவர்சமயந்தோறும்..... .....*
தேய்விலன்புலனேந்திற்குஞ்சொலப்படாவுணர்வின்மூர்த்தி ...*
ஆவிசேருயிரிலுள்ளாலியாதுமோர்பற்றிலாத..... ... ...*
பாவனையதனைக்கூடிலவனையுங்கூடலாமே..... .....(ஙு)

யாவையுமெவருந்தானுய் -இப்படிசேதனாசேதனங்களுக்கந்த ரியாமியா யிருக்கச்செய்தே-அவரவர்சமயந்தோறும் தேய்விலன்- சமயம்-கூட்டம்- தேய்விலன் அவர்களுடைய சுதந்திரங்கள் தன் னையணுகாமலிருக்கும் - அன்றி அவரவர் சமயந்தோறும் தேய் விலன்-தோய்கை-கலக்கை(யெ-ய-அ-ம்-பக்கங்களில்அர்த்தந்தச்சமய ந்தர் பற்றுத்தேவர்களுக்குத்தான் அந்தரியாமியாயிருந்து அவர்வர் கோரினகோரிக்கைகளைத்தான்கொடுக்கிறனென்று சொன்னபோ தினும்)கண்டாகர்ணன்சிவனைமோக்ஷம்பிரார்த்தித்தபோல் அந்த ந்தத்தேவர்களைமோக்ஷத்தையபேக்ஷித்தில் அவர்களுடையபிரார்த்த

னையி -கலவான்-எனினில்சுருதி-பாமோபநிஷத்தில்-நேமனாதப்ப த்ரு॥ ப்ரஹ்மணஸ்ஸாயுஜ்யம்ஸலோகதாமாப்னோதி॥ -என்றதில் - நேமனாசத் ருத்திஞ்சேல-தப்பதனு॥ அக்னியில்தப்தமான சக்கரத்தின் அங்கித்த தாடுகூடினசரீரத்தையுடைய-ப்ரஹ்மணு॥ பிரம்மணன்-ஸாயுஜ்ய ஷ்ணுவின்ஸாயுஜ்ஜியத்தையும் - ஸலோகதா॥ - லோகத்வ மாதி

ப்ரமபதத்தையும் - ஆப்நோதி॥ அடைகிறான்-என்றிந்தச்சுருதிவாக்யத்தி
தேசிகரருளிச்செய்த (ஸ சரித்தாரகை) என்றகிரந்தத்தில் உதஹ
நித்திருக்கிறார்- அதருவண-மஹோபநிஷத்தில்- பிரம்ம சூக்தத்தில்
டக்ஷிணேதுபுஜேவ ப்ரா॥பிபர்த்யா வை வ்யுதர்சனம்॥ ஸவ்யேது சங்கம்பிப்ர
யுர்திதி ப்ரஹ்மவிதோவதம்॥ பிராம்மணர்கள் வலதுபுஜத்தில் (சுதர்சன)
மென்கிற சக்கரத்தையும் - இடதுபுஜத்தில் சங்கமும் தரிக்கத்தக்
கதென்று பிரம்மவித்துக்களிவர்கள் என்றும் - கண்டவ வேத
த்தில்-ஜீவாஸோமேனவிதுர்ஜேன॥ ஹாலனாஸுதர்சனேன ப்ரயாதம்ஸ்வர்க
லாந்தி-தாமலோகவிஸ்ருஷ்டவீதஸ்வயந்தி॥ ப்ரஹ்மணாவேஸ்ருஷ்யம்ஸர்வா வைதேவ
தானாம்ஸர்வாவைவிப்ராணாம்॥ ஸர்வாவை க்ஷத்ரியாணாம்॥ ஸர்வாவை வைஸ்ய
நாம்॥ சூத்ராணாமித்யக்நாவை ஹ்யாத்ரதப்தம்ச க்ருண்விபுஜே ஹார்ஷ்
தோவர்ஷ்வபுண்ட்ரமாலிகிதஸ்தாத்ரி ரேகாபவந்தி-புனராகமன்ன சேதி ப்ரஹ்மண
ஸ்யாயுஜ்யம்ஸலோகதா தாமாப்நோதி॥ - என்று ஸமஸ்ததேவர்களும் ஸ
மஸ்தபிராம்மணர்களும் ஸமஸ்தசூத்திரியர்களும் விமஸ்தவைசியர்
களும் சூத்திரர்களும் அக்நியிலே தப்தம்பண்ணின சக்கராங்கி
தத்தை இரண்டு புஜத்திலும் தரித்திக்கக்கடவர்கள்- இடைவெளியோடு
கூடின ஊர்த்துவபுண்டரங்களைத் தரிக்கக்கடவர்கள்- அந்தப்பிரா
மணன்விஷ்ணு ஸாயுஜ்யத்தையடைந்து ஸ்வர்க்காதிகளைப்போல்
மறுபடியும் மீளுகிறானென்பதில்லை என்றும் - ஸமஸ்தவேதாந்த
சாகையில் -ஸாமவேதே ப்ரதிபாத்யதே। ததாஹிபவித்ரமித்யக்நிஃ॥ அக்நே
ஸஹஸ்ரோரஃ। ஸஹஸ்ரோநேமிஃ। நேமிநாதப்ததநுஃ। ப்ராஹ்மணாஸ்தா யஜ்ய
ஸலோகதாமாப்நோதி॥ என்றிப்படி ஸமஸ்ததேவர்களும் ஸமஸ்தபிராம்
மணர்களும் ஊர்த்துவபுண்டாங்களும் அக்நியில் தப்தமான
சக்கராங்கிதமும் தரிக்கக்கடவர்கள் என்றிப்படி விதிரூபமாயும்
ஶுக் சாஃ। ஸப்தமாஷ்ட கேசதுர்தாத்யாயே। அப்ஸுவர்கே। பவித்ரம்தே
ததம்ப்ரஹ்மணஸ்பதேப்ரபுர்காத்ரணபரே ஷுவிஶ்வதஃ। அதப்தத்தனூர்நதரா
மோஸ்ய்வ்ஹ்ம தேத॥ஸத்யஹ்ம்த்யுக்தவாநத॥ என்று இப்படி தப்தசக்ராங்கி
தமில்லாதசரீரத்தைப்பார்க்கக்கூடாதென்றிருக்கின்ற

க்ருதிர்த்ய- சக்ராங்கிதாஃப்ரவேஷ்டவ்யாஃ॥ யாவதாகமனம்யம்॥ நான்வரு
மளவும் துவாரகையில் சக்ராங்கிதமுடையவர்கள் ப்ரவேசிக்கலாம்-
நாமுத்ரிநாப்ரவேஷவ்யாஃ॥யாவதாகமனமம்॥ நான்வருமளவும் சக்க
ராங்கிதமில்லாதவர்கள் ப்ரவேசிக்கக்கடவர்களல்லர்-என்றருளிச்செ
ய்கையால்சக்ராங்கிதஊர்த்துவபுண்டாமில்லாதஸமயஸ்தர்கள்மோ
க்ஷத்தைப்ராப்திக்கில் அவர்களுடைய கருத்தில் தான்கலவான்-இ
ஷ்டத்தில் அத்வைதமதஸ்தர்களை யெடாதொழிந்தது உபாஸகனு
மசேதனனும் உபாஸ்யனுமீசுவரனும் என்றிரண்டில்லை ஜீவாத்
மாபரமாத்மாபேதமில்லை என்ற மஹாபாஷ்யாலெடுக்கவி
ல்லை-நயசு-ம்-பக்கத்தில் (பெறற்கரியவிடுமாய் என்ற பதத்துக்கு
ஸ்வப்தத்தனத்தாஃமோக்ஷமடைகிறோமென்றவர்களுக்குப் பெறுதற்
கரியவனென்றுவிபாக்கியானஞ்செய்திருக்கையால் பின்னைப்பிரதா
பஸ்தர்களுடையகருத்தில் ஐந்தான்கலவான்)புலனைந்துக்குஞ்சொலப்
படான்பஞ்சேந்த்ரியக்களுக்கும்விஷயமானான்-உணர்வின்மூர்த்தி-
யானதையும்கியானஸ்வரூபத்தையுமுடையனாயிருப்பன்-இதன்
மேலில் ஆவிசேருயிரினுள்ளாலா தமோர்பற்றிலாதவன்-ஆவி- சரீரத்
தில்-சேர்-சேர்ந்த-உயிரில்-ஆத்மவஸ்துவில் - உள் - உள்ளென்று
மேன்மைக்கும்-மேலானவஸ்துவுக்கும் இடத்துக்கும் பெயராகை
யால் இங்கு ஆத்மாவுக்கிருப்பிடமான சரீரத்தைச் சொல்லிற்றாயி
ற்-பொருந்தியிருக்கின்ற-சரீரத்தில் பொருந்தப்பட்டிருக்கின்ற
தீப்பாவவிகாரங்களாதல் - பால்யயௌவநாதி தோஷங்களாதல்-
ஆதம்-ஒன்றினாலும்-ஓர்பற்றிலாத-ஒருஸம்பந்தமில்லாத-பாவனை-
யானம் - அதாவது அனுஸந்திக்கிற வனுஸந்தானமான து- அத
னக்கூடில்-அந்த ஆத்மாவுக்குக்கூடாதிற்றபின்பு (அப்பெயருள்)
வஹிக்குங்கூடலாமேம - பரமாத்மாவையுங் கூடத்தட்டில்லை-என்று
ஸாம்வேற்றுமையில்பிரதிபதவியாக்கியாதா அருளிச்செய்தார்- உ
-சரீரத்திலுண்டான தோஷங்கள்என்றும்-ஆல்- அசை என்றும்
ள்ளஎன்றபதத்துக்குமூன்றும் வேற்றுமையில்தம்பிள்ளைகளருளிச்
செய்தார்-ஆகஉள்ளாளென்றும்உள்ளாரென்றும்மாடங்களும்அர்த்த
ளுமுண்டா யிருக்கின்றது-உயிரில்-சரீரத்தில்-உள்ளாலே- சரீரத்
திலுண்டான தோஷங்கள்-ஆதமோபார்பற்றிலாதபாவனை-அதனைக்
டில்-அந்த ஆத்மாவுக்குக்கூடாதின்றபின்பு- (அப்பொருள்) அவ
யுங்கூடலாமே-பரமாத்மாவுக்குங்கூடத்தட்டில்லைஎன்றநுவயம்-

டிவண்ட்டையுத்தண்டார்க்கிகாண்டல்மேல்வண்ணன்றன்னை,
லாழிபொழிந்திருகூர்வண்சடகோபன்சொன்ன...

பாடலோராயிரத்துளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்..... *
வீடிலதேபுகமெய்திவிரும்புவரமரர்மொய்த்தே..... ...(ய்க)

மாடு-சமீபத்தில் - வீடில - விச்சித்தில்லாத - மீளுகையில்லா-போகமெய்தி- (சுவர்க்கத்தையும்பிரம்மலோகத்தையும் நரகஸ்தானத்திலாக்கவல்லபாபமபதத்தில்)பிரம்மானந்த மென்கிறபோகத்தையடைந்து - விரும்புவரமரர் மொய்த்தே - மனமாச்சரியத்தாலேதங்களாலனுபவிக்கப்படும் அப்சரஸ்திரீகளுடைய போகத்தையனுபவிக்கவந்தார்களென்று பூமியில்தள்ளுந் தேவர்களோப்போலன்றிக்கே, (வைகுந்தம்பகுவது மண்ணவர்விதியே) மண்ணிலுள்ளவர்கள்வைகுந்தத்துக்குத் தங்கள்பாக்கியத்தால் வந்தார்கள் என்று துவாரபாலர்கள்சொல்ல அதைக்கேட்டுக்கொண்டேவந்தஅனந்த-கருடவிஷ்வக்சேனாதிகள் அதைச்சகிக்கமாட்டாமல் (விதிவகைபுகுந்தனன்றுநல்மேவியர் - பதியினில்பாங்கினில் பாதங்கள்தழுவினர்) என்கிறபடியேமண்ணவர், நம்முடையபாக்கியத்தால் வைகுந்தத்திற்குவந்தனர்என்றுமுன்சொன்னவர்களை நிந்தித்து-பதியினில்-தங்கள்தங்கள் இருப்பிடங்களில்-பாங்கினில்-முறையாதைகளுடனே எழுந்தருளப்பண்ணி -பாதங்கள்தழுவினர்-என்றும்-(முடியுடைவானவர் முறைமுறையெதிர் கொள்ள) என்றும் - பந்திபந்தியாயெழுந்தருளி - மொய்த்தே - இப்பிரபந்தத்தையுப்பியகித்தவர்களைச்சூழ்ந்து - விரும்புவர் - ஆதரிப்பர்கள்.

நூ-ம் திருவாய்மொழி.

தேஹி, (புகழுநல்லொருவனில்) பகவதனுபவத்தையும் அத்தாலவந்தபரீதியாலே வாஹிதைஷ்கரியத்தையுஞ்செய்துகளித்து இப்படி அன்பாலாட் செய்பவனையாதரித்தும் ஆபத்காலத்தில் ஸ்ரீகஜேந்திரன் பசுக்கள்முதலியவர்களுக்குப்பருவதத்தை எடுத்துரைத்தகுணங்களில் அன்பிலாரூராகளை நிந்தித்ததைச் சொல்லுகிறதிருவாய்மொழி.

க-பாசுரம்.

அறுசீரகவிருத்தம்- பண்-தக்கராகம்-தாளம் - இடையொத்து.

இதை இப்போது நாதநாமக்கிரியை ராகத்திலும் அடதாளத்திலும் பாடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

மொய்மலர்ம்பூம்பொழிற்பொய்கைமுதலிச்சிறைபட்டுநின்ற .....
ஐம்மாவுக்கருள்செய்த கார்முகில்போல்வண்ணன்கண்ணன் ...

எம்மானைச்சொல்லிப்பாடியெழுந்தும்பறந்துள்ளாதார் ... *
தம்மாற்கருமமென்சொல்லீர்தண்கடல்வட்டத்துள்ளீரோ,..... *

மொய் - நெருங்கியிருக்கிற - மா - வண்டுகளையுடைத்தான-பூம்பொழில் - பூத்தோட்டங்களையுடைய - பொய்கை - மடுவிலே-முதலை-முதலையாலே - சிறைப்பட்டுநின்ற - கைம்மாவுக்கு-யானைக்கு-அருள்செய்த - கார்முகில்போல் வண்ணன் - கண்ணன் - எம்மானைச் - சொல்லி - தோத்திரம்பண்ணி - பாடி-கானம்பண்ணி - எழுந்தும்-அவ்வாளந்தத்தாலேநின்றவிடத்தில்நில்லாது - பறந்துற்றுள்ளாதார் - நிருத்தம் பண்ணுதவர்களாகிய-தம்மால்-அவர்களால்-கருமமென் - பிரயோஜனமேது - சொல்லீர்- தண்கடல்- சமுத்திரத்தாலே சூழப்பட்ட - வட்டத்துள்ளீரோ - பூமண்டலத்திலுள்ளீர்களே

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரைத்தமக்கிரையாய்த்தடிந்துண்ணுந் ... *
திண்கழற்காலசுரர்க்குத்தீங்கிழைக்குந்திருமாலப்..... *
புண்கடலைக்கொள்ளப்பாடிப்பறந்துங்குனித்தழலாதார்..... *
மண்கொளுலகிற்பிறப்பார்வல்வினைமோதமலைத்தே.....(உ)

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரைத் தமக்கிரையாய்த்தடிந்துண்ணுந்- திண்கழற்காலசுரர்க்கு - அசுராகாஷ்டர்களில்தேவர்களும்மனுஷியர்களுமுண்டு - மனுஷியர்களில் அசுராகாஷ்டர்களுமுண்டு-ஸ்ரீபிரஹலாதன் ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் - மஹாபலி - போல்வார்முன்சொன்னதன்மையுடைய வர்கள் -இவர்பின்சொன்னவர்களாலாற்

ஆஹாரநித்ராபயமைதுனானி ஸமானமேதத் பசுபிர்நராணாம்" ஆஹாரம்- நித்திரை-பயம் - மைதுனமாகிற விஷயங்கள்மிருகங்களுக்கும் மனுஷியர்களுக்கும் ஸமானமாயிருக்கும்- ஜ்ஞானம்விஶேஷாயதிகந்நராணாம்மனிஷியர்களுக்கு ஜ்ஞானம்விஶேஷமாயிருக்க வேண்டியது-ஜ்ஞானேநஹீநாஃபஶுபிஸ்ஸமாநாஃ" இயானஜ்ஞானமில்லாதாரை மிருகத்துக்குச்சமானமென்ற சொல்லியிருக்கின்றதில் ஆஹாரநித்ராபயமைதுனாதிகளையுடைய மிருகபக்ஷிகளை ஈசுவரன் மனுஷியர்களுக்கு ஆஹாரமாயப் படைத்தானென்று புஜிக்கும் மூடர்களைப்போல் மனுஷியர்களைத்தங்களுக்கு ஆஹாரமாய்- தடிந்த-பாதித்த- உண்ணும்-புஜிக்கிற-திண் - திடமான-கழல்- வீரகண்டாமணியுடைய-அசுரர்க்கு- தீங்கு-விநாசத்தை- இழைக்கும்- விசாரிக்கிற- திருமால்-பண்கள்- திருவாய்மொழிமுதலானபிரபந்தங்களில்நின்டாஸராகங்கள்- தகுந்த சொல்லுப்பாடி-நல்லக்கீர்த்தனைகளும்வழி- பாடி

தும் - குனித்து - உழலாதார் - சஞ்சரியாதபேர் - கல்வினை, மலித்தே - ஆரூயித்து - மோத - பாதிக்கும்படி - பிறப்பார் - பிறவிநாகத்திற்கு ஹேதுவாகையால் நாகமித்தம்.

மலையெடுத்துக்கன்மாரிகாத்துப்பசுநிரைதன்னைத்.....*
தொலைவுதவிர்த்தபிரானைச்சொல்லிச்சொல்லிநின்றெப்போதுந்.*
தலையிலோடாதனந்தட்டத்தடுகுட்டமாப்பப்பறவாதார்.....*
அலைகொணாகத்தழுந்திக்கிடந்துழைக்கின்றவம்பரே.....(ங)

பசுநிரைதன்னை- தொலைவு- விநாசத்தை-தவிர்த்த- பிரானைச்சொல்லிச்சொல்லி நின்றெப்போதும் -தலையிலோடு- தலையோடே- ஆதனம்-பூமி-தட்ப - தட்டம்படியாய்- தடுகுட்டமாய்-தலைழோய் விழுந்து- தடுகுட்டம்- அடைவுகெடப் பண்ணும்விகாரம்- கால்தறையில்பாவாத்படியாடுகிறது- பறவாதார் - பாவாதபேர்-அலைகொண்நாகத்தழுந்தி-நாகசமூத்திரத்தில் கிடந்துழைப்பர்கள்.

வம்பவிழ்தோதைபொருட்டாய்மால்விடையேழுமடர்த்த.....*
செம்பவளத்திரள்வாயன்சிரீதரன்றொல்புகழ்பாடிக்.....*
கும்பிட்டுநட்டமிட்டாடிக்கோகுகட்டுண்டுழலாதார்.....*
தம்பிறப்பாற்பயனென்னேசாதுசனக்கவிடையே.....(ச)

வம்பு-பரிமளத்தை-அவிழ்-விகசிக்கிற - புஷ்பங்களால்கட்டின-தோதைபொருட்டாய் - மாலிகையையுடைய - நப்பின்னைபிராட்டிநிமித்தமாய்-மால்-உன்னதத்தையுடைய - விடைஏழும்-ருஷபங்களேழையும்-தன்மூச்சாலே சயமாத்துக்குவந்த ராஜாக்கள் பெருங்காற்றிலகப்பட்டாப்போல் தமோரி (உயிரிருந்தால் உப்புமாறிபுண்ணலாம்)என்று சொல்லிக்கொண்டோடும்படி செய்யவல்லருஷபங்களேழையும்-அதற்குமேலேகிருஷ்ணனல்லது மற்றவர்இவற்றைசம்மரிக்கமாட்டாதென்றுகஞ்சனுலே அனுப்பவந்தமஹாபலவரன்களாய்அவைகளின்மேலாவேவந்தாகூஸர்களோடும்-அடர்த்த-நப்பின்னைபிராட்டிதிருமுலைத்தடத்தைதழுவினதுபோல்நினைத்து கசக்கிவிட்ட-செம்பவளத்திரள்வாயன் - திருவதரத்தைப்பவளம் ஒப்பாகாமையாலே விஸ்தாரமானபவளக்களிக்காந்தியில்புறவிதழ்போக்கி வயிரம்பற்றியிருக்கின்றகாந்தியை ஒப்பாக்கிசொல்லியும் உபமானம்தேர்நில்லாமையால் - வாயன்என்கிறார்.

ராமராவணயோர்யுத்தம்॥ ராமராவணயோரிவ॥ ராமராவணர்களுடைய யுத்தத்துக்கு ஒப்பில்லாமையாலே அத்தியுத்தம் ராமராவணர்களைப்போலிருத்தலென்னுமிப்போல் வாபனென்றார் - திரீதாதொழில்

புகழ்பாடி - கும்பிட்டு - நட்டமிட்டு - தலைழோ விழுந்து அஞ்சலிபண்ணுகிற-ஆடி-நிருத்தஞ்செய்து-கோகு - அக்ரூரவிபாரங்களையடைந்து-கட்டுண்டு - பிரேமத்தலைக்கேறும்படி-உழலாதார்தம்-சஞ்சரியாதபேருடைய-பிறப்பால் - ஜன்மத்தால்-பயனென்னே-ப்ரயோஜனமேது - சாதுஜனங்களிடையே-சாதுஜனத்வமின்மத்தியில்.

சாதுசனத்தைதலியுங்கஞ்சனேச்சாதிப்பதற்கா.....*
யாதியஞ்சோதியுருவையங்குவைத்திங்குப்பிறந்த.....*
வேதமுதல்வனைப்பாடிவீதிகளோறுந்துள்ளாதார்.....*
ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னுவென்சவிப்பார்மனிசரோ.....(ஞ)

சாதுசனத்தை-சாதுஜனமென்றது ஸ்ரீவசுதேவர்- தேவகிதேவியார் உக்ரசேனன்முதலானுளை - நலியுங்கஞ்சனை-இப்படிக்கிறகஞ்சனை-சாதிப்பதற்கு-சிக்ஷிக்கைக்கு- ஆதியஞ்சோதியுருவை-ஆதிராமதிருஷ்ணுதியவதாரங்களுக்கு ஆதிகூர்மாப்ரதாதன் - அவனுக்காதிவடபத்ரசாயி-அவனுக்காதிபரமபதநாதன் - திருவிளக்கில்நின்றுத்திருவிளக்குண்டாமாப்போல ஆதியாயும்-அம் - சுந்தரமாயும்-சோதியுருவை - ஜ்யோதிஷாஞ்ஜ்யோதி॥ ஜோதிசையுடைய பதார்த்தங்களுக்கெல்லாஞ்சோதியுமானதிருமேனியை-அங்குவைத்து-பரமபதத்திலேவைத்து-இங்குப்பிறந்த-(ஞட்டுநன்மாக்கள் தப்பனேவந்திவிண்ணோர்கள்நன்னீர்-ஞட்டியதாபந்தராதிற்கவே யங்கோர்மாயையினுல்- ஈட்டியவெண்ணேத்தொடுவண்ணப்பேரந்து) என்றதில் பரமபதநாதனேநித்யரூரிகள்திருமஞ்சனஞ்செய்து தாபம்மைற்பிக்கையில் அத்தப்புகையில் மறைகிற அவ்வளவுகாலத்தில் அந்தத்திருமேனியைபங்குவைத்து இங்குக்கண்ணனுயவதரித்தானுய்த்து- வேதமுதல்வனைப்பாடி- வீதிகளோறுந் துள்ளாதார்-தெருத்தெருவோடுதெருத்தெருவோடு வாசியறயாடாதார்-ஓதி - நாலுவேதங்களையும்ஓதி - உணர்ந்தவர்-முன்னு - அவ்வேதங்களின் அர்த்தங்களையறிந்தவர்கள் முன்னே-என்சவிப்பார் - எத்தை ஜயிப்பார்கள் -அவர்கள்சாபாநுக்ரஹாதி ஸமர்த்தரோவென்னுதல்- மனிசரோ-அவர்கள்மனுஷ்யரோ - ஜ்ஞானேனஹீனாஃபசுபிஸ்ஸமானாஃ॥ ஜ்ஞானமில்லாதவர்களோமிருகத்துக்குச்சமானமாகருஷிகள்சொன்னார்கள் - அப்படியே ஆழ்வார்களும் (மானிடவரல்ல சென்றென்மனத்தே வைத்தேன்) என்றார்கள்.

மனிசரும்மற்றுமுற்றுமாய்மாயப்பிறவிபிறந்த..... ...*
தனியன்பிறப்பிலிதன்னைத்தடங்கடல்சேர்ந்தபிரானைக்... ...*
கனியைக்கரும்பினின்சாற்றைக்கட்டியைத்தேனைபாலை.....*
முனிவின்றியேத்தநில்லாவினைப்பார்முழுதுணர்நீர்மையிலீரே ... (சு)

மனிசரும்-ராமகிருஷ்ணாதியவதாரமும்-மற்றும்-திரியக்குகளில் மச்சியம்கூர்மம்-வராகம்நரசிங்கமாய்-முற்றுமாய்-ஸ்தாபரக்களில் ருப்ஜாம்பிரமுமாய்-அதாவதுசாயந்தமா மரமுமாய்-மாயப்பிறவி பிறந்த-ஆச்சரியமான அவதாரங்களைச் செய்யுமவன்-ஆச்சரியமா வதுஅவ்வவதாரங்களில் மனுஷியதிரியக்குகளால் செய்ய வியலே பலேச்சொல்லுதல்- தனியன்- ஒவ்வொரு அவதாரத்திலும் ஒப்பில் லாதவன்- பிறப்பிலிதன்னை- பிறக்கச்செய்தே றவாமையோடுகூ டியிருப்பன் - இதற்குருதி - ஜாயமானோ ஜஹுதாவிஜாயதே॥ பிறந்த தோஷமில்லாமல் அனேகாவதாரங்களைப் பண்ணுகிறன் என்றுசொல்லியிருக்க வேதமறியாதகுத்திரர்கள் சாபத்தால்பிறந் தானென்றுஉளறுவர்கள்- முனிவின்றி- முனிவாவது இவனுடைய பரத்துவத்தில் சகித்திராமை - அதில்லாமல்- எத்திக்குனிப்பார்-மு ழுதுணர்- எல்லாவேஷங்களும் மறிந்த-நீர்மையிருடை- ஸ்வபாவத்தை யுடையவர்களை - சதுர்வேதவிதோவிப்ரோவாஸுதேவஸம்பவிதே॥ வேதஜ்ஞ பரா க்ரோதஸ்ஸவைப்ராஹ்மணஸ்தூர்ஜ॥ நாலுவேதத்தையும்படித்த அ வற்றில்சொல்லும்விஷ்ணுவின்பரத்துவதத்தைசையாமல் இவன்பா னென்றபண்பதாணமும் உருத்திராக்ஷமாலிகையுந்தரித்து வாச தேவனுடையபரத்வத்தையறியவில்லையோ அவன்வேதத்தைச் சுமந்துகொண்டிருக்கின்ற பிராமணக்கழுதை என்றும்-தஸ்யோத்பத்தி விஹாப்யதோ॥ என்றுஅவனுடைய உத்பத்தியை நிரூபிக்கத்தகும் எ ன்றும்-ஸ்வயம்பூமஹீபால விஷ்ணுபக்தோத்விஜாதிக॥ ஒப்பரிஷ்ஹந்மஹா ராஜனை நாம்மாம்ஸம்புசிக்குமவன்விஷ்ணுபக்தனென்றறிந்து பத்தனாயிருக்குமாகில் அவன்பிராமணனிலுமதிகன் - விஷ்ணுபக்தி விஹீ நஸ்து॥ விஷ்ணுபக்தியில்லாத - யஜேச்சே॥ எதீசுவர னைவேபோதிலும் ஸ்வபசாதமம்॥ நாம்மாம்ஸந்தின்பவனிலும் அதமனென்றும்-ஏகஏஜ்ஞ ஸகஸர்வவிஜ்ஞான॥ விஷ்ணுவின்பரத்துவமொன்றை யறிந்தவன்எ வனேதன்னையுமறிந்தவனென்றும்ருஷிகள்நிச்சயித்தார்கள்

நீர்மையினூற்றுவர்வீயவைவர்க்கருள்செய்துநின்று..... ...*
பார்மல்குசேனையவித்தபரஞ்சுடரானினைத்தாடி.....*
நீர்மல்குகண்ணினராகிநெஞ்சங்குழைந்துநையாதே.....*
ஊன்மல்கியோடுபெருப்பாருத்தமர்கட்கென்செய்வாரோ... ...(எ)

நீர்மை-தயை-நீர்மையில்-தயையிலேசமுமில்லாத- நூற்றுவர்-துரியோதனாதிகள்-வீய-நசிக்கும்படி- தாதுபோனவர்களுடனேபாண்டவர்களுஞ்சீவித்துராங்களுஞ்சீவிப்பதில்லை நாங்கள்பலராகையால்எங்களுக்கித்தப்பூமிபோராது-அவர்களுக்குக்காடுண்டுஜீவிக்க வென்றூர்கள்- பாண்டவர்களோவெனில் - ஏஷாமர்தாயராஜ்யம்ப்ரதீயதாம்॥ ராஜ்யம்நாஸ்துஷானிச்சா॥ நாட்டில்தரவியமும்ராஜ்யமும்தேடுகிறவ ர்கள்பத்துக்களுத்தாங்களுஜீவிக்கைக்கன்றே-நாங்கள்பத்துவதம் பண்ணிஜீவியோமென்னுந் நீர்மையுடையவர்கள்-யுதிஷ்டிரற்கு மு ன்னுள் தர்மநந்தனர் பிதாமரிடத்தில்சென்று யார்பக்ஷம்ஜயமுண் டாகுமென்ன - யதோஸத்யஸ்ததோதர்ம॥யதோதர்மஸ்ததோஹரி॥யதோ ஹரிஸ்ததோலக்ஷ்மீ॥யதோலக்ஷ்மீஸ்ததோஜயம்॥எங்குஸத்தியமுண்டுஅங்குத் தருமமுண்டு-எங்குத்தருமமுண்டு அங்குஸ்ரீஹரியுண்டு-அவனுள்ள விடத்தில்இலட்சுமியுண்டு - அவளுள்விடத்தில்ஜயமுண்டு-என்றபோ காம்விர்வேசுவரன் நீர்மையில்லாதநூற்றுவர்நசிக்கும்படி-ஐவர்க் கு-நீர்மையுடையபாண்டவர்களுக்கு - அருள்செய்து- நின்று-அவ ர்கள்பக்கத்தில் தூணாய்நின்று - பார்மல்குசேனையவித்த- பூமி யிலேநிறைந்தசேனைகளைவித்த - பரஞ்சுடரானினைத்தாடி - நீர்ம ல்குகண்ணினராகி-நெஞ்சங்குழைந்து - நையாதே-உருகாதே-ஊ ன்மல்கி-சரீரத்தைப்பெருக்கச்செய்து- ஆத்மாவை வாடப்பண்ணி- மோடுபெருப்பார்-மோடு-சரீரம்-பருப்பார்-சரீரத்தைப்பெருக்கப்ப ண்ணியிருக்கிறவர்கள்-உத்தமர்கட்கு(ஆத்மாவுக்கு சேஷத்தைத்தே டிக்கியானத்தைப்பெருகப்பண்ணினஉத்மர்கட்கு-என்செய்வாரோ-எ ந்தப்பிரயோஜனஞ்செய்வர்கள்) எண்ணன்தேதையில்-ஜ்ஞானிதாவைமே மதம்॥யோனிஷோனிஷுஎன்னுடைய ஆத்மாவாய்நான்நினைத்திருப்பெ னென்றும்மத்வஸ்தவாச்சுதகுணம்॥மத்தோஸ்ருதுவந்தனம்॥எனக்குவந்தன ஞ்செய்வதற்குநானுபக்ரமிக்கும் என்னடியார்க்குவந்தனஞ்செய்கை- மதஸ்தவாச்சுதகுணம்மத்தோஸ்ருதுஸமர்பணம்॥எனக்குஅற்பணம்பண்ணு

கிறதற்குஉறுபங்கதிகம் என்னடியார்க்குஎற்பணம் பண்ணுகை
என்றும்சொல்லுகையால் அடியார்விஷயத்தில் ஆத்மாவுக்குத்தாச
ம் பாகவதசாலியமென்றேனுவறியவில்லை.

வார்புனலத்தண்ணருவிவடதிருவேங்கடத்தெந்தை..... .....*
பேர்பலசொல்லிப்பிதற்றிப்பித்தனென்றேபிறர்கூற..... .....*
ஊர்பலபுக்கும்புகாதுமுலோகர்சிரிக்கநின்றுழி.....*
ஆர்வம்பெருகிக்குனிப்பாரமரர்தொழப்படிவாரோ..... (அ)

ஊர்பல-அநேகமானஊர்களில்-புக்கும் - பிரவேசித்தும்-பு
காதும்-பிரவேசியாமலிருந்தும்-உலகத்தார்-சிரிக்க-நின்
றுழி-ஆர்வம்-பிரேமமானது - பெருகி- அதிசயித்து-குனிப்பார்-
அமரர்தொழப்படுவாரோ.

அமர்தொழப்படுவானயனத்தலைக்கும்பிரானை..... ...*
அமரமலத்தினுள்ளோருபுணர்த்தவன்றன்னெடுன்றுகை... ...*
அமரத்துணிவவல்லார்களொழிவவல்லாதவெல்லாம்..... ...*
அமரர்வினைத்தெழுந்தாடியலற்றுவதேதருமமே... ....(கூ)

அமரர்- தொழப்படுவானை - அயனைத்தலைக்கும்பிரானை-அ
கிலாண்டகோடிகளுக்கு முபகாரகனை- (மனத்தினுள் - மனதிலே-
அமர - பொருந்தும்படி - யோகுபுணர்த்து - யோகாப்பியாஸத்
தைப்பண்ணி- அவன்றன்னெடு- அந்தஸர்வேசுவர னெடுடேகூட-
ஒன்றுத - இவ்வாத்மவஸ்துவை ன மானமென்று -அமர-ஸ்திரமா
க-துணியவல்லார்கள் - துணிவுடனேநிஷ்டைசெயவல்ல - ஒழிய-(நீசரா
ன தேவஜர்தவிர-) அல்லாதவெல்லாம் - பிரபன்ன ஜனங்களெல்
லாம்- அமர- அனன்னியபிரயோஜனராய் - நினைந்து- எழுந்தாடி-
அலற்றுவதே- தோத்திரம்பண்ணுவதை- தருமம்-கர்த்தவியம்.

தருமமுந்தருமபலனுமாயினகாரணன்றன்னைத்..... .....*
திருமணிவண்ணனைச்செங்கண்மாலினைத்தேவபிரானை... .....*
ஒருமனமனத்தினுள்வைத்துள்ளங்குழைந்தெழுந்தாடிப்... .....*
பெருமையுநாணுந்தவிர்த்துமிதற்றுமின்பேதமைதீர்ந்தே.....(ங)

தருமமும்-யாகாதி தருமமும் - தருமபலனும் - அதற்குப்ப
லமான ஸ்வர்காதிபலங்களும் - ஆயெ- ஸ்வாதீனமாயிருக்கின்ற
காரணன்என்று பிரதிபதவியாக்கியோதா நிர்வாஹகம் - பகவத்வி
ஷயியாக்கியானத்தில்-புண்ணியபாபரூபமான தருமங்களுக்கும்
தருமபலங்களுக்கும்நியாமகனும்-தருமங்களுண்டாலுமில்லை தரும
ஷ்டாதாவாயிருப்பானொருவன்வேண்டுமே தருமாதிஷ்டாதாவும்

ம்-அனுஷ்டாதாவும், துவாராகதருமநிருவாஹகனென்றபடி- காரண
ன்தன்னை-புண்ணியதருமங்களிலேபிரவர்த்திப்பிக்கவும்பாபங்களைப்
போக்கவும்அவற்றுக்குப்பலங்கொடுக்கவும் ஒருகர்த்தா வேண்டுமே
அவற்றுக்குக் காரணபூதனுமுள்ளவனை - திருமணிவண்ணனை-
திருவென்றுசாந்தி - காந்திமிக்கிருந்துள்ள நீலமணிபோலே ஸ்ரீ
மஹாரமான வடிவையுடையவனை- செங்கண்மாலினைத் - தேவபிரா
னை - ஒருமை - ஏகரூபமாகவே - அதாவதுகீழ்ச்சொன்னசேஷ
னைப்போல் ஒருபிரயோஜனத்துக்காக வன்றிமே நெஞ்சிலிருக்கை
தானேபிரயோஜனமாக-வைத்து-நெஞ்சிலேவைத்து-உள்ளங்குழை
ந்து-எழுந்தாடி-பெருமையும்நாணுந்தவிர்த்து-பெருமையும்வெட்
கமும்விட்டு-பிதற்றுமின்-அக்ஷரமமாகதோத்திரஞ்செய்யுங்கோள்-
பேதமைதீர்ந்தே -தேஹாபிமானத்தைவிட்டு.

தீர்ந்தவடியவர்தம்மைத்திருத்திப்பணிகொள்ளவல்ல..... .....*
ஆர்ந்தபுகழச்சுதனையமரர்பிரானையெம்மானை..... .....*
வாய்ந்தவளவயல்சூழ்தண்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்... .....*
சேர்ந்தவோராயிரத்திப்பத்தருவினைநீறுசெய்யுமே... .....(ஙு)

தீர்ந்தவடியவர்தம்மைத்திருத்தி- நீர்ந்தவடியவராவார் ஈ
சுவரன் திருவடிகளே மோக்ஷத்தையடையுமுபாயமென்றும் அத்
திருவடிகளே பேறென்றும் நினைத்திருக்குமவர்கள்- அதாவது(ஆ
னைக்கு நின்பாதமேசரணகத்தந்தொழிந்தாய்) ஆந- உபாயம்-எ
னக்கு நின்பாதமேசரணை-உபாயமாக-தந்தொழிந்தாய் - தந்தரு
ளுஞ் என்கிறபடியே உபாயமாகவும்-(எம்மாவீட்டுத்திறமும்செ
ப்பம்நின்- செம்மாபாதபற்புத்தலைதீர்த்தொல்லை) என்கிறபடியே
அத்திருவடிகளேபேருகவுநினைத்திருக்குமவர்கள் - இனித்திருத்து
கையாவது - க்ரியதாமிதிமாம்வத என்றும்-(தனக்கேயோகவென்னைக்
கொள்ளுமென்றும்-உனக்கேதாமாட்செய்வோமென்றும்தனக்கிஷ்
டமாய்ச்செய்யுமடிமைசேஷித்துவபாதந்திரஸ்வரூபத்துக்குவிருத்
தமென்றும்சுவரனுக்குஉகப்பானவடிமையேபேறென்றும்-ஈசுவ
ரம்-பக்தத்தில்சொன்னவிவரப்படிபரிபக்குவம்செய்கைதிருத்துகை-
பணிகொள்ளவல்ல-கைங்கரியங்கொள்ளவல்ல-ஆர்ந்த -பரிபூரணமா
ன-புகழ்-கல்யாணகுணங்களுடைய-அச்சுதனை-வாய்ந்த-ஸார்வகால
மும்- வளவயல்சூழ்தண்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்-தேர்ந்த-அருளி
ச்செய்த-ஓராயிரத்திப்பத்தருவினைநீறுசெய்யுமே.

அவதாரிகை.

கேழ்பத்துடையடியவர் தொடங்கிசெல்லப்பிய குணங்களேயே யன்றே சொல்லிக்கொண்டு போந்தது - இப்போதாகச் சொல்ல வேண்டிற தென்னெனில்- இதுவரையில் சொன்னசொலலப்பிய குணம்பாத்துவ மென்னும்படி சுருதி - பூர்ணஸ்ய பூர்ணமாதா யபூர்ணமேவாவசிஷ்யதே அர்ச்சாவதாரத்தில்பரிபூரணகுணமென்று சொல்லுகையால் வேதங்களும்மஹாருஷிகளும்தத்துவதரிசிகளான ஆழ்வார்களும்ஆதிசேஷாவதாரமான ஸ்ரீபாஷியகார்முதலானபூரு வாசாரியர்களும் அர்ச்சாவதாரத்தில் ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவித்தார்கள்.

க-பாசுரம்-

எழுசோகிரியவிருத்தம்-பண்-தக்காகம்-தாளம் - ஏழொத்து.

இதைஇப்போது- தோடிராகத்திலும்- ஆதிதாளத்திலும்பா டிக்கொண்டுவருகிறார்கள்,

செய்தாமரைக்கண்ணனுலகேழுமுண்டவவன்கண்ணூர் ... ... *
வையம்வானமனிசர்தெய்வமற்றுமற்றுமுழுத்துமாய்ச்... ... .*
செய்யசூழ்சுடர்ஞானமாய்வெளிப்பட்டிலைபடைத்தான்றின்று. *
மொய்கொள்சோதியோடாதிலுலெருமூவராகியமூர்த்தியே...(க)

மூவராகியமூர்த்தியைமுதன்மூவர்க்குமுதல்வன்றன்னைச்.....*
சாபமூள்ளனநீக்குவானைத்தடங்கடற்கிடந்தான்றன்னைத்..... *
தேவதேவனைத்தென்னிலங்கையெரியெழச்செற்றவில்லியைப் ...*
பாவநாசனைப்பங்கயத்தடங்கண்ணனைப்பரவுமினே... .. ..(உ)

சாபமூள்ளன-சிவன்-கண்டாகர்ணன் இவர்களுடைய பிரம்ம ஹத்தியை-நீக்குவானை-போக்குமவனை.

பாவிவானவனோத்தநின்றபாமனிப்பாஞ்சோதியைக்... .....*
கூனைகோத்தகுழகினைமணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை ... .*
அரவமேறியிலகடலமருத்துயில்கொண்டவண்ணலை..... .....*
இரவுநன்பகலும்விடாதென்றுமேத்துதன்மனம்வைம்மினே...(ரு)

கூனை-ராவக்கிரிடமாக-கோத்த-கைகோத்த - குழகினை-ஆ ஹதபவ்வியனை-மணிவண்ணனைக்-குடக்கூத்தனை - என்றுமேத்து தல்-இடைவிடாமல் ஸ்துதிக்கும்படி-மனம்வைம்மினே - மனதை வையுங்கோள்.

வைம்மினும்மனத்தென்றுயாளுலைக்கின்றமாயவன்சீர்மையை *
எம்மனோர்களுரைப்பதேனது திற்கநாடொறும்வானவர் .....*
தம்மையாளுமவனுநான்முகனுஞ்சடைமுடியண்ணலுஞ் .....*
செம்மையாலவன்பாதபங்கயஞ்சிந்திக்தேத்திநிரிவமோ... ... (க)

திரியுங்காற்றோடகல்விசும்புளிணிந்தமண்டிடந்தகடல்.....*
எரியுந்தீயோடிருசுடர்தெய்வமற்றுமற்றுமுற்றுமாய்க்... ... ...*
கரியமேனியன்செய்யதாமரைக்கண்ணன்கண்ணன்விண்ணோரிறை*
சுரியும்பல்கருங்குஞ்சியெங்கள்சுடர்முடியண்ணலேறேற்றமே...(ரு)

மற்றும்-மனுஷியர்-மற்றும் - திரியக்குஸ்தாவரங்கள் - முற் றுமாய்-இதுகளேசரீரமாகவுடைய-சுரியும் - சுருண்டு அலக்கலக்காக எண்ணிக்கொள்ளலாய்வங்கிவக்கியாய்- பல் - விஸ்தாரமான-கரும்- நிறுத்த-குஞ்சி-கேசபந்தங்களுடைய-சுடர்முடி-எங்களண்ணல்-தோ ற்றம்-அர்ச்சாவதாரமான தாகருதிஇதிஹாஸம்புராணங்களில்பிரித் தமாயிருக்குமென்கிறார்-திருக்கண்ணபுரம்என்கிறதிவ்யதேசத்தில் சௌரிராஜப்பெருமாளிடத்தில் ஒருமஹாத்மியமுண்டு அவ்வூர சன் அபத்தனமாய்த்தானுந் தன்பெண்டுகளுந் திருவடித்தொழு இரவில் ஸ்வாமிஸன்னதிக்குவர - அர்ச்சகன் காலஸந்திநிறைவேற் றி ஸ்ரீபாதீலாலனுகையால் புஷ்பங்களைக்களைந்து கோயில்தாசிவீ ட்டுக்குக்கொடுபோனான் - ராஜபடான் அர்ச்சகன்வீட்டில் தேட வீட்டிலுள்ளார் அவனிடத்தில் ஓடிச்தெரிவித்தார்கள்-அவ்வளவில் தாலிமுடித்திருந்தபுஷ்பத்தைப் பறித்துக்கொண்டோடிவந்து ப யத்தால்மனுஷியர்க்குச்சேஷீமானபுஷ்பத்தைப்பெருமாளுக்கு ம மற்றித்து ராஜனைச்சேவிக்கச்செய்தான்-ராஜன் அப்பிரமாத ரூ பமானபுஷ்பத்தை வடமாய்ப்பிரித்துப்பார்க்கையில் ஒன்றிரண்டு மயிர்களுண்டாகியிருந்தன-ஆச்சரியப்பட்டு அர்ச்சகனைப்பெருமா ளுக்குச்சௌரியுமுளதோவென்றுன் - அர்ச்சகன்உளதென்றுன்-ம றுபடியும் இவ்வாச்சரியத்தைச்சேவிப்போமென்றுவந்து சேவித் தான்- அர்ச்சகன் அடியேன்போர அபராதஞ்செய்தேன் இந்தவே ளாசஹிக்கவேண்டுமென்றுஸ்வாமி திருவடிகளில் ஒருதண்டன் ஸம ர்ப்பித்துக்கற்பூரதீபாராதனம் ஸமர்ப்பித்தான் ஸ்ரீஸ்வாமிசௌரியுட னே இராஜனுக்குச்சேவைபிரஸாதித்தார்- அவன் ஆச்சரியப்பட்டு இது ரூபாயிருக்கலாமென்று ஸ்வாமியின் (சுரியும்பல்கருங்குஞ்சி யில் ஒன்றைவெட்டித்தான் - வெட்டினநின்றும் ரக்தத்துளிமுகத்தில் தெ றித்தது-இராஜன் அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டான் - ஸ்ரீர ங்கத்தில்நம்பெருமான்(விளக்குப்பிச்சன்) என்கிறதிருவிளக்கு கை ங்கர்யஞ்செய்தலருடனேயும்களிகையில்ஸ்ரீதேவராஜன்-ஸ்ரீவைஷ்ணவர

தத்வ॥ நானேபரன்இதுஉண்மைஎன்றது முதலானஆறுவார்த்தைகள்(திருக்கச்சிநம்பிகள்)ஊடன் திருவாய்மலர்த்தருளினவார்த்தை சொன்னதும்-திருவேங்கடத்தில் தொண்டமான்சக்கரவர்த்தியுடன்(குறும்பறுத்தநம்பியின்)பிரபாவஞ்சொன்னதும் இப்படியே-அந்தந்தத்திவ்விய தேசங்களில் நம்பிக்கைக்குநிலமானபிரதியகூந்தல் அனந்தமுளவாயிருக்கும்.

தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையானவனொருமூர்த்தியாய்ச் ... *
சேற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிசேர்ப்புகழ்நின்றசெங்கண்மால் ... *
தாற்றத்தோற்றச்சுடரொளியூறலாகிநின்றவெம்மானவர் ... ...*
ஏற்றையேயன்றிமற்றொருவரையானிலனெழுமைக்குமே ... (சு)

தோற்றம்-பிரமன்தன்னுந்தியிலும் சிவன்பிரமன் புருவத்திலுந்தோன்றினதுபோல் இவன்தோற்றமில்லாதவன்- கேடு-கருதிநபுஹ்ஸ்நசங்கரः॥ பிரம்மருத்திராத்களிறத்தனர்க ளென்றுப்போல் தேடில்லாமல் - ஸ்ரீர்ஹவைநாராயணஸ்ஸீத்॥ நாராயணன் ஒருவனே மூடிவிருக்கின்றனென்று சொல்லுகிறபடியே கேடில்லாதவன்-உடையான்-இப்படி (பிரம்மாதிகளைத்தானுண்டாக்கினவன் தானேஷ்டநிக்ரஹ-சிஷ்டபரிபாலனார்த்தமாகத்தானி லவதரித்ததுபோல்) மனுஷ்யாதிகளிடத்தில்அவதரிப்பன்-அவன்-இப்படிபிறவாமையோடுகூடியேஅனேகாவதாரங்களைச்செய்வானென்று சுருதிகளில்சொன்னவன்-ஒருமூர்த்தியாய்- உபமானமில்லாத நரசிங்கமூர்த்தியாய்-சேற்றத்தோடு-ஹிரண்யன்பேரில்சோபஞ்செல்லாநிற்க-அருள்பெற்றவன்-அழகியசிங்கருடையவருகோமடைசெய்து பெற்றகிருவன்-அடிக்கீழ்ப்புகுந்தசெங்கண்மால்(இச்சீற்றத்தைக்கண்டுபிரம்மாதிதேவர்கள் இந்தத்தேவன்எங்கேநம்மூடையலோகமிருக்குந்திக்கைப்புசர்ச்சிருநேரநம்முடைய லோகம் எங்கேவரித்துபோகின்றதோவென்றும்- பிரட்டியும் அச்சீற்றத்தைச்சஹிக்கமாட்டாமல் ஜகச்சம்மாரம் நம்மைபறியாமலே செய்யப்புகுகிறதோ இதென்னபிரமாதம்பிறந்ததென்றுபயத்து குழைத்தோடையில்) ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான்கிட்டியிருந்து எதற்கு இத்தனைச்சீற்றம் என்றுஸ்துதித்தானுப்தரதன்னுந்தியிற்றோன்றின பிரம்மருத்திராதிகளாயிருக்க அவர்கள்மதிட்டேட்டிச்சிவன்சபபஹீபாய்வடிவெடுக்கும்படி கோபமுள்ளவனேயில் சிறுவன்கிட்டலாயிருந்தபடிஎன்னென்று எம்பெருமானைச்சிரீர்சேட்கச், சிங்கமுஞ்சிங்கமும்பொருதாற்போலுருக்குட்டிமுலைபுண்ணலாயிருக்குமென்றருளிச்செய்தார்: நற்றம்

ஆக்கிரமணேந்திரியமுதலாக- தோற்றம்-ரூபம்-சுவை-ரஸம்- ஒலி-காரஸ்பர்சம்-உறவு-ஸ்பரிசம்- ஆகிநின்ற- இந்தப்பஞ்சேந்திரிய போகங்களும் எனக்குத்தானேநின்ற - எம்வானவரேற்றையேயன்றி-ஏறு-ருஷபம்-மற்றொருவரை-யானிலனெழுமைக்குமே-சார்வகாலமும்மேலொருவரை- இலேன்- உத்தேசியமாகவுடையவனன்று.

எழுமைக்குமெனதாவிக்கின்னமுதத்தினையெனதாருயிர் ... ...*
கெழுமியகதிர்ச்சோதியைமணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை ... ...*
விழுமியவமரர்முனிவர்விழுங்குந்தன்னத்தனியினை ... .*
தொழுமின்தூயமனத்தராயிறையுநில்லாதுயரங்களே ... ...(எ)

எனதாருயிர்-என்னுத்தமாவோடே - கெழுமிய - கூடின-கதிர் சோதியை-மிக்கதேஜசையுடையவனை-விழுமிய - உத்கிருஷ்டரான-அமரர்-பிரம்மாதிகள்-முனிவர் - (சிவனுக்குமுன்புபிரமனிடத்தில் அதரித்துவிஷ்ணுபக்தீர்களான)ஸனகாதிகள்-விழுங்கும்-அனுபவிக்கிற-தன்னத்தனியினை-சரீரத்தையுடைய ஸ்வாமியை-தூய-பிரயோஜனாந்தரம்-ஸாதனாந்தரமுதலிய-அபரிசுத்தியில்லாத பரிசுத்தாந்தக்காரணராய்-தொழுமின்-துயரங்கள்-இறையுநில்லா-ஸ்வல்பமும்நில்லாது-இதற்குப்பிரபாணம்-சரம-ம் பக்கத்தில் அக்கினியில் தாசுபோல்மஸ்தபாபங்களும்-நசிக்குமென்று சுருதி பலவிடங்களில்சொல்லியிருக்குமிடத்தில்கண்டுகொள்வது.

துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாயவையல்லலுய்..... ... ...*
உயரநின்றதொர்சோதியாயுலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான்றன்னை..... *
அயரவாக்குநமன்றமரிக்கருநஞ்சினையச்சுதன்றன்னை... ... ...*
தயரதற்குமகன்றன்னையன்றிமற்றிலேன்தஞ்சமாகவே ... ... (அ)

துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாய்-துக்கத்தையேதரக்கடவான் புண்ணியபாபரூபமான கருமங்களுக்குநியாமகனுய்-இன்பவினையாகிய புண்ணியத்துக்கும் (துயரமேதரு) என்றுபிரயோகிப்பானேனெனில்-சுருதி- புண்யபாபவிமுக்தம்பாபத்தைவிட்டதுபோல் புண்ணியபலத்தையும்விடுகிறனென்றும் பாபபதத்துக்குச் சுவர்க்கமும் நரகமும் இரண்டும் விரோதமென்று சொல்லுகையால் பிரபன்னனுப்பரமபதத்தை இச்சித்தவனுக்கு இவ்விரண்டுந்துயரத்தைக் கொடுப்பதாயிருக்கும் - அவையல்லலுய் - அவைஇரண்டுமில்லாதவனுய் - உயரநின்றதொர்சோதியாய் - சுருதி - ஸ்வயஜ்யோதிஸ்ஸ்வரஜஸஃபரஃகேவலன் றும்-தமஃபரஸ்தாத்॥ என்றும்-ஸ்வாஸ்ரயத்வே ஸதி

றும் ஆகாசத்தின் மேலிருக்கும் மூலப்பிரகிருதிக்கும் மேலாயி
ருக்கும்பரமபதமென்றும்-ஸ்ரீராமாயணத்தில் - தமஸஃபரமோதாத்
சங்கசக்ரகதாதரஃ॥என்றுவண்டோதாநி, இப்பாவனஞ்அந்தாமன்தமனா
ன மூலப்பிரகிருதிக்குமேலிருக்கும் பரமபதநாயக னென்றுஞ்
சொல்லியிருக்கின்றான் - சோதியாய் - ஜோதிர்மயமான திருமேனி
யையுடையனும் - அயரவாங்கு நமன்றமர்க்கு - அயர - அறிவுகலங்
கும்படி - வாங்கு - பிராணனைவாங்குகிற-நமன்றமர்க்கு - எமதூ
தருக்கு-அருநஞ்சினை - மீளவொண்ணாதவிஷமானவனை - தயரதற்கும
கன்றனையன்றிமற்றிலென்நஞ்சமாகவே -சக்கரவர்த்தித் திருமகனை
யன்றி வேறுதஞ்சமில்லை.

கூ-பாசுரம்.

இப்பாசுரத்தில் அர்ச்சாவதாரத்தை யாஶ்ரயிக்கச் சொல்லுகி
றார் - இத்திருவாய்மொழிக்குக் காரணமாயிருக்கு மிப்பாசுரம்.

தஞ்சமாகியதந்தைதாயொடிதானுமாயலைவடல்லரவப்.....
நஞ்சவிலமார்குலமுதன்மூவர்தம்முளுமாதியை...
அஞ்சிநீருலகத்துள்ளீர்களவனிவனென்றுகூழேன்மின்...
நெஞ்சினுள்ளினப்பானெவனவனுநீள்கடல்வண்ணனே.....

தஞ்சமாகியதந்தைதாயொடிதானுமாய் - தஞ்சமாகியதந்தை-
தஞ்சமாகியதாய் - தஞ்சமாகியதானென் றெல்லாவிடத்திலும் வ
ரக்கடவது - இவர்களெல்லாந்தானும் - அலைவயல்லரவப் - மற்றமூ
ன்பதுக்களுமாய் - எஞ்சல்- கியாளைக்கோசம் - இல்- இல்லாத-
அமரர்குலம்-பிரம்மாதிகள் கூட்டத்துக்கு- முதல்- காரணனும்-மூவ
ர்தம்முள்ளுமாதியை-மூவர்தாமுள்ளுநிறவாதியை- கருதி-காரணம்
த்யேயஃ॥ காரணவஸ்துவத்தியானிக்கக்கடவனென்றுசொன்னதை
விவரணிச்செய்கிறார்-மூவரானிருர்பிரம்மா-ருத்திரன்- இந்திரனிவ
ர்களாலேதியானிக்கக்கடவனுகியவாதியை- அஞ்சி-பயப்பட்டு- நீர்-உ
லகத்துள்ளீர்கள்-அவனிவனென்று கூழேன்மின் - அவன் - பரமப
தநாதன் - இவன் - அர்ச்சாவதாரரூபியாயிருக்கிறவன்- என்று -கூ
ழேன்மின் - கூப்பு - நிச்சயம் - நிச்சயிக்கவேண்டா-அந்-
தக்கத்தில் வேதபுருஷன் அர்ச்சாவதாரத்தில் குணங்களைபூரண
மாய்ப்பிரகாசித்துப் பிரயோஜனத்தை யடைந்திருக்கையால்
பரமபதநாதனைவிட அர்ச்சாவதாரம் பூரணமானகுணத்தையுடைய

வனென்றும் - பின்னும்மற்றொரு சுருதியில் ஸ்ரீரமாவும் அமிர்த
மாயுமிருக்கும்பரமபதநாதனைப்பிரபத்திசெய்கிறேனென்றுசொல்
லி - அஶ்நாமாஶுனஃ ப்ரபத்யே॥என்று அர்ச்சாவதாரரூபியானஎம்பெ
ருமானைப்பிரபத்தி பண்ணுகிறேனென்னும்-சாந்-ம்-பக்கத்தில்-பர
மோபதிஷத்தில் சிவனுடனே அர்ச்சாவதார ரூபமாய்ச்சமீபத்தி
லிருக்கின்றவென்னை யர்ச்சிக்கப்பட்டவர்களுடையபிரம்மஹத்தியா
திபாபங்களைப்போக்கிரக்ஷிக்கிறேன்பயப்படாதேயென்னும்-[அந்-
ம்-பக்கத்தில்]பகவானைஸ்ரீராமனுயவதரித்து ஜானகியுடனே திருவ
யோத்தியில் ஸ்ரீரங்கநாதனைச் சேவித்தானென்னும் - கீதையில்யாரை
ன்னைஸ்வர்ண-ரஜித-பருசலோஹ முதலானவைகளில் எழுந்தருள
ப்பண்ணிஆராதிக்கிறார்களோஅந்தவிக்கிரஹத்தைநாமாதரிக்கிறே
மென்னும்இன்னும்புராணாதிகளில்அர்ச்சாவதாரத்தில் ருஷிகள்பிர
பத்திசெய்திருக்கிறபடியால் அவனிவனென்றுஸம்சயிக்கவேண்டா
நெஞ்சினுள்நினைப்பானெவன்-நெஞ்சினுலேஸ்வர்ண ரஜிதாதிவிக்கி
ரஹத்தைநாவரானென்று(சக்கரவர்த்தித்திருமகனைப்போலே) பாவி
த்துத்தொழுகிறார்கள்-அவனுகும் நீள்கடல்வண்ணன்-அவனேநா
யணன்.

கடல்வண்ணன்கண்ணனிவ்விண்ணவர்கருமாணிக்கமெனதாருயிர்...
டவரவினணைக்கிடந்தபரஞ்சுடர்பண்டுநூற்றுவர்.....
ஆ-வரும்படைமங்கவவர்கட்காகிவெஞ்சமத்தன்றுதேர்...
கடியபெருமான்கனைகழற்காண்பதென்றுகொல்கண்களே... (ஙு)

பண்டு - பூர்வம் - நூற்றுவர் - துரியோதனாதிகள் -அட-பாதி
க்குக்கு - வரும்-படை - சேனைகள்-மங்க- மங்கிப்போம்படி - ஐவ
ர்க்காகி - பாண்டவர்கள் பக்ஷத்தில்நின்று-வெஞ்சமத்து - பாரத
யுத்தத்தில் - அன்றுதேர்-கடவிய - நடத்தின-பெருமான்-கண-தண்
டநூபுரங்களாலே சப்திக்கின்ற-கழல்-திருவடிகளை-கண்கள்-காண்
தென்றுகொல்-என்றைக்கோ.

கண்கள்காண்டற்கரியனுய்க்கருத்துக்குநன்றுமெளியனுய் ...
ஹ்மகொண்ணுலகத்துயிர்க்கெல்லாமருள்செய்யும்வானவரீசனைப்
பூங்கொள்சோலைவழுதிநாடன்குருகைக்கோன்சடகோபன்சொற்
பலகொளாயிரத்திப்பத்தாற்பத்தராகக்கூடும்பயிலுமினே...(ஙக)

கண்கள்காண்டற்கரியனுய்- மூன்றருதிகளிற்சொன்ன பரமப
தநாதனும் - கருத்துக்குநன்று மெளியனுய் - மனிஷ்யரை பிற
ந்தபோதே சேவை கொடுக்கும் அர்ச்சாவதாரனும்- மண்கொள்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ாசுரம்

திருவாய்மொழி.

ஞாலத்தை - பூலோகத்தில் - உயிர்க்கெல்லாம் - - பிராணிகளனைவர்க்
கும்-அருள்செய்யும்-அந்தந்த அதிகாரிகள் கோரின கோரிக்கைக
ளை)திருப்பண்ணும் - வானவரீசனை -நித்தியசூரி பிரம்மாதிகளுக்
குநியாமகனுன்வனை-இப்பத்தால்-(அர்ச்சாவதாரத்தில் ஸம்சயத்தை
க்கழித்த)இப்பத்துப்பாசுரத்தையப்பியசித்து அர்ச்சாவதாரத்தில்உ
யிர்நிலையிரதியத்திபிறந்தால்-பத்தராகக்கூடும்-பத்தராகும்படிகூடி
ம்-பயிலுமினே இப்படத்தை ஆவசியமாய்ச்சப்பிடுசெயியுங்கோள்.

எம் திருவாய்மொழி.

அவதாரிகை.

கீழ்த்திருவாய்மொழியில் அர்ச்சாவதாரத்தில் ஆஸ்ரயிக்கச்
சொல்லிச்சுருதி-இதிஹாஸ-புராணங்களில்சொன்னகிரமத்தையரு
ளிச்செய்தார்-அப்படிப்பகவத்விஷயத்தில் பற்றினவர்கள்-(ாடநு-ம்-
பக்கத்தில்சொன்னவிவரப்படி) பகவதேகாந்தவபரிபந்தம்பற்
றவண்டுமென்று-கருதிகளில் - யதா சேத்ரவ த்தேரன் ததாத்ரவ
த்ர நீ எப்படிபகவானிடத்தில் பக்திசெய்கிறையோ அப்படி
யேபாகவதர்களிடத்திலும்பக்திசெய்யக்கடவை-என்றும்- ஸ்யே
ந ப்ரஹ்மகமயதி! அந்தப்பாகவதர்களேபரப்பிரம்மத்தையடையுவ
டிசெய்கிறார்களென்றும் அவ்வர்த்தத்தைக்கீதையில். - ப க்திர்ப்ர
ஹ்யாயஸிந்மே சேஷ்டிவர்த தேஷ்டஸ்ய தேயுக்தோ ஹ்யாஹ்யம்சவஸ்ய ச
யதாஹ்யஹம்! எட்டுவிதபக்தியையுடையவன் மிலேச்சவர்ணத்தில்
பிறந்தவனாயிருந்தாலும்அவனுக்குக்கியானம்வண்டியிருந்தால்
நாம்அப்படியேஅவனிடத்தில்கியானமிருந்தால் உயர்ந்
தஎன்னேட்டோமிவசூத்ரன்பூஜ்யனென்றும்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ
தாதாத்ரி நரஸிம்ஹாய நமோ
ஸோன்மீல நேத்ராய
பக்தாத்தில் ரக்ஷணாய
மாப்ப்ரகோபாய
பாயபத்ரஸ்ரவே

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada